BIROUL DE VIITOROLOGIE DE LA BUCUREŞTI

ŞTEFAN DUMITRESCU
SCRIITOR

PURTĂTORUL DE CUVÂNT
AL BIROULUI DE VIITOROLOGIE DE LA BUCUREŞTI

EXPLICAREA POPORULUI ROMÂN ŞI A DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI DACO-ROMÂN

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMÂN, CLASEI INTELECTUALE ŞI CLASEI POLITICE ROMÂNEŞTI

„MAREA PROBLEMĂ ROMÂNEASCĂ" ŞI „FENOMENUL ROMÂNESC".

BIROUL DE VIITOROLOGIE DE LA BUCUREŞTI

PROF. ŞTEFAN DUMITRESCU

SCRIITOR

PURTĂTORUL DE CUVÂNT
AL BIROULUI DE VIITOROLOGIE DE LA BUCUREŞTI

EXPLICAREA POPORULUI ROMÂN ŞI A DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI DACO-ROMÂN

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMÂN, CLASEI INTELECTUALE ŞI CLASEI POLITICE ROMÂNEŞTI

„MAREA PROBLEMĂ ROMÂNEASCĂ” ŞI „FENOMENUL ROMÂNESC”.

I

CUM SĂ NE EXPLICĂM FAPTUL CĂ LA SFÂRŞITUL MILENIULUI II ŞI LA ÎNCEPUTUL MILENIULUI III SUNTEM CEL MAI SĂRAC POPOR, CEL MAI UMILIT, CEL MAI JEFUIT, CEL MAI NEFERICIT POPOR, DEŞI SUNTEM CEL MAI BĂTRÂN POPOR EUROPEAN ?

DE CE SUNTEM UN POPOR SLAB, LAŞ, VICLEAN, UŞOR DE PROSTIT, FĂRĂ REACȚIE LA TOT CE NI SE ÎNTÂMPLĂ ÎN ISTORIE, ACCEPTÂND SĂ ÎNDURĂM TOTUL ?

DE CE POPORUL ROMÂN A AVUT ŞI ARE CEA MAI VICLEANĂ, NERUŞINATĂ ŞI TICĂLOASĂ CLASĂ POLITICĂ ?

EXISTĂ UN BLESTEM AL POPORULUI DACO-ROMÂN ? SUPRAVIEȚUIREA NOASTRĂ ÎN ISTORIE ESTE UN MISTER ?

CE ESTE „PROBLEMA ROMÂNEASCĂ” SAU „TRAGEDIA ISTORICĂ A POPORULUI DACO-ROMÂN” ? POATE „PROBLEMA ROMÂNEASCĂ” SĂ FIE REZOLVATĂ ?

ŞTIAȚI CĂ ROMÂNIA ŞI POPORUL ROMÂN DUPĂ MOARTEA LUI CEAUŞESCU SE AFLĂ ÎN RĂZBOI, CĂ SUNTEM VICTIMA CELUI MAI MARE RĂZBOI DIN ISTORIA NOASTRĂ ŞI EXISTĂ ŞANSA CA POPORUL ROMÂN SĂ DISPARĂ DIN ISTORIE ?

LA TOATE ACESTE ÎNTREBĂRI VOM RĂSPUNDE ÎN „**SCRISORILE POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMÂN, CLASEI INTELECTUALE ŞI CRIMINALEI CLASE POLITICE ROMÂNEŞTI**

ÎN LOC DE MOTO :

„Când am plecat de aici v-am lăsat săraci şi proşti. Când am revenit v-am regăsit şi mai săraci şi mai proşti”.

Constantin Brâncuşi.

„Un tâmpit mai mare ca mine nu există, să faci 13 ani de temniță pentru un popor de idioți ! De asta numai eu eram în stare”.

Petre Țuțea.

„Când poporul român va fi cu fiecare an şi deceniu de istorie care trec mai bogat, mai numeros, mai unit, mai puternic, când se va cunoaşte pe sine mai bine şi va înțelege că în loc să-şi invidieze şi să-şi asasineze valorile este mai bine să le ajute să se realizeze maximal, când va alunga de la conducerea sa lichelele, demagogii, mafioții, setoşii de putere, trădătorii de neam şi de țară şi va pune în locul lor Conducători patrioți şi înțelepți, Mari gânditori politici, când îşi va vindeca patologiile psihologiei sale milenare, şi va învăța din experiența lui milenară că este mai bine să fii un popor mare decât unul mic, atunci înseamnă că neamul daco-român se află pe calea cea bună, şi că în curând îşi va rezolva Marea Problema românească. Abia atunci va fi bine de noi daco-românii în istorie !

Dacă nu vom înțelege lucrul acesta, şi ne vom târî ca şi până acum prin istorie ca un câine bătut de soartă, mințit şi jefuit de cine vrea şi nu vrea, în primul rând de noi înşine, călcat în picioare şi umilit de toți, sperând că doar, doar om scăpa şi de data aceasta, înseamnă că n-am fost nimic de capul nostru istorie, şi că sfârșitul este aproape ! În cazul acesta va fi mare păcat de strămoşii noştri care şi-au dat viața pentru ca această țară să existe, şi de copii şi nepoții! Înseamnă că ne-am bătut joc şi de strămoşi şi de copiii şi nepoții noştri !

Ştefan Dumitrescu

ŞTEFAN DUMITRESCU

UNUL DIN MARII SCRIITORI EUROPENI
SCRIITOR PROPUS PENTRU PREMIUL NOBEL.

Voi încerca în prezentarea de mai jos să redau o viziune de ansamblu cât mai veridică atât asupra operei scriitorului Ştefan Dumitrescu, astăzi la cei 62 de ani ai său, membru al Uniunii Scriitorilor din România, unul dintre cei mai mari scriitori europeni, având o operă literară publicată, dar şi nepublicată, impresionantă…Prin Ştefan Dumitrescu România ar avea într-adevăr în anii aceştia şansa de a lua Primul Premiu Nobel românesc, dacă scriitorul nu ar fi atât de invidiat şi de marginalizat în țara lui…Boală tipic românească, odată ce românii sunt singurul popor care are proverbul „Să moara capra vecinului”. Toți scriitorii importanți de astăzi ai României ştiu că Ştefan Dumitrescu este scriitorul cu cea mai importantă şi bogată operă literară, dar nu suflă unul o vorbă despre lucrul acesta.. În schimb scriitorul este de mulți ani propus la Premiul Nobel de Fundații culturale, de Societăți ale scriitorilor, de Personalități culturale…

Când i-am citit primele cărți şi primele manuscrise am fost, ca şi Ana Blandiana, profund impresionată de talentul „cutremurător” al tânărului scriitor, de profunzimea şi originalitate ideilor lui puse în scrierile sale, de setea lui cunoaştere, de obsesia de a pătrunde cât mai adânc în „abisalitatea Fenomenului uman”, (din acest punct de vedere Ştefan Dumitrescu duce mai departe demersul dostoievskian, de a cunoaşte cât mai profund sufletul omenesc, şi „sufletul românesc”. A se vedea romanul lui, „F. M. Dostoievski s-a sinucis la Bucureşti”, care apare acum lansat pe piața de carte internațională de o editură americană). Primele cărți şi manuscrise care mi-au parvenit pe căi lăturalnice în anii 80, ale tânărului scriitor de atunci, îmi vorbeau despre un autor care avea nu numai o imaginație debordantă, cu un stil profund şi cald, dar care venea în literatură cu un suflu şi cu un spirit nou, ale cărui inovații literare, al cărui demers se situa în afara granițelor literare.

Din acest punct de vedere poeta Ana Blandiana, care l-a lansat şi l-a publicat mult pe Ştefan Dumitrescu în anii 1970, a avut dreptate să vorbească despre un autor care venea cu „sufletul lansat riscant" în spaţiul literaturii („Spun că această lansare este curajoasă şi riscantă pentru că ea se produce în afara drumurilor bătătorite ale poeziei, pentru că Ştefan Dumitrescu nu versifică frumos şi cu talent în cadrele unui lirism ştiut sau bănuit numai, ci îşi creează propriile sale cadre, propriile sale sisteme de referinţă"). Ana Blandiana este scriitoarea care în anul 1971, în revista „Amfiteatru" a avut curajul să-l impună pe Ştefan Dumitrescu în literatura română, prezentându-l publicului într-un mod fulminant:

„O ţară în văile cosmice ale căreia înfloresc păsări, al cărui cer este susţinut de corul fecioarelor, ale cărei steaguri sunt sufletele strămoşilor plecaţi la luptă, o ţară halucinantă, un pământ cântător şi orbit de lumină proslăveşte în versurile sale recente Ştefan Dumitrescu, poet straniu, cu sufletul lansat riscant, punte peste prăpastia lirică, căreia nu i se cunoaşte ţărmul de dincolo. Spun că această lansare este curajoasă şi riscantă pentru că ea se produce în afara drumurilor bătătorite ale poeziei, pentru că Ştefan Dumitrescu nu versifică frumos şi cu talent în cadrele unui lirism ştiut sau bănuit numai, ci îşi creează propriile sale cadre, propriile sale sisteme de referinţă. Fiecare din poeziile sale este o deschidere către o lume creată de el, o lume în care păsările umblă înarmate şi se cântă din ruine ca din fluiere. Talent în afara oricărei îndoieli, spirit neliniştit şi în continuă ardere, autor de eseuri reinterpretând miturile şi de poeme reclădind universul, Ştefan Dumitrescu este un poet mai dur, mai abrupt, mai supus suferinţei şi neliniştii, decât limpedele Dan Verona, dar la fel de cert, la fel de Adevărat" .

Ana Blandiana, Amfiteatrul, nr I2, 1971.

Poetul Ştefan Dumitrescu a debutat fiind descoperit de Miron Radu Paraschivescu, cel care l-a publicat în anul 1967 în revista „Ramuri", sub pseudonim, pe când Ştefan Dumitrescu avea numai 17 ani. Într-o scrisoare caldă şi încurajatoare, M.R Paraschivescu îi spunea „ Dacă vei merge pe drumul acesta, dragul meu, vei ajunge departe." Îndemnul poetului Miron Radu Paraschivescu se vede astăzi, la aproape o jumătate de veac, a fi fost o profeţie, o revelaţie !

Ana Blandiana este însă cea care l-a descoperit şi la lansat ca scriitor de anvergură pe cel care peste 40 de ani avea să dea literaturii române şi literaturii europene o operă impresionantă.

Peste numai doi ani, în toamna anul 1973, pentru că Ştefan Dumitrescu era o speranță a literaturii române, Adrian Păunescu ține morțiş să-şi deschidă celebrul şi criticatul Cenaclu Flacăra cu poetul Ştefan Dumitrescu. Tânărul poet a citit la prima şedință a Cenaclului Flacăra un volum întreg de poezie, intitulat „NICOLAE LABIŞ-PORTRET COSMOGONIC”, volum care a impresionat puternic asistența. Cu acest prilej Adrian Păunescu a afirmat despre Ştefan Dumitrescu : „Ştefan Dumitrescu este o şansă a literaturii române. Ştefan Dumitrescu este o mare şansă a literaturii române „

Şi criticul literar Şerban Cioculescu, participant la deschiderea cenaclului Flacăra a fost impresionat de poezia lui Ştefan Dumitrescu, afirmând despre el : „"Ştefan Dumitrescu este un poet foarte interesant şi îl voi urmări cu toată atenția."

ȘERBAN CIOCULESCU, FLACĂRA, 1973

Şi scriitorul şi omul de ştiință Ioan Crişan a văzut în Ştefan Dumitrescu un mare scriitor încă din anul 1973. „Ştefan Dumitrescu este un scriitor profund şi serios. Este din acei scriitori care dau conținut unei epoci întregi.”

ION CRIȘAN, scriitor, om de ştiință, 1973.

Multe din manuscrisele lui Ştefan Dumitrescu, pentru că nu aveau nici o şansă să treacă de cenzură, au circulat în anii comunismului „pe sub mână”. De aceea cărțile scriitorului nu au putut să fie publicate în perioada comunistă. După 1990 cărțile lui aveau să vadă lumina tiparului una după alata. Mai ales că scriitorul făcea parte din Grupul Renaşterea, care-l cooptase încă din anul 1976 în rândurile sale, Grup care îi ajuta pe tinerii creatori foarte dotați să realizeze descoperiri, să creeze teorii şi opere literare şi ştiințifice, care aveau mai târziu dă declanşeze în România un fel de Renaştere culturală, Renaştere care să tragă după ea întreaga societate românească…Din păcate Intelectualitatea românească şi poporul român, societatea românească sunt prea bolnave, prea lipsite de energie, sunt suicidale ca să fie capabile să declanşeze o Renaştere. Noi, românii, suntem buni numai să ne asasinăm valorile, să ne

promovăm lichele, nulitățile şi hoții, şi să aruncăm cu lături unii în alții. Acesta este modul foarte eficient prin care ne sinucidem.

Aşa cum spuneam, încă de la primele lucrări ale lui Ştefan Dumitrescu mi-am dat seama că mă aflu în fața unui scriitor aparte, nu numai foarte talentat, care arde ca o flacără, care vine în literatură cu o forță teribilă, dar care are o altă „mărime”, altă dimensiune, alt calibru, se află pe un nivel european, este scriitor de talie europeană, sau mondială, ca Thomas Mann, ca Albert Camus, ca Garcia Marquez. Cum este în muzică George Enescu, de pildă, în comparație cu ceilalți compozitori români. Creația lui literară, fie că era vorba despre volumele de poezie, de proză, de romane, de teatru „suna” altfel, nu suna deloc localist, avea un timbru european, avea o dimensiune europeană. De altfel în prezentarea lui Ştefan Dumitrescu Ana Blandiana sesizase, intuise adevărul acesta, când scriitorul avea doar 21 de ani, când afirmase că : „Ştefan Dumitrescu nu versifică frumos şi cu talent în cadrele unui lirism ştiut sau bănuit numai, ci îşi creează propriile sale cadre, propriile sale sisteme de referință. Fiecare din poeziile sale este o deschidere către o lume creată de el, o lume în care păsările umblă înarmate şi se cântă din ruine ca din fluiere” şi „suflet lansat riscant, punte peste prăpastia lirică, căreia nu i se cunoaşte țărmul de dincolo”.

Ştefan Dumitrescu este într-adevăr „punte” între clasic şi modern, punte între spirtul național şi cel universal, punte între real şi transcendent. Credem că l-am definit foarte bine într-o Cronică literară, scrisă în anul 1993, un fragment din această Cronică fiind pus pe coperta a patra a cărții de proză „Matca Ancestrală”, 1993. Iată o „fotografie” cât se poate de reală a scriitorului, aşa cum l-am văzut atunci în 1993 : „Poet, prozator, dramaturg, eseist, critic literar, filozof, analist politic, omul acesta atât de cuminte, cu o expresie de copil care se miră veşnic, este una dintre cele mai ardente şi mai neliniştite conştiințe ale veacului lui. Când românii îl vor cunoaşte cu adevărat, în toată adâncimea şi profunzimea operei lui pe Ştefan Dumitrescu, se vor mira că un scriitor de talia lui Thomas Mann, a lui Albert Camus s-a aflat, fără să-l cunoască, printre ei. La sfârşitul acestui veac, Ştefan Dumitrescu este vârful de lance al literaturii române împlântat adânc în universalitate. L-aş compara cu Mircea

Eliade, dacă nu aş şti, cunoscându-i o mare parte din operă, că Ştefan Dumitrescu nu seamănă decât cu el însuşi”

. **Francesca Pini, critic literar, coperta a IV-a a cărții “Matca ancestrală”, 1993.**

Tot în acelaşi an scriitorul Ion Zubaşcu, observa şi el că scriitorul Ştefan Dumitrescu face parte din acea tipologia foarte rară a „scriitorilor totali”, a creatorilor care se manifestă pe un spațiu larg de creație, care deschid noi „căi” în cultură şi care întemeiază „Şcoli” în timpul vieții lor. Iată ce scria dl Ion Zubaşcu în revista „Magazin”, la care era redactor, tot în acelaşi an, 1993, când scriitorul avea 43 de ani : „Ştefan Dumitrescu: În tot ceea ce faceți şi gândiți aveți mai degrabă aura unui întemeietor. Cred că ar trebui să faceți şcoală în jurul dumneavoastră, lucrând direct asupra destinelor vii prin elevii care ar putea să vă continue lucrarea, întemeind cetăți de spirit la fel de durabile ca şi cele create la umbra măslinilor antici. Trăim vremuri prea mărunte şi interesate pecuniar ca să găsiți o revistă deschisă imediat spre ceea ce gândiți. Singura soluție ar fi să vă adresați unei edituri ca Humanitas, care ar putea fi interesată de anvergura viziunilor dumneavoastră." ION ZUBAŞCU, scriitor, Revista Expres-Magazin, nr. 4, 1993.

Foarte talentat, aşa cum îl prezenta Ana Blandiana (Şt D. a scris întâi poezie), cum a scris despre el cronicarul literar de la Revista Realitatea, Dumi Nedelcu („Dacă citind versurile lui Ştefan Dumitrescu rămânem undeva între real şi ideal, lecturând romanul său “Delirul”, continuarea capodoperei lui M. Preda, suntem stupefiați de talentul şi originalitatea sa. Romanul va fi în curând tipărit şi îl recomandăm tuturor iubitorilor de literatură adevărată” Dumi Nedelcu, revista “Realitatea”, Galați, iunie 2000) şi aşa cum avea să-i scrie într-un text emoționant scriitorul Doru Moțoc, Ştefan Dumitrescu este mai întâi de toate un mare poet : „Ai scris o carte de poezie de dragoste absolut excepțională („MUNTELE ÎNCĂRCAT DE DRAGOSTE”. Editura Marea Neagră”). E tot ce am citit mai frumos si mai nobil în ultimii ani, când poezia noastră a fost sufocată de un val de lături şi pornografie abjectă. Faptul ca tu mai ții încă steagul sus îmi dă curaj. Dar încă o odată şi încă o dată îmi dau seama câtă dreptate ai avut când ai pus acel fantastic diagnostic ca suntem un popor axiofag. Aşa e ! Nu ne prețuim

valorile autentice, nu le cultivam, nu ştim sa le impunem atenției lumii. Ce păcat !” 29.05. 2008 Doru Moțoc.

Dar Ştefan Dumitrescu este şi un romancier cu o forță teribilă, care investighează continentul interior al Fenomenului uman, pătrunzând în profunzimea lui, descriindu-i pliurile „fundului oceanului” uman cu o acuratețe şi cu un umanism care te impresionează. De aceea îl comparam eu în textul de mai sus cu Thomas Mann, cu Albert Camus.

Iată cum îl vedea scriitorul Alexandru Magereanu pe Ştefan Dumitrescu în urma lecturii romanului său „Delirul, vol II”, continuare la romanul „Delirul, vol I, de Marin Preda, aşa cum l-ar fi scris aceasta (romanul „Delirul, vol II, credem sincer că a fost inspirat din cealaltă dimensiune de spiritul lui Marin Preda, caz foarte rar în literatura universală n.n) : „

„ Dragă Ştefane ! Ți-am citit pe nerăsuflate romanul lui Moromete („Delirul, vol II”, continuare la „Delirul, vol I”, de Marin Preda) şi mi-a plăcut foarte mult cum l-ai scris. Eu îți spun, lasă la o parte orice ale preocupări şi treci şi scrie romane ! Ai talent cu carul, nu-l irosi. Profită de el şi dă-i Țării şi literaturii noastre opere nepieritoare ! Profită de vârsta ce o ai şi de viață care îți oferă atâtea posibilități şi vei rămâne de neuitat pentru cititori, pentru țară. Ai o putere de „magnet” în fiecare cuvânt scris ! Ai o putere deosebită de a prinde şi cuprinde viața ! Ai deja o experiență valoroasă în ale scrisului ! Nu-ți va fi greu să reuşeşti. Deci, scrie, dragă Ştefane !”

Alexandru Magereanu, poet, Oradea, 80 de

Dar Ştefan Dumitrescu este şi un dramaturg foarte talentat. Este cu siguranță unul dintre marii dramaturgi ai lumii, dând piese de teatru mai valoroase decât ale lui Camus şi Sartre, ale lui Tennesse Williams, sau Muller. Iată ce impresia le-au făcut piesele lui Dumitrescu unor oameni de teatru, care au vrut realmente să-l ajute să-i fie jucate piesele : Liviu Ciule, marele regizor, îi spunea într-o scrisoare autorului „Râsului” : „“Înțeleg de ce acum treizeci de ani Teatrul Mic a pus piesa (piesa de teatru “Râsul” n.n) la sertar. Desigur i-a speriat – pe atunci, stilul modern al piesei – şi îşi făceau gânduri despre posibilele aluzii şi comparații cu prezentul. Să sperăm că Dumnezeu îmi va da putere s-o vedem montată pe scena teatrului Bulandra.” (Liviu Ciulei). Actorul român, Celestin Duca, stabilit la Paris dorea să-l ajute pe Ştefan

Dumitrescu să-i fie montată la Paris piesa de teatru „Râsul” : „Am citit piesa d-vs de teatru “Râsul, (despre care criticul de teatru Valentin Silvestru îi spunea autorului că „este una dintre cele mai mari piese de teatru ale dramaturgiei europene”n.n) şi am găsit-o originală, interesantă şi amuzantă ! Sunt alături de dumneavoastră. Vă voi ajuta să spargeţi crusta indiferenţei. Intenţionez s-o dau la Theatre de Poche, înfiinţat de Eugen Ionesco, unde şi-a jucat piesele lui de teatru şi în virtutea cărora a ajuns membru al Academiei Franceze. De-asemenea, mă gândesc s-o dau unui actor, foarte cunoscut în Franţa, care stăpâneşte în mod desăvârşit arta de a râde.” Celestin Duca. 16 iulie 2000. Paris.

Şi profesorul universitar de teatralogie, academicianul Ion Toboşaru vorbea admirativ despre talentul şi despre vocaţia teatrului, la Ştefan Dumitrescu

“Vocaţia pentru scrisul consacrat teatrului prinde culorile certitudinii. “Râsul” lui Ştefan Dumitrescu se constituie ca un “op” solid sub raportul construcţiei, al problematicii ce stimulează interes şi al expresiei literare expresive. Talentul este vizibil, ca şi experienţa dramaturgică. Inventiv, inteligent, profund, aluziv - document şi ficţiune, artă a portretului moral şi a intensităţii conflictuale – omul şi drama alcătuiesc o structură pe care breasla se cere a depune efort spre justiţiară proiecţie şi proiectare“. **Profesor universitar, doctor, academician, Ion Toboşaru, estetician. Text apărut pe coperta a IV-a a cărţii “ Dicţionarul complet al dramaturgiei lui I. L Caragiale.”**

Scriitoarea argentiniană de origine română Alina Diaconu, care i-a tradus poeme şi povestiri publicându-le în Argentina, a văzut şi domnia sa că se află în faţa unui mare scriitor :

„Va felicit, sunteţi un mare scriitor, îmi pare nespus de bine să fi luat aşa contact cu Dv.”

ALINA DIACONU, Scriitoare româno-argentiniană, stabilită în Argentina, 28, iulie, 2007..

Sunt foarte fericită ca la cei peste 70 de ani ai mei am văzut cu mult timp înaintea altora în mai tânărul meu confrate, dl Ştefan Dumitrescu, un scriitor de anvergură europeană, un scriitor la fel de mare, dacă nu mai mare ca mulţi Scriitori care au luat premiul Nobel. Rămân ca şi în

1994 la convingerea că nu sunt muți scriitor în plan mondial care să fie „scriitori totali”, care să dea opere de valoare europeană în toate genurile literaturii, şi care mai sunt, ca scriitorul român, celebru, Mircea Eliade, şi oameni de ştiință. Iată ce scriam despre Ştefan Dumitrescu în 1994, sunt de acum aproape 20 de ani :

„Ştefan Dumitrescu este la ora actuală unul dintre scriitorii români cu cea mai vastă şi profundă operă. Tipul scriitorului total, şi al omului total, Stefan Dumitrescu a dat romane care vor avea celebritatea romanelor lui Marquez, piese de teatru care ne vor cutremura conştiința veacuri de aici înainte, eseuri cu un orizont al sintezei impresionant, o “Istorie a dramaturgiei româneşti”, dar şi poezii pentru copii de o gingăşie infinită. În volumul de față, un volum de poezie impresionant, țipându-şi dragostea lui pentru Basarabia, dar si conştiința de “RANĂ” adâncă a ființei naționale, Ştefan Dumitrescu ne aduce în modul cel mai dureros aminte că suntem români, că suntem o FIINȚĂ cu Simțirea şi Conştiința îndoliată !” FRANCESCA PINI, lector universitar , 1994.

Puțin ştiu că Ştefan Dumitrescu, unul dintre membri importanți ai Biroului de Viitorologie de la Bucureşti, este cel care a descoperit al Treilea mare Tip de Inteligență (scriitorul este Licențiat al Facultății de Filozofie, Bucureşti, 1973, domeniile lui fiind Psihologia, Pedagogia, Sociologia, Economia, Viitorologia, domenii în care a dat lucrări de valoare) pe care l-a denumit „ Inteligența pozitivă şi Inteligența negativă”. Că este autorul unei lucruri de importanță capitală, care revoluționează Ştiința economică, lucrare intitulată „NOUA ŞTIINȚĂ ECONOMICĂ A SECOLULUI XXI SAU PSIO-ECONOMIA”, în care este descrisă descoperirea Sistemului economic al viitorului, denumit de autor „SISTEMUL SOCIO-ECONOMIC DE EVOLUȚIE”, Sistem economic care nu cunoaşte fenomenul şomajului şi al crizelor economice, şi care probabil va salva Civilizația umană din această criză teribilă, artificială dar şi naturală, pe care o parcurgem.

Că Ştefan Dumitrescu este cel care a descoperit „METODA PRIN CARE ȚĂRILE POT SĂ IASĂ DIN CRIZA ECONOMICĂ ACTUALĂ FOARTE UŞOR, ÎNTR-O PERIOADĂ SCURTĂ DE TIMP, FĂRĂ SĂ FIE MICŞORATE SALARIILE ŞI PENSIILE, FĂRĂ SĂ FIE MĂRITE IMPOZITELE ŞI TAXELE ŞI FĂRĂ SĂ

FIE DAȚI OAMENII AFARĂ DIN SLUJBE” (Lucrare publicată în serial în revista „Destine”, a Societății Scriitorilor români din Canada)

Aceste descoperiri ale lui Duimitrescu ar putea salva de la suferință, de la stres şi de la umilință miliarde de oameni…Poate aude cine trebuie…

Alte lucrări ştiințifice ale autorului, care ar putea deveni best-seller mondial, şi ar face foarte mult bine oamenilor, sunt lucrările „ Teoria Revoluției Binelui” şi „ Psihoterapia şi Educația prin Bine !”

Ştefan Dumitrescu se aseamănă cu Mircea Eliade, cum spuneam, adică este autorul unei opere literare de valoare, foarte complexă , abordând un mare număr de teme, de idei, de mituri, pe care le interpretează într-o viziune unitară, originală, dar este şi creatorul unei opere ştiințifice, în domeniul Ştiințelor sociale, extraordinară, o operă de pionierat, prin care deschide noi orizonturi în cunoaşterea umană. Ştefan Dumitrescu este prin excelență o mite de sinteză, de anvergură, de aceea vom constata că opera literară şi opera ştiințifică se întrepătrund, se îmbogățesc una pe alta. Prin întreaga sa operă Ştefan Dumitrescu se adaugă în plan universal triadei Mircea Eliade, Eugen Ionescu (fiind autorul unei opere dramaturgice originale, de mare valoare) şi Emil Cioran, Dumitrescu, fiind un eseist de substanță, cu o putere de analiză şi de re-interpretare uimitoare Nu ne îndoim că începând să fie publicat de Marile Edituri occidentale Ştefan Dumitrescu va impresiona cititorul şi îl va câştiga.

Spuneam că Ştefan Dumitrescu este propus de mulți ani la Premiul Nobel de Fundații culturale, cum ar fi Fundația Culturală Ajutorul românesc, Fundația Țara, de Societăți ale scriitorilor, cum ar fi Societatea scriitorilor români din Basarabia, de mai multe personalități culturale, Edituri, Reviste de cultură. Redăm mai jos propunerea pentru Premiul Nobel transmisă Comitetului pentru decernarea Premiului Nobel de la Stockholm de Societatea Scriitorilor români din Moldava, care ne-a impresionat prin esențialitatea şi obiectivitatea sa.

„NOBEL ADRESA

Det Norske

Nobelinstitutt
Henrik Ibsens gate 51,
N-0255 OSLO
+47 22 12 93 10 FAX

SOCIETATEA SCRIITORILOR ROMÂNI DIN BASARABIA
PROPUNEREA PENTRU DECERNAREA PREMIUL NOBEL PENTRU LITERATURĂ SCRIITORULUI ROMÂN, ŞTEFAN DUMITRESCU,
ADRESATĂ COMITETULUI PENTRU DECERNAREA PREMIULUI NOBEL PENTRU LITERATURĂ DE LA STOCKHOLM

Societatea Scriitorilor Români din Basarabia, ce are drept scop dezvoltarea procesului literar, consolidarea şi renaşterea spiritualităţii româneşti în Moldova, educaţia patriotică în baza tradiţiilor istorice naţionale, educaţia lingvistică a tuturor generaţiilor, cultivarea în rândurile membrilor asociaţiei a eului şi tradiţiilor strămoşeşti, îl propune pe Scriitorul Ştefan Dumitrescu atenţiei Comitetului pentru Acordarea premiului Nobel, de la Stockholm.

Motivaţia propunerii noastre: în timpul de faţă scriitorul Ştefan Dumitrescu este un scriitor cu o vastă şi profundă operă literară. Impresionează foarte mult profunzimea gândurilor sale referitor la destinul fiinţei umane, dragostea lui neţărmurită faţă de Măria sa, Omul.

Scriitor total şi om total, Domnia sa a marcat literatura noastră contemporană, creând opere nepieritoare, ce au o valoare universală.

Îi urăm mari succese în drumul lui nobil către obţinerea premiului Nobel pentru literatură.

Dumnezeu să-l binecuvânteze!

PREŞEDINTELE MIHAI CIUBOTARU AL SOCIETĂŢII SCRIITORILOR ROMÂN DIN BASARABIA

20 septembrie 2010 20 september 2010
str. Albisoara 84/5 ap. 13
MD-2005, mun. Chişinău, R. Moldova

ROMANIAN WRITERS SOCIETY FROM BASARABIA
PROPOSAL FOR AWARDING THE NOBEL PRIZE FOR LITERATURE TO THE ROMANIAN WRITER STEFAN DUMITRESCU SENT TO THE COMMITTEE FOR AWARDING THE NOBEL PRIZE FOR LITERATURE

Thr Romanian Writers Society from The Republic of Basarabia, whose target is to promote and develop the literary process, consolidation and rebirth of the Romanian spirituality in Moldova, the patriotic education on

the basis of the national historical traditions, linguistic education of all the generations, to cultivate among the members of this association the particular Romanian nature and the ancient traditions, proposes the writer Stefan Dumitrescu to the Committee for Awarding the Nobel Prize fot Literature from Stockholm.

The reason of our proposal : nowadays the writer Stefan Dumitrescu is a writer with a vast and deep literary work. We are very much impressed by the depth of his thoughts about the destiny of hunam beings, his infinite love for His Majesty : Man

A total writer and a total man, he is a remarkable personality in our contemporary literature, creating immortal universal value works.

We wish him good luck and great success in his nobel way to be awarded the Nobel Prize for Literature! May God bless him!!!

PRESIDENT OF THE
ROMANIAN WRITERS FROM BASARABIA,
MIHAI CIUBOTARU
20 septembrie 2 010 20 septembre 2010
str. Albisoara 84/5 ap. 13
MD-2005, Chişinău, Republic of. Moldova

Cred sincer că aceste cuvinte îl prind şi îl cuprind, şi îl redau cel mai bine pe Ştefan Dumitrescu :

„ŞTEFAN Dumitrescu este dintre acei scriitori care vin într-o literatură cu o forță teribilă. Cărțile pe care l-a scris acesta, fie că sunt romane, cărți de povestiri, eseuri, piese de teatru sau volume de poezii sunt cele mai multe cutremurătoare, impresionante, dezvăluind dramatismul, durerea, adâncimea abisală a psihologiei umane, absurdul şi paradoxul condiției şi al naturii umane. Dar toate aceste lucrări au în adâncul lor un fior de o gingăşie, de o delicatețe, de o frumusețe strălucitoare, aş spune. Această dimensiune a creației lui se vede mai ales în literatura pentru copii, foarte bogată, pe care ne-a dat-o acest autor. Fie că este vorba despre basmele, povestirile şi volumele de poezii pentru copii. !” FRANCESCA PINI, critic literar, 1995. (text aflat pe coperta a patra a romanului „ ŞI TU VEI FI VĂZDUH”, apărut la EDITURA ANAMAROL, BUCUREŞTI, 2007)

PROF UNIV FRANCESCA PINI, CRITIC LITERAR.

ARTICOLUL 1

EXPLICAREA DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI ROMÂN

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMAN, CLASEI INTELECTUALE ŞI CRIMINALEI CLASEI POLITICE ROMÂNEŞTI

CE ESTE „PROBLEMA ROMÂNEASCĂ”, PROBLEMA FUNDAMENTALĂ, PROBLEMA NUMĂRUL 1 A ISTORIEI POPORULUI ROMÂN ? VA PUTEA POPORUL ROMAN SĂ REZOLVE „PROBLEMA ROMÂNEASCĂ ?

DACĂ POPORUL ROMÂN NU VA PUTEA REZOLVA „PROBLEMA ROMÂNEASCĂ”, ADICĂ PROBLEMA LUI FUNDAMENTALĂ, VA DISPĂREA DIN ISTORIE !

PENTRU A REZOLVA „PROBLEMA ROMÂNEASCĂ” NE-AR TREBUI GÂNDITORI POLITICI MARI ŞI MARI GAZETARI, CA MIHAI EMINESCU. ŞI DESIGUR PATRIOȚI ADEVĂRAȚI !

POPORUL ROMÂN NU ESTE ÎN STARE SĂ-ŞI REZOLVE PROBLEMELE DIN CAUZA POLITICIENILOR ŞI PENTRU CĂ ESTE UN POPOR SUICIDAL

CE SE ÎNTÂMPLĂ CU NOI, ROMÂNII, CU POPORUL ROMÂN, ACUM ÎN PERIOADA POSTCOMUNISTĂ DE NE-AM PRĂBUŞIT ÎN MOD CATASTROFAL ?

Autorul acestei Serii de Articole politice pe care le-am intitulat SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMÂN, CLASEI INTELECTUALE ŞI CLASEI POLITICE ROMÂNEŞTI, mărturiseşte că acum, în anul Domnului 2012, când au trecut 22 de ani de la căderea dictaturii comuniste, o dictatură care ne-a fost băgată pe gât de Statele Unite, Anglia şi de Uniunea Sovietică, în urma Loviturii de stat de la 23 August 1944, când a fost arestat mareşalul Ion Antonescu, Conductorul Statului român şi al Armatei, şi când țara a fost predată cu Armată, cu popor, cu bogății cu tot, ruşilor, are sentimentul apăsător şi viziunea dureroasă că ne găsim în INTERIORUL UNUI COŞMAR ISTORIC CARE NU SE MAI TERMINĂ. Că ne aflăm, ca popor, ca stat, ca națiune, nu numai în cea mai gravă, complexă şi periculoasă Criză din istorie, DAR CĂ AM FOST INTRODUŞI ŞI NE GĂSIM ÎN CEA MAI PERICULOASĂ FUNDĂTURĂ ISTORICĂ. Adevărul este că nu ştim „unde ne găsim în istorie”, „ce se întâmplă cu noi”, de am ajuns în acest hal de distrugere, autodistrugere şi decădere, şi „încotro mergem”. În fața noastră nu se deschide nici o cale, nici o portiță, nu se întrevede nici o luminiță, habar nu avem ce se întâmplă cu noi şi încotro mergem. Putem să ne găsim într-o situația mai grea sau putem să dispărem ! Suntem un Popor orb şi inconştient rătăcind în pustiu ! ACEASTA ESTE FUNDĂTURA ISTORICĂ FOARTE PERICULOASĂ ÎN CARE NE GĂSIM.

Perioada aceasta postcomunistă este de departe cea mai neagră şi îngrozitoare perioadă din istoria noastră. Mult mai distructivă, mai perversă şi mai oribilă chiar decât prima parte a perioadei comuniste, 1945-1965. Dacă în perioada cât la Conducerea României s-a aflat Nicolae Ceauşescu, (un bun Conductor de partid şi de țară în primii zece ani, 1965-1975, un prost Conducător al națiunii române şi un Dictator închistat în cea de-a doua parte a Domniei lui, 1975-1990) s-a construit în România o Economie uriaşă, făcându-se şi multe greşeli, este adevărat, care au dus mai târziu în deceniul 1989-1989 la prăbuşirea nivelului de trai, ei bine, după 1990, ca într-un proces invers, Partidele politice care au fost la Guvernare în perioada postcomunistă, au distrus aproape în întregime economia românească, alegându-se praful de truda unui popor întreg timp de o jumătate de veac. Perioada 1990- 2012 a fost şi este numai şi numai

o Perioadă de distrugere şi autodistrugere, procesul prin care este distrus Organismul național românesc fiind de o varietate, subtilitate, de un savantlâc pe care mintea umană cu greu poate să-l desluşească.

Nu credem că s-a mai întâmplat în istorie ca o țară să aibă o perioadă de 20 de ani de progres şi dezvoltare, timp în care şi-a ridicat cu o trudă imensă Economia de care avea nevoie, pe care apoi să şi-o distrugă totalmente în următorii 20 de ani, când la Conducerea țării au venit Partidele politice, zise democratice, şi țara a trecut de la Economia socialistă centralizată la Economia de piață capitalistă.

Credem că faptul acesta este unul dintre cele mai ciudate, absurde şi tragice accidente ale istorie noastre milenare ! (Dar oare este faptul acesta un accident ?)

Autorul acestor SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMÂN, CLASEI INTELECTUALE ŞI CLASEI POLITICE ROMÂNEŞTI, este un scriitor trecut de 60 de ani, care a fost martorul acestor două perioade istorie, a doua parte a perioadei comuniste, *de construcție* (1964-1989) şi a perioadei postcomuniste, *de destrucție a Românie,* 1990-2013. Este de asemenea membru al Uniunii Scriitorilor, scriitor român propus pentru premiul Nobel.

Este unul dintre membrii importanți ai Biroului de Viitorologie de la Bucureşti, Purtătorul de cuvânt al acestui Grup de cercetare în domeniul Ştiințelor sociale şi al viitorologiei. De altfel aceste Scrisori politice sunt scrise din punctul de Vedere al Biroului de Viitorologie, pornind de la cercetările, analizeze şi explicațiile prin care Biroul de viitorologie a încercat să înțeleagă ce s-a putut întâmpla cu poporul român, şi cu națiunea română în această perioadă, cum a fost posibilă prăbuşirea unui popor milenar, care a dat o cultură bogată, care a fost mii de ani bine înfipt în solul ancestral, care a rezistat două mii de ani încercărilor foarte grele la care l-au supus Istoria şi Cotropitorii lui, dar care, vai, a cedat atât de uşor şi lamentabil într-un timp istoriceşte atât de scurt,

Şi cum este posibil ca un popor să trudească din răsputeri 20 de ani, să ridice o Economic grandioasă, complexă, chiar dacă nu foarte performantă, pe care s-o distrugă apoi în numai câțiva ani…? Ce fel de popor este Acel Popor care îşi distruge în câțiva ani Economia la care a trudit ca să o ridice zeci de ani ? Ce poate să fie în *mintea şi în*

sufletul acelui popor ? În gena lui, în subconştientul lui colectiv ? Este el un „popor bolnav”, este el incapabil să înțeleagă ce se întâmplă cu el în prezent şi în istorie, cine sunt duşmanii lui, care sunt cauzele care-l pot distruge, care sunt laturile lui tari şi slabe, este el un popor lipsit de facultatea cunoaşterii ? Un popor lipsit de instinct de conservare, de demnitate şi de viață ? Este el un popor neputincios ? Blestemat ? Şi în cazul acesta, ce ar fi de făcut ?

Noi, Biroul de Viitorologie de la Bucureşti, credem că poporul român şi România, aşa cum se găsesc ele acum în anul Domnului 2012-2013 într-o stare foarte gravă, deplorabilă şi periculoasă, după 20 de ani de la căderea Comunismului, sunt pe cale să se dezintegreze şi să dispărem din istorie…Fapt care nu s-a mai întâmplat în istoria neamului daco-român.

Este greu de explicat cum poporul acesta daco-român, milenar, ridicat din marele neam al tracilor, unul dintre cele mai mari neamuri ale antichității, alături de inzi, de chinezi, de egipteni, a rezistat tuturor încercărilor şi furtunilor istorice, reuşind, este adevărat, cu greu, chinuit şi umilit, să supraviețuiască mii de ani, ca să dispară apoi, aşa deodată, într-un răstimp foarte scurt, acum la începutul secolului XXI şi al mileniului III.

Dacă ne uităm în istorie vom observa că de la înfrângerea regelui Decebal, în cel de al doilea război daco-roman, 105-106, când Decebal, trădat de ai lui, s-a sacrificat, (ritualul sacrificiului la daci) împlântându-şi sabia în piept, când Statul dac (dar nu şi poporul dac) a dispărut o dată pentru totdeauna, şi până azi, anul Domnului 2012, **poporul român a avut de-a lungul întregii sale existențe numai o istorie chinuită**. O istorie de Popor Victimă, de popor care a stat mai tot timpul sub talpa altor puteri, a veneticilor, care a fost de atâtea ori călcat de duşmani, care a fost jefuit şi umilit continuu, aşa cum suntem în această perioadă. *Iată un Adevăr cât roata carului de mare, poporul român a fost de-a lungul întregii sale istorii un popor victimă, un popor jefuit, chiuit şi umilit ! Un popor care nu a reuşit să se regăsească pe el în istorie !*

Întrebarea este, DE CE, PENTRU NUMELE LUI DUMNEZEU, AM AVUT NOI ACEASTĂ ISTORIE NEFERICITĂ…? Am fost un popor mai tot timpul călcat în picioare, supraviețuind ca un câine care se târăşte prin timp şi fiind PERMANENT la cheremul

Imperiilor…De ce n-am avut şi noi o istorie demnă şi fericită, sau cât de cât o istorie mai fericită ?. Deşi Dumnezeu ne-a dăruit cu mari bogăţii, munţii noştri au purtat codrii uriaşi pe umerii lor şi mult aur în pântece, iar noi am cerşit din poartă în poartă. „Munţii noştri aur poartă / Noi cerşim din poartă în poartă”.

În decembrie 1989, când a fost răsturnat de la Putere Nicolae Ceauşescu, speram şi credeam cu toţii că, în sfârşit, o dată scăpaţi de comunism, o să ne dezvoltăm economic şi social şi o vom duce şi noi mai bine…O să devenim un popor liber, o să muncim mai bine, şi o să fim şi noi ca ţările civilizate din Occident. Şi când acolo, lucrurile s-au întâmplat invers…Ne-a dăruit Dumnezeu de-a lungul istorie mai multe şanse şi prilejuri de a ne ridica şi noi pe o treaptă mai înaltă în istorie, de a nu mai fi poporul victimă, care s-a târât prin istorie ca un câine în care au dat toţi. Vai, dar am ratat toate şansele pe care ni le-a oferit istoria. Aşa se face că am fost mereu un popor jefuit, un popor slugă, victimă, care ne-am plecat capul, cu câteva excepţii, în faţa celor care au venit să ne cucerească, şi să ne jefuiască…Iar noi, laşi şi vicleni, ne-am plecat în faţa lor, le-am sărutat mâna crezând că dacă-i pupăm în bot, le păpăm tot, le-am dat lor ce am avut mai bun, urmând să trăim în continuare în sărăcie şi umilinţă. VAI, ŞI GÂNDIND ŞI COMPORTÂNDU-NE AŞA, NE-AM NENOROCIT TOATĂ ISTORIA !

PRIVIND ISTORIA NOASTRĂ DIN ACEASTĂ PERSPECTIVĂ, AJUNGEM LA CEEA CE AM NUMIT „**PROBLEMA ROMÂNEASCĂ”**. **Marea ŞI DUREROASA Problemă Românească**. În prima jumătate a secolului XX sociologii şi istoricii noştri au vorbit despre Problema Ţărănească şi despre rezolvarea Problemei ţărăneşti. A existat şi un partid care s-a numit PARTIDUL NAŢIONAL ŢĂRĂNESC, (Condus de Maniu şi de Mihalache) care îşi baza Programul oarecum pe rezolvarea problemei Ţărăneşti. Bineînţeles că problema Ţărănească nu a fost rezolvată niciodată în România, pentru că politicienii români au fost în primul rând interesaţi de Putere, de averile şi de interesele lor, iar acum, în perioada postcomunistă, când satul românesc dispare, când la sate nu mai găseşti decât bătrâni care nu pot să lucreze pământul, când pământul bun, arabil al ţării a rămas pârloagă, această Problemă

țărănească este şi mai gravă. Atât de gravă, încât nerezolvarea ei pune în discuție, în pericol, însăşi existența neamului românesc !

Ce vedem aşadar, acum, în anul 2012, că o dată cu distrugerea şi prăbuşirea Economiei româneşti, o dată cu disoluția poporului român, (milioane de români au fugit la muncă în alte țări) aflat în situația de a dispărea, satul românesc, adică temelia de milenii a poporului român şi a națiunii române, dispare încetul cu începutul, iar pământul arabil al țării se află în paragină. Nu-l mai lucrează nimeni pentru că nu mai are cine să-l lucreze…În acelaşi timp aproape jumătate din pământul arabil al Țării a fost vândut străinilor ! Aşadar nici după un secol şi mai bine de când s-a vorbit (căci acum nu se mai vorbeşte) de Problema țărănească şi despre rezolvarea ei, nu am reuşit s-o rezolvăm. Concluzia este clară, nu suntem aşadar ca popor, capabil să ne rezolvăm problemele !

Dar PROBLEMA ROMÂNEASCĂ, cea care este Problema fundamentală a Poporului român, problema cea mai importantă a neamului daco-românesc, o vom rezolva noi vreodată în istorie, dacă nu am reuşit să o rezolvăm 2000 de ani ? Dacă nu am reuşit să rezolvăm nici Problema țărănească ? Şi dacă, acesta fiind un lucru foarte grav în istoria noastră, nu am reuşit să rezolvăm nici o problemă privind existența poporului, a statului şi a națiunii române ? Este desigur foarte trist, dar şi foarte adevărat, ceea ce spunem noi aici !

Şi ca să ne fie lucrurile mai clare, pentru că până acum nu a fost pusă în discuție noțiunea de „Problemă Românească „ în cultura română, să vedem în ce ar consta PROBLEMA ROMÂNEASCĂ ŞI CUM S-AR DEFINI EA ? Dar mai ales ne-ar interesa să descoperim, să găsim acea soluție, acea Cale prin care poporul român ar putea să-şi rezolve Problema sa esențială şi Fundamentală, PROBLEMA ROMÂNEASCĂ. Salvându-se astfel în istorie !

Aşadar poporul român de la înfrângerea Regelui Decebal şi de la DISPARIȚIA STATULUI DAC, 106. e. n. ŞI PÂNĂ ASTĂZI, ANUL 2012, A AVUT cu câteva excepții, de scurtă durată, NUMAI ŞI NUMAI O ISTORIE CHINUITĂ. O ISTORIE DE POPOR NĂPĂSTUIT, DE POPOR UMILIT, JEFUIT, CHINUIT, SĂRAC, STRESAT, CARE A REUŞIT CU GREU SĂ SUPRAVIEȚUIASCĂ ÎN ISTORIE. Unii spun că supraviețuirea

noastră este un Miracol. Noi nu suntem de aceiaşi părere, dar este foarte adevărat că aşa cum am supravieţuit târâş-grăpiş până astăzi, la fel am fi putut şi să dispărem ca popor. Iar acum în perioada postcomunistă, când ne-am distrus economia, când suntem destructuraţi ca popor şi ca naţiune, când suntem săraci şi când populaţia ţării a scăzut faţă de 1989 cu peste 4 milioane de locuitori, iar peste 5 milioane de români au părăsit ţara, când suntem Victima şi **Obiectul unui mare Război mascat invizibil**, noi nu prea mai avem nici o şansă de a rămâne în istorie, ca popor şi ca naţiune. Dimpotrivă, avem cele mai multe şanse să dispărem ca popor.

Ei bine, de-a lungul acestei istorii de umilinţa, de suferinţă, de pierderi, când am tot fost atacaţi şi jefuiţi de alţii, iar noi nu am atacat pe nimeni, când am fost un popor slab, fără reacţie (cu câteva excepţii) în faţa agresiunilor, când am preferat mai bine să stăm cu capul plecat şi să plătim tribut, să suferim, să trăim săraci, decât să ne înfruntăm duşmanii, nu s-a găsit nici un bărbat (nici un Burebista sau Deceneu) care să adune poporul acesta, să-l conducă în lupta cu Duşmanii, astfel încât să ne scoată din starea de umilinţă, de inferioritate, din starea de popor slab, care plăteşte tribut, pentru a deveni un Popor puternic, unit, bogat, un Popor Întregit, aşa cum a fost poporul dac şi Dacia…Nu s-a găsit nici un Conductor care să ne unească, să facă din poporul slab şi dezbinat, un popor unit şi puternic, bogat, stăpân pe destinul lui istoric. Care să ne scoată din starea anormală de inferioritate, slăbiciune şi suferinţă, când puteam dispărea şi să ne ridice pe o treaptă superioară, adică să facă din noi, nu un Mare popor, ci un Popor Normal, unit, care nu se lasă jefuit, umilit, îngenuncheat, care are o istorie demnă. Este situaţia în care poporul român şi România se găsesc şi acum. Da, am fost o naţiune şi un popor unit, independent, după Marea Unire din anul 1918, din păcate însă, datorită politicienilor în primul rând, după două decenii am pierdut Basarabia, Bucovina, sudul Dobrogei, revenind din nou la condiţia de Popor şi Ţară Ciopârţită, situaţia în care ne găsim şi acum. Da, în perioada cât la Conducerea Ţării s-a aflat Nicolae Ceauşescu, România a reuşit să obţină independenţa faţă de Uniunea Sovietică, să fim un popor şi o ţară normală, să ne bucurăm în prima parte a domniei lui Ceauşescu de respect internaţional, să avem un nivel de trai mediu, dar după 1980, situaţia economică a României

s-a înrăutățit forte mult. Sărmanul popor român a trebuit să suporte lipsuri mari, să stăm la cozi pentru o bucată de mâncare, să înghețăm în case de frig, să stăm nopțile la lumânare, pentru că ni se tăia curentul. În anii de dinainte de căderea lui Ceauşescu, românii îl blestemau şi îl urau atât de mult pe Conductorul Țării, îi urau atât de mult pe Ceauşeşti, primul Cuplu dictatorial din istoria noastră, încât am fi dorit să ne ocupe până şi ruşii, numai să scăpăm de Ceauşescu şi s-o ducem şi noi mai bine. Doream din tot sufletul ca Gorbaciov, Conducătorul Uniunii Sovietice, să facă ceva, să vină să ne scape de Ceauşescu. Şi a venit, şi ne-a nenorocit pentru mult timp, poate definitiv !

În sfârşit, au venit după cum se ştie, Evenimentele complexe şi mascate din decembrie 1989, revolta împotriva lui Ceauşescu, Lovitura de stat mascată, asasinarea mişelească, murdară a Cuplului Ceauşescu după care noi, românii, am crezut că ne-a pus Dumnezeu mâna în cap. Am crezut că am scăpat de cozi, de sărăcie, de frig, de umilințe şi de suferințe, că vom avea şi noi un nivel de trai cât de cât, că România va fi asemenea țărilor occidentale. Gravă eroare! Habar nu am avut noi atunci că Occidentul l-a dat jos pe Ceauşescu nu că-i păsa de noi, nu pentru că voia să ne scape de comunism şi de dictatură, nu că le era milă de soarta noastră, ci pentru a ne transforma în colonie şi în slugile lor. Pentru a ne distruge Economia şi a ne transforma Țara în piață de desfacere. Şi au făcut lucrul acesta ca la carte, perfect. MARII ASASINI ECONOMICI MONDIALI CARE AU ORGANIZAT LOVITURA DE STAT CARE L-A DAT JOS PE CEAUŞESCU, ŞI CARE NE-AU PROMIS APOI INTEGRAREA ÎN NATO ŞI ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ, AU VRUT DE LA ÎNCEPUT SĂ NE ATRAGĂ ÎNTR-O MARE CAPCANĂ ISTORICĂ, PENTRU A NE DISTRUGE ECONOMIA, CA SĂ NE TRANSFORME ÎNTR-O PIAȚĂ DE DESFACERE PENTRU EI, CA SĂ NE TRANSFORME ÎNTR-O COLONIE, PENTRU A DEVENI SCLAVII LOR CARE TRUDIM PENTRU EI. Ceea ce s-a şi realizat

În finalul Primei Scrisori ACEASTA ESTE DECI PROBLEMA ROMÂNEASCĂ, MAREA ŞI DUREROASA PROBLEMĂ ROMÂNEASCĂ. Toată istoria am fost, şi suntem şi acum, un popor năpăstuit, victimă, călcat şi jefuit de mai toți. Întrebarea esențială a

Problemei româneşti la care ne propunem să răspundem este aceasta : 1. de ce am fost toată istoria un popor victimă, care au fost cauzele şi factorii care au dus la această stare de inferioritate, de slăbiciune, de umilință a noastră ? 2. ŞI CARE AR FI CĂILE PRIN CARE AM PUTEA SĂ IEŞIM DIN STAREA ACEASTA DE INFERIORITATE, DE UMILINȚĂ, CÂND SUNTEM FURAȚI, JECMĂNIȚI, CĂLCAȚI ÎN PICIOARE, iar noi nu reacționăm în nici un fel la această imensă şi neruşinată agresiune. Iar esența problemei româneşti este aceasta **: putem noi sau nu putem să ieşim din această stare, odată ce nu am putut să ieşim din starea aceasta de slăbiciune şi umilință, din starea de popor victimă două mii de ani !?**

Pentru aceasta vă rugăm să citiți SCRISORILE POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMÂN, CLASEI INTELECTUALE ŞI CRIMINALEI CLASE POLITICE ROMÂNEŞTI.

Articolul 2

EXPLICAREA DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI ROMÂN. ÎNȚELEGEREA MAI PROFUNDĂ A FENOMENULUI ROMÂNESC

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMAN, CLASEI INTELECTUALE ŞI CRIMINALEI CLASEI POLITICE ROMÂNEŞTI

PROBLEMA ROMÂNEASCA – BLESTEMUL POPORULUI ROMÂN – ŞI POVESTEA TRAGICĂ A NEAMULUI DACO-ROMÂNILOR.

DE CE AM AVUT NOI, POPORUL ROMÂN, ISTORIA NEFERICITĂ PE CARE AM AVUT-O ?

EXISTĂ O RELAȚIE DIRECTĂ, CAUZALĂ, ÎNTRE ISTORIA NEFERICITĂ PE CARE AM AVUT-O TOATĂ ISTORIA ŞI SITUAȚIA DRAMATICĂ ŞI PERICULOASĂ ÎN CARE SE AFLĂ ACUM POPORUL ROMÂN ŞI ROMÂNIA ?

VĂ PROPUNEM SĂ NE ADÂNCIM ŞI MAI MULT ÎN STUDIUL „PROBLEMEI ROMÂNEŞTI”, CARE ESTE PROBLEMA NUMĂRUL 1 A ISTORIEI NEAMULUI NOSTRU.

IAR ACUM, ÎN PERIOADA POSTCOMUNISTĂ, REZOLVAREA „PROBLEMEI ROMÂNEŞTI” A DEVENIT ATÂT DE STRINGENTĂ, DE APĂSĂTOARE, DE DUREROASĂ, ÎNCÂT DACĂ NU VOM REUŞI SĂ IEŞIM DIN STAREA DRAMATICĂ ÎN CARE NE AFLĂM, POPORUL ROMÂN ŞI ROMÂNIA POT DISPĂREA ÎN DECENIILE URMĂTOARE.

CE SE ÎNTÂMPLĂ CU NOI, ROMÂNII, CU POPORUL ROMÂN, ÎN ISTORIE ? DAR ACUM ÎN PERIOADA POSTCOMUNISTĂ, DE NE-AM PRĂBUŞIT ÎN MOD CATASTROFAL ?

Este pentru prima dată în cultura română şi în Istorie când Poporului român, clasei Intelectuale foarte laşe şi imbecilei Clase politice româneşti li se pune în faţă, pentru a medita la ea şi a căuta împreună o soluţie, ACEASTĂ „PROBLEMĂ ROMÂNEASCĂ”, pe care situaţia dramatică, gravă, criminală, SINUCIGAŞĂ, în care se află ACUM poporul român şi naţiunea română, ne cer imperios să o rezolvăm cât mai repede. Altfel suntem ameninţaţi cu dispariţia ca popor şi ca naţiune ! Aşa cum am mai spus, s-a vorbit mult în istoria noastră din ultimele două secole despre Problema ţărănească şi despre rezolvarea ei. Bineînţeles că Problema ţărănească, una dintre problemele importante ale Poporului român, şi în trecut şi în prezent, nu a fost rezolvată la noi absolut deloc. ACUM IATĂ CĂ VORBIM DESPRE O PROBLEMĂ MULT MAI MARE ŞI MAI GRAVĂ DECÂT „Problema ţărănească” în istoria poporului român, şi anume despre „PROBLEMA ROMÂNEASCĂ”. PROBLEMA CARE INCLUDE TOATE PROBLEMELE CU CARE S-A CONFRUNTAT ŞI SE CONFRUNTĂ NEAMUL ACESTA.

Aşadar Problema românească este pentru Poporul român Problema Problemelor ! Este PROBLEMA GENERATĂ DE EXISTENŢA POPORULUI ROMÂN ÎN ISTORIA SA, şi ESTE PROBLEMA NR 1 A ACESTUI POPOR, CEL MAI VECHI POPOR EUROPEAN, AFLAT AICI DE „LA ÎNCEPUT”. Ea s-a născut şi s-a dezvoltat pe parcursul istoriei, o dată cu Poporul român, ca rezultantă complexă a interacţiunii poporului român cu istoria, cu contextul geopolitic, cu Imperiile care ne-au strivit şi ne-au exploatat, cu Întâmplarea şi cu Destinul istoric ! Spre deosebire de alte popoare care s-au format într-un alt spaţiu geografic şi care au migrat ca să se stabilească apoi, în urma unor procese de cucerire şi dislocare a altor populaţii sau popoare, în alt spaţiu, aşa cum este cazul ungurilor, al popoarelor slave din sudul Dunării, NOI, DACO-ROMÂNII SUNTEM AICI DE LA ÎNCEPUTUL LUMII, DIN NEOLITIC. Definirea şi studierea, explicarea **Problemei româneşti**,

pătrunderea în profunzimea ei, cunoaşterea cât mai exhaustivă a *Problemei Româneşti* va forma conținutul mai tuturor Scrisorilor politice adresate poporului român, care vor urma.

Aşa după cum vedem în „Perioada actuală postcomunistă” cu noi, românii, cu națiunea română s-a întâmplat un fenomen foarte grav, s-a întâmplat ceva îngrozitor, pe care la început l-au perceput foarte puțini. Şi pe care înainte de 1989 nu-l credeam posibil, nu ni-l puteam nici măcar imagina.

O dată scăpați, în decembrie 1989, de frâiele dictaturii comuniste, văzându-ne liberi, trecând de la dictatură la democrație şi de la Economia comunistă dirijată la Economia de piață, ÎNTR-UN INTERVAL DE NUMAI 10 ANI NE-AM PRĂBUŞIT PUR ŞI SIMPLU CA NAȚIUNE, CA POPOR, CA ECONOMIE, CA EDUCAȚIE ŞI CULTURĂ, ca Întreg, ca Tot, de parcă am fi fost un castel de cărți de joc. N-au trecut decât câteva luni de la căderea lui Ceauşescu şi societatea românească divizată de evenimentele care se derulau şi bulversată de Partidele politice care au apărut în anul 1990 şi s-au înscris în campania electorală din 20 mai 1990, S-A ATOMIZAT ŞI S-A PRĂBUŞIT PUR ŞI SIMPLU ÎNTR-UN NOR DE PRAF. Ne uram între noi, eram atât de dezbinați şi de porniți unii împotriva altora încât nici nu ne venea să credem că aceasta este societatea românească. Nu puteam să credem că noi, românii, ne-am pierdut mințile în aşa hal încât nu eram altceva decât o populație învrăjbită. Pe fondul acesta de vrajbă, de manipulare şi patologie socială, de atomizare, de tensiuni politice şi sociale, Mafia națională care era formată, structurată încă din perioada lui Ceauşescu, ŞI CARE S-A DEZVOLTAT APOI EXPLOZIV, a trecut la aplicarea în practică a unui lung şi diabolic Proces de îmbogățire, de falimentare şi vindere pe nimic, la fier vechi, a fabricilor, a uzinelor, a combinatelor industriale şi agrozootehnice, proces complex şi mascat care avea să ducă în numai câțiva ani la falimentarea şi distrugerea întregii Economii româneşti.

Clasa politică românească în loc să protejeze, să apere economia, aşa cum promitea în campania electorală, s-a aliat cu mafioții, cu hoții nației, formând **Complexul politico-mafiot național** care avea să distrugă întreaga Economie românească în numai câțiva ani…Întreprinderile, fabricile, uzinele falimentate şi

distruse şi-au închis porţile, şi milioane de muncitori au fost trecuţi în şomaj…Clasa politică românească, parlamentarii, conducerile partidelor politice le-au dat muncitorilor cu şutul în fund aruncându-i afară din FABRICILE ŞI UZINELE LOR, CĂCI EI LE RIDICASERĂ. DIN FABRICILE ŞI COMBINATELE INDUSTRIALE ALE POPORULUI ROMÂN. În nici un caz ale lor, ale politicienilor !

Cum credeţi că a reacţionat clasa muncitore trecută în şomaj ? Credeţi că muncitorii, care formau o dată vestita Clasa muncitoare pe care s-a bazat decenii de-a rândul Partidul Comunist, şi din care şi-a recrutat cadrele, s-a organizat ca să lupte împotriva celor care asemenea unor şacali flămânzi devoraseră Economia pentru a se îmbogăţi ? Nu, desigur. Muncitorimea s-a prăbuşit, s-a dezintegrat aşa, deodată, nemaifiind clasa muncitoare de altă dată, baza politică a Partidului Comunist şi a Dictaturii comuniste, transformându-se peste noapte într-o masă atomizată şi amorfă de indivizi umani, care au roit-o cât au putut de repede plecând în occident, să muncească în Grecia, în Italia, în Spania, în Anglia, pentru că acolo se plătea mai bine…

Şi într-adevăr muncitorilor care au plecat, începând cu anii 1990-1993 să muncească în străinătate, le-a mers o perioadă foarte bine…Şi-au cumpărat maşini, au trimis în ţară anual câte 6-7 miliarde de euro. Când veneau acasă în maşinile lor de lux, credeai că sunt cine ştie ce capitalişti bogaţi…Femeile românce au plecat şi ele în acest exod masiv cu soţii lor, sau singure, chemându-se una pe alta, foarte multe din ele mergând în Italia, Germania şi Spania la îngrijit bătrânii. La spălat bătrânii Italiei, Greciei, şi Spaniei la fund ! Să le fi văzut pe ţărăncile din satele Olteniei şi ale Moldovei, când veneau la doi sau la trei ani acasă, ce cucoane coafate se făcuseră ! În numai câţiva ani s-a produs pe nesimţite cel mai mare exod din istoria poporului daco-român, căci peste 4 -5 milioane de români s-au stabilit în străinătate, astfel că s-a produs într-un timp scurt o depopulare a ţării greu de imaginat...Sate vechi de secole s-au trezit în numai câţiva ani cu populaţia înjumătăţită, rămânând acasă numai bătrânii.

În numai câţiva ani satul românesc, care a fost de secole temelia de piatră a poporului daco-român, a intrat într-un proces grav de

disoluție amenințând însăşi existența Civilizației rurale româneşti şi a poporului român. Zeci de milioane de hectare de pământ arabil, sau de suprafețe bune pentru viticultură şi pomicultură, nelucrate fiind, au căzut în paragină, fiind acum imense întinderi de mărăcini şi buruieni. Şi ca lucrurile să stea şi mai rău, mii de străini au venit şi au cumpărat pe nimic suprafețe imense din ceea ce o dată era Pământul românesc, lucrat de moşii şi strămoşii noştri şi apărat cu sânge secole întregi . Acum aproape jumătate din pământul țării nu mai este al nostru !

Am văzut cu toții îngroziți, cum pe parcursul acestor 20 de ani de postcomunism, datorită sărăciei, stresului, scăderii catastrofale a natalității, perioadă în care am avut numai o creşterea negativă a populației - fapt care nu s-a mai întâmplat niciodată în istoria acestui pământ - populația țării a ajuns astfel într-un timp istoriceşte foarte mic la 13-15 milioane de locuitori. În aceşti ani populația României a scăzut de la 23 la 18 milioane, cu cinci milioane adică, milioane de oameni asasinați prin stres, sărăcie, umilință, prin distrugerea Sistemului de sănătate românesc. Dintre cei 18 milioane de români care au scăpat cu viață, peste 5 milioane sunt plecați în afară, unde muncesc ca nişte sclavi. Sunt neo-sclavi !

Deci atâția români mai suntem în țară, adică 12- 13 milioane de oameni, şi asta când în 1989 eram aproape 23 de milioane de locuitori. Şi ca lucrurile să fie şi mai grave, dacă populația românească a scăzut drastic în această perioadă, ei bine, populația de etnie țigănească a crescut exploziv, astfel că dacă se va menține acest raport în anii următori, scăderea populației româneşti şi creşterea necontenită şi masivă a populației țigăneşti, după numai un deceniu numărul țiganilor va depăşi numărul românilor în România. Din acel moment noi, românii, dispăream ca popor din istorie, devenind a doua etnie în acest Spațiu carpato-pontic, iar poporul care ne va lua locul va fi poporul țigănesc. Poporul înlocuitor, pregăti de Stăpânii lumii, să ne înlocuiască ! Un popor total deosebit de noi, care se întinde pe toată planeta, numărul țiganilor fiind în lume de peste 400 de milioane, ei nefiind ca noi un popor național, fixat într-u spațiu-vatră strămoşească, ci unul internațional, risipit în lume, având un alt mental, o altă structură psihologică…Deci aceasta este starea

actuală a poporului român şi perspectiva care ne aşteaptă în următorul deceniu.

Ei bine, credeți că în fața acestei situații dramatice, CÂND POPORUL ROMÂN SE CONFRUNTĂ FOARTE CLAR, IMINENT CU DISPARIȚIA SA DIN ISTORIE, CLASA INTELECTUALĂ ŞI POPORUL ROMÂN AU REACȚIONAT ÎNTR-UN FEL ? Nu, desigur ! De clasa politică nu mai vorbim, pentru că ea este o clasă bolnavă, este de fapt o Cleptocrație, formată din indivizi bolnavi de putere, sclavi ai Puterii, cu o psihologie aparte, capabilă numai să mintă şi să jefuiască pentru a se îmbogăți, lipsită totalmente de conştiință şi de patriotism.

Bine, dar dacă Clasei Politice, o clasă de demagogi şi de oameni lipsiți de moralitate şi de patriotism nu-i pasă, CLASEI INTELECTUALE ŞI POPORULUI ROMÂN DE CE NU LE PASĂ, DACĂ ESTE VORBA CHIAR DE EXISTENȚA LOR ÎN ISTORIE ? DACĂ POPORUL ROMÂN, AFLAT DEJA ÎNTR-O SITUAȚIE CATASTROFALĂ, ESTE AMENINȚAT CU DISPARIȚIA ? Or scriitorilor, artiştilor, oamenilor de ştiință, profesorilor universitari, medicilor, clasei intelectuale în general nici măcar nu le-a păsat, şi nici nu le pasă că poporul român este un popor muribund, epuizat, incapabil de reacție, pe ducă. Poate să dispară poporul român şi România de o mie de ori, că nu-i pasă nimănui, şi nu-i va păsa nimănui! Ruşinoasă stare, îngrozitoare situație, foarte periculoasă pentru orice popor !

Bineînțeles că aflați în situația aceasta catastrofală, amenințați cu dispariția ca popor şi ca națiune, noi, Analiştii şi cercetătorii din cadrul Biroului de Viitorologie am fost îngroziți. Şi suntem îngroziți. Ne-am dat cât se poate de îndurerați seama că POPORUL ROMÂN, că noi, toți românii, care suntem cât de cât capabili să gândim, să scriem, să citim, să mişcăm un lucru dintr-un loc în altul AVEM O PROBLEMĂ, ŞI ÎNCĂ O PROBLEMĂ FOARTE GRAVĂ. Că noi toți, poporul român, națiunea, semănăm cu o vită căreia i s-a dat cu parul în cap, care s-a prăbuşit la pământ şi singura ei reacția a fost să fugă. IAR CEI CARE AU RĂMAS ÎN ȚARĂ ŞI-AU CONTINUAT OPERA LOR DE JEFUIRE A ȚĂRII, PRIN DIFERITE METODE ŞI CĂI, ŞI DE ÎMBOGĂȚIRE. Să ne fie foarte limpede, în această situație ne găsim acum.

De aceea după 20 de ani, noi cei din B V B afirmăm lucrul acesta fără să greşim: NOI, ROMÂNII SUNTEM UN POPOR PROBLEMĂ, UN POPOR GRAV BOLNAV, NOI, ROMÂNII, CA POPOR ŞI CA INDIVIZI UMANI AVEM O MARE PROBLEMĂ CU NOI. În primul rând cu noi ! O problemă care nu este de azi sau de ieri…Este o problemă veche şi profundă, complexă, care vine din istorie. Care vine din subconştientul colectiv al poporului român, din codul nostru genetic. Datorită acestei Probleme grave („PROBLEMA ROMÂNEASCĂ”, AM NUMIT-O NOI) poporul român a avut o istorie chinuită, o istorie de popor victimă, călcat de toţi în picioare, şi jefuit de cine a vrut şi nu a vrut. Iar dacă vrem ca noi, românii, să nu mai fim poporul acesta sărac, umilit, chinuit, laş, slugarnic, jefuit, scuipat, minţit de politicienii lui, vândut străinilor, Marilor puteri, şi dorim ca noi şi copiii noştri să avem o ISTORIE DEMNĂ, DE POPOR NORMAL, BOGAT, SĂNĂTOS, PUTERNIC, trebuie neapărat să ne aplecăm asupra acestei probleme CARE NE DOARE, ASUPRA „PROBLEMEI ROMÂNEŞTI”, să încercăm să o cunoaştem cât mai profund, cât mai bine, pentru a găsi calea ieşiri României şi a poporului român din această situaţie.

Problema românească, studiată de mulţi ani în cadrul Biroului de viitorologie de la Bucureşti, şi care este sinonimă cu Tragedia istorică nesfârşită a poporului român, de la Decebal până azi, ca realitate social-istorică este deosebit de complexă. Dacă o Privim ca pe o „Situaţie problematică” ea este un Sistem de fapte, de factori şi evenimente istorice aflate într-o interacţiune complexă şi într-o curgere care va dura cât va mai exista poporul român, aflat, cum spuneam, acum în perioada post-comunistă în situaţia de a ieşi de pe scena istoriei, aşa cum au ieşit strămoşii noştri tracii.

Pe când inzii şi chinezii au continuat să existe în istorie, să se dezvolte, şi sunt astăzi cele mai Mari Naţiunii ale civilizaţiei umane. Privită în această viziune Problema românească este formată la rândul ei din mai multe Probleme mai mici, pe care le vom privi ca subsisteme ale unui Sistem mai mare, care este însăşi Problema românească. Aşa cum ar fi de pildă Problema ţărănească, pe care noi românii, deşi am vorbit despre ea, nu am fost capabili să o rezolvăm niciodată, iar această Problemă ţărănească, împreună cu Problema satului românesc, cu Problema civilizaţiei rurale, cu Problema

agrară, înrăutățindu-se şi mai mult, ameninţă însăşi existenta poporului român şi a Naţiunii române.

O altă problemă foarte gravă, şi care ar trebui rezolvată urgent,cât mai repede, dacă s-ar putea şi azi, este **Problema Clasei politice la noi la români**…Aşa cum observăm cât se poate de limpede, acum în perioada postcomunistă, Clasa politică românească a fost cea care a distrus Economia românească, cea care a provocat disoluţia societăţii româneşti, distrugerea Învăţământului, a Culturii, a Sănătăţii, îmbolnăvirea poporului român. Nu poporul român a fost cel care a dat tonul în „întrecerea socialistă" a distrugerii şi jefuirii Economiei româneşti, ci Clasa politică. Clasa politică, deşi la alegeri se angajează în faţa poporului român, a alegătorilor ca va face numai lucruri extraordinare pentru alegători, după ce politicienii se văd cu sacii în căruţă, în funcţii, singurul lucru care-i interesează este să fure, să jefuiască, să se organizeze în grupuri de interese şi în reţele mafiote, ca în această perioadă, şi să mintă cu cinism pentru a rămâne cât mai mult la putere ca să se îmbogăţească

Cum putem noi de pildă să ne explică faptul că pe toată durata ultimelor două veacuri clasa politică românească, în toate perioadele, a fost aceiaşi „tagmă a jefuitorilor", ca în vremea lui Tudor Vladimirescu şi ca în perioada actuală, adaptându-se de fiecare dată, fiecărei perioade, vopsindu-şi doar părul, iar năravul ba şi punându-şi alte măşti ? La fel de cinică, la fel de demagogică, de hoaţă, de inconştientă, de lipsită de demnitate, de patriotism, la fel de murdară şi de criminală ?

La toate aceste întrebări, încercând să ne explicăm şi să ne înţelegem pe noi înşine ca neam, căutând răspunsuri şi explicaţii la tot ceea ce ni s-a întâmplat în istorie, vom răspunde în Scrisorile politice următoare trimise poporului român, clasei intelectuale româneşti, fiecărui român şi fiecărei conştiinţe în mod individual !

Articolul 3

EXPLICAREA DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI ROMÂN

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMAN, CLASEI INTELECTUALE ŞI CRIMINALEI CLASEI POLITICE ROMÂNEŞTI

PROBLEMA ROMÂNEASCA – BLESTEMUL POPORULUI ROMÂN – ŞI POVESTEA TRAGICĂ A NEAMULUI DACO-ROMÂNILOR.

DE CE AM AVUT NOI, POPORUL ROMÂN, ISTORIA NEFERICITĂ PE CARE AM AVUT-O ?

EXISTĂ O RELAȚIE DIRECTĂ, CAUZALĂ, ÎNTRE ISTORIA NEFERICITĂ PE CARE AM AVUT-O ŞI SITUAȚIA DRAMATICĂ ŞI PERICULOASĂ ÎN CARE SE AFLĂ POPORUL ROMÂN ŞI ROMÂNIA ?

VĂ PROPUNEM SĂ NE ADÂNCIM ŞI MAI MULT ÎN STUDIUL „PROBLEMEI ROMÂNEŞTI”, CARE ESTE PROBLEMA NUMĂRUL 1 A ISTORIEI NEAMULUI NOSTRU.

Să ne imaginăm că Problema românească, obiect al cercetărilor îndelungate care s-au făcut în cadrul Biroului de Viitorologie de la Bucureşti, este asemenea unui spațiu geografic, asemenea unei țări locuite dar puțin studiată. Puțin cunoscută chiar de cei care locuiesc acea Țară. Prin acest spațiu geografico-epistemologic vom porni noi să-l străbatem la pas pentru a cunoaşte şi mai profund şi exhaustiv Problema românească. Nu suntem noi primii care ne-am aplecat asupra destinului nefericit al poporului daco-român…Nu suntem noi

primii care începem acest demers, dar suntem primii care am făcut din Problema românească Obiect de studiu, (Obiect de studiu al ştiinţei pe care noi am denumit-o Ştiinţa poporului român) încercând să epuizăm pe cât posibil omeneşte cunoaşterea ei, încercând să găsim toate răspunsurile pe care ni le pune această problemă. Pe care le presupune această Problemă, care definesc această Problemă.

Asta desigur pentru a descoperi Soluţia Rezolvării acestei Probleme spinoase, pentru a găsi CALEA PRIN CARE POPORUL ROMÂN SE POATE SALVA ÎN ISTORIE. Pentru a-i fi şi lui mai bine ! Dacă va fi posibil lucrul aceasta, numai Dumnezeu ştie…Noi ne facem datoria de conştiinţă ca o dată porniţi pe drumul acesta, să ajungem la capătul lui. Adică să reuşim să „luminăm cu mintea" cât mai mult această Problemă, pentru a „o rezolva în plan mental", subliniem acest lucru, şi în speranţa că vom găsi şi în plan real calea prin care poporul român va reuşi să se salveze în istorie.

Suntem totodată conştienţi că este posibil să descoperim Soluţia acestei Probleme, altfel spus că vom descoperi în Plan mental Calea, Proiectul naţional, prin care se poate salva poporul român. (Cale pe care am descoperit-o de mai mulţi ani, şi care este expusă, explicată în mai multe lucrări ale noastre, aprobate şi susţinute de Biroul de Viitorologie de la Bucureşti, publicate sub egida BVB)

Aceasta în plan mental, subliniem, dar că va fi mult mai greu şi nu ştim dacă vom fi capabili să aplicăm această Soluţie în plan real, în plan istoric şi social. Altfel spus, vom descoperi, vom şti cum să ne salvăm teoretic ca popor în istorie, dar să nu putem să facem nimic pentru aceasta, aşa cum am făcut toată istoria. Sau ca noi, românii, să ne facem în continuare rău în istorie, aşa cum ne-am făcut de când suntem pe pământul acesta. Căci în toată istoria noastră milenară noi am fost cel mai mare duşman al nostru, noi singuri ne-am făcut cel mai mare rău !

Înaintea noastră s-au aplecat asupra acestei Probleme Minţi mari încercând să răspundă la întrebarea aceasta, de ce am fost noi un popor fără noroc ? De ce am fost un popor nefericit, călcat în picioare de mulţi şi jefuit de cine a vrut şi cine n-a vrut ? Şi de ce suntem în continuare acelaşi popor care îşi face singur rău ?

1. Un prim răspuns l-a dat Cronicarul, când a afirmat că ne merge rău ca popor pentru că am fost aşezaţi în calea „tuturor răotăţilor". Şi

când a mai spus că „omul este sub vremi”, iar nu deasupra vremurilor. Altfel spus, omul, cu referire la noi, la români, este neputincios în viață şi în istorie, mai tari decât el fiind „vremurile”. Aceasta ar fi explicația pentru care ne-a mers şi ne merge rău în istorie şi scuza pentru care nu am fost în stare să ne creăm o istorie mai bună. Desigur că nu vom lua această spusă a cronicarului ca o concluzie științifică, ce ne dă răspunsul pe care îl căutăm la întrebarea noastră, de ce am fost un popor victimă în istorie ? În acelaşi timp acordăm acestui răspuns o mare atenție, o mare importanță pentru că el exprimă părerea, mentalitatea societății româneşti de acum câteva veacuri, şi care este într-un fel expresia subconştientului colectiv al poporului român. Aşa simțeau boierii, românii învățați ai secolului al XVIII din Moldova şi Țara Românească, aşa îşi explicau ei faptul că suntem un popor mic, nefericit, victima imperiilor care ne-au călcat şi ne-au exploatat. Aşa îşi explicau ei neputința noastră în istorie.

În acelaşi timp îi acordăm o mare importanță acestei Explicații şi pentru că afirmația aceasta auzită de sutele de generații care au trecut prin şcoala românească în secolele al XIX-lea şi al XX-lea ne-a pătruns în mentalul colectiv, în subconştientul colectiv. Explicația aceasta a funcționat ca un factor educațional negativ. Această explicație a faptului că ne-a mers rău în istorie pentru că am fost aşezați în „calea răotăților” ne-a făcut mult mai mult rău decât bine, pentru că „ne-a format, ne-a modelat în continuare” ca un popor slab şi inactiv, care nu întreprinde nimic. Păi, dacă am fost aşezați în „calea răotăților”, şi dacă „omul este sub vremi”, atunci înseamnă că noi, românii, nu putem să facem nimic în istorie. Pentru a ne „îndrepta istoria”, pentru a avea un destin istoric mai bun !

Am găsit această „explicație falsă”, căci ea este o explicație falsă, pentru că este superficială, prima pe care am avut-o la îndemână, dar mai ales ca să ne liniştim conştiința. (funcția cathartică, vai!) Ca să avem o scuză, şi să fim în continuare acelaşi popor slab, inactiv şi supus Duşmanilor şi Străinilor. Căci aşa ne merge nouă bine, (credem noi în subconştientul nostru) fiind supuşi, slugarnici, odată ce capul aplecat sabia nu-l taie. Acum înțelegem bine, nu-i aşa, de ce noi, românii avem acest proverb, şi cât de bine explică el psihologia noastră profundă. Foarte mulți români au crezut şi mai cred şi astăzi

că nouă ne-a mers rău în istorie, că am fost un popor umilit şi jefuit, din cauza faptului că am avut nenorocul ca Dumnezeu să ne aşeze în Calea „răotăților”. Aceasta ar fi deci cauza nefericirii istorice a poporului român.

Intrând mai adânc în miezul acestei Teorii a cronicarului prin care se încearcă explicarea destinului nefericit al poporului român, vom vedea cât se poate de bine ceea ce noi am numit „viclenia subconştientului colectiv”. Spunând că noi am fost un popor nefericit în istorie şi neputincios, noi dăm prin acest răspuns vina pe Dumnezeu. Dăm vina pe altul, pe Imperii, pe Cotropitori. Nu ne asumăm noi vina, nu acceptăm în subconştientul şi în conştiința noastră, că noi am fost nefericiți şi umiliți de alții, din CAUZA NOASTRĂ. Ceea ce este foarte adevărat, acesta fiind răspunsul nostru. În schimb aruncăm vina care apasă pe umerii noştri, pe Conştiința noastră, asupra lui Dumnezeu. Ca să ne simțim noi împăcați, liniştiți, fără nici o vină. Iată aşadar cât de viclean este subconştientul colectiv al poporului nostru, însuşire, viclenie a psihologiei noastre care ne-a făcut foarte mult rău în istorie!

Da. Spunând că noi am fost nefericiți ca popor şi am avut istoria asta rea pentru că Dumnezeu ne-a aşezat în calea răutăților, *noi dăm,în ultima instanță, vina pe Dumnezeu*. Deci nu noi suntem vinovați de slăbiciunile noastre şi de nefericirea noastră istorică, noi nu suntem vinovați de nimic, ci Altcineva este vinovat, şi anume Dumnezeu. Se înțelege implicit că Dumnezeu este cel care este vinovat de destinul nostru dureros, pentru că ne-a aşezat în Calea tuturor „răotăților”. Altfel spus subconştientul colectiv al poporului român, aşa cum am spus, se disculpă de orice vină, aruncând vina asupra lui Dumnezeu. Mergem şi mai în profunzime cu analiza noastră…Şi dacă Dumnezeu este cel care ne-a aşezat în calea „răotăților", Dumnezeu fiind cel puternic, căruia trebuie să-i fim supuşi tot timpul, iar omul este o ființă slaba, el fiind „sub vremi”, înseamnă că nu se poate face nimic ca să ne schimbăm soarta în bine, şi trebuie s-o acceptăm cu capul plecat. Să ne mulțumim aşa, cu istoria pe care ne-a dat-o Domnul. Ar fi un gest de neînțelepciune şi de necredință să te pui cu Dumnezeu. Să nu-l asculți !

Am ajuns astfel la „stratul adânc” din subconştientul nostru colectiv, la vâna profundă a fatalismului românesc din subconştientul

colectiv al poporului daco-românesc. La înțelegerea fatalismului românesc, o altă însuşire a subconştientului nostru colectiv care ne-a făcut mult rău ! Explicându-ne astfel condiția noastră de popor victimă al Istoriei, şi aruncând vina destinului nostru nefericit asupra lui Dumnezeu, asupra Altora, a Imperiilor, a nenorocului, noi, ca popor suntem liniştiți, suntem „curați”, cu conştiința curată, nu avem nici o vină. Nu suntem absolut deloc vinovați de soarta noastră grea, şi nu putem să facem nimic. Subliniem :

1. pentru că Dumnezeu ne-a pus în calea „răotăților”, şi nu poți să te pui cu Dumnezeu şi cu vremile, cu duşmanii, cu Imperiile. Cum să te pui cu Imperiile ?

2. pentru că omul este slab, românul este sub vremi şi nicidecum deasupra vremilor, deci nu putem să facem nimic…Iată o explicație cât se poate de profundă, de ştiințifică din punct de vedere psihologic, din punctul de vedere al psihologiei popoarelor, a faptului de ce noi am fost un popor fatalist, umil şi supus, defensiv, în istorie. De aceea am fost un popor slab, lipsit de reacție în fața celor care au vrut să ne supună, de aceea am avut toată istoria comportamentul defensiv al celui care îşi pleacă în fața duşmanului capul, (pentru ca să nu-i fie retezat de sabie, căci capul plecat sabia nu-l taie). Ce păcat , ce trist ! Pentru că nici nu ne dăm noi seama cât de mult rău ne-a făcut nouă în istorie, şi ne face şi acum, acest fatalism românesc, acest comportament defensiv al nostru ca popor şi ca ființe umane în fața duşmanilor!

Fiind un popor care se îndoaie în fața vântului ca trestia, ne supunem, ne plecăm în fața Duşmanului, noi ne-am format de-a lungul istorie ca un popor slab şi maleabil, viclean, căci în loc să ne adunăm cu toții, să ne organizăm şi să ieşim la bătaie, să alungăm invadatorul peste graniță, noi ne-am dat bine pe lângă el, potrivit proverbului „Pupă-l în bot şi papă-i tot”. Ne-am dat mereu cu cel puternic pentru că ne simțeam slabi înlăuntrul nostru, şi simțindu-ne slabi, noi chiar am fost un popor slab în istorie. Noi ne-am format pe noi ca un popor slab în istorie !…De aceea ne-au călcat atâția, iar noi, cu câteva excepții, am plecat capul în fața lor, acceptând să fim supuşii lor şi să le plătim tributul.

Aşa se explică faptul că la 23 august 1944 l-am arestat pe Ion Antonescu, aflat în situația foarte favorabilă nouă de a fi pe punctul

de a încheia un Pact secret cu Stalin în urma căruia noi ieşeam din Război, demni, iar trupele ruseşti treceau printr-un coridor din nordul ţării către Berlin. Noi urmând să fim o naţiune independentă şi democratică, aşa cum am fost în perioada interbelică.

Din păcate s-a găsit un grup de trădători, în frunte cu regele Mihai şi cu Şefii Partidelor politice din acel moment, Maniu, Brătienii, Titel Petrescu, Lucreţiu Pătrăşcanu care l-au arestat pe Mareşal, prin aceasta nefăcând altceva decât să predea ţara cu armată, cu bogăţii cu tot Duşmanului, ruşilor. În sinea lor, mai bine zis în prostia lor, au crezut că aşa îşi scapă pielea şi vor rămâne la putere, daca îl vor trăda pe Antonescu şi îl vor preda ruşilor !

Şi aşa ne-am căpătat în istorie renumele de popor de curve, aşa cum ne spun nemţii, şi cum ne spunem şi noi, adică de popor lipsit de demnitate, de coloană vertebrală, care îşi trădează aliatul cu care a plecat la luptă ca să se dea cu cel puternic. (Am întâlnit nemţi care ne-au spus că ei nu ne vor ierta niciodată că noi i-am trădat în cel de al Doilea război mondial) Asupra acestui comportament slab şi laş al nostru în istorie o să revenim pe larg în Scrisorile politice următoare.

Noi am spus într-un Articol anterior *că Problema românească este în realitate Povestea tragică şi nefericită a celui mai bătrân popor european, poporul daco-român, care nu a reuşit toată istoria lui de la Decebal încoace să se regăsească pe sine şi să se salveze în istorie*. În fond aceasta este esenţa dureroasei Probleme româneşti…căreia până acum nimeni dintre români nu i-a dat un răspuns satisfăcător…Încercăm să facem noi lucrul acesta, rugându-L pe bunul Dumnezeu să ne inspire, să ne conducă raţionamentele şi să ne ajute, să fie tot timpul cu noi în acest demers de conştiinţă şi de cunoaştere. În acest dureros demers de suflet. Este absolut necesar, este imperios necesar să răspundem la Întrebările pe care le presupune şi pe care ni le pune „Problema românească**”, dar mai ales este absolut necesar să rezolvăm Problema românească**, pentru că poporul român se găseşte acum, în Perioada post comunistă, în cea mai gravă situaţie de la Războaiele daco-romane încoace, în urma cărora Decebal a fost înfrânt, Dacia a fost jefuită, iar Statul dac a dispărut o dată pentru totdeauna…

Rezolvarea „Problemei româneşti” cu care se confruntă acum în primele decenii ale secolului XXI poporul român presupune atât cunoaşterea ei cât mai profundă şi în detaliu, DAR MAI ALES GĂSIREA SOLUȚIEI, A CĂII, PRIN CARE POPORUL ROMÂN SE POATE SALVA O DATĂ PENTRU TOTDEAUNA ÎN ISTORIE. Pentru că, dacă nu vom găsi această Soluție, Cale, prin care noi, românii ne putem salva în istorie, peste numai câteva decenii poporul român va fi asimilat de poporul țigănesc şi astfel neamul daco-românilor va părăsi scena Istoriei.

După ce am văzut şi am analizat Teoria, Explicația Cronicarului, care nu este explicația adevărată (decât într-o măsură infimă) a nefericirii noastre istorice, să vedem ce spun despre aceeaşi temă doi dintre cei mai mari Cărturari pe care i-a dat poporul român. Este vorba despre Nicolae Iorga şi despre Mircea Eliade.

Aşadar, de când a început să-i meargă rău poporului daco-român, altfel spus de când începe în istoria noastră Problema românească, vai, care este echivalentă cu Tragedia poporului daco-român ? Şi cum s-ar explica lucrul acesta? Cităm un fragment relevant din studiul lui Mircea Eliade „ Teroarea istoriei şi destinul României” :

„Printre neamurile fără noroc, ne număram în frunte noi, Românii. Ca să supraviețuim în Istorie, ne-am istovit mai mult decât s-au cheltuit alte neamuri ca sa cucerească pământul. Nicolae Iorga spunea ca nenorocul ni se trage de la Alexandru Machedon : în loc să-şi ridice privirile spre Miaza-noapte şi să unească toate neamurile thracice într-un mare imperiu, Alexandru s-a lăsat atras în orbita civilizației mediteraneene si, ajuns în culmea puterii, s-a îndreptat spre Asia. Thracii care, după spusa lui Herodot, erau «cel mai numeros popor după Indieni» au pierdut, prin Alexandru, singura lor şansa de a intra în istoria universala ca factor autonom; ei au contribuit la facerea Istoriei, dar în numele altora: în numele Imperiului Roman sau al Bizanțului, prin împărații pe care i-au dat cu prisosință atât Răsăritului cât si Apusului. Dar Nicolae Iorga a înțeles admirabil consecințele îndepărtate ale gestului lui Alexandru Machedon: uriaşul rezervor de oameni, energii si mituri pe care îl constituia spațiul balcano-carpatic, nu şi-a mai putut găsi de atunci prilej de a intra masiv şi de-sine-stătător în Istorie. Politiceşte Thracii au pierit fără urmaşi…”

Da, suntem de acord cu afirmația lui Mircea Eliade într-o bună măsură „Printre neamurile fără noroc, ne număram în frunte noi, Românii”. Într-adevăr aşa este, am fost şi suntem unul dintre popoarele cele mai chiuite, cele mai călcate în picioare, umilite, cel mai fără noroc popor, cel mai nefericit, cel mai nenorocit popor din istorie. Subliniem în acelaşi timp că sintagma „suntem cel mai „nenorocos”, că „printre neamurile fără noroc ne numărăm în frunte noi, Românii” nu credem a fi foarte exactă, foarte adevărată. Precis nu ştim care a fost neamul, poporul cel mai lipsit de noroc din istorie, de aceea afirmația trebuie luată sub rezerva funcției cathartice, afective…Poate că popoarele şi neamurile care au pierit sunt cele fără noroc, şi care au suferit mai mult decât noi. Ne plângem, ne văităm, ne jelim şi noi că am fost cel mai nenorocos popor, ca să ne descărcăm sufleteşte, ca să ne audă Dumnezeu şi să ne ajute, (poate s-o milui Domnul de noi şi ne va ajuta, sau ne va salva El ! Nu spunem noi că România este GRĂDINA MAICII DOMNULUI ? Dă, Doamne, să fie aşa !) ca să ne scuzăm pe noi înşine de vina noastră, ca să scăpăm de orice vină. Vedeți, şi aici la Mircea Eliade, aceeaşi *viclenie a subconştientului colectiv al poporului român*, care încearcă să paseze vina în altă parte, pe nenoroc, numai să nu-şi asume el vina, cu luciditate.

Pentru că acolo în subconştientul nostru, ne este teamă să recunoaştem deschis, să acceptăm faptul că noi suntem vinovați de destinul nostru istoric de popor victimă, lipsit de eroism, de onoare, de fericire, de demnitate. Încercăm să aruncăm această vină cât mai departe de noi, numai ca să „nu fim noi vinovați” de destinul nostru tragic şi ruşinos. Căci este ruşinos să fi fost toată istoria un popor slab, călcat de alții mereu în picioare, indiferent din ce motive…Facem tot ce putem ca să nu recunoaştem că noi suntem, fie şi într-o oarecare măsură, vinovați de condiția noastră umană de popor nefericit.

Dacă am lua cel de-al doilea război mondial, păi în cel de-al doilea Război mondial poporul polonez a avut o soartă cu mult mai tragică, mai cumplită decât a noastră, a fost cu mult mai nenorocos decât noi, românii. La fel poporul german pe care un Geniul al Răului, o Inteligență negativă genială cum a fost Hitler l-a manipulat cum a vrut el, aruncându-l dintr-o extremă a sorții în alta !

Iar acum, în finalul acestei Scrisori politice, să ne punem această întrebare : da, este adevărat că în istoria noastră am avut şi mult nenoroc. Dar nu cumva într-o măsură foarte mare nenorocul acesta ni l-am făcut noi ? Trebuie neapărat să ne punem această întrebare, şi să cunoaştem răspunsul corect. Da, este foarte adevărat că în cea mai mare parte nenorocul nostru în istoria ni l-am făcut noi. *Din cauza noastră în primul rând am suferit noi enorm de mult în toată istoria.* Iar când spunem că noi ne-am făcut în cea mai mare parte nenorocul în istorie, ne referim desigur la cei care s-au aflat la vârful poporului daco-român, la Conductori şi la Nivelul 2, adică la cei din jurul Conductorilor, la cei de sub ei, care au avut de cele mai multe opri o contribuție negativă enormă la crearea cursului istoriei poporului daco-român..

De pildă, dacă Regele Decebal ar fi fost un strateg genial, un Gânditor politic genial şi un Om politic genial, în locul confruntării directe cu Armata lui Traian ar fi adoptat tactica pe care a gândit-o şi a aplicat-o în practică peste 1200 de ani Domnitorul genial Basarab I, Primul Domnitor al Țării Româneşti, în anul 1330, când țara a fost invadată de armata regelui maghiar Carol Robert de Anjou. Şi în cazul acesta, poate că altul ar fi fost rezultatul Războiului daco-roman. Decebal trebuia să fi dus cu Traian un război de uzură, de guerilă, să-l fi hărțuit tot timpul, să-l fi atras în codrii adânci ai Munților Apuseni, ai Ardealului, să se fi retras în pădurile Maramureşului, în Moldova, la dacii liberi, până când i-ar fi decimat armata lui Traian. Şi apoi să-l fi atras într-un loc convenabil lui, cum a făcut Basarab I care l-a zdrobit pur şi simplu pe Carol de Anjou la Posada Câinenilor.

Sau cum a făcut Ştefan cel Mare când i-a atras pe turci la Podul Înalt, într-un loc îngust unde duşmanul nu-şi putea desfăşura forțele superioare. Aici nu ar mai fost vorba de nenoroc, ci a fost lipsa de genialitate a lui Decebal, lipsă de genialitate a Conducătorului, care a costat enorm de mult poporul dac, si poporul român până astăzi. Şi poate că asta va fi una din cauzele pentru care poporul român va dispare.

În acelaşi timp însă, dacă Regele Decebal nu ar fi fost trădat de ai lui, căci acesta este adevărul, a fost trădat în mai multe rânduri, şi dacă ar fi reuşit după fuga din Cetatea Sarmisegetuza cu un pâlc de

oşteni de încredere să ajungă la dacii liberi din Moldova, unde ar fi strâns, ca Ştefan cel Mare o nouă oaste, poate că în cazul acesta ar fi reuşit să-l alunge, să-l înfrângă pe Traian. Rezultatul ar fi fost că poporul daco-român ar fi avut un destin istoric cu mult mai bun. Deci nu este bine să aruncă vina destinului nostru nefericit, de popor mic, călcat mai toată istoria lui în picioare, PE ALȚII. Sau numai pe nenoroc ! În Scrisorile politice ulterioare o să dezvoltăm pe larg acest subiect, PENTRU CĂ ESTE FOARTE IMPORTANT SĂ ŞTIM CÂT A FOST NOROC ŞI CÂT A FOST NENOROC ÎN ISTORIA NOASTRĂ. ŞI DACĂ A FOST NENOROC, CÂT DIN ACEST NENOROC NI L-AM FĂCUT NOI, ŞI CÂT NI L-AU FĂCUT ALȚII…

Şi dacă nu cumva Dumnezeu ne-a dăruit în istorie şi mult noroc, de care noi, însă, ne-am bătut joc !

ARTICOLUL 4

EXPLICAREA DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI ROMÂN

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMAN, CLASEI INTELECTUALE ŞI CRIMINALEI CLASEI

CÂT NENOROC ŞI CÂT NOROC AM AVUT NOI ÎN ISTORIA NOASTRĂ ?

DE CE AM AVUT NOI, POPORUL ROMÂN, ISTORIA NEFERICITĂ PE CARE AM AVUT-O ?

EXISTĂ O RELAȚIE DIRECTĂ, CAUZALĂ, ÎNTRE ISTORIA NEFERICITĂ PE CARE AM AVUT-O ŞI SITUAȚIA DRAMATICĂ ŞI PERICULOASĂ ÎN CARE SE AFLĂ POPORUL ROMÂN ŞI ROMÂNIA ?

VĂ PROPUNEM SĂ NE ADÂNCIM ŞI MAI MULT ÎN STUDIUL „PROBLEMEI ROMÂNEŞTI", CARE ESTE PROBLEMA NUMĂRUL 1 A ISTORIEI NEAMULUI NOSTRU

Să ne continuăm demersul nostru de suflet şi de conştiință, meditația noastră asupra destinului nefericit al poporului român…Mircea Eliade, una dintre cele mai Mari Minți date de acest pământ românesc, afirmă că noi, românii, suntem cel mai nenorocos neam al lumii : „Printre neamurile fără noroc, ne număram în frunte noi, Românii". Or noi în Scrisoarea politică precedentă am pus în discuție această temă, fără să formulăm o concluzie bătută în cuie. Este posibil să nu fim noi CEL MAI NENOROCOS POPOR AL LUMII ! (Se putea să nu fim noi, moț în frunte, la capitolul nenoroc şi nefericire ! La capitolul fatalism !) Este posibil să fi existat în istorie, şi să existe şi azi popoare mult mai nenorocoase decât noi.

„Ca sa supraviețuim în Istorie, ne-am istovit mai mult decât s-au cheltuit alte neamuri ca să cucerească pământul”, spune în continuare domnul profesor Mircea Eliade, pe care noi îl prețuim şi îi iubim enorm, fără să fim însă de acord cu afirmația dumnealui. Şi anume că noi, ca să supraviețuim în istorie, am cheltuit mai multă energie decât au cheltuit romanii sau turcii, de pildă în campaniilor lor de cucerire de noi teritorii. Nu este adevărat. Ba, dimpotrivă, adevărul este că noi, daco-românii, nu am cheltuit prea multă energie, nu ne-am sforțat din toate puterile ca să supraviețuim. Şi ce este şi mai trist „că nu am dat prea mult în istorie!”. Iată raționamentul nostru..

De când începe tragedia poporului daco-român, altfel spus de când începe Problema românească, pe care o studiem noi de zeci de ani, pe care vrem s-o cunoaştem cât mai profund, rugându-L pe Dumnezeu să ne ajute să descoperim, să găsim calea prin care poporul român se poate salva în istorie, prin care poate deveni un popor normal, bogat, care nu mai poate dispărea din istorie ? Problema şi tragedia poporului daco-român, care suntem noi, începe, credem noi, din momentul în care regele Decebal este învins, şi se sacrifică împlântându-şi pumnalul în inimă. Din momentul acesta dispare Statul dac, pentru totdeauna, subliniem, iar poporul daco-român începe să urce drumul calvarului cu crucea în spate, drum pe care îl continuă şi astăzi. Drum care este posibil să se oprească o dată cu dispariția previzibilă în viitorul imediat a poporului român !

Din ce cauză începe acest calvar al poporului daco-român ? Din cauza nenorocului ? Nu ! 1. Din cauza lipsei de genialitate, ca Gânditor politic şi ca Om politic a regelui Decebal, care trebuia să fi gândit o altă tactică, o altă Strategie militară în confruntarea cu Traian. Şi 2. Din cauza trădării oamenilor lui. Decebal şi o dată cu el Țara Daciei şi poporul dac, a fost trădat : A. de tarabostesi, adică de nobilimea dacă din Zona Banatului pe care Decebal îi trimisese ca să-i oprească pe romani, să lupte cu romanii. Or tarabostesii ce au făcut ? L-au trădat pe Decebal şi i-au primit cu pâine şi sare pe romani. B. Nici populația din zona Olteniei, tribul burilor, care trebuia să ducă un război de uzură cu romanii, să-i împiedice să înainteze, nu şi-au făcut datoria, lăsându-i pe romani să treacă prin ei

ca prin brânză. 3. Decebal şi armata sa retrasă între zidurile Cetății Sarmisegetuza ar mai fi putut rezista, dacă unul din oamenii lui Decebal, deci dacă un dac trădător (sau mai mulți) nu le-ar fi arătat romanilor apeductele prin care apa venea în cetate. Romanii au tăiat apeductele, iar dacii însetați n-au mai putut să lupte. 4 Încercuit fiind şi cetatea căzând în mâinile romanilor, Decebal cu un pâlc de călăreți reuşeşte totuşi să se strecoare afară din cetate, încercând să ajungă la dacii liberi din Nordul Ardealului şi din Moldova, pentru a strânge o noua oaste. Decebal a fost şi de data aceasta trădat. Li s-a arătat romanilor încotro a fugit Regele dac, romanii l-au ajuns, l-au încercuit, iar ultimul rege dac s-a sacrificat.

Din acest moment începe Marea tragedie, sau Marea Problemă a poporului daco-român, a noastră. Este absolut necesar să cunoaştem acest adevăr. Noi, ca popor, nu vom învăța nimic din istorie şi nu ne vom putea schimba pe noi, nu vom putea avea o sortă în istorie mai bună dacă nu ne vom asuma aceste Adevăruri. Şi dacă nu vom învăța nimic din aceste Adevăruri, din aceste greşeli şi din defectele noastre, din întreaga tragedie a poporului român.

Aşadar, la baza Tragediei româneşti, a probleme româneşti stă trădarea regelui Decebal, războiul pierdut de Decebal împotriva lui Traian. LA BAZA DESTINULUI DUREROS, TRAGIC, NENOROCOS AL POPORUL ROMAN STA TRĂDAREA ! Cine a plătit, cine a suferit în urma acestor trădări ? Nu au plătit trădătorii lui Decebal, (bine că trebuie să fi plătit şi ei în fața Domnului !) a plătit poporul daco-român, generație după generație, toată istoria până azi. Chiar şi noi, românii de azi, plătim trădarea lui Decebal şi înfrângerea dacilor din anul 106. Şi o vom plăti în continuare până când vom pieri ca popor !

Aplecându-ne asupra afirmației lui Mircea Eliade „Ca să supraviețuim în Istorie, ne-am istovit mai mult decât s-au cheltuit alte neamuri ca sa cucerească pământul.”, despre care spuneam că nu este adevărată, vom observa următoarele. 1. Da, dacii din spațiul Daciei cucerit de romani, Banatul, Oltenia, Ardealul de mijloc, mai precis spațiul cucerit de romani a reprezentat numai 14 la sută din întregul teritoriu al Daciei. Pe restul de 86 la sută din teritoriul Daciei au continuat să trăiască dacii liberi.

De ce nu s-au unit dacii liberi, care formau 80-86 la sută din populația Daciei sub sceptrul unui Conductor, de ce nu au format o Armată organizată care să-i atace şi să-i alunge pe romanii ce colonizaseră numai 14 la sută din teritoriul Daciei ? Adevărul este că au existat mai multe răscoale ale dacilor liberi care au năvălit în spațiul colonizat de romani, dar au fost sporadice, de mici dimensiuni. Nu a fost vorba de o Armată organizată, de o Mare revoltă condusă cu pricepere împotriva romanilor şi de un Război dus împotriva Ocupantului sub comanda unui conductor. De ce, după plecarea Administrației romane din nordul Dunării, dacii nu s-au unit ca să refacă la loc regatul lui Decebal ?

Răspunsul la ceasta întrebare este acesta: dacii nu s-au organizat din nou într-un Regat dac, în spațiul locuit de dacii liberi, şi nici după ce romanii au părăsit Dacia în anul 271. e. n, în timpul domniei lui Aurelian, şi nu s-au organizat într-o Armată eliberatoare, pentru că moşteneau în codul lor genetic şi în subconştientul colectiv cele două însuşiri-defecte al tracilor, pe care ni le-a spus Herodot.: „***"După indieni, neamul tracilor este cel mai mare; dacă ar avea o singură conducere şi ar fi uniți în cuget, ei ar fi, după părerea mea, de neînfrânt". "Dar unirea lor e cu neputință şi nu-i chip să se înfăptuiască, de aceea sunt ei slabi".***

Mărturisim că de mulți ani stăm aplecați asupra acestor cuvinte geniale, de o clarviziune milenară ale marelui Istoric Herodot. Avem în aceste cuvinte revelația întregii istorii a poporului traco-daco-român văzut în continuitatea sa milenară. Şi ce ne spune marele istoric grec ?

1. Că neamul tracilor este cel mai mare după al inzilor, acesta fiind un lucru bun.

2. Nu sunt uniți, asta însemnând că au tendința către neunire, către divergență, (şi în cuget şi în faptă) fapt real, pentru că triburile trace, din mileniul II până la dispariția lor de pe scena istoriei, s-au tot războit între ele, aici în creuzetul carpato-istro-pontic unde s-a format poporul daco-român, poporul român care suntem astăzi.

3. Dacă suntem profunzi, observăm că Herodot ne spune un lucru extraordinar, tracii nu era uniți, şi că erau dezbinați, în cuget. Cuget însemnând, în gândirea lor, în modul lor de a simți şi gândi, în firea lor, în psihicul lor nu erau uniți. Altfel spus, în subconştientul lor

colectiv şi în codul lor genetic aveau înclinația către dezbinare. De aceea s-au tot luptat, decimat între ele triburile trace, iar multe din triburile pelasgo-trace, datorită acestei tendințe către dezbinare din subconştientul lor colectiv, din codul lor genetic, au născut fenomenul de roire al triburilor din spațiul carpato-istro-pontic, întins pe mai multe milenii şi veacuri. Această roire a triburilor trace însemnând faptul că ele s-au desprins de trunchiul neamului trac şi au plecat din creuzetul pelasgo-trac carpato-istor pontic, din Valea Dunării, în cele patru vânturi. Unele au plecat prin nordul Mării Negre ajungând în Asia, altele către sud est, ajungând în Asia Mică unde au fondat civilizații înfloritoare, cum au fost Civilizația hitită, sumeriană, troiană. Alte triburi, cum au fost etruscii, ligurii, romanii etc într-o epocă ulterioară au migrat către peninsula Italică, fondând mai târziu baza Imperiului Roman.

4. Având în subconştientul lor colectiv, în firea, în psihologia lor tendința către dezbinare, ei nici nu au putut să aibă o Conducere unică. Decât foarte târziu când Marile Genii politice date de acest pământ, Preotul Deceneu şi regele Burebista, au realizat pentru scurt timp Unitatea Neamului trac, formând Marele Regat trac condus de regele Burebista. Tot tendința către dezbinare şi tendința de a nu asculta, de a nu accepta o Conducere Unică, un Conductor unic, însuşiri-atitudini-tendințe pe care tracii le aveau în subconştientul lor colectiv, a fost cauza care a dus la asasinarea Regelui Burebista, în anul 44 î. e. n. Fapt care a dus la destrămarea regatului trac, şi la dispariția lor de pe scena istoriei. 5- Herodot ne spune clar ca dacă tracii nu ar fi avut aceste defecte-înclinații către dezbinare, şi către neintegrarea într-un Organism social mai mare subordonându-se unei singuri Conduceri, ei ar fi de neînfrânt. Adică ar fi fost un neam mare, cum sunt inzii şi chinezii, şi ar exista şi acum, DAR NEAVÂND TENDINȚA CĂTRE UNIRE, ŞI AVÂND TENDINȚA CĂTRE DEZBINARE, ***„unirea lor e cu neputință şi nu-i chip să se înfăptuiască”, ne spune Herodot, (CEEA CE S-A ŞI DEMONSTRAT ÎN REALITATE) „de aceea sunt ei slabi”. Şi ca atare fiind slabi, ne continuăm noi raționamentul, ei vor dispărea din istorie, ceea ce s-a şi întâmplat, cum spuneam.***

Tot ceea ce am afirmat mai sus este extraordinar de important pentru noi, pentru poporul daco-român, căci aceste defecte ale

noastre, semnalate de istoricul Herodot, explică în mare parte istoria nefericită, plină de umilință a poporului daco-român. Din cauza acestor defecte pe care le-am avut în codul genetic şi în subconştientul colectiv poporul daco-român a fost, de la dispariția lui Decebal până astăzi, un Popor victimă al istoriei, un popor umil, umilit şi jefuit în istorie. Un popor care, cu rare excepții, a fost incapabil să se regăsească pe sine în istorie, să devină un popor puternic, unit, bogat, stăpân pe destinul său istoric. Şi tot datorită acestor defecte pe care noi, românii, le-am moştenit prin daci de la traci, ESTE POSIBIL CA POPORUL ROMÂN SĂ DISPARĂ ÎN CURÂND DIN ISTORIE…De aici, de la aceste tendințe-defecte pe care le-am avut şi le avem în subconştientul nostru colectiv ni s-a tras nouă răul în Istorie. Aceasta este cauza fundamentală a tragediei istorice a poporului daco-roman**.**

Şi acum să revenim la poporul daco-român în primele secole de la dispariția lui Decebal şi a Statului dac. Pentru că, să ne fie clar, o dată cu dispariția lui Decebal, a dispărut pentru totdeauna Statul dac. Şi un popor fără Conductor şi fără stat, este o turmă fără păstor, ca o pleavă în bătaia vântului…Abia după ce am făcut acest excurs în psihologia şi în istoria poporului dac, înțelegem foarte bine de ce protoromânii, (românii din primele secole ale mileniului I) nu s-au unit sub conducerea unui rege ca să refacă la loc regatul lui Decebal, Dacia Mare, cum zicea Mihai Viteazul. Din această cauză: pentru că strămoşii noştri, în loc să se unească la loc după dispariția Regelui Decebal, sub conducerea unui alt Rege, în loc să aibă o Armata puternică, vitează aşa cum a avut Decebal, DACO-ROMÂNII AU PREFERAT SĂ TRĂIASCĂ ÎN SĂTUCELE LOR ÎNFIRIPATE ÎN POIENELE CODRILOR, PE MALUL APELOR, ŞI CARE SE ÎNTINDEAU DE LA BUG ŞI DE LA NISTRU PESTE CÂMPIA PANONIEI PÂNĂ LA MUNȚII TATRA, iar în sud până la Apolonia, adică în tot spațiul fostei Dacii şi al regatului Trac al lui Burebista…

Nefiind uniți într-un Stat, într-un Regat condus de un Conductor, având Armata lui, trăind atomizați, risipiți în tot spațiul fostei Dacii, când au început să vină în valuri popoarele migratoare, sătucele protoromânilor care se întindeau în tot spațiul Daciei au fost victima

sigură a popoarelor migratoare. În realitate popoarele migratoare fiind nişte „roiuri, nişte cete migratoare” conduse de un Conductor, c venind din stepa Rusiei, s-au împins unele pe altele în spațiul fostei Dacii…Aşa au fost avarii, gepizii, hunii…Slavii, ultimul popor migrator după ce s-au stabilit o perioadă în spațiul Câmpiei române, conviețuind cu băştinaşii, au trecut Dunărea şi s-au stabilit în Peninsula Balcanică, din sinteza lor cu a tracilor sud-dunăreni, care erau temelia genetică, rezultând mai târziu poporul bulgar, şi poporul sârb. În secolul IX venind din stepele Asiei, trecând Carpații Orientali spre vest, au venit şi s-au stabilit în Câmpia Panoniei, triburile hunice, care dislocând populația protoromână din acest spațiu, pe care a împins-o în jos, în peninsula Balcanică, au format mai târziu poporul ungar de astăzi.

Cum maghiarii erau războinici, şi-au întins cuceririle către Răsărit, învingând şi supunând cnezatele lui Gelu, Menumorut şi Glad din spațiul Transilvaniei noastre. Dacă Gelu, Menumorut şi Glad, cei care au condus aceste cnezate, s-ar fi unit, i-ar fi învins desigur pe unguri. Dar nu s-au unit, pentru că românii, fiind urmaşii dacilor, aveau în codul lor genetic şi în subconştientul lor, înclinația către dezbinare, moştenită de la traci. Înclinație pe care o moştenim şi noi, românii de azi, din epoca postcomunistă, lucru care se vede foarte bine, atât de evident în viața noastră politică şi socială, că suntem îngroziți

Dacă protoromânii, după părăsirea Daciei de către administrația romană în anul 271, ar fi avut în subconştientul lor, în cugetul lor, tendința către Unire, şi nu către dezbinare, ar fi format Regatul dac la loc. Ar fi avut un Conductor şi Armată care ar fi spulberat „popoarele migratoare” şi le-ar fi alungat în spetele Asiei de cum ar fi intrat pe pământul nostru. Aşa, neavând în noi tendința către unire, am continuat pe parcursul mileniului I să trăim atomizați în sătucele noastre risipite în spațiul fostei Dacii. Şi de cum auzeau pământul duruind sub copitele cailor năvălitorilor, strămoşii noştri, protoromânii, îşi luau avutul ce le era necesar traiului, îşi părăseau sătucele, şi fugeau să se ascundă în codri, unde trăiau ani de zile, până când plecau invadatorii. …

Generație după generația aşa au trăit strămoşii noştri, aşa au reuşit românii în mileniul întâi să supraviețuiască. Se salvau prin fuga în

adâncul codrilor. Se salvau fugind individual, fiecare cu familia lui, în grupuri mici ! Ideea aceasta a fugii o aveau în subconştientul lor, ideea aceasta le venea în minte de cum auzeau duruitul copitelor năvălitorilor, să fugă în adâncul codrilor. ŞI NU LE VENEA ÎN MINTE, ŞI NU LE-A VENIT ÎN MINTE PE TOT PARCURSUL MILENIULUI ÎNTÂI IDEEA DE A SE ADUNA ÎN GRUPURI, în cete mari înarmate cu ghioage, cu coase, cu topoare, ca să-i izbească pe năvălitori, care nu erau nici pe departe popoare, ci dor nişte cete de năvălitori, pornite în căutare de păşuni şi de hrană pentru caii lor şi pentru ei.

Înțelegeți ? Aceasta a fost una din cauzele fundamentale ale tragediei poporului român, ale Problemei româneşti, FAPTUL CĂ NU NE-A VENIT ÎN MINTE IDEEA SĂ NE STRÂNGEM, SĂ NE ORGANIZĂM ÎN CETE MAI MARI, SĂ NE UNIM ÎN CNEZATE ŞI ÎN VOIEVODATE, CA SĂ FACEM O ȚARĂ.

Sigur că până la urmă ideea aceasta ne-a venit, sătucele din dreapta şi din stânga Olului s-au organizat în Cnezate, Cnezatul lui Ion, Farcaş, al lui Litovoi şi Seneslau, dar asta foarte târziu, abia în secolul al XIII-lea, deci după o mie de ani…Bine că nici atunci nu a fost târziu, şi decât de loc, vorba românului, mai bine mai târziu. („Dă, Doamne, mintea românului, a de pe urmă”, proverb care vorbeşte prin excelență de această lipsă de reacție, sau de reacție întârziată a daco-românului !) Dar bine era să ne fi unit imediat după ce Decebal a fost învins. Dacii liberi din restul de peste 80 la sută din teritoriul Daciei s-ar fi putut uni, ar fi putut forma o Armată, care i-ar fi izgonit pe romani...Sau, şi mai bine, ne-am fi putut uni după anul 271, anul retragerii Administrației romane din Dacia. Dar nu ne-a venit în minte ideea aceasta.

Şi de ce nu ne-a venit în minte ideea aceasta genială şi salvatoare, care ar fi făcut ca poporul român să aibă o soartă mai bună în istorie ? Pentru simplu fapt că noi aveam în subconştientul nostru „tendința nu către unire, ci către dezbinare”, şi „tendința de a nu asculta de o Conducere unică”, pe care le-am moştenit de la traci, aşa cum ne spune Herodot…

De-a lungul mileniului I protoromânii s-au salvat în istorie fugind din fața popoarelor migratoare şi trăind ascunşi în codri până trecea primejdia, după care se întorceau în sătucele lor să facă agricultură,

să-şi continue viaţa. Aşadar nu are dreptate marele scriitor Mircea Eliade când afirmă că pentru a supravieţui „ne-am istovit mai mult decât s-au cheltuit alte neamuri ca sa cucerească pamatul". Ne-am istovind fugind în codri. De ce am adoptat această atitudine şi acest tip de reacţie, fuga ?

Este o întrebare asupra căreia nu putem să nu ne oprim. Este adevărat că dacii au fost un popor viteaz, ofensiv, căci de multe ori treceau Dunărea făcând incursiuni în Imperiul roman. O astfel de stratagemă l-a pierdut pe Decebal, căci văzând că Romanii vin asupra Daciei, a atacat Imperiul în Moesia inferioară, în sudul Dobrogei, pentru a atrage armatele romane în acea zonă. Bătălia s-ar fi dat la Adamclisi…Din păcate Decebal a fost înfrânt pierzând o mare parte dintre oameni.

Cum spuneam, dacă dacii au fost un popor viteaz, după cele două războaie daco-romane, când o parte a Daciei (doar 14 la sută) intră sub stăpânirea romană, Dacia fiind jefuită de bogăţiile ei, cu poporul dac se petrece un fel de recluziune. Şocul înfrângerii, suferinţele imense trăite de către daci, jefuirea Daciei, au produs în sufletul lor, în memoria lor colectivă, în psihicul lor un şoc, o suferinţă imensă, o spaimă teribilă de duşman. De Străinul care vine în ţara lor. Acest şoc, această teamă imensă, această suferinţă profundă a fost interiorizată de memoria colectivă, de subconştientul colectiv al dacilor…Cu alte cuvinte „a intrat frica, spaima în ei". Le-a intrat frica în oase, adică în subconştientul colectiv, în codul genetic. Din poporul unit, viteaz, trăind într-un Stat organizat, condus de un rege, a devenit un popor atomizat, ale cărui sătuce se întindeau pe întreaga suprafaţă a Daciei.

Intrând spaima, suferinţa, teama în sufletul lor, proto-românii au devenit în câteva decenii, în câteva generaţii, un popor slab, retractil, defensiv, care nu mai are curajul să mai înfrunte duşmanul, CI SE RETRAGE, FUGE DIN CALEA LUI să se ascundă în codri. Această atitudine defensivă a fost întărită, prin actul reflex repetat generaţie după generaţie, şi asimilat de codul genetic al poporului daco-român. De aceea suntem noi, românii un popor slab, un popor defensiv, individualist (de la gena dezbinării), un popor care îşi pleacă de fiecare dată capul în faţa duşmanului ca să nu i-l taie. De aici s-a născut, cum spuneam, proverbul, „Capul plecat, sabia nu-l

taie”. De aceea îşi trădează poporul român aliatul ca să se dea cu cel puternic, aşa cum a făcut în cel de al doilea război mondial, pentru că ne-am învățat să ne plecăm în faşa celui Puternic, ne îndoim în fața lui ca trestia aplecată de vânt...Nu avem coloană vertebrală.

Domnul Mircea Eliade nu are deci dreptate când spune că „în istorie, ca să supraviețuim, ne-am istovit mai mult decât s-au cheltuit alte neamuri ca să cucerească istorie”. (Mai degrabă ne-am conservat fugind în codri) Da, dacă ne-am fi luptat cu invadatorii, dacă ne-am fi încordat ca popor din toate puterile ca să-i izgonim pe cotropitori, da, atunci ne-am fi istovit. Dar noi ne-am „istovit” fugind din fața Invadatorului în adâncul codrilor. Aşa am procedat în mileniul I. Şi aproape la fel am procedat şi în mileniul II. Noroc cu Dumnezeu care ne-a dăruit câțiva Mari Conductori care realmente ne-au salvat de la dispariția din istorie. Dar este meritul mai mult al lor decât al Poporului. Este vorba de genialul Basarab I, Primul mare Gânditor politic şi Om politic al poporului român de la Deceneu şi Burebista încoace, fiul lui Tihomir, cel care a unit cnezatele din dreapta şi din stânga Oltului, şi a reuşit să închege Țara Românească.

Următorul Mare Conductor, Gânditor politic şi Om politic mare a fost Mircea cel Bătrân, urmat de Ştefan cel Mare, în Moldova, şi apoi de genialul Mihai Viteazul, Domn al Țării Româneşti, care reuşeşte pentru un scurt timp să refacă Dacia lui Decebal.

Observăm acel lucru foarte important, când vorbim despre poporul daco-român şi Conductorii lui, despre relația dintre Conductor şi poporul român…Aşa slab, defensiv, cu frica intrată în oase, cum a fost poporul român după înfrângerea lui Decebal, atunci când la cârma lui s-au aflat Mari Conductori, Mari Minți care să-l conducă, el a devenit deodată un Popor extraordinar, un popor care a făcut minuni în istorie. Aşa cum a fost la Rovine, la Podul înalt, la Călugăreni, în Primul război mondial…

Din păcate, Domnul ne-a dăruit foarte puțini Conductori mari, care s-au pus în slujba neamului lor şi foarte mulți Conductori mici, care şi-ai plătit Scaunul domnesc cu pungi de aur, Cotropitului străin, fie că acesta s-a numit Poarta Otomană, Imperiul rusesc, Austro-ungar, Uniunea Europeană, etc. Dar asupra acestei realități o să revenim pe larg în următoarea Scrisoare politică.

Mai subliniem şi acest lucru…Aşa cum am fost în istorie, un popor slab, defensiv, umilit, jefuit, noi am fost cei care am apărat Europa de invazia turcească. Aici la Carpaţi s-a oprit din expansiunea ei Poarta Otomană. Dacă ar fi trecut şi de noi, turcii ar fi ajuns la Atlantic, şi astăzi Europa ar vorbi turceşte… Măcar pentru atâta lucru ar trebui ca Europa, Occidentul să ne fie recunoscător, şi să nu ne fi făcut atât de mult rău. În primul război mondial nu am fost invadaţi de Germania şi de Austro-Ungaria? Înaintea celui de doilea Război mondial, nu le-a dat Germania prin Pactul Ribbentrop Molotov Basarabia şi Bucovina lui Stalin, sfâşiindu-ne Ţara, care în sfârşit era Dacia reîntregită ? Nu ne-au vândut apoi la Yalta Englezii şi Americanii lui Stalin, împingându-ne în Gulagul comunist ? Şi nu ne face şi acum, în epoca postcomunistă, un rău imens Occidentul, atrăgându-ne în capcana Uniunii Europene, distrugându-ne Economia ca să ajungem piaţă de desfacere pentru ei, şi Colonie ? Ba da !

Deci nu este adevărată afirmaţia lui Mircea Eliade că noi, poporul daco-român ne-am fi istovit prea mult în istorie ca să supravieţuim. Nu ne-am istovit deloc, ne-am ascuns mai mult prin codri, prin peşteri, aşteptând să plece Invadatorul. Da, ne-am târât prin istorie ca un câine bătut de toţi, plecând capul şi îndurând, aşa cum am făcut în perioada interbelică, în perioada comunistă, şi în perioada postcomunistă, când poporul român, din cauza acelor defecte din subconştientul nostru colectiv şi din codul genetic, ne găsim în cea mai dezastroasă situaţie din istorie.

ARTICOLUL 5

EXPLICAREA DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI ROMÂN. ÎNȚELEGEREA MAI PROFUNDĂ A FENOMENULUI ROMÂNESC

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMAN, CLASEI INTELECTUALE ŞI CRIMINALEI CLASE POLITICE ROMÂNEŞTI

PROBLEMA ROMÂNEASCA – BLESTEMUL POPORULUI ROMÂN – ŞI POVESTEA TRAGICĂ A NEAMULUI DACO-ROMÂNILOR

CÂT NENOROC ŞI CÂT NOROC AM AVUT NOI ÎN ISTORIA NOASTRĂ ?

DE CE AM AVUT NOI, POPORUL ROMÂN, ISTORIA NEFERICITĂ PE CARE AM AVUT-O ?

EXISTĂ O RELAȚIE DIRECTĂ, CAUZALĂ, ÎNTRE ISTORIA NEFERICITĂ PE CARE AM AVUT-O ŞI SITUAȚIA DRAMATICĂ ŞI PERICULOASĂ ÎN CARE SE AFLĂ POPORUL ROMÂN ŞI ROMÂNIA ?

VĂ PROPUNEM SĂ NE ADÂNCIM ŞI MAI MULT ÎN STUDIUL „PROBLEMEI ROMÂNEŞTI”, CARE ESTE PROBLEMA NUMĂRUL 1 A ISTORIEI NEAMULUI NOSTRU

Am văzut în articolul precedent că dacă poporul român a avut un destin nefericit, după înfrângerea lui Decebal, după cucerirea şi jefuirea Daciei de către romani, pe parcursul întregului mileniu I, a fost pentru că Decebal şi poporul dac au pierdut războiul cu Traian. Şi lucrul acesta s-a datorat în primul rând:

1. faptului că Decebal nu a fost un Mare Gânditor politic şi un Mare Om politic, faptului că nu a fost geniu politic, aşa cum au fost predecesorii lui, Preotul Deceneu şi regele Burebista…Ca şi faptului că nu a fost un strateg militar genial, sau un mare strateg militar, aşa cum aveau să fie urmaşii săi Basarab I, Mircea cel Bătrân, Ştefan cel Mare şi Mihai Viteazul. Dacă ar fi fost un Gânditor politic genial (adică dacă ar fi fost Mintea care ar fi gândit în Plan mental Soluția, strategia, Calea prin care putea să-l înfrângă sau să-l îndepărteze pe Traian, astfel încât să-şi salveze poporul şi țara) ar fi ales, ar fi gândit un Plan, un Scenariu, o Strategie de război mai bună, prin care l-ar fi învins pe Traian. În situația lui s-a găsit, cum spuneam, peste 1200 de ani Domnitorul Basarab I, când a fost atacat de regele Ungariei, Carol Robert de Anjou, în anul 1330, cu care a dus un război de uzură, de guerilă, şi pe care l-a atras într-un loc favorabil lui, la Posada, unde pur şi simplu l-a zdrobit pe nefericitul rege ungar.

2. regele Decebal nu a fost un Om politic mare, un Mare Conductor, şi nici un Om politic genial. Spre deosebire de Gânditorul politic mare sau genial, care gândeşte în plan mental, în plan teoretic cea mai bună Soluție pentru salvarea poporului lui, pentru destinul poporului lui, Omul politic mare, sau **Omul politic genial este cel care reuşeşte datorită calităților lui de Conducător, de bun strateg, să aplice Cea mai bună soluție, cea mai bună strategie prin care îşi scoate poporul, țara din situația grea în care se găsesc**. Şi reuşeşte să îşi salveze poporul. Fie că Proiectul mental, gândit teoretic, prin care îşi salvează poporul a fost gândit de un alt Gânditor politic, iar el a preluat Planul, Calea prin care poate să îşi salveze neamul, fie că a gândit chiar el acel Plan, acea Soluție prin care poate să-şi salveze țara, în acest caz el fiind şi un Mare Gânditor politic şi un Om politic mare. Decebal nu a reuşit lucrurile acestea.

3. Decebal a pierdut războiul cu romanii, nu numai datorită lui (deşi un Om politic mare, sau genial, în mod normal lua şi posibilitatea aceasta în calcul, luând toate măsurile pentru a contracara posibilitatea trădării, pentru a o anula) ci şi faptului că a fost trădat. Datorită trădării. Dacă nu ar fi existat TRĂDAREA, ar fi fost posibil ca regele Decebal să nu fi pierdut acest război. Rezultatul războiului să fi fost unul nehotărât, aşa cum a fost, aşa cum s-a

terminat războiul anterior cu Domițian, când Decebal a ştiut să profite de această situația, şi l-a determinat pe Domițian să încheie o pace favorabilă Regelui dac şi să-i dea meşteri cu care să-şi întărească cetățile. Situație pe care Traian ulterior nu a mai acceptat-o.

Să notăm de asemenea faptul că regele Decebal a fost trădat de:
1. tarabostes în Banat, şi 2. de oamenii din apropierea lui, din nivelul 2, să folosim această noțiune modernă, aşa cum mai târziu în secolul XX, Ion Antonescu a şi Nicolae Ceauşescu, au fost trădați de oameni din preajma lor, din nivelul 2.

Să ne imaginăm că Decebal nu ar fi fost învins, că Dacia nu ar fi fost cucerită, că Statul dac nu ar fi dispărut o dată cu Decebal. În cazul acesta în care Dacia şi statul dac, condus de regi daci, ar fi continuat să existe pe parcursul mileniului I, armata dacă ar fi spulberat de fiecare dată popoarele migratoare care intrau în spațiul dacic. În al doilea rând Dacia ar fie ieşit întărită, poporul dac s-ar fi dezvoltat şi mai mult. Altfel spus Statul dac şi Țara Daciei nu ar fi dispărut (poporul dac am spus că nu a dispărut o dată cu înfrângerea lui Decebal, ci a continuat să existe în istorie, fiind poporul român de astăzi)

Aşadar noi considerăm că nenorocul şi tragedia, care durează şi astăzi, a poporului daco-român a început cu această Înfrângere şi trădare a lui Decebal. Şi nu aşa cum spune Nicolae Iorga cu Alexandru Macedon, care neinspirat şi-a orientat campaniile militare în Orient. Dacă Decebal ar fi ieşit învingător, sau dacă ar fi reuşit să salveze Statul dac şi țara Dacia, poporul daco-român ar fi avut un destin istoric mult mai bun. Înfrângerea lui Decebal a fost Clipa astrală de la care istorie noastră putea s-o apuce pe calea cea Bună, dar din păcate a apucat-o pe calea cea rea. De aici, de la această Înfrângere ni se trage nouă nenorocul şi destinul tragic.

Să consultăm şi alte păreri ale minților mari pe care le-a avut poporul român, şi de care ne-am bătut joc. Citâm tot din Mircea Eliade (Mircea Eliade - "Teroarea istoriei" si destinul României) : „Nicolae Iorga spunea ca nenorocul ni se trage de la Alexandru Machedon : în loc să-si ridice privirile spre Miaza-noapte şi să unească toate neamurile thracice într-un mare imperiu, Alexandru s-a lăsat atras în orbita civilizației mediteraneene si, ajuns în culmea

puterii, s-a îndreptat spre Asia. Thracii care, după spusa lui Herodot, erau «cel mai numeros popor după Indieni» au pierdut, prin Alexandru, singura lor şansa de a intra în istoria universala ca factor autonom; ei au contribuit la facerea Istoriei, dar în numele altora: în numele Imperiului Roman sau al Bizanțului, prin împărații pe care i-au dat cu prisosință atât Răsăritului cat si Apusului. Dar Nicolae Iorga a înțeles admirabil consecințele îndepărtate ale gestului lui Alexandru Macedon: uriaşul rezervor de oameni, energii si mituri pe care îl constituia spațiul balcano-carpatic, nu si-a mai putut găsi de atunci prilej de a intra masiv şi de-sine-stătător în Istorie. Politiceşte Thracii au pierit fără urmaşi…”

Marele istoric Nicolae Iorga crede că nenorocul poporului român ni se trage de la Alexandru Macedon, sau Alexandru cel Mare, Fiul lui Filip al II-lea, rege al triburilor de traci macedoneni din sudul Dunării şi din nordul Greciei. Este rege al Macedoniei între anii 336-323 î. e. n. Iorga crede aşadar că, dacă Alexandru Macedon ar fi avut inspirația să-şi orienteze campania lui de cuceriri înspre vest, i-ar fi învins pe romani, distrugând astfel Imperiul roman, ale cărui baze se puneau acum, şi care nu s-ar mai fi dezvoltat în istorie. Nu ar mai fi fost Imperiul roman aşa cum îl cunoaştem noi astăzi. În acest caz nu ar mai fi existat un Traian care să cucerească Dacia, regat care ar fi continuat să existe în istorie.

Cu tot respectul față de marele istoric, nu suntem de acord cu el. În primul rând că Alexandru Macedon este un caz rarisim şi aparte în istoria umanității. Se aseamănă cu Napoleon, sau cu Atila, ori cu Gingis Han. Este într-adevăr un strateg militar genial, ca şi Napoleon. Dar el este tipul strategului militar genial, care este un cuceritor genial. Dar nu este un Constructor de stat, un Creator de popor. A ajuns cu cuceririle până în India, dar nu a mai avut timp (şi nici vocația aceasta nu a avut-o) de a construi, de a consolida ce a cucerit, ce a lăsat în urma lui. Da, a avut un mare rol în vehicularea culturii greceşti în spațiul Orientului, a răvăşit state şi populații, făcând valorile culturale să circule în tot orientul. Dar nu şi-a consolidat poporul lui, nici poporul grec nu a ieşit consolidat în urma cuceririlor sale. Alexandru Machidon a fost tipul geniului militar, cuceritor teribil, aventurier, sorbit de nebunia gloriei şi a succesului, DAR NU A FOST OMUL POLITIC CARE SĂ CONSOLIDEZE

CE A CUCERIT ŞI CARE APOI SĂ CONSTRUIASCĂ MAI DEPARTE. Dumnezeu le-a dăruit, peste numai trei secole, tracilor un astfel de geniu militar cu vocația consolidării, a Construirii unui Stat, a unui regat, şi acesta a fost regele Burebista. Să ne gândim numi la faptul că din 13 ani cât domnit Alexandru cel Mare, el mai mult şi i-a petrecut în campaniile de cucerire, decât să fi stat în țara lui, să pună bazele unui mare popor. Macedonenii nu aveau să fie niciodată un popor. A fost într-adevăr un geniu militar, dar nu a fost nici pe departe un Creator de popor, de stat, de Regat.

În al doilea rând, Alexandru cel Mare (356-323) înainte de a pleca în campania din Orient, a încercat să cucerească triburile de traci, făcând o incursiune în nordul Dunării. A trecut cu armata sa Dunărea în dreptul Călăraşilor, pătrunzând în spațiul locuit de triburile de geți. Nu cunoaştem cine era Conductorul geților în acel moment, însă acesta a aplicat tactica retragerii din fața duşmanului şi a războiului de guerilă, pe care l-a folosit peste un mileniu şi jumătate Basarab I, primul Domnitor al Țării Româneşti, strategie pe care trebuia s-o utilizeze şi Decebal. Alexandru cel Mare a pătruns cu trupele în spațiul geților, înțeleptul Conductorul geților s-a tot retras din calea lui, lăsându-l pe Alexandru să se lupte cu nimeni, să bântuie prin bălțile Dunării şi prin câmpia română. După ce a dat ocol prin zona Bărăganului, mâncat de țânțari şi cu armata epuizată, Alexandru a trecut Dunărea înapoi.

Lui Alexandru Macedon nu i-a trecut niciodată prin minte să unească triburile trace, (pe cele din sudul Dunării cu cele din nordul Dunării, care erau mai numeroase, având o populație mai mare), şi care erau de acelaşi neam cu tracii macedoneni. Pentru că nu era un Geniu creator de neam, de popor. El n-a simțit „chemarea sângelui" fiind mai degrabă un aventurier. Un aventurier bolnav de absolut, de glorie.

După moartea lui Alexandru cel Mare, unul dintre generalii săi, este vorba de Lisimah (sfârşitul secolului IV î. e n), Conductor al regatului macedonenilor din sudul Dunării, a întreprins şi el o campanie de cucerire în nordul Dunării. Dromichete, un rege get, Conducătorul unei Uniuni de triburi gete din Câmpia română de azi, l-a aşteptat pe Lisimah la o Posadă, l-a învins şi l-a luat Prizonier. Într-o zi l-a invitat pe Regele Lisimah, acesta fiind prizonierul lui, la

un ospăț, împreună cu oamenii săi, luați prizonieri. La acest ospăț Dromichete le-a pus macedonenilor mâncarea şi băutura în vase de aur şi de argint, iar Dromichete şi generalii lui, oamenii lui au mâncat în vase de lemn sau de lut. Lisimah s-a mirat şi l-a întrebat pe Dromichete ce înseamnă lucrul acesta ? Dromichete i-ar fi răspuns înțelept aşa : pentru că sunteți mai bogați decât noi, şi mâncați şi beți din vase de aur şi de argint, nu trebuia să veniți să ne jefuiți pe noi, care fiind mai săraci, mâncăm din vase de lut şi de lemn !

Legenda este prea cunoscută ca să o mai comentăm. Dar ea ne spune că geții erau oameni inteligenți dacă au putut să dea conducători înțelepți ca Dromichete. Ce bine era dacă mai târziu regele Decebal ar fi fost mai înțelept decât viteaz !

Peste trei secole, din zona Argeşului, a Bucureştiului de astăzi se ridica un tânăr rege, care avea să unească toate triburile trace din câmpia română. Apoi a trecut în Ardeal şi împreună cu un Mare Gânditor politic, un Mare educator, una din Marile Minți ale timpului, este vorbe de Preotul Deceneu, au reuşit să unească toate triburile trace, din nordul Mării Negre, până la munții Tatra, iar în sudul Dunării până la granița cu grecii, reuşind să ridice pe acest pământ CEA MAI MARE CONSTRUCȚIE SOCIAL - POLITICĂ ŞI MILITARĂ care a existat în istoria traco-daco-românilor. Este vorbe despre Statul centralizat al tracilor şi despre Regatul trac condus de regele Burebista.

Da, regele Burebista (împreună cu Preotul Deceneu) a fost şi un Mare Gânditor politic, (cel mai mare Geniu politic dat de acest pământ) un Strateg mare şi un Om politic genial, tipul geniului politic constructor, creator de stat şi de neam, opus lui Alexandru cel Mare, tipul geniului aventurier, obsedat de glorie şi de cuceriri.

În anul 44. î. e. n, aşa după cum se ştie, un Complot (organizat probabil de câteva Căpetenii de triburi trace, dornice să-i ia ele locul lui Burebista. Aşa cum la 23 august 1944 Regele Mihai şi Conductorii partidelor politice, Maniu, Brătienii, Titel Petrescu, un Grup de complotişti din Armată, Lucrețiu Pătrăşcanu, din partea partidului comunist ca să-şi salveze ei pielea şi ca să rămână la Putere şi după aceea, îl trădează şi îl sacrifică pe mareşalul Ion Antonescu. Deşi ştiau că Antonescu este pe punctul de a încheia un Pact Secret cu Stalin foarte favorabil nouă. Şi că nici o Armată nu îşi

arestează Conductorul când se află în retragere, pentru că aceasta echivalează cu trădarea, cu vânzarea Armatei şi a Țării Cotropitorului) al Căpeteniilor trace l-a asasinat pe regele Burebista. Este cea mai neagră clipă Astrală din istoria acestui pământ. Din momentul în care şi-au asasinat Conductorul, tracii s-au nenorocit, şi-au semnat sentința la moarte, la dispariție în istorie.

Da, şi acest moment astral, asasinarea regelui Burebista, ca şi trădarea şi înfrângerea regelui Decebal, sunt momentele de la care a început NENOROCUL POPORULUI TRACO-DACO-ROMÂN. Dacă regele Burebista nu ar fi fost asasinat, şi regatul său ar mai fi durat câteva decenii, NEAMUL TRACILOR, STATUL TRAC S-AR FI SUDAT MAI MULT, S-AR FI CONSOLIDAT ŞI NU S-AR MAI FI DEZMEMBRAT ATÂT DE UŞOR. De ce totuşi s-a dezmembrat atât de repede Statul trac centralizat şi Regatul tracilor condus de Burebista ? Pentru faptul că tracii au avut în codul lor genetic, în subconştientul lor colectiv, acele două tendințe-defecte negative pe care ni le-a spus Herodot şi despre care am vorbit mai sus : 1. tendința către dezunire, către dezbinare, 2. tendința de a nu asculta de un Conductor unic. Aceste două tendințe din psihologia celor care l-au asasinat i-au făcut să nu „suporte" conducerea, Puterea, Gloria lui Burebista. Voiau ei să fie în locul lui. Îl invidiau, îl urau, nu suportau Conducerea lui.

Aşadar aceste două mari Asasinate şi trădări, 1. trădarea şi asasinarea lui Burebista, şi trădarea lui Decebal sunt Evenimentele care au nenorocit pentru totdeauna poporul traco-daco-român. De la aceste evenimente, şi nu de la Alexandru Macedon, ni se trage nenorocul şi nenorocirea, nouă, strămoşilor şi urmaşilor noştri. Nu de la Alexandru Macedon, aşa cum credea Nicolae Iorga.

Mircea Eliade, unul dintre marii cărturari ai poporului daco-român, propune şi el un nou punct de vedere care ar explica nenorocul nostru, al daco-românilor în istorie, tragedia destinului nostru: „O mie de ani în urma, a avut loc ceea ce putem numi pe drept cuvânt o catastrofa de incalculabile consecințe pentru istoria Romanilor: Slavii au ocupat Peninsula Balcanica şi s-au întins pana la Adriatica. Marea unitate etnica, lingvistica si culturala pe care, în pofida tuturor năvălirilor barbare, o alcătuia romanitatea orientala (care se numea, chiar din secolul IV după Christos, România), a fost

definitiv sfărâmată. Neamul Românesc se va forma pe o întindere imensa – din Balcani si pana în munții Tatrei – dar destinul lor politic va fi limitat la Dacia. Politiceşte, romanitatea sud-dunăreană va fi condamnata; ca şi Thracia, după Alexandru Macedon, România orientala va servi destinele altora. Posibilitățile unui organism politic unitar, zămislindu-se în spațiul întregii România, au fost definitiv anulate prin aşezarea masiva a slavilor în Peninsula Balcanica".

Deci Mircea Eliade crede că venirea slavilor, în secolul VI e. n popor migrator, în mai multe valuri, în spațiul Daciei, apoi faptul că au trecut Dunărea şi au înființat popoare şi state în Balcani a fost pentru poporul român „o catastrofa de incalculabile consecințe pentru istoria Românilor". Este adevărat că dacă nu ar fi venit, începând cu secolele 3- 4, popoarele migratoare în spațiul Daciei, poporului daco-român i-ar fi fost mai bine…Dar iarăşi spunem, că dacă Burebista nu ar fi fost trădat şi asasinat, Regatul trac poate că ar fi continuat să existe, condus de regi traci, având o armată puternică, întinzându-se din nordul Mării Negre, până la munții Tatra, în centru Europei, şi până la granița cu Grecia în sud. În acest caz, când regatul tracilor condus de regi traci ar fi continuat să existe, având o armată puternică, popoarele migratoare nu ar mai fi putut să intre în spațiul regatului trac, căci ar fi fost imediat spulberate, întoarse din drum şi aruncate în stepele Asiei. Şi în acest caz nu ar mai fi venit nici slavii în spațiul Daciei, şi nu ar mai fi trecut nici Dunărea ca să întemeieze popoare şi state în Balcani.

Acelaşi lucru s-a fi întâmplat dacă nu ar fi fost trădat regele Decebal şi dacă el n-ar fi pierdut războiul cu romanii. Dacia ar fi continuat să existe, condusă de regi daci, având o armată puternică, iar din secolul III, când popoarele migratoare au început să vină în spațiul Daciei, ar fi fost respinse şi azvârlite în stepele din care au venit. Şi altfel ar fi arătat atunci istoria poporului daco-român. Strămoşii noştri şi noi am fi avut un destin cu mult mai fericit…

Trădându-l pe Decebal, trăind şocul înfrângerii şi interiorizându-l, apoi venind peste noi popoarele migratoare, iar noi fugind de fiecare dată în codri ca să ne salvăm, în subconştientul nostru colectiv s-a format şi s-a întărit, cum spuneam, reflexul fricii şi al fugii din calea invadatorilor. În câteva secole, din poporul viteaz care au fost dacii, am devenit un popor retractil, slab, fricos, care ,ca să

supravieţuiască, fugea şi se ascunde în codri. În loc să lupte cu invadatorii care ne călcau pământul şi ne luau bunurile, aşa cum făceau strămoşii noştri daci, protoromânii, adică noi, ne îndoiam acum şi ne plecam în fața lor.

După ce popoarele migratoare se instalau pe locurile bune de păşunat, în locurile deschise, ieşeau şi ei, strămoşii noştri, temători din codri, să încerce cum sunt noii veniți pe pământurile lor. Ce fel de oameni sunt, daca se poate trăi cu ei. Ieşeau din codri căciulindu-se, înclinându-se, şi sărutând mâna Ocupanților, pe care îi recunoşteau astfel de stăpâni. Practicat secole şi generații de-a rândul, gestul acesta de supunere şi colaborare cu Duşmanul au văzut că este benefic şi le-a intrat în reflex. De aici le-a intrat în comportamentul şi în subconştientul colectiv. Aşa s-au născut proverbele „Capul aplecat sabia nu-l taie” şi „Pupă-l în bot şi papă-i tot”. Am devenit vicleni colaborând cu Noii Stăpâni. Supunându-ne lor, am ajuns să convieţuim cu ei, achiziționând astfel alte defecte care țin de viclenia şi de maleabilitatea noastră în fața Primejdiei, a celui puternic, a Străinului. Am pierdut simțul demnității, al onoarei, şi al vitejiei, şi am căpătat comportamentul viclean şi slugarnic care ne-a marcat în mod negativ şi dureros toată istoria de aici înainte.

Viclenia şi faptul că ne dădeam bine cu Duşmanii ne-au ajutat, ce este drept, să supravieţuim. Noii veniți nu ne-au tăiat capul, iar noi am putut să convieţuim cu ei. VAI, DAR NE-AM ÎMBOLNĂVIT DE TOATE BOLILE VICLENIEI ŞI SLUGĂRNICIEI, CARE S-AU COMBINAT CU TENDINȚELE ŞI DEFECTELE MOŞTENITE DE LA TRACI, DESPRE CARE AM VORBIT MAI SUS, astfel că firea noastră, CARACTERUL şi psihologia poporului român s-au schimbat şi mai mult în rău. După înfrângerea Domnitorului moldovean Dimitrie Cantemir în 1711 şi fuga lui la Petru cel Mare, şi după tăierea capului Domnitorului Ştefan Cantacuzino, fiul marelui învățat, Stolnicul Constantin Cantacuzino în 1716, (cel care l-a trădat turcilor pe nepotului de soră, pe bunul Domn Constantin Brâncoveanu, ca să vină fiul lui pe tronul Țării Româneşti), Poarta Otomană, nemaiavând încredere în Domnitorii pământeni, a adus în Țările Române Domnitorii fanarioți. Aceştia au venit cu neamurile şi cu oamenii lor pe care i-au pus în Dregătoriile Țării, ca să poată controla şi jefui şi mai bine Țările Române…Căci

pentru asta cumpăraseră Domnii fanarioţi Domniile în Țările Române cu pungi multe, ca să vină, să le jefuiască pentru a se îmbogăţi şi mai mult…

Sărmanele Țări Române, erau o Țară bogată şi mândră şi un popor viteaz şi demn pe vremea lui Decebal, acum au ajuns nişte turme bune de jefuit…Grecii fanarioţi, vicleni, balcanici, unşi cu toate alifiile, venind în ţară, au adus cu ei viclenia orientală, balcanismul, lipsa de moralitate, de demnitate, setea de înavuţire cu orice preţ. Boierimea din Țările române (iarăşi ne-am dat bine cu Noii Stăpâni, cu Duşmanul cotropitor) şi-a căsătorit fiii şi fiicele cu odraslele Domnitorilor şi dregătorilor fanarioţi, s-au dat şi ei cu cei Puternici, (aveam doar în codul genetic comportamentul asimilat în primul mileniu când ieşeam din codri şi ne plecam capul în faţa popoarelor migratoare) s-au plecat în faţa fanarioţilor, s-au încuscrit cu ei ca să ajungă şi ei în Dregătoriile Țării. Aşa se face că în locul clasei boiereşti tradiţionale, aşa cum a fost ea în secolele trecute, pe vremea lui Mircea cel Bătrân, a lui Ştefan cel Mare, a lui Mihai Viteazul, s-a născut în generaţiile următoare o clasă boierească (politică) stricată, coruptă, fără caracter şi demnitate, setoasă doar de înavuţire şi Putere...

Sărmanii de noi, şi de aici, de la fanarioţi se trage nenorocirea poporului român, de la stricarea morală a clasei conductoare…Când Tudor Vladimirescu numea clasa politică-boierească a vremii lui „tagma jefuitorilor” el avea, săracul, perfectă dreptate…Ei bine, după două secole de la Tudor Vladimirescu, 1821, acum, în perioada postcomunistă, am văzut îngroziţi cum sub ochii noştri în numai câţiva ani de la căderea lui Ceauşescu a reapărut aceiaşi „tagmă a jefuitorilor”, care a jefuit pur şi simplu Economia românească, resursele şi bogăţiile Țării de s-a ales praful. Incredibil, ne-am spus noi, îngroziţi. Din păcate, este foarte adevărat.

Această clasă politică românească postcomunistă, vine de departe din Istorie, din epoca fanariotă, din subconştientul nostru colectiv, ba mai de departe, fiind expresia patologiilor psihologiei poporului român, despre care o să vorbim mai jos, şi ea pune în pericol însăşi existenţa poporului daco-român. După ce clasa politică actuală, coruptă, cinică, bolnavă, inconştientă, hoaţă, adunătură de lichele şi derbedei, a nenorocit Economia românească şi societatea

românească, urmează să distrugă definitiv poporul român. Să-l facă să dispară din istorie. De aceea ea trebuie înlăturată imediat, pedepsită aspru, pusă să dea toate averile înapoi şi înlocuită cu o Clasă conductoare formată din oameni cinstiți şi patrioți

Aceasta este Problema clasei politice româneşti, una dintre cele mai grave probleme ale poporului daco-român, ajuns acum în cea mai tragică şi periculoasă situație, şi ar trebui, în mod normal, s-o rezolvăm cât mai repede. Nu ştim însă dacă vom putea face lucrul acesta. Credem mai degrabă că poporul român va dispărea din istorie, distrus de această clasă politică neruşinată şi coruptă.

Articolul 6

EXPLICAREA DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI ROMÂN. ÎNȚELEGEREA MAI PROFUNDĂ A FENOMENULUI ROMÂNESC

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMAN, CLASEI INTELECTUALE ŞI CRIMINALEI CLASEI POLITICE ROMÂNEŞTI

CE SE ÎNTÂMPLĂ CU NOI, ROMÂNII, CU POPORUL ROMÂN, ÎN ISTORIE ? DAR ACUM ÎN PERIOADA POSTCOMUNISTĂ, DE NE-AM PRĂBUŞIT ÎN MOD CATASTROFAL ?

DE CE LA NOI, LA ROMÂNI, PARTIDELE POLITICE NU AU FUNCȚIONAT CA „PARTIDE POLITICE AUTENTICE”, CI AU FOST GRUPĂRI DE INTERESE, GĂŞTI, MAFII INTERESATE NUMAI DE ÎMBOGĂȚIREA LOR, ŞI NU DE SOARTA ȚĂRII ŞI DE BINELE ROMÂNILOR…?
CE AU FOST ŞI CE SUNT DE FAPT PARTIDELE ISTORICE LA NOI, LA ROMÂNI, DE ADUNĂ CELE MAI TICĂLOASE ELEMENTE ALE POPORULUI ROMÂN ?

TICĂLOŞIA CLASEI POLITICE ROMÂNEŞTI

Revenind în prezent, spuneam într-o Scrisoarea politică anterioară că trăind în cele două Perioade istorice, Perioada comunistă, mai precis în ultima parte a Perioadei comuniste (1965-1989) şi Perioada post comunistă, (1990-2012) putem să facem o comparația între aceste Perioade istorice, şi Partidele care au condus România în aceste perioade…Între anii 1965-1989 la Cârma României s-a aflat Partidul Comunist Român, condus de Nicolae

Ceauşescu...Fără să greşim, credem că perioada de 10 ani, dintre 1965-1975 a fost una dintre cele mai bune perioade din istoria României, o perioadă a construcției țării pe toate planurile, comparabilă cu perioada lui Ştefan cel Mare. Din păcate, pentru că bolnavi fiind de putere (egoplasmul, cancerul egoului, patologie gravă a psihologiei poporului român, a se vedea Lucrarea noastră „Psihologia şi Pedagogia poporului român") Nicolae Ceauşescu şi soția lui, Elena Ceauşescu, după 1975, 1980 au monopolizat întreaga Putere a țării, România devenind o Dictatură a familiei Ceauşescu…Făcând multe greşeli în plan economic, social, renunțând la mica liberalizare, foarte benefică pentru țară, pe care o adusese în viața socială şi culturală a țării între anii 1965 şi 1971, Cuplul Ceauşescu a introdus România într-o stare de criză, de lipsuri greu de suportat, făcând ca viața românilor să devină un calvar.

Astfel că, dacă nivelul de trai al românilor a fost relativ bun, şi s-a trăit bine în România în deceniul 1965-1975, ei bine, deceniul 1980-1990 a fost un deceniu negru, deceniul cozilor şi al frigului în case, al lipsurilor, al umilințelor. Ca să evite orice revoltă şi să nu piardă Puterea, Ceauşescu a înăsprit Dictatura şi teroarea securității până dincolo de orice rațiune, securitatea devenind instrumentul de teroare al lui Ceauşescu şi al statului comunist, iar viața oamenilor a devenit un chin.

În 1989, după ce Nicolae Ceauşescu plătise toate datoriile României încă din martie, au urmat Evenimentele din decembrie 1989 care l-au răsturnat pe Nicolae Ceauşescu de la Putere, evenimente care au fost compuse :

1. dintr-un război militar direct, pe față împotriva României ca națiune, a Statului român şi a poporului român. Sub forma războiului electronic, dar şi sub forma Războiului mascat-invizibil, prin utilizarea teroriştilor şi a războiului de guerilă urbană şi prin stimularea revoltei populației. Războiul electronic a fost dus de SUA şi de URSS împotriva Statului şi a poporului român, pentru că doar aceste țări aveau tehnologia necesară care le permitea crearea Războiului electronic.

2. printr-un atac terorist, printr-un Război terorist asupra populațiilor şi a instituțiilor țării, care a avut ca obiectiv crearea haosului în țară, anihilarea forțelor care ar fi putut să fie loiale lui

Ceauşescu, derutarea şi asmuțirea populației asupra Ceauşeştilor, văzuți în acele momente ca fiind Criminalii ai căror terorişti atacă populația,

3 printr-o revoltă populară inițiată, stimulată şi condusă abil împotriva cuplului Ceauşescu, şi

4 printr-o lovitură de stat mascată, oribilă, ordinară care s-a încheiat cu executarea soților Ceauşescu.

Vedem aşadar că Evenimentele din decembrie 1989 nu sunt numai o simplă Lovitură de stat, nu sunt absolut deloc o revoluție, aşa cum s-a spus şi cum unii o cred în continuare, sau folosesc expresia aceasta din inerție, ci Evenimentele din decembrie 1989 sunt mult mai complexe: Că în realitate în decembrie 1989 a fost vorba de un Război Militar al Marilor Puteri împotriva lui Ceauşescu, a Statului român şi a României, combinat cu un Război Mascat invizibil, un Război mascat dus împotriva lui Ceauşescu, a Statului român, care a dispărut o dată cu fuga lui Ceauşescu.

Război complex, având o dimensiune militară, directă, vizibilă, şi o dimensiune mascată, invizibilă, care a distrus Statul comunist totalitar, dar şi Statul român, în general. Căci odată cu moartea lui Ceauşescu, fapt care s-a mai întâmplat în istorie o dată cu moartea lui Decebal, statul român a dispărut pentru o bună bucată de timp, fiind înlocuit cu un Pseudo-stat, Instrument de manipulare a poporului român şi de jefuire a Economiei româneşti. Să sperăm că Statul român nu a dispărut pentru totdeauna şi că va apare din nou. După căderea lui Ceauşescu, România, Organismul românesc la toate nivele sale au devenit Victima şi obiectul celui Mai mare război mascat-invizibil dus împotriva poporului român.

Spuneam într-un Articol că perioada 1965-1975 a fost cea mai bună din istoria noastră PENTRU CĂ A FOST O PERIOADĂ CÂND ÎN ȚARĂ S-A CONSTRUIT ENORM. Pentru că a fost o perioadă a creației. Când România a devenit o țară mai Puternică şi respectată în relațiile noastre cu celelalte țări. Când nivelul de trai era acceptabil pentru întreaga populația, când toți românii aveau de lucru, când era o oarecare liberate în țară, când învățământul şi cultura s-au dezvoltat foarte mult. Această perioadă de relativă libertate, de avânt economic şi cultural, venea după două decenii de

dictatură comunistă cruntă, 1945-1965, o perioadă foarte grea, nenorocită, distructivă pentru România.

Ajunşi aici observăm că PE PARCURSUL SECOLULUI XX ÎN ISTORIA ROMÂNIEI perioadele relativ bune şi rele au alternat. Avem o perioadă relativ bună între 1919-1939, (care din păcate nu a fost exploatată la maximul de Statul român şi de clasa Politică, fiind şi aceasta o oportunitate, o şansă ratată, şi o să explicăm de ce), a venit perioada Războiului 1940-1945, foarte proastă pentru noi, a venit apoi perioada 1945-1964, o perioadă nenorocită, după care a venit perioada 1965- 1980 o perioadă foarte bună, cea mai bună perioadă din istoria noastră, după care a urmat deceniul 1980-1989, de criză economică datorat rambursării împrumuturilor către Băncile internaţionale. După care a venit oribila şi cumplita perioada post-comunistă în care ne găsim acum (anul 2012), cea mai neagră, distructivă şi autodistructivă din ultimele două secole, şi din întreaga noastră istorie, când pur şi simplu în această perioadă ne-am distrus întreaga economie, cultura, învăţământul, sănătatea, când nu mai avem nimic.

Spuneam în mai multe studii ale noastre că **principalul factor care a contribuit la Distrugerea şi Autodistrugerea României a fost şi este clasa politică românească**. Autorul acestor Scrisori politice înainte de anii 990, în perioada comunistă, când doream din tot sufletul să scăpăm şi de Dictatorul paranoic şi rigid, Nicolae Ceauşescu, şi de comunism, şi ca noi majoritatea românilor, nu-şi putea imagina că poporul român şi Intelectualitatea românească pot să dea O CLASĂ POLITICĂ ATÂT DE CRIMINALĂ, DE ÎNGROZITOARE, FORMATĂ DIN HOŢI, DIN BESTII, DIN JIGODII, DIN CRIMINALI ECONOMICI, DIN DEMAGOGI, DIN OAMENI FĂRĂ RUŞINE, FĂRĂ SCRUPULE ŞI FĂRĂ SUFLET ! CĂRORA SĂ LE PESE NUMAI DE ÎMBOGĂŢIREA LOR ŞI DE RĂMÂNEREA LOR LA PUTERE, IAR ŢARA ŞI POPORUL ROMÂN SĂ NICI NU EXISTE PENTRU EI. Nu ne-am putut imagina în ruptul capului lucrul acesta, şi nici nu credeam că el este…credibil ! Afirmăm fără să greşim că această CLASĂ POLITICĂ ROMÂNEASCĂ ŞI TOT DEZASTRUL ROMÂNESC IES DIN CADRUL REALITĂŢII ŞI AL IMAGINAŢIEI !

Ticăloşia acestor oameni, bestialitatea lor, neruşinarea, hoția, depăşesc limitele imaginabilului…Aproape că nu-ți vine să crezi că popoul român, care a fost în istorie lui un popor blând, omenos, care a suferit mult, călcat de mai toți în picioare, a putut să dea asemenea vipere, asemenea criminali odioşi, trădători de țară şi de neam…

De ce clasa politică românească din cea de-a doua jumătate a Perioadei comuniste, anii 1965-1989, (se numea nomenclatura comunistă), nu s-a comportat criminal, aşa cum se comportă clasa politică din perioada postcomunistă, care este de fapt o gaşcă de hoți perverşi? Pentru că oamenii politici care formau Clasa politică în perioada comunistă şi făceau parte din nivelul 1. 2, şi 3 al Partidului comunist, trăiau într-o dictatură…Cei care făceau parte din Conducerea partidului comunist român, la nivelele 1, 2 şi 3 erau de fapt Instrumentele prin care se conduceau Economia şi Societatea Românească, erau instrumentele care puneau în practică deciziile luate de Conducerea Partidul comunist. Erau instrumentele prin care se realiza în viața socială, în cultură, în economie Dictatura socialistă. Oamenii politici ai perioadei Comuniste, fie că suntem în „deceniul nefast", în „era ticăloşilor", 1945-1965, când Partidul totalitar s-a numit Partidul Muncitoresc Român, (sub Dej), fie că suntem în perioada bună 1965-1980, când în România s-a construit enorm sub conducerea Partidul Comunist Român dirijat de Ceauşescu, Clasa politică românească a fost o clasă aproape militarizată. În care fiecare activist de partid nu făcea politica lui, ci executa ordinele partidului, ale Statului totalitar.

Activiştii de partid care formau nomenclatura comunistă, sau clasa politică din perioada comunistă, au fost de fapt „soldați disciplinați ai partidului". Care executau fără să crâcnească ordinele de sus. În nici un caz scopul lor nu era îmbogățirea, (s-o ducă bine doreau însă cu toții, pentru aceasta erau activişti de partid, şi pentru asta aveau salarii mai mari) ci Construirea Societății şi a Economiei socialiste, în care oamenii urmau să fie mai fericiți. Pe când în perioadele de aşa zisă democrație, cu sistem pluripartidist, din perioada lui Ioan Alexandru Cuza, de când există parlament şi Partide politice, din perioada interbelică, din perioada postcomunistă, oamenii politici nu au avut decât un singur interes: să ajungă la putere pentru a se îmbogăți, şi pentru a rămâne cât mai

mult la putere. Ei şi numai ei s-o ducă bine, să se îmbogăţească, de români şi de ţară nici că le-a păsat.

Şi în final această observaţie : toate partidele politice, de la înfiinţarea primului Partid Politic modern, PNL, 24 mai 1875, până astăzi, anul 2012, că au activat ele în perioade democratice sau totalitare, au eşuat. Şi ceea ce este şi mai rău, aceste Partide politice au făcut României şi poporului român mai mult rău decât bine. Este o observaţie esenţială, care trebuie subliniată şi peste care nu putem să trecem. O să demonstrăm lucrul acesta cât se poate de convingător în Articolele următoare. De ce s-a întâmplat lucrul acesta în cazul nostru, al românilor ?

Pentru că şi aspectul acesta face parte din ceea ce noi numim PROBLEMA ROMÂNEASCĂ, CEA MAI IMPORTANTĂ PROBLEMĂ A POPORULUI ROMÂN, ne propunem să-l elucidăm până la capăt.

Articolul 7

EXPLICAREA DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI ROMÂN

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMAN, CLASEI INTELECTUALE ŞI CRIMINALEI CLASE POLITICE ROMÂNEŞTI

CE SE ÎNTÂMPLĂ CU NOI, ROMÂNII, CU POPORUL ROMÂN, ACUM ÎN PERIOADA POSTCOMUNISTĂ, DE NE-AM PRĂBUŞIT ÎN MOD CATASTROFAL ?

CINE SE FAC VINOVAȚI DE FAPTUL CĂ AM AJUNS CEL MAI SĂRAC POPOR AL EUROPEI ?
DE CE ROMÂNIA NU MAI ARE ECONOMIE , DE CE CULTURA, ÎNVĂȚĂMÂNTUL, SĂNĂTATEA SUNT LA PĂMÂNT ?
ŞTIM NOI, ROMÂNII, CE SE ÎNTÂMPLĂ CU NOI ? ÎNCOTRO NE ÎNDREPTĂM ?
SAU SUNTEM O TURMĂ RĂTĂCITĂ ŞI PARALIZATĂ ÎNTR-UN PUSTIU CARE NU SE MAI TERMINĂ ?
DE CE POPORUL ROMÂN A AVUT TOATĂ ISTORIA O VIAȚĂ DE VICTIMĂ ?

Cum spuneam, România a avut în istoria ei recentă, o perioadă de douăzeci de ani cu adevărat foarte bună. Poate una dintre cele mai bune, dintre cele mai fertile perioade din istoria noastră multimilenară. Este vorba despre perioada 1965- 1985, când la Conducerea României s-a aflat Partidul Comunist Român, condus de Nicolae Ceauşescu…Este perioada în care s-au construit marile hidrocentrale, când au fost construite sute de întreprinderi, zeci de

combinate, când nivelul de trai al oamenilor era acceptabil, când am avut o Şcoală românească bună şi toți copiii învățau carte, când a fost eradicat analfabetismul, când în cultură a fost inițiată o Mică renaştere, când întreaga țară era un imens şantier…Autorul acestor Scrisori politice adresate poporului roman era student şi tânăr scriitor pe vremea aceea. Am mers pe şantierele țării, am scris reportaje, am fost martorul celui mai frumos Fenomen de dezvoltare a României, când țara şi poporul acesta îşi desfăcuseră larg aripile ca pentru a-şi lua zborul…Dacă ar fi ținut aşa 30- 40 sau 50 de ani această perioadă de înflorire şi dezvoltare a poporului român, astăzi România ar fi fost o țară cu o populație de 30-40 de milioane de locuitori, cu o economie dezvoltată, cu un nivel de trai mediu, cu o cultură care ar fi fost una dintre marile culturi europene. Am fi fost deci o țară de mărimea Poloniei.

Din păcate, nu a fost să fie…Există în istoria noastră un Fenomen-blestem care se repetă periodic, am spune că este o lege a istoriei noastre, şi care ne-a făcut foarte mult rău în existența noastră milenară…Este vorba de metafora *prăbuşirii zidului din legenda Mănăstirii Argeşului.*. Ne aducem aminte că tot ce construiau zidarii ziua, noaptea se dărâma…Asta s-a repetat de multe ori, până când a venit Manole, Meşterul mare, care a jertfit-o pe Ana, soția lui. Şi din acel moment, zidul nu s-a mai surpat…

Din nefericire, deşi poporul acesta a făcut multe şi mari jertfe în istoria lui, zidul blestemat al Mănăstirii Româneşti, Construcția social politică românească, vai, continuă să se prăbuşească de fiecare dată când reuşim şi noi să ne înfiripăm cât de cât…Lucrul acesta se întâmplă oare pentru că şi după două mii de ani de suferințe, de încercări şi eşecuri, POPORUL ACESTA NU A FĂCUT ÎNCĂ MAREA JERTFĂ, o Jertfă atât de mare încât zidurile sale să nu se mai dărâme ? Este o Întrebare tulburătoare şi importantă pe care trebuie să ne-o punem ! Şi desigur să găsim un răspuns la ea.

Ca să vedem că lucrurile stau aşa, haideți să o luăm de la începutul istoriei. În secolul I , î. e. n cele mai Mari Genii pe care le-a dat acest pământ, şi poporul daco-român, Marele Rege Burebista şi Marele Preot Deceneu, unindu-şi eforturile şi lucrând înțelept, umăr lângă umăr pentru neamul lor trac, în aceeaşi direcție, ca şi cum ar fi fost o singură Ființă, un singur Creier, au reuşit să înalțe

Cea mai mare Construcție social-politică şi militară care s-a construit pe acest pământ traco-daco-românesc, Marele Regat al tracilor condus de regele Burebista. Una dintre Marile Puteri ale Timpului, (cum ar fi Statele Unite astăzi, sau China) şi una dintre cele mai mari Construcții social politice ale antichității. Şi ale Istoriei. Acum, după 2000 de ani şi mai bine, putem să spunem că a fost şi amărâtul acesta de popor daco-român, la începuturile lui, o Mare Putere. De atunci încoace, însă, Istoria lui a fost din păcate o involuție aproape continuă.. La începutul istoriei noastre poporul român a fost, deci, una din Marile Puteri ale lumii. A fost temelia genetică şi culturală a Europei !

Ajunşi aici trebuie să subliniem că această mare realizare social-politică nu a fost meritul triburilor trace, al neamului trac (al „boborului") ci a fost rodul întâmplării şi al celor două Marii genii, Mari Gânditori politici, preotul Deceneu şi regele Burebista, şi a unui Om politic genial, Burebista. Aşa s-a întâmplat, ca în istorie :

1. să apară deodată Două genii social-politice Regele Burebista şi Preotul Deceneu,

2 să se întâlnească, şi

3 să conlucreze în aceeaşi Direcție, având acelaşi mare Ideal şi Obiectiv. Putea foarte bine să nu se întâmple acest lucru, şi cei doi Mari Bărbați să nu se nască. Să nu se întâlnească, să nu colaboreze, ci dimpotrivă, să se înfrunte. Situație în care triburile trace ar fi continuat să se războiască între ele la nesfârşit, până când aveau să dispară din istorie, aşa cum s-a şi întâmplat. De aici putem tragem concluzia, fără să greşim, că uneori întâmplarea favorabilă, noi spunem mai precis, Dumnezeu, poate juca în destinul istoric al unui neam un rol extraordinar de important. Iar nouă, Românilor, Dumnezeu ne-a mai dăruit de câteva ori asemenea întâmplări benefice, este adevărat, de dimensiuni mai mici, pe care, vai, n-am ştiut să le fructificăm, astfel că le-am pierdut.

Din păcate starea de unitate a regatului trac condus de Burebista nu a durat mult, pentru că, aşa după cum se ştie, regele Burebista a fost asasinat în urma unui complot organizat de o căpetenie, sau de un grup de căpetenii de triburi trace, şi o dată cu asasinarea Marelui Om politic, a Geniului politic Burebista, s-a dus de râpa întreaga Construcție a Regatului trac condus de el… Este de departe cea mai

mare nenorocire care i s-a întâmplat neamului traco-daco-român, care s-a petrecut pe acest pământ…Cauza acestei mari nenorociri este *trădarea*, care este o dimensiune permanentă a istoriei noastre.

De ce a fost trădat şi asasinat regele Burebista ? *Din cauza setei de putere* şi a *inconştienţei căpeteniilor de triburi.* A Nivelului 2, cum ar veni astăzi, care Nivel 2 l-a răsturna pe Alexandru Ioan Cuza, pe mareşalul Ion Antonescu, pe Nicolae Ceauşescu. **Subliniem acest concept, Setea de putere, cinismul şi inconştienţa „politicienilor" este cauza care ne-a nenorocit toată istorie şi care ne nenoroceşte şi acum.** Şi aşa cum a fost trădat şi asasinat regele Burebista, prilej cu care s-a surpat Marea Construcţie a Statului trac centralizat, condus de Burebista, la fel aveau să se dărâme şi zidurile Daciei şi ale Statului dac condus de Decebal, tot în urma trădării. Să ne fie deci foarte limpede, nu faptul că Alexandru Macedon şi-a îndreptat cuceririle către Est, către India a însemnat nenorocul neamului tracilor, ci Momentul şi Trădarea, Asasinarea regelui Burebista. Atunci, în acel Moment nefast, trădătorii şi asasinii regelui Burebista, care trebuie să fi fost o mână de oameni, au hotărât destinul, dispariţia neamului tracilor din Istorie. Da, Tracia putea să fie o Chină a Europei, astăzi Europa ar fi fost o mare naţiune care s-ar fi numit Tracia, aşa cum sunt China şi India. Cu o şansă de unu la mie, sau de unu la sută, ar fi fost posibil acest lucru. Din păcate trădarea a fost cea care a condamnat neamul tracilor la dispariţie. Şi acelaşi lucru îl afirmăm şi despre Decebal, despre Dacia şi Statul dac. Da, ar fi putut să existe în continuare în istorie şi Statul dac, şi Dacia şi regii, şirul de regi daci, dacă nu ar fi fost trădarea lui Decebal. Aşadar, nu marele neam al tracilor, nu triburile trace şi-au hotărât destinul în istorie, ci un grup de trădători, aflat în preajma regelui Burebista. Aflat în Nivelul 2 al Statului trac centralizat. Acelaşi lucru îl afirmăm şi despre poporul dac, de data aceasta dacii formau, erau un popor închegat. Nu poporul dac ca popor şi-a hotărât destinul istoric, cu un Grup de trădători care l-au trădat pe Decebal i-au hotărât soarta care avea să fie nemiloasă două mii de ani.

Trădarea este deci cauza principală care a făcut ca să se dărâme periodic de-a lungul istoriei noastre, zidurile Construcţiei acestui neam, pe care am încercat să le ridicăm. La fel s-au întâmplat

lucrurile şi când a fost asasinat Mihai Viteazul, cel care reuşise să refacă Dacia reîntregită, asasinat tot în urma unei trădări…La fel a fost trădat şi Constantin Brâncoveanu, şi Tudor Vladimirescu, cel care voia să dea jos şi să distrugă „tagma jefuitorilor”. Şi la fel avea să fie trădat, tocmai în momentul când era foarte aproape să încheie un Pact secret cu Stalin, care ar fi fost mană cerească pentru România şi pentru poporul român, mareşalul Ion Antonescu.

Să reținem, plângând de durere acest lucru, cei care l-au trădat pe mareşalul Ion Antonescu sunt Trădătorii care au predat Țara şi Armata română, şi o dată cu ea toate bogățiile Țării, Duşmanului neamului, lui Stalin ! Ei sunt cei care indirect i-au băgat pe intelectualii de marcă ai Țării în puşcăriile Gulagului comunist. Ei au creat Condiția esențială şi fundamentală ca Gulagul comunist să invadeze România !

Am văzut că de fapt soarta Marelui popor trac pe cale de devenire şi a poporului dac a fost hotărâtă de o mână de trădători, de TRĂDARE. DAR OARE NEAMUL TRACILOR, CARE AR FI PUTUT SĂ AIBĂ UN VIITOR MĂREȚ ŞI SĂ FIE MAREA NAȚIUNE EUROPEANĂ, comparabilă cu China şi cu India, nu este vinovat? Nu este oare vinovat de destinul lui nefericit şi poporul dac ? Ba, da, cu siguranță. Pentru că aveau, conțineau în subconştientul său colectiv, în mentalul şi în codul lor genetic, boala trădării. Şi asta pentru că erau bolnavi de egoplasm şi de axiofagie, patologii ale psihologiei poporului traco-daco-român pe care le-am moştenit, pe cale genetică şi noi, românii de azi.

Şi acum să revenim la perioada 1965-1985, o perioadă a Dezvoltării şi a Construcției României. Spuneam că, dacă această perioadă DE DEZVOLTARE ŞI EVOLUȚIE A ORGANISMULUI ROMÂNESC AR FI CONTINUAT 30-40 DE ANI, DACĂ AR FI CONTINUAT PÂNĂ AZI, ANUL DOMNULUI 2012, România ar fi astăzi o putere europeană. Am fi ASTĂZI o Mare națiune dezvoltată, cu un nivel ridicat de trai, pe care FMI n-ar mai fi jecmănit-o şi n-ar mai fi înrobit-o. Care n-ar mai fi fost transformată în piață de desfacere şi în Colonie pentru occident, pentru satrapii care conduc Europa şi Lumea.

De ce nu a putut continua perioada de dezvoltare şi de creştere a României, 1965-1985 şi a durat atât de puțin ? În primul rând pentru

că, bolnav de setea de putere şi de mărire (patologia acesta se numeşte Egoplasm, cancerul egoului), vicleanul Nicolae Ceauşescu, în urma unei lovituri de stat mascate a pus mâna după 1971 şi 1974 pe întreaga Putere a țării. După 1975, după intrarea Elenei Ceauşescu în Comitetul politic executiv, România nu a mai avut o Conducerea Colectivă, ci una Personală, dictatorială, a lui Nicolae Ceauşescu. Manipulat fiind „de ai lui din acelaşi Nivel 2” megalomanul Nicolae Ceauşescu, stejar şi carpat al României, Luceafăr al politicii româneşti, a devenit un Conductor paranoic, care deținea împreună cu Elena Ceauşescu toate frâiele puterii.

Din acest moment a început să facă greşeli sociale şi economice. În loc să se fi înconjurat de cele mai mari Minți pe care le avea România în domeniul Economiei, de oameni înțelepți, de care să fie consiliat, cu care să se sfătuiască, Nicolae Ceauşesc, ale cărui cunoştințe în domeniul Economiei erau reduse, **a acționat condus doar de setea, de viclenia şi de instinctul său de putere.** În acelaşi timp Occidentul, pe post de Mare Asasin Economic (ceea ce şi este) ne-a întins o capcană neiertătoare în care Nicolae Ceauşescu, lipsit de cunoştințe economice şi de prevedere, a căzut cât se poate de uşor. Cursa pe care i-a întins-o Occidentul-Asasin Economic a fost că, la cererea României, Occidentul l-a împrumutat pe Nicolae Ceauşescu (România) în perioada 1967-1073 cu o sumă prea mare de bani, pe care Economia românească nu o putea plăti în mod lejer, normal. Ci doar în urma unei ”contrageri, a unei contractări economice care avea să determine o criză economic după 1980”, a unui sacrificiu din partea poporului, fapt care a dus la intrarea Economiei româneşti după 1980 într-o criză gravă.

Lucrul acesta a dus după 1980, când România a început să-şi plătească datoriile, la scăderea nivelului de trai al populației, la cozile imense şi la frigul din case, la o stare de stres, de suferință, inimaginabile, care s-au constituit în factorul principal care i-a scos pe români din case împotriva lui Ceauşescu în decembrie 1989.

Cu toată criza economică, România şi-a plătit totuşi datoriile în martie 1989. Marele Asasin Economic care era în perioada aceea şi care este în continuare, Occidentul, n-a putu accepta ca România să-şi plătească datoria, dar mai ales Asasinii Economici mondiali au fost profund zguduiți, revoltați că Nicolae Ceauşescu, nu numai că

şi-a plătit datoriile (şi România nu mai era o vacă de muls pentru FMI, Banca Mondială, pentru Marii Asasini Economici mondiali), dar a avut Tupeul să dorească să înfiinţeze la Bucureşti o Bancă Internaţională împreună cu Ţările arabe. Asta era prea de tot, căci le lua chifla cea mare Marilor Bancheri Internaţionali…

De aceea Nicolae Ceauşescu trebuia dat jos, Obiectiv pentru care Marii Asasini Economici au construit un Scenariu complex, savant, subtil, mascat, foarte bine elaborat, prin care l-au dat jos şi l-au asasinat în decembrie 1989 pe Ceauşescu. Dar atenţie, în urma :

1. unui Război electronic, adică a unui Război militar adevărat care s-a purtat pe faţă în zilele de 21 şi 22, 23 decembrie 89, dus de Uniunea Sovietică şi de SUA împotriva spaţiului aerian, şi a României,

2, printr-o revoltă populară pregătită, stimulată şi condusă de ei de Marii Asasini Economici, şi de agenţii lor, de uneltele lor, pe fondul nemulţumirilor populaţiei şi a stării explozive create,

3. printr-un atac terorist asupra României, a populaţie României, pentru acesta folosindu-se de terorişti autentici plătiţi, specializaţi în lupta de gherilă din oraşe. Teroriştii erau „chipurile” ai lui Ceauşescu şi împuşcau oameni cu adevărat tocmai pentru a stârni şi mai mult ura şi revolta populaţiei împotriva soţilor Ceauşescu, motiv pentru a fi executaţi cât mai repede. Când de fapt teroriştii erau ai Agresorului, sau ai Agresorilor externi. Şi

4. printr-o Lovitură de stat mascată. *România, Statul Român, poporul român nu a mai cunoscut niciodată o astfel de Agresiune, un astfel de Atac, un astfel de Război foarte complex, elaborat subtil, mascat şi ştiinţific prin care s-a urmărit : 1 distrugerea Economiei româneşti în prima etapă, şi 2 distrugerea poporului român în cea dea doua etapă, cea în care ne aflăm acum.*

După ce Nicolae şi Elena Ceauşescu, ce formau o singură Fiinţă dictatorială, au fost asasinaţi dispărând de pe scena istoriei, România a trecut, aşa cum se ştie, la Sistemul pluripartidist, bazat pe alegeri libere şi la economia de piaţă. Habar nu aveam în acel moment că Statul român autentic va dispare pentru o bună bucată de timp, (s-ar putea să fi dispărut pentru totdeauna) fiind transformat într-un Pseudo-stat şi Anti-stat, instrument în mâinile celor care voiau să devalizeze ţara. Şi habar nu aveam că din acel moment

România, Întregul Organism românesc deveniseră Obiectivul şi Victima Celui mai Mare şi Complex război din Istoria noastră milenară, a unui alt tip de război, necunoscut nouă, a unui **Război mascat invizibil**, cel mai distructiv război, care ne-a distrus Economia, societatea şi care va duce la dispariția poporului român din istorie.

Din acest moment al căderii lui Ceauşescu şi-au făcut apariția pe scena politică românească, odată cu sistemul politic pluripartidist şi alegeri libere, cerut de populație, **clasa politică românească a perioadei post comuniste şi oamenii, aşa zişi politici, care o formează. Cel mai periculos şi distructiv Agresor care avea să ne termine economia, cultura, învățământul, sănătatea în nici 20 de ani.**

Şi acum o să ne axăm atenția asupra clasei politice din această perioadă post comunistă. La alegerile din 20 mai 1990 a câştigat detaşat, cu peste 80 la sută, FSN-ul, partidul emanat al neocomuniştilor condus de Ion Iliescu, (asasinul Părinților săi, soții Ceauşescu, cei care l-au propulsat şi l-au ținut în brațe ani de zile) care s-au vopsit din comunişti în socialişti. Pe parcursul celor 20 de ani, 1990-2012 partidele care au câştigat voturi şi au fost la Guvernare au fost acestea: PSD, continuator al FSN-ului, PD, ulterior PDL, care s-a rupt din FSN, PNT-CD, PNL chipurile partidele istorice, împănate cu securişti, şi foarte puțin PRM, care a făcut parte pentru o perioadă de timp din patrulaterul roşu, Partidul Conservator (fost Umanist) al lui Dan Voiculescu şi UDMR-partidul minorității maghiare, care, ce să vezi, a făcut parte din toate guvernele acestei perioade blestemate...

Aceste partide, pe parcursul acestui interval istoric s-au combinat între ele, alcătuind Coaliții, formând majoritatea parlamentară şi guvernul, dar mai ales au jefuit economia falimentând-o în mod inimaginabil. Ne aducem aminte de celebra Convenția Democratică Română, CDR, alcătuită din PNȚCD, PNL şi PD, şi care l-a adus la Preşedinție pe mediocrul Emil Constantinescu, iar ca Prim Miniştrii pe Victor Ciorbea şi Vasile Radu. Coaliția aceasta a nenorocit țara ca şi PSD, Partidul politic neocomunist condus de Iliescu, şi s-a dezmembrat în cel mai ruşinos mod. Apoi după 2000 Ion Iliescu, Preşedintele PSD-ului a fost ales din nou Preşedintele României, şi

cu el a venit la Guvernare PSD-ul, avându-l ca Prim Ministru pe Adrian Năstase- patru case, care prin esența sa a fost un om necinstit, interesat doar de averea sa, să-şi facă Vila de la Corbu, să fie la putere.… Acum este în Puşcărie…

Apoi, în 2004 s-a format Alianța DA, altă păcăleală, formată din PD şi PNL care l-a adus la Cotroceni pe Preşedintele incult, viclean şi mincinos, cel care a distrus flota, pe care nu l-a interesat absolut deloc destinul poporului român. Ci doar puterea lui, averea familiei lui ! PD, Partidul lui Băsescu, a atras o parte din parlamentarii şi oamenii PNL-ului (in realitate a vrut să-l distrugă ca partid) şi s-a format PDL-ul, partidul care l-a susținut pe Traian Băsescu în alegeri, şi în 2008, şi l-a avut ca Premier pe sluga şi tonomatul lui Traian Băsescu, Emil Boc, un om docil şi fără conştiință, care a executat ordinele lui Băsescu numai ca să se mențină la putere. Un om pe care nu l-a durut poporul român o dată ce a închis peste 60 de spitale în țară, aruncându-i pe medici şi pe bolnavi în stradă, şi a tăiat salariile şi pensiile oamenilor.

Toți de fapt, că s-au numit Partide de stânga, de centru sau de dreapta, au fost în realitate jefuitori de țară şi sunt figuri sinistre ale istoriei României…Rezultatul acestor guvernări este distrugerea totală a Economiei româneşti, şi a societății româneşti…A Culturii, a Învățământului, a Sănătății…A tot ce odată era economia românească formată din Întreprinderi, fabrici, uzine, combinate, Şcoli, Institute de cercetare, Spitale, care funcționau şi stăteau în picioare…Această Clasă politică postcomunistă, formată din mafioți, interesați numai de puterea şi de îmbogățirea lor, s-a dovedit a fi îngrozitor de vicleană, de cinică, de flămândă, de tenace şi de distructivă…Ea, această clasă politică, a distrus România, a terminat totalmente Economia şi dacă mai rămâne la putere, va distruge definitiv poporul român.

Este o naivitate, un infantilism, o minciună, o prostie să credem că această Clasă politică a fost formată din Partide politice autentice, care au avut Programele lor, de stânga, de centru şi de dreapta, şi că au dorit să facă ceva pentru țara aceasta…Că au dorit să pună în practică Programele cu care au păcălit poporul. Denumirea partidelor, PNL, PSD, PDL, şi programele lor sunt de fapt ca să-i păcălească pe alegători, în fond singurul PROGRAM AL

ACESTOR PARTIDE A FOST JEFUIREA ŞI VÂNZAREA ŢĂRII CA SĂ SE ÎMBOGĂŢEASCĂ OAMENII LOR MAFIOŢI ! Pe toţi aceşti nenorociţi nu i-a interesat absolut deloc poporul român, ţara, cum să-i meargă românului puţin mai bine.

O altă patologie foarte asemănătoare cu egoplasmul şi cu atomita este patologia pe care am denumito Celulita-individualistă. Ce este patologia aceasta, cum o definim şi cum o descriem ? Să ne imaginăm că poporul român este un Organism format din subsisteme sau din organe, aşa cum şi este în realitate, cum ar fi sistemul pulmonar, sistemul nervos, sistemul osteo-muscular, etc, şi care la rândul lor sunt formate din celule. Noi, indivizii umani care trăim în România, suntem celulele ale organismului, ale Fiinţei naţionale. Ei bine, celulele bolnave de această patologie denumită de noi Celulita individualistă face ca acestea să nu mai lucreze pentru Organismul din care fac parte, se distanţează de el şi începe să lucreze numai pentru ele. Viaţa lor se concentrează asupra lor, şi a familiei lor, ca într-un fel de autism, în care ele, celule-indivizi umani, trăiesc în lumea lor, numai pentru ele.

Lucrul acesta se întâmplă datorită egoplasmului, atomitei, inteligenţei negative şi axiofagieri, adică celorlalte patologii ale psihologiei poporului român. Celulele bolnave de celulita individualistă devin entităţi în sine, încep să se umfle, să se dezvolte, tinzând să devină cât mai mari. Obiectivul lor este doar dezvoltarea lor, interesul lor egoist, personal. Să ajungă la putere, să se menţină la putere, să devină foarte importante, să adune cât mai multă avere, indiferent cum, de cele mai multe opri pe căi necinstite. Nu se comportă aşa indivizii umani, mai ales politicienii, care o dată ajunşi la putere, nu mai lucrează pentru ţară, pentru semenii lor, ci numi pentru ei ?

Ei bine aceste patologii ne-au distrus şi au adus România în situaţia de a nu a mai avea Economie, de fi colonie a Asasinilor economici, şi de a ne transforma pe noi într-un popor de sclavi ! Situaţie care ar trebui să înceteze imediat, dacă nu vrem să dispărem !

Articolul 8

EXPLICAREA DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI ROMÂN

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMAN, CLASEI INTELECTUALE ŞI CLASEI POLITICE ROMÂNEŞTI

CE SE ÎNTÂMPLĂ CU NOI, ROMÂNII, CU POPORUL ROMÂN, ACUM ÎN PERIOADA POSTCOMUNISTĂ, DE NE-AM PRĂBUŞIT ÎN MOD CATASTROFAL ?

CINE SE FAC VINOVAȚI DE FAPTUL CĂ AM AJUNS CEL MAI SĂRAC POPOR AL EUROPEI ?
DE CE ROMÂNIA NU MAI ARE ECONOMIE, DE CE CULTURA, ÎNVĂȚĂMÂNTUL, SĂNĂTATEA SUNT LA PĂMÂNT ?

ŞTIM NOI, ROMÂNII, CE SE ÎNTÂMPLĂ CU NOI ? ÎNCOTRO NE ÎNDREPTĂM ?
SAU SUNTEM O TURMĂ RĂTĂCITĂ ŞI PARALIZATĂ ÎNTR-UN PUSTIU CARE NU SE MAI TERMINĂ ?

DE CE POPORUL ROMÂN A AVUT TOATĂ ISTORIA O VIAȚĂ DE VICTIMĂ ?
MAREA VINOVĂȚIE A CLASEI POLITICE ROMÂNEŞTI, A POPORULUI ROMÂN, A INTELECTUALITĂȚII ŞI A ŞCOLII ROMÂNEŞTI

La aceste întrebări, de fapt la toate întrebările legate de starea jalnică şi de destinul poporului român, ne propunem să răspundem în articolele următoare sau în Scrisorile politice următoare pe care le

adresam Poporului român, Clasei Intelectuale şi Clasei Politice româneşti. De exemplu, cum putem să răspundem la întrebarea aceasta : DACĂ AM AVUT, ŞI DACĂ AVEAM, CA POPOR, O ISTORIE NEFERICITĂ, DE VICTIMĂ, CINE ESTE VINOVAT PENTRU LUCRUL ACESTA ? Care sunt acele cauze, acei factori, acele condiții care au făcut ca să suferim toată istoria, să fim un popor dezbinat în trei țărişoare, care s-a târât prin istorie ca un câine bătut de soartă ? De ce suntem şi acum, ca popor, după căderea Comunismului, în această situație, de câine bătut de toți, care se târăşte abia supraviețuind prin istorie ? De ce, acum în perioada postcomunistă, când am scăpat de dictatura comunistă, nu merge nimic în România ? De ce la noi e ca la nimenea, vorba lui Mihai Eminescu? De ce ne merge cu fiecare zi şi cu fiecare an tot mai rău ? De ce hoții şi mafioții se îmbogățesc peste măsură, iar poporul a sărăcit ajungând în ultimul hal de umilință, de cădere şi sărăcie ?

Desigur sunt multe întrebările la care vom încerca să răspundem în Articolele sau în Scrisorile politice următoare, adresate Poporului român, Intelectualității româneşti, şi desigur Clasei politice româneşti.

Un prim răspuns, care îi vine oricărui român în minte, este acesta. Situația jalnică de acum, din perioada postcomunistă (anii 1990 – 2012, şi anii următori), când ne-am distrus Economia, când peste jumătate din populația țării trăieşte în sărăcie, sub limita subzistenței, când populația României a scăzut în cei 20 de ani cu peste patru, cinci milioane de oameni, când peste patru-cinci milioane de români şi-au luat lumea în cap ca să găsească de lucru în alte țări SE DATOREAZĂ ÎN PRIMUL RÂND CLASEI POLITICE ROMÂNEŞTI. Ceea ce este foarte adevărat.

Deci Clasa politică românească din perioada postcomunistă ar fi Marele Factor distructiv al României, Factorul distructiv nr 1 al prăbuşirii Națiunii române şi al disoluției Organismului național românesc.

La aceste Întrebări, acum, în această perioadă, când situația națiunii române şi a poporului român este foarte gravă, este critică, suntem obligați să răspundem de situația tragică în care se găseşte Ființa națională românească. **De posibilitatea de a dispărea ca ființă națională. Precizăm, România şi poporul român se găsesc**

acum, în perioada postcomunistă, în cea mai gravă şi periculoasă situație de la cele două Războaie dacice, din anii 101-102 şi 105-106, când regele Decebal a fost înfrânt şi o dată cu el a dispărut pentru totdeauna Statul dac. Conştiința şi sufletul care ne dor, care sângerează, ne obligă în mod dramatic să ne punem aceste întrebări. Să ne punem aceste întrebări ca popor, ca națiune, să ne punem aceste întrebări ca intelectuali, ca scriitori, ca români care viețuim de două mii de ani pe acest pământ.

Clasa politică, politicienii, ar trebui să-şi pună primii aceste întrebări, pentru că ei sunt cei care au adus România în aceasta stare deplorabilă. Din păcate însă, deşi politicienii cunosc starea jalnică a economiei româneşti şi a poporului român, ei nu-şi pun aceste întrebări. Nu pentru că nu sunt capabili ca intelect să-şi pună aceste întrebări, nu ! Ci pur şi simplu pentru că pe ei nu-i interesează absolut deloc poporul român, starea de sărăcie în care se zbat românii, faptul că nu mai avem Economie, că învățământul, cultura şi sănătatea sunt la pământ !

Să ne intre foarte bine în cap, pe ei asemenea lucruri nu-i interesează! Singurul lucru care-i interesează pe politicieni, care interesează clasa politică este acesta : CUM SĂ RĂMÂNĂ CÂT MAI MULT LA PUTERE, CA SĂ JUPOAIE ECONOMIA, POPORUL ROMÂN, PENTRU A SE ÎMBOGĂȚI EI CÂT MAI MULT. Dacă socotim intervalul istorie 1990-2012 ca pe un Experiment istoric şi social făcut de Cineva care manipulează destinul popoarelor (Acest Cineva care manipulează destinele popoarelor există, el se numeşte Grupul Marilor Bancheri Internaționali, care conduc lumea. Eu sunt Stăpânii. Şi cu adevărat poporul român a fost şi este victima acestui Experiment social şi istoric, el a fost introdus într-adevăr într-o Macro-situația autodistructivă şi distructivă), Experiment care s-a făcut şi se face în continuare cu poporul român, vedem foarte limpede că Partidele politice, cele care au format Puterea şi Opoziția pe parcursul acestui interval, s-au rotit mereu la Conducerea țării, cei din Opoziție acuzându-i de fiecare dată pe cei care au fost înaintea lor la Putere de distrugerea țării, de jaful economiei, şi promițând că, dacă vin la putere ei, vor scoate România din criză.

Scârbit şi revoltat de cei care s-au aflat la putere şi au distrus Țara, Poporul român i-a crezut, iar ei, după ce au venit la Putere, s-au comportat la fel ca predecesorii lor…A fost rândul lor să jefuiască Economia acum şi au făcut-o cu sete, cu pricepere şi cu tot cinismul. Apoi roata s-a mai învârtit încă o dată, Opoziția a venit la Putere şi Puterea a trecut în opoziție, o dată, şi încă o dată, Economia românească subțiindu-se tot mai mult. **Ei bine, Partidele politice şi acest Mecanism au fost unul dintre Factorii majori care au distrus atât Economia cât şi societatea românească**

Din păcate aceste Întrebări nu se pun la posturile de televiziune, sau în presă scrisă, de parcă nimeni nu ar dori să afle cauzele care au adus România, Economia şi poporul român în cea mai gravă şi periculoasă SITUAȚIE din istorie, când poporul român nu mai are economie, când bogățiile, resursele naționale nu mai sunt ale noastre şi când România poate dispărea realmente ca țară şi ca popor. Deşi din punct de vedere logic, ştiințific, în cazul în care am dori, şi am încerca să scoatem România din această situație gravă, ar trebui întâi să cunoaştem cauzele şi factorii care au adus Sistemul socio-economic românesc în această situație foarte grea !

De 22 de ani Sistemul socio-economic românesc se află într-o involuție continuă! Există o limită inferioară, foarte periculoasă sub care, dacă Sistemul național românesc coboară, involuează, EL SE POATE DEZINTEGRA. Din punct de vedere logic, din punctul de vedere al prognozei viitoriste, dacă nu se întâmplă pe parcursul următorilor zece ani ceva, un eveniment favorabil, un miracol, şi involuția organismului românesc continuă, DEZAGREGAREA ŞI DISPARIȚIA POPORULUI ROMÂN ŞI A ROMÂNIEI SUNT INEVITABILE. De aceea Biroul de Viitorologie de la Bucureşti, al cărui Purtător de cuvânt este autorul acestor Scrisori politice adresate Poporului român, Intelectualității româneşti şi Clasei politice româneşti, pune aceste Întrebări în modul cel mai grav şi dramatic.

Este cel mai dureros şi zguduitor Semnal de alarmă pe care Biroul de Viitorologie de la Bucureşti îl trage înaintea extincției finale a poporului român. Avertizându-l că se află în situația de a dispărea sigur din istorie. De aceea este absolut necesar să găsim răspunsurile la toate întrebările pe care am început să le punem în Prima scrisoare Politică adresată Poporului român.

Am răspuns, credem noi, cât se poate de convingător, la întrebarea : CINE ESTE PRINCIPALUL VINOVAT CARE A FĂCUT CA România şi Economia românească să fie acum prăbuşite, iar populaţia României să trăiască în halul acesta de sărăcie ? Primul factor vinovat de prăbuşirea totală a Organismul socio-economic românesc este desigur, cum spuneam, clasa politică, formată din Partidele politice şi din toţi indivizii nenorociţi care s-au aflat la Putere. Sunt toţi cei care s-au aflat la Conducerea ţării. O clasă politică formată din hoţi, lichele, demagogi, oameni setoşi, bolnavi de putere, lipsiţi totalmente de conştiinţă, oameni fără scrupule şi cu tupeu, gen Ion Iliescu, Traian Băsescu, Emil Boc, Adrian Năstase, Crin Antonescu, Tăriceanu, Elena Udrea, Emil Boc, şi atâţia alţii…Toţi cei care au format Conducerile Partidelor politice, toţi cei care au făcut parte din Parlamentele României. De fapt toţi sunt aşa de sus până jos..

Dacă este adevărat că de distrugerea Economiei româneşti şi a poporului român principalul vinovat este clasa politică, trebuie să subliniem că nu numai acest factor, clasa politică românească, se face vinovat de prăbuşirea României, ci şi alţi factori. **De exemplu, poporul român, este şi el foarte vinovat de distrugerea Economiei româneşti şi la fel Intelectualitatea românească.** Aproape că nu putem departaja aceşti trei factori principali care au participat după căderea Comunismului, în mod direct şi indirect, la Distrugerea României. Dintre aceşti trei factori care au distrus România în aceşti douăzeci de ani, Clasa politică ni se pare cea mai importantă, pentru că ea chiar şi-a asumat Conducerea Ţării, şi a fost la conducerea Ţării. A fost Cea care a luat decizii, a dat legi, a pus în practică proiecte şi acţiuni care s-au dovedit a fi ruinătoare pentru ţară. etc. Partidele politice şi Oamenii politici care formează Conducerile Partidelor politice si care s-au aflat la Guvernare au dorit să vină la Guvernare, au luptat ca să vină la Putere, să ocupe posturile importante din instituţiile ţării, promiţând în perioada alegerilor, şi când au jurat pe Biblie în momentul investirii lor ca Miniştri, Prim Miniştri, Magistraţi, parlamentari etc, CĂ VOR LUCRA PENTRU DEZVOLTAREA ŢĂRII ŞI LA CREŞTEREA BUNĂSTĂRII POPORULUI, LA RESPECTAREA

SUVERANITĂȚII EI. Ei au afirmat că ştiu ce trebuie să facă pentru ca Economia şi țara să se dezvolte, să crească.

Pentru aceasta, înaintea alegerilor, partidele politice au venit cu Programele lor electorale, în care au promis că vor face mii de kilometri de autostrăzi, că vor crea un milion de locuri de muncă, etc, toate acestea dovedindu-se a fi promisiuni mincinoase. Şi pentru că ei au avut pârghiile Conducerii Organismului românesc în mână, şi dacă ar fi vrut să-i meargă bine acestei țări, ar fi trebuit să realizeze Promisiunile electorale, aşa zisele lor Programe…Vai, din păcate nu a fost aşa. Clasa politică, toți cei care s-au aflat la Guvernare şi care au promis în Campaniile electorale că vor face ca în România să curgă lapte şi miere, sau că România va fi ca soarele pe cer, toți au mințit, şi toți au fost preocupați numai să fure, să înşele, să rămână cât mai mult la putere, să se îmbogățească ei! Aceasta a fost singura rațiune de a fi a clasei politice româneşti după 1990, să jefuiască, în mod legal şi ilegal şi cât mai subtil sau chiar pe față, Economia românească, pentru a se îmbogăți.

Şi dacă oamenii politici au jefuit 22 de ani Țara, EI BINE POPORUL ROMÂN ESTE ŞI EL, LA RÂNDUL LUI, FOARTE VINOVAT 1. în primul rând pentru că i-a votat pe toți aceşti troglodiți şi bandiți numiți oameni politici,
2. pentru că a acceptat, în modul cel mai laş şi duplicitar, ca politicienii să-l mintă, să-l manipuleze şi să-l jefuiască şi
3. pentru că nu a întreprins absolut nimic pentru a-i da jos pe ticăloşii care, cocoțați în structurile puterii, jefuiau şi distrugeau țara într-o veselie. Poporul român a acceptat fără să se împotrivească, fără să ridice un deget, ca să-i fie jefuită Economia, să-i fie falimentate întreprinderile. Ba chiar s-a lăsat păcălit cu o uşurință condamnabilă de această clasă politică blestemată. Prin aceasta poporul român se face părtaş, prin laşitate şi duplicitate la distrugerea țării de către Clasa politică!

Să subliniem acest fapt foarte important, clasa politică, politicienii nu au apărut din neant, ei sunt hoți, demagogi, setoşi de putere, vicleni, inteligențe negative, lipsiți de scrupule şi cu tupeu pentru că s-au format într-un MEDIU ROMÂNESC BOLNAV, pe care l-au interiorizat. Oamenii politici, în totalitatea lor, au fost intelectuali în toți aceşti 20 de ani, profesori universitari, avocați,

ingineri, medici…Ei sunt daţi, creaţi deci de poporul român, dar şi de clasa intelectuală românească. Sunt expresia psihologică şi educaţională a acestei clase intelectuale, o clasă formată în general din intelectuali mediocri, egoişti, laşi, dedublaţi, parveniţi, cărora nu le pasă de ţară, de destinul nefericit al României, ci mai mult de persoana lor, de familia lor…Să-mi meargă mie bine, ce îmi pasă de ţară sau de poporul român, aceasta este atitudinea şi esenţa psihologică a intelectualului român! A românului în general ! Altfel spus, prin politicienii pe care i-a dat, clasa intelectuală românească şi poporul român au participat în mod direct şi indirect la distrugerea economiei româneşti, a societăţii româneşti, a culturii, a învăţământului, a sănătăţii…a poporului român.

Bine, dar la rândul ei clasa intelectuală românească este formată din toţi acei români care au trecut prin Şcoala românească. Şi politicienii, fiind intelectuali, oameni cu studii superioare, sunt tot Produsele Şcolii româneşti…Or lucrul acesta înseamnă că Şcoala Românească, ale cărei baze au fost puse acum două veacuri de Gheorghe Asachi şi de Gheorghe Lazăr, nu a fost capabilă să creeze O CLASĂ INTELECTUALĂ MORALĂ, CU SIMŢUL CINSTEI, AL DEMNITĂŢII ŞI AL DRAGOSTEI DE ŢARĂ, AL RĂSPUNDERII, care să fie capabilă să dea politicieni cinstiţi. Şi nici o Clasă politică formată din oameni corecţi, patrioţi, oameni integri, serioşi, (cum sunt nemţii, de pildă) care să se dedice dezvoltării ţării lor !

Cu alte cuvinte, Şcoala Românească se face foarte vinovată de lucrul acesta dureros, că nici în perioada lui Eminescu, nici in perioada interbelică, nici în perioada comunistă, (când are scuza că a fost sub comanda ideologiei şi a Partidului Comunist, când nu putea să apară nici un Mare pedagog, şi când dascălii trebuiau să se înscrie în linia ideologiei comuniste), NU A FOST CAPABILĂ SĂ CREEZE OAMENI MORALI, CINSTIŢI, BUNI, MUNCITORI. În acelaşi timp însă trebuie subliniat că în perioada comunistă, mai ales după 1965, Şcoala românească a reuşit să alfabetizeze întregul popor român, şi să dea specialişti de valoare în mai toate domeniile.

Dar mai ales în perioada postcomunistă, când Învăţământul românesc a intrat într-o criză foarte profundă, aflându-se într-o stare de ineficienţă şi involuţie grave, periculoase, am văzut cât de

neputincioasă şi ineficientă este Şcoala. Am văzut cât se poate de limpede că nu a fost capabilă să formeze oameni, cetăţeni cinstiţi, serioşi, disciplinaţi, cu simţul datoriei, oameni muncitori, morali, patrioţi.

Aşadar, în finalul acestei Scrisori politice, am reuşit să identificăm Primii patru Mari factori care se fac vinovaţi de prăbuşirea Fiinţei naţionale româneşti, de distrugerea economiei româneşti, de disoluţia şi prăbuşirea întregului popor român, acum în perioada postcomunistă. Să-i mai numim o dată, 1. Clasa politică românească, 2. Intelectualitatea românească, 3. Poporul român şi 4. Şcoala românească. Urmează ca în Scrisorile politice următoare să pătrundem mai adânc în cunoaşterea cauzelor şi a factorilor care au făcut ca un Popor care a rezistat în istorie două mii de ani, este adevărat având o istorie chinuită, de popor care a fost mai tot timpul victima istoriei, să se prăbuşească asemenea unei şandramale putrede în numai 20 de ani. Care într-un mod greu de imaginat, aproape inexplicabil, a sucombat foarte uşor, dureros şi ruşinos în faţa problemelor pe care i le-a pus istoria.

Articolul 9

EXPLICAREA DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI ROMÂN. ÎNȚELEGEREA MAI PROFUNDĂ A ISTORIEI ŞI A FENOMENULUI ROMÂNESC

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMÂN ŞI CLASEI INTELECTUALE

MARILE ADEVĂRURI ZGUDUITOARE ALE ACESTEI PERIOADE ISTORICE
DE CE ROMÂNIA ARE NEVOIE DE MARI GÂNDITORI POLITICI, DE MARI OAMENI POLITICI ŞI DE MARI GAZETARI ?
DE CE NU I-A AVUT ŞI NU-I ARE?
CE SUNT MARII GÂNDITORI ŞI MARII OAMENI POLITICI ?
POT EI SALVA ROMÂNIA ŞI POPORUL ROMÂN ?

1

În articolul precedent vă spuneam, dumneavoastră românilor, un Adevăr mare cât roata carului, şi cutremurător. Un Adevăr oribil şi teribil ! Un mare adevăr care s-ar putea să ne prindă foarte bine, şi chiar să ne salveze. Şi anume vă spuneam că ROMÂNIA ŞI POPORUL ROMÂN SE AFLĂ ÎN RĂZBOI, ŞI DIN PĂCATE NE CONFRUNTĂM CU CEL MAI MARE, CU CEL MAI DISTRUGĂTOR ŞI MAI SOFISTICAT RĂZBOI care s-a dus pe pământul acesta din neolitic până azi. Vă spuneam că, după căderea lui Ceauşescu, România, ÎNTREGUL ORGANISM NAȚIONAL ROMÂNESC a devenit Victima şi Obiectul unui Război foarte ciudat, greu de perceput, de înțeles aproape imposibil, dar care în numai douăzeci de ani ne-a distrus economia, cultura, învățământul,

sănătatea, ne-a distrus ca popor, Populaţia României scăzând în aceşti ani cu peste patru, cinci milioane de locuitori, de la aproape 23 de milioane de locuitori la 18 milioane.

Această scădere a Populaţiei României fiind de fapt cel mai mare genocid care s-a produs pe acest pământ din neolitic până azi. Altfel spus, NE GĂSIM ÎN RĂZBOI, SUNTEM ÎN RĂZBOI, şi noi nu ştiam lucrul acesta. Şi nu suntem în orice război. *Suntem, subliniem, în cel mai mare şi distructiv război care s-a dus vreodată împotriva poporului român, a Economiei lui, a Universului său cultural, împotriva fiinţei naţionale româneşti.* Acest Război este cu atât mai periculos şi nimicitor cu cât este invizibil, iar Agresorii, care sunt mai mulţi, (şi foarte savanţi! Ne sunt superiori din toate punctele de vedere) au venit către noi ca prieteni, şi acum sunt „prietenii noştri". Prietenii noştri care ne distrug sistematic, cu o ştiinţă dusă la extrem, şi foarte cinici. Prietenii noştri de care ne-am rugat ca să ne primească în Uniunea Europeană şi în NATO, iar ei ne-au pus condiţia să ne închidem uzinele, să privatizăm industria, pentru că ştiau că se va alege praful de economia noastră. Obiectivul lor era distrugerea Economiei româneşti pentru ca România să devină la mâna lor o Colonie şi o piaţă de desfacere. Obiectiv, din păcate pentru noi, realizat.

Să nu ne imaginăm cumva că Agresorii care ne distrug zi de zi în acest război complex, subtil, invizibil vor avea milă de noi ! În nici un caz… Nu au conştiinţă, şi în plus sunt bolnavi din punct de vedere psihic. Un om, sau un grup de oameni, fie ei mari bancheri internaţionali, savanţi în ştiinţa manipulării, care i-au decizia, la nivel planetar, prin care sunt distruse, în mod subtil şi mascat, (fără să se tragă un glonţ) societăţi umane, popoare, Economii prospere, pentru că acesta este Războiul Mascat invizibil, au neapărat o problemă psihică. Numai nişte oameni bolnavi psihic pot lua asemenea decizii prin care sunt distruse economic şi moral Ţări întregi, asasinaţi în mod subtil şi mascat milioane şi miliarde de oameni !

În cazul României, Primul Obiectiv al Asasinilor Economici a fost distrugerea, într-o perioadă istorică foarte scurtă, a Economiei, pentru a ne transforma în piaţă de desfacere. Obiectiv realizat impecabil, folosindu-se de cei care s-au aflat la Conducerea

României, dar şi cu ajutorul nostru, al Intelectualității, al Poporului român, al fiecăruia dintre noi..
Al doilea obiectiv al Asasinilor Economici este distrugerea noastră ca popor. Vă rog să meditați foarte serios la acest lucru.

2. AL DOILEA MARE ADEVĂR PE CARE VI-L SPUNEM ACUM ESTE ACESTA : CLASA POLITICĂ ROMÂNEASCĂ, ŞI PARTIDELE POLITICE SUNT INSTRUMENTUL PRIN CARE AGRESORII EXTERNI, ASASINII ECONOMICI, NE-AU DISTRUS ŞI NE DISTRUG SISTEMATIC DE PESTE 20 DE ANI, folosindu-se chiar de noi. Desigur că toți acei care s-au aflat la Conducerea României, începând cu partidul FSN, din prima jumătate a anului 1990, şi terminând cu Guvernul de azi, octombrie 2012, format din oameni ai PSD şi ai PNL, UNPR, Preşedinții României, Primii Miniştri, Parlamentul aveau datoria de a-i spune societății româneşti că suntem agresați, CĂ NE AFLĂM ÎN RĂZBOI, de a mobiliza poporul român, de a-l pregăti să facă față acestui Război ciudat, invizibil şi imens. Aceasta era datoria lor, au jurat pe Biblie când au fost învestiți ca Preşedinți, ca Prim Miniştri şi Miniştri că vor lupta pentru poporul şi țara aceasta, pentru suveranitate si bunăstare, **dar au mințit. Mințindu-ne, ei de fapt şi-au trădat poporul şi țara !** Singurul lor obiectiv după ce s-au văzut pe funcții a fost acela de a se îmbogăți, de a forma rețele de interese, de a se îmbârliga între ei, şi împreună cu „oamenii de afaceri”, au format mafia politico-economică națională care a supt această țară de n-a mai rămas nimic din Economia românească.

Degeaba a muncit acest popor 50 de ani sub Dej şi sub Ceauşescu, s-a ales praful de toată truda amărâtului de popor român. Actualele partide politice, care s-au tot combinat şi rotit la Putere, (rotire care trebuie oprita imediat, prin desființarea acestor Partide politice şi punerea lor în Boxa acuzaților !) trebuie neapărat să dispară de pe scena politică, şi din istorie, pentru că altfel vor distruge poporul acesta de tot! Ar fi cea mai mare prostie, adevărată oligofrenie să ne aşteptăm sau să mai sperăm la ceva bun de la partidele politice actuale. În acelaşi timp, Conducerile partidelor politice care s-au aflat la Guvernare în aceşti peste 20 de ani, administrând Economia românească, întreaga avuție a țării, ca pe propria lor moşie, AR TREBUI SĂ PLĂTEASCĂ TOATE

DISTRUGERILE SUFERITE ÎN CEI 20 DE ANI DE ORGANISMUL SOCIO-ECONOMIC ROMÂNESC. Aşa este moral şi aşa este drept. Şi aşa este bine…De ce să plătim cu toții distrugerile suferite de Economia românească şi datoria făcută la Băncile Rechinilor Internaționali, ca să aservească Țara Băncilor străine, când ei, CEI CARE AU CONDUS ŞI AU DISTRUS ECONOMIA, TREBUIE SA PLĂTEASCĂ ? Să plătească cei care au administrat avuția țării, şi au furat de n-au mai putut. Aşa este normal. Iată ce trebuie să le ceară poporul român (şi presa desigur, şi Profesorii Universitari, şi Scriitorii, şi Oamenii de ştiință, întreaga Intelectualitate românească) oamenilor politici care s-au aflat la Conducerea Țării şi a Economiei !.

3. Al treilea mare adevăr pe care îl spunem acum este că prin lipsa de reacție la distrugerea Economiei, prin dezinteresul arătat față de tragedia prin care trece țara aceasta, prin uşurința cu care s-a lăsat manipulat de către politicienii escroci, lipsiți totalmente de conştiință şi de patriotism, interesați numai de putere şi de înavuțire, POPORUL ROMÂN ŞI-A FĂCUT FOARTE MULT RĂU ÎN ACEASTĂ PERIOADĂ ŞI ÎŞI FACE ÎN CONTINUARE…Poporul român s-a trădat în realitate pe sine ! Poporul român, a fost Complice la distrugerea sa de către Mafia națională. Prin aceasta participând direct şi indirect la autodistrugerea sa. Este trist adevărul acesta, mare cât roata carului. Concluzia este limpede, Poporul român este unul dintre Marii lui Duşmani ! Şi este foarte vinovat de situația dezastruoasă în care se află economia şi de situația umilitoare în care se află el. În care ne aflăm cu toții. Dacă am fi fost un popor inteligent, unit, format din patrioți, cu simțul cinstei, al dreptății, al demnității, al statalității, cu un instinct de conservare dezvoltat, nu i-am fi lăsat pe trădătorii de neam şi de țară să jefuiască Economia. I-am fi luat de gât şi am fi dat cu ei în fundul iadului.

4. Al patrulea mare adevăr pe care trebuie să-l ştie neapărat poporul român este acesta. Războiul mascat invizibil a cărui victimă este întregul Organism românesc, prin minciună şi manipulare, ne-a lăsat să credem că, dacă scăpăm de dictatura comunistă, de comunism, că dacă intrăm în Uniunea Europeană şi în NATO, o să ne fie bine. Noi am crezut ca fraierii lucrul acesta. În realitate, am fost profund înşelați, pentru că intrând în Uniunea Europeană, întregul Sistem

socio-economic românesc a fost introdus pe o CALE NEGATIVĂ, APARENT BUNA, ÎN REALITATE DISTRUCTIVĂ ŞI AUTODISTRUCTIVĂ. Organismul românesc se află deci pe o Cale care nu ne duce către progres şi dezvoltare, ci către autodistrugerea totală. Ca dovadă că de 20 de ani am pierdut mai toate fabricile şi uzinele, am dat toate resursele pe nimic, am pierdut o treime din populația țării. În al doilea rând, întregul Organism socio-economic românesc a fost introdus într-o MEGA-SITUAȚIE SOCIO-ECONOMICĂ DISTRUCTIVĂ ŞI AUTODISTRUCTIVĂ.

Ca să cunoaştem lucrul acesta, trebuia să avem Economişti de geniu, Mari Minți în Economie şi în Sociologie, oameni foarte cinstiți, patrioți, care să ne spună acesta Adevăr. Din păcate, nu am avut şi nu avem Mari Minți nici în Economie, nici în Sociologie, nici în Pedagogie, căci dacă i-am fi avut, Economia, Societatea şi Şcoala românească nu s-ar fi dus de râpă !...Măcar ar fi protestat, ar fi luat o atitudine, ar fi zis un cuvânt de împotrivire când au văzut că Dezastrul românesc se derulează ca un tăvălug, dacă nu au fost capabili să vină cu o Idee, cu o Soluție prin care să scoatem țara aceasta din marasmul în care ne scufundăm cu toții. ! În aceste domenii am avut, în schimb, ca şi în politică şi în economie „Băieți deştepți", interesați numai de bine lor, să parvină tot timpul, să ocupe funcții cât mai înalte, să adune averi cât mai mari...

Viitorologii din Biroul de Viitorologie de la Bucureşti le-au spus lucrul acesta, că România se Află în război, că este victima unui mare război mascat invizibil foarte distructiv încă din anii 1990 Preşedinților României, Primilor Miniştri, Presei scrise şi televizate, Parlamentului. Am avertizat că această CALE NEGATIVĂ pe care ne găsim şi această MEGA-SITUAȚIE AUTODISTRUCTIVĂ în care am fost introduşi, şi în care se află Organismul românesc, va duce Sistemul socio-economic la autodistrugerea totală. CĂ ACEASTĂ STARE DE LUCRURI SE NUMEŞTE RĂZBOI CU LITERĂ MARE ! Articolele şi studiile noastre în care i-am anunțat pe români de lucrul acesta au fost publicare în mai multe reviste scrise, în reviste on-line, pe internet. Din păcate clasa intelectuală românească este formată în cea mai mare parte din indivizi umani bolnavi de egoplasm (egoplasmul este patologia psihică a egoului, Eu şi numai eu să ajung la putere, eu să

fiu mare, eu să adun avere, eu şi numai eu, eu îmi văd numai de interesul meu, de ceilalţi nu îmi pasă) ŞI DE AXIOFAGIE, care sunt obsedaţi numai de interesele lor personale, şi cărora nu le pasă de ţara şi de neamul lor.

Cele patru mari adevăruri pe care le-am rostit mai sus ar fi trebuit să le cunoaştem toţi românii…Deşi, între noi fie vorba, le cunoaştem mai toţi. Nu vorbim noi pe la colţuri, şi când ne întâlnim la o bere, la o cafea, pe la colţuri, că Occidentul ne-a păcălit, că nu a urmărit şi nu urmăreşte decât să ne distrugă Economia, să ne transforme în Piaţă de desfacere şi în Colonie ? Nu i-aţi auzit la televizor pe mulţi spunând CĂ DE FAPT NOI SUNTEM O COLONIE !? Cu toţii cunoaştem acest adevăr, dar fiind un popor cu o psihologie defensivă, fiind bolnavi de egoplasm, de axiofagie, de politicianism, de atomită, patologie a psihologiei poporului român care ne face să ne „atomizăm”, noi n-am mişcat nici un deget ca să apărăm Organismul naţional românesc. Pentru care şi-au data viaţa milioane de strămoşi în luptele pentru apărarea pământului strămoşesc…

Ca poporul român să cunoască foarte limpede aceste adevăruri dramatice, după 1990 noi ar fi trebuie să avem Mari gazetari. Marii gazetari, Marii Comunicatori cu poporul, sunt mană cerească pentru un popor, mai ales atunci când naţiunea se află la ananghie, într-o situaţie disperată, ameninţată cu dispariţia, aşa cum suntem noi acum. Ei sunt cei care, în articolele lor înflăcărate, scrise cu talent, le arată oamenilor adevărata situaţia în care se găseşte ţara. Le spun românilor care sunt Marile pericole, le luminează mintea arătându-le ce trebuie să facă. Îi demască pe politicienii trădători de ţară, care plătiţi sau pentru interesele lor, jefuiesc avuţia ţării. Din păcate în ultimele două secole de istorie românească noi am avut numai patru Mari gazetari. Este vorba despre Mihai Eminescu, despre Nicolae Iorga şi Octavian Goga, care cu scrisul lor înflăcărat i-au pregătit pe români pentru Marea Unire, şi i-au îmbărbătat pe soldaţii români în primul război mondial. Când în urma victoriilor armatei române, noi, românii, am putut să ne adunăm din nou într-un Organism social şi politic, aşa cum am fost pe timpul regelui Decebal. Toţi aceşti Mari gazetari, aşa cum se ştie, au fost asasinaţi, plătind cu viţa lupta lor pentru informarea, luminarea şi mobilizarea poporului român. Al patrulea mare gazetar asupra căruia o să ne oprim în articolul

următor, este Pamfil Şeicaru, care a avut şi el aceeaşi soartă nefericită, murind sărac în exil.

Din păcate, ziariştii de după 1990, în loc să-i spună poporului român adevărurile grave ale acestei perioade, care sunt cauzele şi primejdiile care ne distrug şi cum trebuie să ne ferim de ele, ce trebuie să facem, s-au întrecut să-şi dea la gioale, să se bălăcărească între ei, să facă circ, cu talk-show-uri, să umple sticla televizoarelor cu funduri goale, cu divertisment, cu sex, făcând băşcălie de tot şi de toate, pentru nenorocitul lor de rating. Prin aceasta ei nu au făcut altceva decât să îmbolnăvească poporul român, să-i distragă atenția de la adevăratele probleme grave ale României, să-l manipuleze, să-i cultive sila de tot şi de toate. Uitați-vă la buletinele de ştiri ale Posturilor de tv, sunt pline numai de crime, de violuri, de răpiri, de morți, de nenorociri, chipurile ca să facă rating.

În realitate tot acest fluviu de informație falsă şi bolnavă, expulzat de televiziuni, nu face altceva decât să ne îmbolnăvească din punct de vedere psihic, să ne abată atenția în altă parte, pentru a ne fi ascunse adevăratele probleme grave ale țării. Nici nu ne putem noi închipui ce rău imens au făcut şi fac presa, televiziunile şi ziariştii lui Peşte prăjit de doi bani, în această perioadă postcomunistă. În realitate presa nu a făcut altceva decât să susțină un război psihologic şi informațional îngrozitor împotriva poporului român. Război psihologic şi informațional care face parte din Marele Război mascat invizibil dus împotriva poporului român, care ne-a distrus ca Economie şi ca Organism social…

Acelaşi lucru l-au făcut şi partidele politice care s-au combinat şi s-au rotit la guvernare în aceşti ani. S-au bălăcărit unele pe altele, unii pe alții, acuzându-se de distrugerea țării, în parlament, în presă, la toate televiziunile, ca în realitate, în spate, oamenii lor să-şi dea mâna şi să facă împreună afaceri ruinătoare pentru Economie. Pentru că partidele, Conducerile lor au fost formate din oameni politicianişti, şi nu din oameni politici. Politicianiştii ajunşi la putere îşi urmăresc, cum am mai spus, doar scopurile şi interesele lor, adunându-se în structuri mafiote, pe când oamenii politici, oamenii politici adevărați, luptă nu pentru interesele lor, ci pentru interesele țării, ale semenilor lor. Ei se pun în slujba poporului, luptând pentru interesele şi aspirațiile societății, ale semenilor lor, ale neamului lor,

plătind cu viața de multe ori. Aceasta este diferența dintre cele două tipologii umane, oamenii politicianişti, şi oamenii politici autentici.

Şi din păcate, ceea ce este foarte dureros, în această perioadă noi n-am avut oameni politici, ci politicianişti. Este absolut necesar să constatăm că românii nu sunt patrioți, că România în această perioadă nu a avut oameni patrioți. De aceea este o groaznică eroare să facem confuzie între politicianişti, (curvele astea politice care au adunat averi colosale, traseiştii care trec de la un partid la altul, îmburgheziții care au câte şapte vile şi zece maşini, în timp ce poporul român moare de foame şi dispare din istorie !) şi Oamenii politici adevărați !

Şi ne-au mai lipsit de asemenea Gânditorii politici adevărați, şi Marii Gânditori politici, fără de care un Popor nu ştie ce este cu el în istorie, nu ştie încotro merge, nu ştie cine-i sunt duşmanii, şi cum să se salveze în momente de cumpănă, când existența lui pe pământ este amenințată.

Dar despre marii Gânditori politici şi despre Marii Oameni politici o să vorbim pe larg în articolul următor.

Articolul 10

EXPLICAREA DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI ROMÂN. ÎNȚELEGEREA MAI PROFUNDĂ A FENOMENULUI ROMÂNESC

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMÂN ŞI CLASEI INTELECTUALE

DE CE ROMÂNIA ARE NEVOIE DE MARI GÂNDITORI POLITICI, DE MARI OAMENI POLITICI ŞI DE MARI GAZETARI ?
DE CE NU I-A AVUT ŞI NU-I ARE ?
CE SUNT MARII GÂNDITORI ŞI MARII OAMENI POLITICI ?
POT EI SALVA ROMÂNIA ŞI POPORUL ROMÂN ?

„Cine nu are bătrâni, să-şi cumpere”, spune un proverb înțelept. Aşa este…În societatea românească tradițională, Bătrânii erau înțelepții la care veneau oamenii să ceară un sfat…Cu experiența lor de viață, ei ştiau mai multe despre lumea în care trăiau şi despre viață, vedeau mai clar lucrurile decât cei mai tineri, ştiau cum poate ieşi omul, care venea să-i ceară sfatul, din situația grea în care se găsea. Îl lumina, îl povățuia cum să facă în aşa fel încât să fie bine pentru el şi pentru semenii lui…POPORUL ROMÂN SE GĂSEŞTE ACUM, ÎN PERIOADA POST COMUNISTĂ, ÎN CEA MAI GREA ŞI ÎN CEA MAI PERICULOASĂ SITUAȚIE DIN ISTORIA SA…De la înfrângerea lui Decebal şi de la jefuirea bogățiilor Daciei de către romani, în urma celui de al doilea război daco-roman, 105-106 e. n, poporului român i-a mers numai rău, iar acum după căderea comunismului, ne găsim în situația cea mai gravă, cea mai periculoasă din toată istoria noastră. Aşa cum spuneam în studiile şi cercetările noastre şi în articolul anterior, după căderea lui Ceauşescu România a devenit Victima şi Obiectul celui mai Mare, sofisticat, şi

a celui mai distrugător război care s-a dus pe acest pământ, carpato-pontic de când suntem noi.

Acest Război este atât de savant, de bine orchestrat, de perfid, încât el nu se vede, nu poate fi perceput. AGRESORUL, Duşmanul care te distruge milimetru cu milimetru, îți apare ca Prieten (Occidentul, Uniunea europeană, Asasinii Economici europeni şi mondiali; Marile Bănci Internaționale, Guvernul , Parlamentul Țării, Preşedintele etc) şi la urma urmelor, el nici nu are identitate, nu ştii cine este, şi nici cum te distruge, ce metode, procedee, strategii foloseşte…Te pomeneşti numai că, fără să se tragă un glonț, Economia României a fost distrusă bucată cu bucată, iar ce a mai rămas, a fost cumpărată de Agresorul, de Agresorii prieteni, care după ce te-au îngenuncheat şi te-au adus la mâna lor, îți dictează să faci cum îți cer ei, ca să te afunzi şi mai mult în mocirla disperării, a sărăciei şi a pieirii…Din păcate, poporul român a văzut cum an de an Economia noastră se face mai subțire, cum suntem tot mai săraci, mai dezbinați, mai neputincioşi, cum partidele politice se rotesc la putere, bălăcărindu-se între ele, mințindu-ne fără neruşinare, jefuind şi ce-a mai rămas din sărmana economie românească.

Ce nevoie ar fi avut poporul român în perioada aceasta de „Bătrâni" înțelepți care să-l povățuiască, sau de nişte Oameni înțelepți care să ne fi spus ce se întâmplă cu noi, cu țara noastră, în ce situație periculoasă ne găsim, că de fapt noi suntem în război, şi să ne fi sfătuit ce trebuie să facem! Din păcate nu am avut asemenea Oameni înțelepți (Gânditori politici, Mari gazetari) care să ne fi spus ce se întâmplă cu țara noastră, încotro mergem, cum putem să ieşim din situația aceasta…Lucrul acesta l-a făcut un Grup de intelectuali, sociologi, psihologi, viitorologi, numit Biroul de Viitorologie de la Bucureşti, care a trimis Scrisori de consiliere, Comunicate Preşedinției, Primilor miniştri, Parlamentului, Consiliului Național de Apărare al Țării (CSAT), Presei, Agențiilor de presă, în care le spunea tocmai lucrul acesta, că România SE AFLĂ ÎN RĂZBOI, că Organismul național este agresat cu metode foarte perverse, savante şi distrugătoare…Din păcate, pe cei care s-au aflat la conducerea țării nu i-a interesat absolut deloc că România este victima celui mai perfid şi distructiv Război care se poate imagina, şi că acest Război ne va face Economia praf şi pulbere. Singurul lucru care i-a interesat

a fost să rămână ei la Putere, pentru a se îmbogăți cât mai mult, pentru a suge din vaca de muls numită România cât se poate, prin orice mijloace.

Cine ar mai fi putut să spună acest Adevăr, că România este agresată de Marii Asasini economici mondiali, fiind păcălită şi introdusă subtil pe o cale Autodistructivă, ajungând în situația de țară captivă aflată într-o Macro-Situație autodistructivă, care ne vor distruge economia, vor atomiza organismul social, ne vor face să ne încăierăm între noi şi să furăm ce mai putem şi noi fura. Lucrul acesta ar fi trebuit să ni-l spună nişte oameni care sunt specialişti în domeniul Politicii şi care se numesc Politologi…Vai de mama lor, dar ce nenorocire, pe tot parcursul acestui interval istoric 1990-2012 din păcate nu a existat picior de politolog adevărat în țară…Da, au exista nişte politologi vopsiți, mincinoşi, mediocri, vânduți partidelor, politicianiştilor, care s-au dat drept politologi, gen Ion Cristoiu, Robert Turcescu, Emil Hurezeanu, Bogdan Teodorescu, şi atâția alte strălucite mediocrități, atâția politologi ai lui peşte prăjit, care şi-au vândut conştiința (dar ce să vândă, dacă nu au avut !) pe câțiva arginți...

Acum, în acest moment, când la Preşedinția României este Traian Băsescu, întreaga presă românească, şi politologii lui Peşte fiert, mulți profesori de doi bani pe la facultățile de Ştiințe Politice, de Sociologie, de Economie, ori te mai miri pe unde, sunt împărțiți în două tabere…Pe de o parte sunt Băsiştii, ziarişti şi politologi care scriu şi se exprimă, ling şi vomează, la ziarele şi televiziunile „cumpărate” de Băsescu şi de clica lui, şi pe de altă parte tabăra ziariştilor şi a politologilor Antibăsişti. Aici excelează cei de la Antenele lui Voiculescu, care se ocupă cu demonstrarea faptelor de corupție ale celor din tabăra lui Băsescu, dezvăluindu-ne cât au furat aceştia din Banul public, cu documente şi cu acte convingătoare.

Ceea ce este foarte adevărat şi foarte bine. Aşa este, într-adevăr cei care s-au găsit la putere în ultimii patru-opt ani, băsiştii, cei din Guvernele Boc şi M R U, au construit în jurul lor structuri mafiote care s-au comportat ca nişte căpuşe flămânde ce s-au umflat din banul public cât au putut…Aşa este, dar nu i-am auzit pe Antibăsişti spunând că PDL-iştii, partidul şi Băsescu şi Băsiştii, au venit în anul 2004 la putere pentru că lumea era îngrozită de cât furaseră şi

sărăciseră țara, EI, PSD-iştii, Liberalii, Conservatorii… De aceea l-a votat poporul pe Băsescu, pentru că a promis că-i trage în țepe pe mafioții care jefuiseră țara, pe pesedişti şi penelişti. Partidele din opoziție care au venit prin vot la Putere, nu au fost votate că erau bune, cinstite, ci pentru că românii se săturaseră, nu-i mai puteau suferi, erau îngroziți de cei care fuseseră la putere, de P.S.D., care supseseră până n-au mai putut, şi ca să scape de ei…

După ce opoziția care promitea că scapă țara de hoții care au fost la putere, că-i va trage în țepe, cum a promis Băsescu, şi că vor face ca în România să curgă lapte şi miere, venea la putere, se apucau şi ei ca şi ceilalți să sugă din banul public, să jefuiască economia, şi să se îmbogățească. Fără nici o excepție această rotativă, rotirea Partidelor politice la Conducerea țării a FOST METODA PRINCIPALĂ PRIN CARE PARTIDELE POLITICE AU PĂCĂLIT, AU MANIPULAT, AU PROSTIT POPORUL, JEFUIND ECONOMIA ÎNTR-UN MOD INIMAGINABIL, ASTFEL CĂ DUPĂ 20 DE ANI PUTEM SĂ SPUNEM CĂ România nu mai are economie, că suntem o colonie la mâna Germaniei, a Marilor puteri, a Asasinilor economici din Uniunea europeană, USA, etc.

CU ALTE CUVINTE, ÎN TOȚI ANII ACEŞTIA, 1990-2012 PARTIDELE POLITICE au fost un cancer în Organismul socio-economic românesc, un mare pericol, şi sunt în continuare Cel mai mare Duşman, cel mai Mare Pericol pentru țară şi pentru poporul român, fiind Instrumentul principal prin care Marii Asasini Economici care au declanşat şi au administrat după căderea lui Ceauşescu Cel mai Mare Război mascat Invizibil asupra României, a poporului român, ne-au distrus în numai 20 de ani totalmente Economia, Cultura, Sănătatea, Învățământul, omorându-ne peste patru, cinci milioane de locuitori, număr cu care a scăzut populația țării.

Societatea românească, Sistemul socio-economic românesc, instituțiile țării, economia, bogățiile națiunii se găsesc acum în interiorului unei „Macrosituații geopolitice, economice, socio-culturale autodistructive”, în care elementele Sistemului socio-economic național au fost puse în stare antagonică, în situația de a se distruge unele pe altele…Cu alte cuvinte, Organismul național

românesc a fost pus in situația în care celulele sale şi organele biologice, culturale, economice se distrug unele pe altele.

Altfel spus, după căderea Comunismului suntem un Sistem socio-economic cancerizat, brownian…România este toată un cancer. Acesta este numai un aspect, una din strategiile, metodele viclene ale acestui Mare Război mascat invizibil prin care EL, acest Război mascat invizibil, (cei care stau în spatele lui şi l-au conceput) distruge Economii şi națiuni întregi, spunându-le sărmanelor popoare că aşa este bine. Că Uniunea europeană ne vrea binele, (nouă, Greciei, Spaniei, Portugaliei, Bulgariei, etc) ne spune că dacă vom urma cererile şi condițiile lor, va fi bine. Şi într-adevăr vedem cât de bine îi este României devenită Colonie, şi cât de bine ne este nouă, românilor, în situația de sclavi…OR DUPĂ 20 DE ANI DE RĂZBOI MASCAT INVIZIBIL VEDEM BINELE ÎN CARE AM FOST ÎMPINŞI – O ROMÂNIE TOTALMENTE DISTRUSĂ ŞI BULVERSATĂ….

Dar cine să le spună românilor acest ADEVĂR ÎNGROZITOR, ACESTE ADEVĂRURI TERIBILE ? Cine, politologii ca sâsâitul Ion Cristoiu, cel lipsit de conştiință, Bogdan Teodorescu, omul lui Iliescu, agentul Moscovei, colonelul Robert Turcescu, salahor la Trustul de Putere Băsescu, Emil Hurezeanu, analist politic uns cu toate alifiile, slujbaş docil la atâția stăpâni…? La Antena 3 există câțiva gazetari care spun multe adevăruri despre Muşuroiul de căpuşe băsesciene, vai, dar din păcate, nu spun nimic despre celălalt Trust, Pol al Puterii, despre PSD, despre Liberali şi despre Dan Voiculescu…Şi asta este tot un fel de a ascunde adevărul, şi de a manipula poporul cu televizorul… Nu putem să nu-l remarcăm aici pe talentatul Mircea Badea, care susține la Antena 3 de mulți ani emisiunea „În Gura Presei”, în care băiatul acesta curajos, cu o privire de şoricar, care pătrunde în adâncul şi în esența realității social-politice româneşti, spune Mari Adevăruri, în felul lui haios.

Un adevăr spus în ultimul timp de Mircea Badea este că suntem un popor de mămăligă, mămăligos…Asta însemnând în limbajul analizei că suntem un popor fără reacție şi fără demnitate, lipsit de patriotism, de gândire, că nu avem instinctul statalității şi al apărării Organismului din care facem parte, ceea ce este foarte adevărat.

Aşadar de 20 şi mai bine de ani nimeni nu le spune românilor (în afară de Biroul de viitorologie de la Bucureşti, care nu are loc în presa românească şi la televiziuni) Marile Adevăruri ale acestei perioade Postcomuniste. De la politologii şi de la ziariştii din presa scrisă nu ne pute aştepta la nici unul din ei să-i spună poporului român, intelectualităţii româneşti, formată din mediocrităţi, oameni laşi, intelectuali lipsiţi de conştiinţă şi de patriotism, interesaţi, sărmanii de ei, de propria lor persoană, Adevărul…

Da, ar fi putut să existe oameni care să ne spună acest mare Adevărul, şi Marile Adevăruri, marile lovituri, pericole cu care se confruntă acest popor în perioada aceasta, dacă Domnul ne-ar fi dat aceasta tipologie umană foarte rară numită Gânditori politici, sau şi mai bine, dacă ne-ar fi dăruit un Mare Gânditor politic ca Mihai Eminescu…Şi dacă Domnul ne-ar fi dăruit Mari Gazetari, aşa cum au fost în istoria noastră Mihai Eminescu, Primul şi cel Mai Mare Gazetar, Nicolae Iorga, Octavian Goga şi ultimul Pamfil Şeicaru…Observăm că şi Marii Gânditori şi Marii Gazetari sunt foarte puţini în istoria poporului român, ne referim la istoria din ultimele două veacuri…Mai observăm că toţi au fost asasinaţi, în afara ultimului mare gazetar, Pamfil Şeicaru, care a murit sărac în exil şi care a fost trimis de Ion Antonescu în Spania pentru a înfiinţa o publicaţie în care urma să demaşte abuzurile ruşilor.

Ion Antonescu i-a dat bani ca să cumpere o tipografie şi să înfiinţeze o publicaţie în Spania pentru a spune ce se întâmplă în România, în cazul în care Mareşalul ar fi semnat Pactul secret cu Stalin iar ruşii nu ar fi respectat Pactul. Pact care a fost foarte aproape de a fi semnat, in ultima instanţă Stalin fiind cel care a insistat ca acest Pact secret, foarte favorabil nouă, să fie semnat…

Din păcate, aşa după cum ştim, un Grup inconştient de pucişti, în frunte cu regele Mihai şi prietenii lui, cu Brătienii, cu Iuliu Maniu, cu Titel Petrescu, şi comuniştii, au împiedicat semnarea acestui Pact secret, arestându-l pe Ion Antonescu, vânzând prin aceasta România lui Stalin şi condamnând poporul român la 40 de ani de gulag comunist. Aceasta fiind una dintre cele mai mari agresiuni şi crime făcută la adresa poporului român în istoria sa.

Da, Eminescu şi Pamfil Şeicaru, Iorga şi Goga, daca ar fi trăit în această perioadă post comunistă , ar fi spus poporului lor Adevărul şi Adevărurile acestei Epoci criminale şi bolnave!

În cazul lui Eminescu s-a întâmplat acest miracol, un lucru foarte rar, în persoana aceluiaşi om s-au întâlnit şi Marele Gânditor politic, Marea Conştiință a Epocii lui şi Marele gazetar, adică Marele Comunicator…Goga şi Nicolae Iorga au fost mari patrioți, gazetari, Comunicatori capabili să lumineze şi să înflăcăreze conştiințele oamenilor, dar nu au mai fost oameni politici mari…Nici Pamfil Şeicaru, (personaj principal în romanul nostru „Delirul, vol II”, continuare la romanul „Delirul, vol I”; al lui Marin Preda) un mare gazetar, cum spuneam, nu a fost şi un mare Gânditor politic, deşi şi-a slujit neamul cu condeiul în mod admirabil.

Observăm îndurerați că dacă poporul român a dat mulți poeți de mare valoare, Mari poeți şi Mari Prozatori, a dat foarte puțini Mari gazetari, numai patru…Marii gazetari ai unui popor, (de care orice popor are mare nevoie, mai ales când se află pe fundul prăpastiei, aşa cum ne aflăm noi acum, şi cum ne-am aflat în perioada primul război mondial, când Statul român ar fi dispărut în cazul în care Armata germană ne-ar fi înfrânt definitiv), sunt cea mai aleasă, cea mai prețioasă plămadă a acelui popor, sunt expresia a ceea ce are mai cutezător, mai vibrant, mai nobil un popor. Sunt partea lui cea mai nobilă, cea mai înaltă, Vârful de aur al Spiritualității unui popor.

Din păcate în această perioadă nefastă, postcomunistă n-am avut nici Mari Gânditori politici, nici mari Oameni politici, nici Mari gazetari politici ! De aceea suntem acum o turmă rătăcită în pustiul înfiorător al timpului, care nu ştim nici ce este cu noi, nici încotro mergem !

De fapt în tot secolul XX Poporul român nu a avut Bătrâni înțelepți, Mari Gânditori sociali şi Mari Oameni politici care să îl sfătuiască… Dar oare daca i-ar fi avut, i-ar fi ascultat ? Şi nu cumva oamenii aceştia ar fi fost băgați în puşcării şi asasinați ? Aşa ar fi fost, desigur.

Articolul 11

EXPLICAREA DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI ROMÂN. ÎNȚELEGEREA MAI PROFUNDĂ A FENOMENULUI ROMÂNESC

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMÂN ŞI CLASEI INTELECTUALE

DE CE ROMÂNIA ARE NEVOIE DE MARI GÂNDITORI POLITICI, DE MARI OAMENI POLITICI ŞI DE MARI GAZETARI ?
DE CE NU I-A AVUT ŞI NU-I ARE ?
CE SUNT MARII GÂNDITORI ŞI MARII OAMENI POLITICI ?
POT EI SALVA ROMÂNIA ŞI POPORUL ROMÂN ?

DAR SE MAI POATE SALVA ACEST POPOR.

Un popor, cum este poporul român, care a fost toată existența lui o Victimă a istoriei, a lui Însuşi în primul rând, a imperiilor, aşa cum este şi acum, ar fi avut în istoria lui mare nevoie să-i dăruiască Dumnezeu Mari Gânditori politici, şi Mari Oameni politici, aşa cum au fost regele Burebista, preotul Deceneu, domnitorii Mircea cel Bătrân, Ştefan cel Mare, Mihai Viteazul. Toate aceste Mari Personalități ale istoriei acestui pământ fiind în acelaşi timp Mari Gânditori politici şi Mari Oameni politici.

Marii Gânditori politici şi Marii Oameni politici sunt, cum spuneam, o specie rară în istorie, în general, în istoria poporului român îndeosebi. Ei sunt Mințile luminate ale popoarelor, care reflectă în mod obiectiv realitatea în care viețuiesc popoare lor, care înțeleg profund psihologia, nevoile şi aspirațiile popoarelor lor, contextul social istoric, problemele autentice şi grave cu care se confruntă societatea, care reuşesc să cunoască bine factorii şi cauzele care fac ca popoarelor lor să se afle în suferință, să fie învinse,

umilite, şi care datorită Minţii lor superioare, clarvăzătoare, cu un orizont larg, reuşesc să gândească şi să descopere SOLUŢIA, CALEA PRIN CARE POPORUL LOR POATE SĂ IASĂ DIN SITUAŢIA DE INFERIORITATE, DE OPRESIUNE, DE SCLAVIE, de criză, în care se găseşte, ŞI SĂ SE SALVEZE, URCÂND PE UN NIVEL DE DEZVOLTARE SUPERIOR. Salvându-se astfel în istorie. Ieşind din situaţia de victimă, devenind un Popor stăpân pe destinele sale.

Sau chiar devenind un Mare Popor, când nu mai poate fi împilat, învins, umilit, jefuit. Acesta este deci Gânditorul politic. Gânditorul Politic şi Omul Politic, nu sunt acelaşi lucru şi nu înseamnă acelaşi lucru, deşi poate exista situaţia în care Gânditorul politic şi Omul politic locuiesc în una şi aceiaşi persoană, aşa cum a fost cazul regelui Burebista, cazul Domnitorilor Mircea cel Bătrân, Ştefan cel Mare, Mihai Viteazul şi cazul lui Nicolae Bălcescu. Gânditorul Politic, Marele Gânditor politic este Omul dotat, Mintea analitică, intuitivă, dotată cu vocaţia sintezei care în plan mental reflectă cel mai obiectiv şi profund Situaţia poporului şi a Ţării sale şi gândeşte pe baza ei Cea mai bună Cale, Filozofie şi Strategie prin care poporul său poate să iasă din situaţia grea, de victimă a istoriei, pentru a deveni un popor demn, bogat, care nu mai stă la cheremul nici unei alte Puteri.

Este Mintea care gândeşte Soluţia salvării poporului său. Ajunşi aici facem această Precizare, Gânditorul Politic este cel care gândeşte, proiectează în plan mental, sau în scris, în cărţile pe care le scrie, Soluţia salvării poporului său dintr-o situaţie istorică grea, aşa cum este situaţia actuală în care se găseşte poporul român. Aşa cum au fost în istorie Domnitorii Basarab I, Mircea cel Bătrân, Ştefan cel Mare, Mihai Viteazul care mai întâi au gândit în mintea lor Proiectul, Planul de acţiune prin care urmau să scoată ţara din situaţia grea în care se afla, după care au pus acest Plan în practică. Prin aceasta ei fiind şi Mari Gânditori politici şi Mari Oameni politici…Marele Gânditor politic, şi Gânditorul politic Genial este cel care reuşeşte să gândească, să proiecteze şi să construiască în Plan mental Soluţia cea mai Bună a salvării poporului său în istorie, pe o perioadă mai scurtă sau mai lungă de timp. Sau în toată istoria. O dată pentru totdeauna ! Cel care descoperă şi proiectează mental

Calea, Soluția prin care poporul lui poate deveni un Mare Popor, căci numai devenind un Mare popor, un popor se salvează mereu, şi pentru totdeauna în istorie…Să reținem aceste nuanțe şi precizări.

Este de la sine înțeles că dacă pe parcursul a două mii de ani Poporul român nu a dat mulți Gânditori politici, şi nu a dat nici un Gânditor politic genial, de talia lui Deceneu şi a regelui Burebista, nu oricine poate deveni, poate fi un Mare Gânditor politic în istoria neamului său. Mai rugăm de asemenea lectorul nostru să înțeleagă faptul că nu oricine pretinde într-o epocă, în perioada în care se află la Conducerea Țării, că el este Gânditor politic, el este şi Gânditor politic autentic, că lucrul acesta este şi adevărat…Ne este viu în memorie cazul tragic şi dureros pentru poporul român al lui Nicolae Ceauşescu, despre care slugoii din jurul lui spuneau că este Carpatul politicii româneşti, Luceafărul gândirii politice româneşti, iar presa comunistă l-a ridicat tot timpul în slăvile cerului, şi am văzut cum a terminat, şi cât rău a făcut poporului român. Şi pe care nu l-a salvat, ba mai rău i-a făcut, prin politica lui de forță, dictatorială, fanariotă. Asta nu înseamnă că Nicolae Ceauşescu nu a avut şi unele merite în timpul vieții lui, şi în istorie, pe are noi i le recunoaştem...Din păcate a fost prea mult victima setei de putere şi de glorie, a egoplasmului şi a axiofagiei, a politicianismului, patologii care l-au nenorocit. Un paranoic setos de putere, de glorie, care a crezut că el este cu adevărat mare.

De asemenea nu orice Conductor din istoria poporului său, care este un om Inteligent, înțelept chiar, sau un mare Om de cultură poate să fie un Mare Gânditor politic, sau un Om politic mare. De exemplu la începutul secolului al XVIII-lea în Țara Românească şi în Moldova am avut doi Domnitori foarte inteligenți şi culți, este vorba despre Constantin Brâncoveanu şi Dimitrie Cantemir. Ultimul dintre ei, Dimitrie Cantemir, fiind una dintre Mințile mari, enciclopedice ale vremii, şi ale istoriei poporului daco-român…Şi totuşi Domnitorii aceştia nu au ştiut, nu au putut nici să gândească, să găsească acea Soluție, cale prin care să-şi salveze popoarele şi țările lor, nici cea mai bună politică pe care ar fi putut s-o ducă…De aceea au şi terminat-o cât se poate de prost. Ba, nefericitul Dimitrie Cantemir a gândit pentru țara lui o Soluție politică, o Cale atât de periculoasă şi de greşită, încât dacă la Stănileşti ar fi învins Petru cel

Mare şi oastea lui Cantemir, Moldova şi Țara Românească ar fi ajuns demult Gubernii ruseşti.

Dar dacă Marele Gânditor politic, sau Gânditorul politic gândeşte această SOLUȚIE A SALVĂRII POPORULUI SĂU ÎN PLAN MENTAL, ei bine, Omul Politic mare este Acea Mare Minte, acel Mare Bărbat şi Caracter, acel om clarvăzător şi viteaz care este capabil în plan practic, în planul acțiunii sociale, politice, istorice, să unească poporul, să-l pregătească, să îl motiveze, să îl înarmeze şi să-l conducă printr-un Efort de Mare anvergură către victorie, la capătul căruia scoate poporul din starea de inferioritate în care se afla, făcând din el un mare popor. Salvându-l din pericolul în care se găsea, scoțându-l din starea grea şi periculoasă, de inferioritate şi ridicându-l pe un nivel superior de organizare şi existență. Când poporul lui se află într-o stare de bine, şi este salvat în istorie !

În istoria noastră chinuită, de două mii de ani, cum am mai precizat, am avut foarte puțini Gânditori politici mari şi Oameni politici mari. Să-i numim, Gânditori politici : Preotul Deceneu, regele Burebista, Domnitorul Basarab I, Mircea cel Bătrân, Ştefan cel Mare, Mihai Viteazul, Nicolae Bălcescu şi Mihai Eminescu…Basarab I, Mircea cel Bătrân, Ştefan cel Mare, Mihai Viteazul, pe lângă faptul că sunt Mari oameni politici, ei au fost şi Gânditori politici mari pentru că înaintea Bătăliilor, prin care au salvat Țara şi care i-au consacrat ca Mari Oameni politici, EU AU GÂNDIT ÎNTÂI ÎN PLAN MENTAL STRATEGIA, CALEA PRIN CARE POT SĂ-ŞI SALVEZE Țara şi Poporul, SALVÂNDU-SE ŞI PE EI. Pentru că toate faptele lor de bine, prin care au făcut mult bine poporului lor, şi prin care au rămas Mari în istorie. AU FOST GÂNDITE ÎNTÂI ÎN PLAN MENTAL.

De ce în istorie am avut atât de puțin Gânditori politici şi Oameni politici mari ?

O explicație ar fi acea că poporul daco-român „nu a fost capabil să-i dea”, atât a putut el să dea, ei, Gânditorii politici şi Oamenii politici mari, fiind „expresia culturală şi psihologică cea mai înaltă”, „produsul” genetic, psihologic şi spiritual superior al poporului care-i dă. Fiind expresia, proiecția spiritualității poporului, a subconştientului colectiv al neamului care-i dă. Fiind produsul climatului, contextului social, cultural, istoric în care se nasc şi se

formează, al condițiilor istorice, al acumulărilor spirituale etc. Aşa cum din sâmburii, din sămânța unor corcoduşi. nu pot să crească arbori înalți ca stejarii.

În acelaşi timp însă ei sunt şi darul Lui Dumnezeu sau al întâmplării. Apar în istorie aşa, deodată, din senin…O biată insulă cum a fost Corsica a dat un Mare strateg militar, unul din Marile Genii militare ale omenirii şi un Om politic aventurier, aşa cum a fost Napoleon, care a făcut din Franța o Mare Putere. La fel s-au întâmplat lucrurile în antichitate şi cu Regatul Macedonian, regat tracic din sudul Dunării, care l-a dat pe unul dintre cele mai Mari Genii ale artei strategice militare, ne referim la Alexandru cel Mare. Despre care nu spunem însă că a fost şi un Mare Om politic, un geniu politic, sau un mare Gânditor politic, pentru că el a fost doar un Cuceritor, un Strateg genial şi nu un Creator de stat, un Constructor de neam şi de țară, creatorul unui mare popor.

A fost mai degrabă un Mare Distrugător al statelor din Orientul Apropiat şi Îndepărtat, căci a ajuns până în India. Ce bine ar fi fost dacă Alexandru cel Mare ar fi pornit nu înspre est, Campania lui de cuceriri, ci înspre Vest, cum spune Iorga, distrugând viitorul mare Imperiu roman, care la anii 101-106 nu ar mai fi venit să cucerească Dacia, şi astăzi noi ne-am fi numit tot poporul dac în continuare. Iar România s-ar fi numit Dacia. În cazul lui Alexandru cel Mare deci jocul Istoriei nu ne-a fost favorabil. Nici nouă, poporului român, nici poporului lui macedonean, dacă putem să spunem că în secolul III î. e. n, macedonenii erau un popor.

În secolul I î e n. ca printr-o minune apare în Câmpia română de azi un Conductor de triburi trace, la început Conductorul unei Uniuni de triburi trace, din Zona Argeşului şi Bucureştiului, care uneşte triburile din Muntenia şi Oltenia de azi, apoi cu ajutorul Preotului Deceneu triburile dace din Transilvania. După care împreună cu marele Preot Deceneu, într-un timp istoriceşte scurt, de numi câteva decenii, datorită Geniului lui Politic şi de strateg militar, ajutat de marele Gânditor politic Deceneu, (unul din Marile Personalități, din Marii Oameni de ştiință ai epocii) adună toate triburile Trace în cel mai Mare Organism social, politic şi militar care s-a închegat din neolitic până azi pe pământul țării noastre, al spațiului din jurul

Carpaţilor. Este vorba despre regele Burebista şi despre Regatul trac condus de Burebista…

Dacă nu ar fi fost asasinat în anul 44 î. e. n, şi dacă Regatul trac construit de Burebista ar mai fi durat câteva decenii, cu siguranță că în urma „sudării" triburilor trace, al închegării Neamului trac, Organismul social al tracilor ar fi devenit POPOR, iar astăzi Tracia ar fi cea mai Mare Putere europeană. Poate ca India sau China. O întâmplare nefericită, însă, cum am mai arătat, a făcut ca marea Construcție a celor două mari genii ale istoriei Antice, Genialul Gânditor politic şi Mare Pedagog, Deceneu şi Genialul Strateg şi Om politic Burebista să se destrame, şi din ea să rămână numai nucleul ei tare, adică poporul dac…

În primii ani ai secolului II. e.n poporul dac, condus de regele Decebal, altfel un rege viteaz, un strateg viclean, care ştia să întindă capcane duşmanilor, avea să se confrunte cu invazia Armatei romane, condusă de Împăratul Traina. Din păcate regele Decebal, un rege viteaz, un bun conductor, cum am spus, nu a fost şi un Conducător genial, un Strateg genial, un Gânditor politic mare şi un Om politic genial…Nu a fost un mare Gânditor politic şi nici un Mare Om politic. Dacă ar fi fost un strateg genial şi un Om politic genial, ar fi procedat ca Basarab I, care peste un mileniu şi mai bine, atacată fiindu-i țara de Regele Carol Robert de Anjou şi de armata sa, avea să ducă pe parcursul anului 1330 un lung război de uzură, până când i-a decimat Invadatorului armata. După care l-a atras într-un loc convenabil lui, Posada din zona Câinenilor, unde l-a zdrobit definitiv.

Da, Basarab I, Conductorul unei Țărişoare mici, şi al unei armate de ciobani şi țărani, a fost un Geniu strateg, un Mare Gânditor politic şi un Om politic genial. Pentru că şi-a scos poporul din situația grea în care s-a găsit în urma invaziei maghiare, ridicându-l după aceea pe un nivel istoric superior. Salvându-şi astfel poporul de la a fi sclavul maghiarilor sau poate de la dispariția sa în istorie, ajutându-l deci să nu dispară în istorie.

Regele Decebal nu a fost nici un Gânditor politic genial, căci dacă ar fi fost aşa. el ar fi gândit în plan mental Soluția, Proiectul, Calea, strategia cea mai bună, care avea să-l ducă la victorie, prin care avea să-şi scoată țara din situația grea în care s-a găsit după

invazia lui Traian…Şi nu a fost, cum am spus, nici un Om politic genial, pentru că în plan practic nu a acționat în aşa fel încât să fi ieşit victorios. Desigur că ne impresionează figura eroică şi tragică a Regelui Decebal, dar faptul că i-a lipsit Geniul (calitatea rară numită genialitate) i-a adus poporului dac imense suferințe şi pierderi materiale, condamnându-l pentru două milenii la condiția de popor victimă, de popor nefericit, călcat de alții în picioare, sărăcit şi jefuit.

Iată ce înseamnă pentru un popor să aibă norocul să-i dăruiască Domnul un Mare gânditor politic, un Om politic genial, un Conductor genial. Nu putem însă, ajunşi aici cu raționamentul nostru, să nu constatăm, aşa cum am mai făcut-o, că atât regele Burebista, şi Statul trac centralizat şi condus de regele Burebista, dar şi regele Decebal şi statul dac, AU PIERIT ŞI DATORITĂ TRĂDĂRII DIN INTERIOR. Asupra conceputului de „trădarea la români”, o să ne oprim pe larg într-o altă Scrisoare politică, pentru că DIN PĂCATE TRĂDAREA LA ROMÂNI A FOST O DIMENSIUNE PERMANENTĂ A ISTORIEI NOASTRE…Şi care realmente ne-a nenorocit ca popor şi ca destin istoric !

De la dispariția lui Decebal au trebuit să treacă 1200 de ani ca să apară un Mare Gânditor politic şi un Mare Om politic care a reuşit cu Mintea sa şi cu vitejia, curajul şi ştiința războiului, SĂ ÎŞI SALVEZE POPORUL. Este vorba despre Domnitorul Basarab I. Am spus că Mare Gânditor politic este acea Mare Minte care gândeşte în plan mental un Proiect eficient (subliniem eficient, şi nu unul ineficient, nu orice proiect deci) care poate să salveze poporul aflat într-o situație grea, şi să-l ridice pe un nivel superior. Iar Omul politic mare sau genial este acel mare Conducător, acea mare minte, acel bărbat viteaz care reuşeşte în plan real, în planul acțiunii practice, să găsească în mintea lui cea mai bună strategie prin care poate să-şi salveze poporul, pe care o pune inspirat în practică, reuşind astfel să-şi salveze Țara.

Spunem că Basarab I este un mare Gânditor politic şi pentru că el este Primul Domnitor al Țării Româneşti care a gândit în plan mental unirea cnezatelor şi voievodatelor din stânga şi din drapata Oltului, realizând-o în practică, făcând din ele o Țară, punând bazele unei Țări, şi pentru că a gândit, tot în plan mental, Proiectul, Strategia Războiului de uzură pe care urma să-l ducă împotriva lui

Carol Robert de Anjou, care, intrând pe la Severin în primăvara anului 1330, îi invadase Țara. Război pe care l-a dus cu dibăcie, calm, cu pricepere şi curaj, şi pe care l-a câştigat.

Şi spunem totodată că este un Mare Om politic pentru că a pus în Practică cel mai bun Proiect mental (construit tot de el) prin care a salvat țara, şi a ajutat-o să se ridice pe un nivel superior. Să se dezvolte, să evolueze…Observăm că dacă în cazul Preotului Deceneu şi a regelui Burebista s-au unit un Mare Gânditor politic, Deceneu, cu un Mare om politic şi un mare strateg militar, Burebista, reuşind să înalțe pe pământul carpato-dunăreano-pontic cea mai mare Construcție social-politică şi militară din toate timpurile, realizare neîntrecută până azi, în cazul lui Basarab, al lui Ştefan cel Mare, al lui Mihai Viteazul, Gânditorul politic şi Omul politic sunt una şi aceeaşi persoană.

Subliniem că în cazul în care Basarab I ar fi eşuat şi ar fi fost învins, țara sa intrând ca şi Transilvania sub dominație maghiară, astăzi nu am mai vorbi despre el ca despre un Mare Gânditor politic şi un Mare Om politic în persoana lui. Nu am mai vorbi poate deloc de el. Şi poate că nu am mai vorbi nici despre existența României şi a poporului român. Această Afirmație fiind valabilă şi în cazul lui Mircea cel Bătrân, a lui Ştefan cel Mare, a lui Mihai Viteazul

Bunul Dumnezeu ne-a dat tocmai la momentul potrivit, când Armatele Otomane ajunseseră la Dunăre, un al doilea Mare Gânditor politic şi Mare Om politic. Este vorba despre Mircea cel Bătrân, în persoana căruia îl vedem pe Marele Gânditor politic (cel care în Plan mental a gândit Proiectul Conducerii țării şi Proiectul Războiului cu Armata otomană) dar şi pe Marele Om politic, care a ştiut să pună în practică Proiectul Conducerii şi al salvării Țării gândit în plan mental.

Peste aproximativ 60 de ani, Dumnezeu ne mai dă, în persoana unui singur om, un al treilea Mare Gânditor şi Om politic, este vorba de Ştefan cel Mare. Iar peste 90 de ani, Domnul ni-l dăruieşte în Țara Românească pe cel mai Mare Gânditor politic şi Om politic, după Burebista, pe care l-a dat neamul traco-daco-român. Este vorba despre Viteazul Domn al Țării Româneşti, Mihai Viteazul, un Gânditor politic genial, dar cu unele minusuri ca Om politic, strateg genial, şi un Om politic mare, genial, subminat însă de câteva

defecte şi slăbiciuni…Aceste minusuri au costat enorm de mult poporul român, şi l-au pierdut din păcate şi pe el. Genialitatea de Gânditor politic şi strateg şi de Om politic, nu-i poate fi contestată însă lui Mihai Viteazul, odată ce el este Primul Gânditor politic (pentru că înainte de a săvârşi faptele şi acțiunile prin care a realizat Unirea celor Trei Țări Române, ele au fost gândite, ca Proiect, în plan mental în mintea lui) şi Mare om politic care a refăcut după 1500 de ani Unitatea, este adevărat pentru scurt timp,a poporului daco-român şi a Daciei.

Dacă nu ar fi fost un om prea repezit şi pripit, dacă ar fi fost mai calculat şi dacă ar fi avut ceva din diplomația şi gândirea lui Ştefan cel Mare, care nu începea niciodată un război dacă nu avea spatele asigurat şi care s-a bazat pe forța întregului popor…cu siguranță Mihai Viteazul ar fi putut să mai domnească 20 de ani peste Dacia reîntregită. Unitatea poporului daco-român fiind mult mai mare şi consolidându-se, şi dacă şi după Mihai Viteazul ar fi venit un Domnitor mare ca el, reuşind să mai țină câteva decenii Dacia refăcută, altul ar fi fost destinul poporului român. Am fi fost şi noi un popor fericit, bogat, puternic, mare, pe care nu l-ar mai fi jecmănit şi umilit Imperiile.

După Mihai Viteazul Dumnezeu nu ne-a mai dăruit până astăzi un Mare Gânditor politic şi un Mare Om politic în aceeaşi persoană. Un Gânditor politic, şi un Om politic de mărime medie este Tudor Vladimirescu. Am analizat în altă parte situația lui în istorie noastră…El este un Gânditor politic şi un om politic bun, pentru că înainte de a declanşa răscoala pandurilor, şi drumul lui la Bucureşti, unde se înscăunează pentru puțin timp ca Domn, el a gândit în plan mental aceste acțiuni. Pe care tot el le-a realizat în plan practic.

Următorul Mare Gânditor politic dar şi Om politic dotat ne dăruieşte Domnul peste numai câteva decenii. Este vorba despre istoricul Nicolae Bălcescu, mintea şi sufletul revoluției de la 1848…Vai, din păcate se îmbolnăveşte de tuberculoză tânăr fiind şi va muri în 1852 la Palermo. Neputând să-şi continue şi să finalizeze activitatea de gânditor politic şi de om politic. Omul şi oprea lui scrisă şi practică vor însemna foarte mult în dezvoltarea gândirii politice româneşti.

Cu siguranță că dacă ar fi trăit mai mult, ca Mihail Kogălniceanu, de pildă, altfel ar fi arătat viața politică în România în cea de-a doua jumătate a secolului XIX.

Un Mare Gânditor politic ne va dărui Domnul puțin mai târziu în persoana poetului genial şi a gazetarului genial Mihai Eminescu, cel care a fost, aşa după cum ştim, în acelaşi timp şi un Mare gazetar, dar, vai, nu a fost şi un om politic mare.

Aşa după cum ne arată documentele de arhivă, el nu a înnebunit. Nebunia lui i-a fost înscenată, şi a murit asasinat, vinovați de moartea lui fiind mai mulți, în primul rând Titu Maiorescu, Francmasoneria, oameni din apropierea lui.

Să mai revenim pentru o clipă la unul dintre cele mai grăitoare, revelatoare, şi o să vedem de ce, cazuri ale istoriei poporului român. Ca fapt demn de semnalat la sfârşitul secolului al XVII-lea şi la începutul secolului al XVIII-lea ne dă Dumnezeu, cum am mai amintit, doi Domnitori foarte interesanți. Este vorba despre Domnitorul Moldovei Dimitrie Cantemir, unul dintre Marile Minți culturale, unul dintre Marii Gânditori ai epocii lui, Gânditor în domeniul Culturii, dar,vai, un Gânditor politic şi un Om politic catastrofal, pentru că a făcut marea gafă de a se alia cu Petru cel Mare, împotriva Porții Otomane. Dacă ar fi avut, nu geniu politic, ci doar o bună intuiție politică, ar fi procedat invers, s-ar fi aliat cu Otomanii ca să-l alunge cât mai departe de granițele țării pe Petru cel Mare. Şi mult bine i-ar fi făcut Țării lui şi poporului lui dacă „i-ar fi trecut această idee prin minte" ! Noroc că turcii au învins la Stănileşti, în anul 1711, iar Dimitrie Cantemir a trebuit să ia calea exilului şi să trăiască la curtea Țarului Petru cel Mare, căci altfel şi Moldova şi Țara Românească ar fi ajuns gubernii ruseşti. Iar după al doilea Război mondial, republici unionale...

Al doilea Domnitor foarte „interesant", contemporan cu Dimitrie Cantemir, şi duşmani de moarte în timpul vieții, este domnul muntean Constantin Brâncoveanu, pe care credem cu adevărat că ni l-a dăruit Domnul, nu pentru a fi un mare Om politic sau strateg genial ca Ştefan cel Mare sau Mihai Viteazul, ci pentru a fi jertfă la temelia neamului românesc. Constantin Brâncoveanu născut într-o zi de 15 august, adică de sfânta Maria, avea să fie decapitat la Istambul, împreună cu cei patru fii ai săi, în ziua de 15 august 1714, adică tot

de Sfânta Maria, în urma trădării unchiului său, Marele postelnic şi marele învăţat al vremii, Constantin Cantacuzino, pentru a-l aduce pe tronul ţării româneşti, pe fiul său Ştefan Cantacuzino.

În urma vânzării nepotului său de soră, adică a lui Constantin Brâncoveanu, plătind pungi multe cu aur, stolnicul Constantin Cantacuzino reuşeşte să îl aducă pe tronul ţării pe fiul său Ştefan Cantacuzino, care domneşte doi ani, din anul 1714 până în anul 1716, când turcii îi taie şi lui capul, aşa cum procedaseră cu unchiul lui, jertfitul domn Constantin Brâncoveanu. Era desigur pedeapsa şi judecata lui Dumnezeu, căci turcii îi taie capul şi stolnicului, marele învăţat şi trădător Constantin Cantacuzino, care vânzându-l Porţii Otomane pe nepotul său, Constantin Brâncoveanu, atrăsese blestemul asupra familiei sale, şi a poporului său. Iar noi credem în această afirmaţie pe care o facem aici, şi anume că asupra poporului român apasă un mare blestem. Blestemul trădării, care a fost o permanenţă a istoriei noastre !

De ce poporul român ar fi avut o imensă nevoie de Mari Gânditori politici şi de Mari Oameni politici, aşa cum au fost Burebista şi Preotul Deceneu, domnitorii Basarab I, Mircea cel Bătrân, Ştefan cel Mare şi Mihai Viteazul ? Pentru că dacă am fi avut mai mulţi asemenea Domnitori Mari (care au fost Gânditori politici şi Oameni politici mari), alta ar fi fost soarta poporului român. Ar fi avut şi nefericitul şi vinovatul popor român o soarta mai bună…N-am mai fi fost călcaţi în picioare şi jefuiţi de puhoaiele care s-au revărsat asupra noastră. N-am mai fi suferit săraci şi umiliţi atâtea veacuri sub talpa imperiilor, situaţie în care ne găsim şi acum…Nu am mai fi fost poporul victimă al istoriei, care am fost de la Decebal încoace. Nu am mai fi stat tot timpul cu ştreangul istoriei deasupra capului, cu teama în suflet că pierim. Bunicii şi părinţii noştri ar fi avut o soartă mai bună, nu ar mai fi fost generaţii de sacrificiu în secolul XX şi în toate secolele, aşa cum suntem noi, generaţii de sacrificiu în secolul XXI. Iar astăzi, când suntem în anul Domnului 2012, nu am mai fi ca popor şi ca naţiune în starea jalnică în care ne găsim, când suntem ameninţaţi cu dispariţia ca popor. Când peste cinci milioane de români, cărora li s-a dat cu piciorul în fund, după ce le-au fost falimentate fabricile şi uzinele, şi-au luat lumea în cap ca să muncească şi să-şi câştige o pâine amară în alte

țări. Fugind ca nişte şobolani care părăsesc corabia, ca să meargă unde le este mai bine.

Şi acestea sunt aspecte dureroase ale Marii Probleme româneşti pe care de două mii de ani nu reuşim să o rezolvăm.

Articolul 12

EXPLICAREA DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI ROMÂN. ÎNȚELEGEREA MAI PROFUNDĂ A FENOMENULUI ROMÂNESC

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMÂN ŞI CLASEI INTELECTUALE

DE CE ROMÂNIA ARE NEVOIE DE MARI GÂNDITORI POLITICI, DE MARI OAMENI POLITICI ŞI DE MARI GAZETARI ?
DE CE NU I-A AVUT ŞI NU-I ARE ?
CE SUNT MARII GÂNDITORI ŞI MARII OAMENI POLITICI ?
POT EI SALVA ROMÂNIA ŞI POPORUL ROMÂN ?

Am văzut din Scrisoarea politică precedentă că poporul român ar fi putut să aibă un destin mai bun, dacă printr-un Miracol, în primele secole ale mileniului I, anii 271- 600 ar fi apărut din marea masă a poporului daco-român, care se întindea din nordul Mării Negre, peste câmpia Panoniei până la poalele Munților Tatra, un Bărbat viteaz, inteligent, aşa cum a apărut regele Burebista, din marea masă a tracilor, care şi-ar fi iubit semenii, PE CARE SĂ-I UNEASCĂ PENTRU A FORMA O ȚARĂ.

Din păcate acest Mare Bărbat a apărut mai târziu, şi a apărut treptat, ca să spunem aşa, adică după formarea cnezatelor şi a voievodatelor. Este vorba despre Basarab I.

Ar fi fost şi foarte greu să se ivească un astfel de Conductor.

Ca să apară un Gânditor politic sau un Om politic mare, trebuie să se întrunească un mare număr de Condiții favorabile apariției unei astfel de Personalități…Totuşi, aşa cum am văzut în cazul lui Alexandru cel Mare, şi a lui Napoleon, asemenea personalități pot apărea, în ciuda inexistenței întrunirii acestor Condiții. Este vorba aici de un Joc al destinului, al Întâmplării, de un Joc în primul rând

al lui Dumnezeu…Proto-românii nu s-au unit pe parcursul Primului mileniu, anii 106-1000, în primul rând pentru că poporul daco-român a avut în subconştientul lui şi în codul genetic, moştenită de la traci, tendința către dezbinare, tendința de a nu asculta de un singur Conductor, aşa cum ne spune Herodot… Tendințe care se manifestă şi astăzi în mod vizibil la poporul român. Noi, românii, ne-am unit atât de târziu în istorie, abia la anul Domnului 1918, pentru că am avut în codul genetic aceste tendințe.

Ca să depăşim, să ne cultivăm, să ne formăm tendința către unire, către integrarea într-un grup mai mare, trebuia să apară Oameni, Conductori care să ne învețe lucrul acesta, care să ne pună în situația de a ne uni, care să ne unească, şi care să ne învețe să fim ofensivi, să avem o psihologie de stăpâni, de oameni ofensivi, şi nu de slugi, de sclavi. Or ceea ce au trăit strămoşii noştri în primul mileniu a fost interiorizarea fricii, a spaimei în fața năvălitorilor. Această frică după înfrângerea lui Decebal ne-a intrat în suflet, în codul genetic…Din păcate, după imensa suferință şi după şocul suferit în urma acestei înfrângeri, protoromânii au devenit temători, laşi, defensivi. De fiecare dată când năvălea un popor migrator, ei se salvau fugind în codri. Ieşeau apoi temători şi precauți ca să tatoneze dacă pot convietui cu noii Stăpâni, cu popoarele migratoare. Ieşeau din ascunzişul codrilor mergând la cei care se aşezaseră pe pământurile lor, ducându-le ce aveau ei mai bun, plocoanele de mai târziu, ca să-i îmbuneze…

Aşa ni s-a format şi ni s-a întărit cu fiecare generație atitudinea de slugărnicie față de cel puternic. Am învățat că dacă ne plecăm capul cu umilință în fața străinului, a cotropitorului, nu murim. Şi această „filozofie” pe care am învățat-o şi acest sistem atitudinal de acceptare şi ploconire în fața duşmanului, a celui care ne făcea rău, ne-a intrat adânc în sânge, în codul genetic…De aceea nu am fost un popor care se revoltă împotriva cotropitorului, împotriva nedreptăților istoriei, acceptând să răbdăm cu capul plecat…Şi tot de aceea am dat Domnitori mici, care se supuneau Cotropitorului…Care acceptau să-şi cumpere tronul cu pungi de galbeni, obținuți prin jefuirea propriului popor. Pentru interesul lor şi pentru a-şi satisface setea de putere şi de bogăție, Domnitorii Țării preferau să-şi jupoaie poporul, să-i jupoaie pe români, şi să se plece în fața sultanilor,

slugarnici. Exact aşa cum făceau strămoşii lor, care, după ce se ascundeau în codri, ieşeau cu daruri să-i îmbuneze pe conductorii popoarelor migratoare, pe duşmanii veniți pe pământul lor, învățând să fie astfel vicleni. Viclenie care, practicată din generație în generație, ne-a intrat în subconştientul colectiv şi în codul generic. **Atunci şi aşa ne-am nenorocit noi ca popor, când pe lângă faptul că eram un popor slab, temător, defensiv, am învățat să fim şi vicleni !** Norocul nostru a fost că Dumnezeu ne-a dăruit în istoria noastră câțiva Conductori mari, dintre care unul cu adevărat genial, Mihai Viteazul, căruia i-a venit in minte, țâşnind la suprafață din subconştientul colectiv, Ideea Unirii Țărilor române.

Ce bine ar fi fost dacă această Ideea i-ar fi venit şi lui Ştefan cel Mare sau lui Iancu de Hunedoara, care era român şi un strateg foarte bun, şi care ar fi putut să unească Transilvania cu Țara Românească şi Moldova!... Ei ar fi putut cu adevărat să unească Țările române. Din păcate nu le-a venit în minte această idee genială. Nu au avut-o acolo în subconştientul lor Ideea aceasta în stare gestantă...

Aşadar una din cauzele fundamentale pentru care noi, daco-românii, am suferit în istorie a fost faptul că ne-am unit atât de târziu. Şi ne-am unit atât de târziu pentru că am avut în codul genetic şi în subconştientul nostru colectiv aceste două tendințe negative : 1. tendința de a nu asculta de un singur conductor şi 2. tendința către dezbinare, tendințe pe care le-am moştenit, aşa cum spuneam, de la traci. Aceste două tendințe fundamentale ale psihologiei tracilor au dus, aşa cum a prevăzut marele istoric Herodot, la dispariția tracilor din istorie…Or nu acelaşi lucru s-a întâmplat cu inzii şi cu chinezii.

Şi atunci nu putem să nu ne întrebăm, de ce inzii şi chinezii nu au dispărut, iar tracii noştri au dispărut…? Dacă noi vom reuşi să răspundem la această întrebare, sau să ne apropiem măcar de răspunsul adevărat, va fi o mare izbândă a minții româneşti.

Să ne mai aplecăm încă o dată asupra a ceea ce se ştia în antichitate despre traci, (aceasta era părerea generală a contemporanilor despre traci) pentru că Herodot nu inventează de la sine, EL SPUNE CE A AUZIT DESPRE TRACI, adevărul despre ei care circula în acea epocă.

“Iată ce spune Herodot în *Cartea a IV*-a a istoriilor sale, în paragraful 93 (citez după ediția apărută la Ed. Ştiințifică, din 1961,

traducerea fiind a Feliciei Vanț Ştef):

"Geții (cărora romanii le vor spune daci) sunt cei mai viteji şi mai drepți dintre traci".

Urmînd o sugestie a lui Adrian Marino, să mergem însă mai departe. Ajungem la *Cartea a V-a*. Ce zice Herodot acolo? La început, tot lucruri bune şi plăcute; citez din paragraful 3:

"După indieni, neamul tracilor este cel mai mare; dacă ar avea o singură conducere şi ar fi uniți în cuget, ei ar fi, după părerea mea, de neînfrînt".

Aici, însă, se termină jumătățile care se citează de regulă spre a ne auto-flata. Să citim ce scrie istoricul de acum 2500 de ani mai jos:

"Dar unirea lor e cu neputință şi nu-i chip să se înfăptuiască, de aceea sunt ei slabi".

Vedeți cum bate gândirea genialului viitorolog Herodot, din secolul 5 î.Cr., pînă în ziua de azi? Şi stați, că n-ați auzit încă toată cealaltă "jumătate". În paragraful 6 al *Cărții a V-a*, zice aşa :

"La ei, la traci, trîndăvia este un lucru foarte ales, în vreme ce munca cîmpului e îndeletnicirea cea mai umilitoare; a trăi de pe urma jafului este pentru ei cel mai frumos fel de viață".

Nu prea ne mai place, aşa e? Şi dacă mai citim, tot în paragraful 6 din *Cartea a V-a*, că

***"La traci există următoarea rînduială: îşi vînd copiii pentru a fi duşi peste hotare"*, (din George Pruteanu, "JUMĂTĂȚI (Herodot şi Guizot)", luat de pe google)**

1. Aflăm că geto-dacii erau cei mai viteji şi cei mai drepți dintre traci. Altfel spus, dacă erau cei mai viteji, erau un popor care nu se îndoiau în fața duşmanilor, nu aveau deci psihologia poporului român, de a se căciuli în fața agresorului. Erau drepți, erau deci morali, altfel spus avea un nivel educațional mult mai ridicat decât ceilalți traci, decât neamul tracilor în general. Căci numărul triburilor trace era foarte mare, odată ce se întindeau din nordul Mării Nege până în Centrul Europe, şi până jos la granița cu Grecia.
2. Aflăm că după indieni, neamul tracilor este cel mai mare. Acesta este un lucru bun, înseamnă că erau numeroşi, că se

întindeau pe o mare arie geografică, şi fiind numeroşi, ar putea să fie foarte puternici. Să nu fie supuşi de nimeni.

3. Dacă ar avea o singură conducere şi ar fi uniți în cuget, ei ar fi de neînfrânt. Dar nu aveau o singură conducere, şi nu erau uniți în cuget, de aceea nu sunt de neînfrânt. De ce nu aveau o singură conducere ?, pentru că nu erau uniți în cuget, adică nu erau uniți în mintea şi în sufletul lor, în mentalul lor, descifrăm noi. Am ajuns astfel la problema centrală, la punctul cel mai important… Dacă vom explica acest lucru, vom înțelege care este taina, cauza dispariției tracilor, dar şi a statului dac. Şi vom afla, vom înțelege în acelaşi timp DE CE POPORUL DACO-ROMÂN A AVUT ŞI ARE DESTINUL ACESTA NEFERICIT.
4. ***"Dar unirea lor e cu neputință şi nu-i chip să se înfăptuiască, de aceea sunt ei slabi".*** Afirmația aceasta întăritoare, ca o constatare a lui Herodot, ne face să ni se oprească respirația. Permițându-ne să pătrundem şi mai mult şi mai adânc în suflatul tracilor, în psihologia profundă a neamului trac. De ce unirea lor este cu neputință ? Şi de ce nu-i chip să se înfăptuiască ? Aici este esența psihologiei neamului tracilor, aici este cheia explicației destinului lor tragic în istorie, a dispariției lor. Răspunsul cel mai pertinent este acesta. Pentru că tracii aveau în mentalul lor, în cuget, cum spune Herodot, în cultura triburilor trace, în modul de a gândi şi de a simți, de a se raporta la ei ca persoană şi ca trib, nu tendința către unire, ci pe cea către dezbinare…Datorită acestei tendințe către dezbinare din subconştientul şi din codul genetic al triburilor trace, ele se războiau necontenit între ele, pentru a se cuceri unele pe altele, pentru ca un trib să îl alunge pe tribul vecin de pe vatra lui, ca să-i ia păşunile şi pământul…Milenii şi secole de-a rândul triburile trace s-au măcinat între ele, s-au războit unele cu altele, această războire, dezbinare învățată generație după generație, intrându-le în subconştientul colectiv şi în codul genetic.…

Au făcut lucrul acesta pentru că în valea Dunării, ca într-un creuzet care devenise prea strâmt, în urma revoluției demografice din mileniile III, II î. e n. populația triburilor a crescut foarte mult, datorită condițiilor climaterice bune şi pământului fertil din spațiul carpato-istro-pontic, şi datorită revoluției agrare, determinată de

descoperirea şi perfecţionarea uneltelor agricole, fapt care a dus la creşterea producţiei agricole, la o viaţă mai bună, îndestulată. Această realitate determinând la rândul ei creşterea demografică a tracilor, populaţia triburilor trace a crescut foarte mult.

Or cum resursele de hrană, păşunile, pământul pentru agricultură, crescând foarte mult populaţia, s-au împuţinat, în acest caz triburile au început să se lupte între ele pentru resurse. Iar unele dintre ele pe parcursul mileniilor III, II, şi I î. e. n au migrat în cele patru puncte cardinale, apărând astfel acel Fenomen al roirii triburilor pelasge şi trace din spaţiul carpato-istro-pontic. Această războire a triburilor trace între ele pentru resurse (care a făcut ca tendinţa către dezbinare să fie o dominantă a psihologiei lor, a subconştientului colectiv al tracilor), este una dintre cauzele care au făcut ca triburile trace să aibă în cugetul lor, în mentalul lor tendinţa către războire, către dezbinare. Şi nu tendinţa către unitate.

Dar această tendinţă către dezbinare la traci venea mai de departe din istorie şi mai de departe din fiinţa lor, din memoria colectivă, pe filiera genetică. Tracii nu puteau deci să aibă o singură Conducere şi nu erau uniţi în cuget (***dacă ar avea o singură conducere şi ar fi uniţi în cuget) pentru că nu erau uniţi acolo în temelia ontologică a neamului lor, în rădăcina lor genetică, în structura psihicului lor…***

Cum să ne explicăm lucrul acesta, decît astfel... Atât tracul ca individ uman cât şi ca Grup social, ca trib, nu era supus, nu putea să se supună unei Raţiuni superioare, unei Căpetenii, dar nici căpeteniile triburilor trace nu se puteau unii cu alte triburi ca să formeze o Uniune de triburi mai mare, căci nu puteau să se supună unei Căpetenii şi mai mari, de care să asculte... Căpeteniile de triburi care au organizat complotul în urma căruia l-au asasinat pe regele Burebista, nu puteau accepta în cugetul lor, în subconştientul lor colectiv, în psihologia lor SĂ ASCULTE DE BUREBISTA, SĂ I SE SUPUNĂ LUI, pentru că în subconştienlul lor colectiv era tendinta de a nu asculta de un Conducător căruia să i se supună. De ce nu asculta de Cineva mai mare ? Aici este miezul problemei.

Când nu poate cineva să asculte de Altcineva mai mare, căruia să i se supună ? Atunci când el îl urăşte pe acel AltCineva mai mare (tocmai pentru că este mai mare decât el), deci pe cel căruia trebuie

să i se supună. Pentru că el crede despre sine, despre el că este mare, mai puternic, mai „Valoros” decât cel căruia ar trebui să i se supună. Şi când el doreşte ca el să fie şef, conductor el, şi nu Altul. Când consideră „în sufletul şi în mintea lui”, în mentalul lui, că nu este drept şi nu poate şi nu trebuie să i se supună Altcuiva mai mare, tocmai pentru că el este mai mare, mai valoros decât Celălalt căruia ar trebui să i se supună.

Vă aduceți aminte în balada „Miorița”, care conține şi continuă Mitul Mioriței, cei doi ciobani se vorbesc să-l omoare pe Stăpânul Mioarei, tocmai pentru că este mai „valoros” decât ei. Este mai bun, mai gospodar, mai harnic decât ei, este ortoman, adică este drept, cinstit, înțelept, de aceea el este şi mai bogat, căci are oi mai multe mândre şi cornute. Este Valoare şi este deasupra lor. Din cauza aceasta, pentru că Ciobanul Mioriței este mai bun, mai „valoros” decât ei, *îl invidiază, îl urăsc în sinea lor*, şi pentru că în mentalul lor, în psihologia lor există „ideea preconcepută” că ei sunt mari, şi există în ei tendința de a fi ei mai mari, ei doresc să-l omoare pe Omul mai valoros decât ei şi să-i ia locul.

Vedem aici creionate foarte clar cele două „*sentimente*” din sufletul lor, cele două „*tendințe*” din subconştientul colectiv al celor doi ciobani care doresc să-l omoare pe Ciobanul Mioriței, care este mai valoros decât ei. Aceste sentimente sunt *„invidia,* de aici ura împotriva Ciobanului mai valoros şi dorința, tendința din mentalul lor de a-l ucide, tocmai pentru că ei nu suportă ca altul să fie mai Valoros, nu suportă Valoarea. Pentru că dacă Altul este mai mare, mai valoros decât ei, ei se simt mici în comparație cu el. Şi lucrul acesta, că se simt mici în fața valorii, îi face să sufere. Boala aceasta pe care o vedem foarte bine la strămoşii noştri traci, tocmai pentru că este un defect psihic generalizat la noi la români, am numit-o Axiofagie. Şi ea este una din patologiile principale ale Psihologiei poporului român. Ale psihologiei poporului daco-român, traco-daco-român şi

2 Vor să-l ucidă pe Ciobanul Mioriței ca să-i ia ei locul Valorii, să fie ei mai valoroşi, mai mari. Să fie ei în locul valorii. De ce voiau ei să fie mari, mai mari? Pentru că egoul lor dorea să fie mare. În subconştientul lor exista această tendință, acest program informațional, de a fi ei mai mari. Patologia aceasta am denumit-o în

cartea noastră „Psihologia şi Pedagogia Poporului român”, Egoplasmul. Cancerul egoului, care este bolnav de tendința de a fi mare, de a se da mare, de a se mări cât mai mult, de a se augmenta. La strămoşii noştri traci Axiofagia şi Egoplasmul erau boli genetice şi psihologice grave, boli care ni s-au transmis şi nouă. Din cauza acestor patologii ale sufletului trac, a Egoplasmului şi a Axiofagiei, pe care tracii le aveau adânc în subconştientul lor, nu voiau ei să se unească, pentru că a te uni înseamnă să intri sub Conducerea Altuia, să-ți pierzi independența, să asculți de altul care este mai mare. Este Conductorul care este mai mare, mai valoros decât tine şi de care trebuie să asculți. Ori egoul lor nu putea să accepte lucrul acesta…

De aceea Conducătorii treburilor trace nu acceptau să se unească sub Conducerea altcuiva mai mare, cu alte triburi. Şi atunci unirea triburilor, daca se realiza, aşa numitele Uniuni de triburi trace, nu se făcea pe care amiabilă, a înțelegerii, ci pe calea luptelor, când Conductorul unui trib năvălea peste alt trib trac, şi îi omora Conductorul. De aici fricțiunile şi războaiele dintre triburile trace, vrajba dintre ele, care le făcea să se macine unele pe altele. Iar pe unele triburi le-au făcut să fugă din acest spațiu tracic, să roiască, să migreze către alte pământuri mai mănoase

Căpeteniile triburilor care s-au unit ca să-l asasineze pe Burebista au făcut-o pentru că îl invidiau, îl urau pe Burebista (care era o Valoare mai mare în comparație cu ei), nu puteau să-l suporte, şi pentru că doreau să-i ia ei locul, să fie ei Conductorii triburile lor în continuare, să nu se mai supună nimănui. Aşa cum cei din nivelul 2 l-au trădat pe Nicolae Ceauşescu, la 22 decembrie 1989, pentru că nu-l mai suportau şi pentru că voiau să-i ia ei locul. Acelaşi lucru s-a întâmplat şi cu Şefii partidelor politice şi cu regele Mihai, care au dat lovitura de stat de al 23 august 1944, prin care au vândut Țara şi Armata ruşilor, şi au nenorocit, poate pentru totdeauna poporul acesta.. Nu-l mai suportau pe Antonescu, şi acolo în subconştientul lor, în mintea lor au crezut că dacă ei or să-l aresteze pe Ion Antonescu şi o să-l predea ruşilor, ruşii or să-i ierte pentru aceasta, şi or să-i pună în locul lui Antonescu. În sinea lor ei, în subconştientul , dar şi în conştiința lor au dorit şi au crezut că-i iau locul lui Antonescu. Este vorba de fapt de setea de putere determinată de

egoplasmul lor şi de axiofagie, de invidia şi ura cu care îl urau pe Antonescu.

De ce nu puteau tracii să nu se spună nimănui ? Subliniem. Pentru că în mintea lor, în mentalul lor, în subconştientul lor colectiv ei şi Căpeteniile lor de triburi credeau despre ei că sunt Conducători mari şi pentru că voiau ei să fie Conductori mari. Or noi în lucrarea noastră „PSIHOLOGIA ŞI PEDAGOGIA POPORULUI ROMÂN”, La Capitolul „Sistemul de patologii ale Psihologiei poporului român”, arătăm cum această tendință a psihologiei unui individ, a psihologiei unui colectiv, a psihologiei unui popor de a se da mare, de a dori să fie mare, dincolo de o limită normală, se numeşte, aşa cum am supus, Egoplasm. Ați văzut dumneavoastră cum politicienii români, după 1990, în timpul campaniilor electorale promit alegătorilor, ca să fie aleşi, marea cu sarea ? Că vor face 1000 de km de autostrăzi, că vor crea un milion de locuri de muncă, şi că salariilor vor creşte. Iar după ce păcălesc electoratul şi ajung la Putere, nu-i mai interesează absolut deloc sorta țării, poporul român, CI SUNT INTERESAȚI NUMAI ŞI NUMAI DE EI. SĂ LE MEARGĂ LOR BINE, SĂ FIE EI LA PUTERE, SĂ FURE CÂT MAI MULT PENTRU A SE ÎMBOGĂȚI. Aceştia sunt politicienii români, aceasta este adevărata lor față ! Sunt bolnavi de egoplasm, gena acestei boli venind din genomul trac. Vorba vine că sunt politicieni, pentru că nu sunt politicieni, sunt în realitate, cum spuneam, nişte sărmani indivizi politicianişti, nişte victime ale setei de putere, ale egoplasmului.

După 23 de ani, suntem îngroziți de această Tipologie umană, din care fac parte indivizii umani care sunt setoşi de putere, care au în subconştientul lor tendința de a fi mari, de a se da mari, de a face tot ce pot ca să fie mari…De această patologie a psihologiei umane pe care noi am denumit-o EGOPLASM, CANCERUL EGOULUI…

Când această tendință a psihologiei unui om şi a comportamentului lui, de a se da mare, de a dori să fier mare, creşte peste o anumită limită, devenind un defect, o anomalie, şi când acest defect uman este generalizat la ceai mai mulți oameni ai unei societăți, ai unui popor, aşa cum este cazul societății româneşti, al poporului român, putem să spunem despre acest defect uman că este o Patologie a poporului român, a psihologiei poporului român.

Aşadar EGOPLASMUL ESTE UNA DIN PATOLOGIILE GRAVE ŞI FUNDAMENTALE ALE POPORULUI ROMÂN.

Ei bine, aşa cum am văzut, şi vom repeta lucrul acesta până când îl vom ține bine minte, tracii nu suportau să asculte de un singur Conductor pentru că aveau în subconştientul lor colectiv, în codul genetic „tendința de a se crede mari, dorința şi setea de a fi ei mari". Tendință pe care au avut-o şi dacii, de la care am moştenit-o noi. Discută politică, sau orice altceva cu un român, să vedeți ce „mare este el", să vezi ce deştept este, ce politică ştie el, ce mare se dă, ce se pricepe la toate, ce se laudă. Nevoia aceasta de a se da mare, şi de a fi mare încercând să parvină pe scara socială, fiind viclean, păcălindu-i pe alții ca să urce cât mai sus pe scara ierarhică, înlăturând valorile din calea lui, numai ca să ajungă el la putere, unde vrea să se mențină cât mai mult, aceasta este Patologia Egoplasmului, foarte generalizată, care a cuprins ca un cancer ființa poporului român, psihologiile indivizilor umani ai neamului daco-român

O ființă umană bolnavă de egoplasm, simte nevoia să fie mare şi pentru că în realitate ea este un om mic. Această exacerbare a Ego-ului, patologia Egoplasmului, este şi o reacție la percepția psihicului, a subconştientului despre el însuşi, despre „valoarea individului uman" care este el, ca fiind un „om mic". Percepându-se ca fiind mic, lucrul acesta declanşează în subconştientul lui, al ființei umane, reacția de re-echilibrare, adică dorința de a fi mare ! De a fi mare şi de a se da mare. El are totodată tendința de a urî valorile, de a urî şi de a invidia oamenii mari cu adevărat, valorile autentice, pe cei care sunt mai deştepți, mai apreciați decât ființa umană bolnavă de egoplasm care este el. De ce ? Pentru că aceste Valori care sunt mai mari decât el, prin comparația cu ele, îi arată lui cât de mic este el. Şi atunci în subconştientul lui, şi în plan mental apare, se naşte tendința de a elimina aceste Valori, ca să nu-i mai „spună" lui cât de mic este !

Aşa se naşte cealaltă patologie a psihologiei unui individ uman, a psihologiei unui popor, în cazul nostru poporul dacoo-român, patologie pe care noi am denumit-o Axiofagie. Patologie care face ființa umană să-şi invidieze semenul, să-l invidieze pe cel care este mai bun, mai bogat, mai deştept, mai frumos, mai valoros decât ea.

Desigur că toate popoarele, într-o măsură mai mare sau mai mică au indivizi umani invidioşi, bolnavi de Axiofagie (de la Axios valoare şi fagos – a mânca, a fagocita) care îşi invidiază semenii mai valoroşi decât ei, dar poporul român le întrece pe toate. Suntem singurul popor care are proverbul „Să moară capra vecinului”. Adică să-i meargă vecinului nostru rău, să nu fie mai bogat decât mine, mai mare decât mine, ci mai mic decât mine, mai nenorocit decât mine. Pentru că aşa îmi este mie bine, atunci mă simt eu liniştit, şi mare.

În realitate tendința şi reacția axiofagă la un individ şi la o colectivitate umană, nu este altceva decât un asasinat în plan moral, în plan psihic. Invidiindu-l pe cel care este mai bun, mai valoros decât tine, vei încerca să îl distrugi, pe semenul tău, ca subconştientul tău să scape de sentimentul apăsător „că eşti mic”... Chit că o faci prin bârfă, adică în plan mintal, prin procesul comunicării, ca să-l micşorezi în ochii colectivității şi în ochii tăi pe celălalt, prin trădare, sau prin asasinat, aşa cum se întâmplă în balada şi în mitul Miorița. Aşa cum s-a întâmplat în istorie, în cazul trădării şi asasinării lui Burebista, a lui Decebal, a lui Vlad Țepeş, trădat şi asasinat de boierii, a lui Constantin Brâncoveanu, Tudor Vladimirescu, Alexandru Ioan Cuza, Ion Antonescu, Nicolae Ceauşescu. Mitul Mioriței, balada Mioriței, care vin de la daci, sunt primul şi cel mai vechi Certificat medical al celor două patologii ale psihologiei poporului dac, moştenite, cum spuneam, de la traci, desigur, Egoplasmul şi Axiofagia.

Şi mult rău ne-au făcut, Doamne Dumnezeule, aceste două patologii ale psihologiei poporului daco-român, pentru că aceste psihologii le avem în subconştientul nostru şi în codul nostru genetic şi le moştenim de la strămoşii noştri mai apropiați sau mai îndepărtați.

Aşa se explică de ce noi, românii, suntem un popor dezbinat, de ce avem în noi vocația dezbinării şi dorința, tendința egoistă de a fi numai noi mari, şi de a ne urî şi de a ne invidia vecinul, aproapele, care este mai bogat decât nai, mai apreciat, mai bun, mai valoros. Aceste patologii, pe care noi le-am denumit patologii fundamentale, au fost „stricăciunea din Mărul mare şi frumos”, care a fost neamul tracilor, care au stricat îmbolnăvind pe dinăuntru psihologia neamului tracilor, fapt care a dus la dispariția lui de pe scena istoriei!

Aceasta este cauza fundamentală, misterul dispariției neamului tracilor din istorie. De aceea au dispărut tracii din istorie, pentru că au avut aceste boli psihice, ale sufletului, ale subconştientului lor colectiv, care le-a măcinat pe dinăuntru, le-a îmbolnăvit, făcându-le să se distrugă unele pe altele, fapt care a dus la dispariția lor !

Trist destin. Mare păcat. Dacă nu ar fi exista aceste patologii care să fi îmbolnăvit din interior psihologia, mentalul şi comportamentul tracilor, alta ar foi fost soarta neamului trac, a poporului daco-român, a strămoşilor noştri şi a noastră, a Europei.

Articolul 13

EXPLICAREA DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI ROMÂN. ÎNȚELEGEREA MAI PROFUNDĂ A FENOMENULUI ROMÂNESC

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMÂN, CLASEI INTELECTUALE LAMENTABILE ŞI CRIMINALEI CLASE POLITICE

ACUM AM AFLAT MISTERUL, CAUZA DISPARIȚIA NEAMULUI TRACILOR, ŞI AL ÎNFRÂNGERII DACILOR ! ŞI CAUZA, ÎN VIITORUL APROPIAT, A DISPARIȚIE POPORULUI DACO-ROMÂN !

ROMÂNIA ARE NEVOIE DE MARI GÂNDITORI POLITICI, DE MARI OAMENI POLITICI ŞI DE MARI GAZETARI TOCMAI, CA SĂ NE EXPLICE LUCRURILE PROFUNDE ALE ISTORIEI, ALE PSIHOLOGIEI POPORULUI DACO-ROMÂN
CA SĂ NE ARATE CAUZELE CARE AU FĂCUT SĂ AJUNGEM AICI !
ŞI SĂ AVEM ISTORIA CÂINEASCĂ PE CARE AM AVUT-O !
ŞI CA SĂ NE VINDECE DE ACESTE PATOLOGII, CA SĂ NE AJUTE SĂ NE SALVĂM ÎN ISTORIE !
SĂ NE FIE ŞI NOUĂ BINE ÎN TIMP !
CA SĂ NE AJUTE SĂ NE CUNOAŞTEM ŞI SĂ NE ÎNȚELEGEM PE NOI CA NEAM, CA POPOR, CA INDIVIZI UMANI !

Dintotdeauna am fost fascinați de profunzimile sufletului omenesc, de misterele şi de bogățiile care zac ÎN ZONELE ABISALE ALE FENOMENULUI UMAN…Vă propunem deci să

ne adâncim în cunoaşterea psihologiei poporului daco-român, a patologiilor care i-au marcat destinul istoric tragic.

Spuneam în scrisoarea anterioară că patologiile fundamentale ale psihologiei poporului român, Egoplasmul şi Axiofagie, care l-a rândul lor au generat alte patologii, (studiate de noi în lucrarea „Psihologie şi pedagogia poporului român"), asupra cărora o să ne oprim în trecere, patologii grave ale psihologiei neamului tracilor, ale subconştientului colectiv al tracilor, au fost cele care au produs comportamentul războinic şi dezbinarea triburilor trace, au generat decimarea necontenită în lupte al tracilor, şi în final au dus la dispariția lor.

Neamul inzilor şi al chinezilor, alte două mari neamuri ale antichității, spre deosebire de neamul tracilor nu au dispărut pentru că nu au avut în codul lor genetic această tendință către dezbinare. Sau nu au avut această tendință într-o măsură prea mare…Tendințele către ascultarea de un Conductor şi către unire, către colaborarea au predominat în codul genetic şi în subconştientul inzilor şi al chinezilor. De aceea ele dăinuie şi astăzi ca mari Națiuni ale lumii. Precizăm că nu vorbim aici de existența unor tendințe către unire, către comunicare, către colaborare, de sută la sută, ci de preponderența tendințelor către dezbinare, sau preponderența tendințelor către unire în subconştientul şi în codul genetic al popoarelor, tendințe pe care le găsim structurate în proporții diferite la societăților şi popoarele care au existat şi există în istorie.

Ne vom apleca să studiem mai bine această Tipologie umană pe care am denumit-o individualist egoplasmatică, formată din indivizi egoişti, individualişti, care au în subconştientul lor tendința şi obsesia de a ajunge mari, de a acumula averi, glorie…Un caz apropiat de noi în istorie este cazul lui Nicolae Ceauşescu şi al Elenei Ceauşescu.. De adolescent, setei de putere, setei de a fi mare, datorită instinctului puterii, al intuiției de a GĂSI CALEA CEA MAI SCRUTĂ CĂTRE PUTERE Ceauşescu a ştiut să fie slugarnic față de Gheorghiu Dej, să fie copilul lui de casă, apoi cu viclenia lui înnăscută, i-a păcălit pe toți şi a ajuns în fruntea Țării. Această topologie umană îşi urmăreşte Interesul de a ajunge la putere, de a fi ea mare, cu un talent, cu o intuiție, cu o perseverență extraordinare.

Am putea să spunem că ei se nasc cu un bagaj de deprinderi, cu o motivație şi cu instinctul puterii, care-i ajută să parvină.

Ceauşescu a fost doborât de la putere şi asasinat, şi iată că după el au venit mii şi zeci de mii de ceauşeşti, adică de oameni bolnavi de putere, având această Patologie, făcând parte din această Tipologie umană pe care am denumit-o Individualist-egoplasmatică. Practic toată clasa politică românească este o clasă de ceauşei, bolnavi de putere, luptând, prin toate mijloacele, şi căile, mărturisite dar mai ales nemărturisite să ajungă cât mai sus. Ajung sus în Conducerile partidelor politice, în Guvern, în Parlament, la Conducerea țării acei Indivizi cu setea de putere cea mai mare, cu instinctul puterii cel mai dezvoltat, total lipsiți de conştiință şi de ruşine, cu un tupeu dezarmant, cinici, capabili de răbdare şi de cele mai odioase demersuri, de cele mai neruşinate combinații, numai ca să îşi atingă scopul, adică să ajungă la Putere.

Oamenii aşa zis politici, de fapt politicianişti, din această tipologiei, ca să ajungă la putere, de parcă ei ar fi fost făcuți pentru asta, dezvoltă un comportament de cele mai multe ori cinic şi imoral, care-i ajută să ajungă la putere. Caută şi utilizează cele mai bune metode, şi se folosesc de cele mai eficiente mijloace şi procedee, toate perverse, numai să ajungă la Putere. Astfel, în cazul politicienilor, în campaniile electorale mint de îngheață apele, promit că vor face lucruri extraordinare pentru alegători. Aşa s-a născut demagogia, criticată de dramaturgii secolului XIX, de Vasile Alecsandri, de Costache şi de Iancu Caragiali, de I L Caragiale. Cei care am trăit campaniile electorale, fie în perioada interbelică, fie în perioada comunistă, dar mai ales acum în perioada post comunistă, au constat îngroziți că la noi, la români, **Demagogia este atât de mare, de generalizată, încât ea este ca şi Axiofagia şi ca Egoplasmul, o patologie a psihologiei poporului român**.

Când este vorba să promită şi să fie convingător demagogul dă dovadă de o imaginație extraordinară în a minți, şi în a fi convingător. Astfel că alegătorul este mai mult ca sigur victima sa. În fond într-o campanie electorală este vorba despre un război invizibil, psihologico-informațional, dus de Demagog împotriva victimei sale pe care caută să o păcălească pentru a-l vota. Pentru a-l ajuta să ajungă la Putere.

Izvorâtă din Egoplasm, legată de egoplasm, susținută de egoplasm este şi această patologie îngrozitoare a psihologiei poporului român, denumită Politicianism. Ce este Politicianismul ? Este tendința din subconştientul colectiv, este patologia psihicului care îi face pe foarte mulți, majoritatea mediocrități şi oameni puțini dotați, sau dotați ca intelect**, să simtă nevoia să fie mari ajungând la putere, să creadă că neapărat locul lor este acolo sus, la putere. că ei trebuie neapărat să ajungă la putere, să ajungă deputați, senatori, primari prefecți, bogați, să fie ei la conducere ei neapărat.** Ca şi cum i-ar împinge dracul de la spate ei nu pot să trăiască, să se simtă bine, dacă nu ajung la Putere.

Marea lor majoritate sunt mediocrități şi lichele, cu un tupeu imens, lipsiți de scrupule şi de conştiință, urând valorile autentice, dorind să fie ei valori. Nu le pasă absolut deloc de popor, de țară, de semenii lor, dar în alegeri promit poporului, alegătorilor marea cu sarea. Bineînțeles că mint de îngheață apele.

N Filozoful Constantin Rădulescu Motru a fost cel care şi-a dat seama că de fapt Politicianismul la noi, la români, este o boală, care ne întunecă mințile, rațiunea. Că este musai ca ei să fie oameni politici, pentru că numai aşa sunt mari, numai aşa o vor duce bine şi se vor îmbogăți. Iar ca să ajungă mari, cât mai sus (politica le oferă prin excelență această şansă, de aceea aici se înghesuie toți !) ei trebuie să dea din coate, să se zbată. Şi aici vedem cum se naşte, cum apare şi se dezvoltă o altă patologie a Psihologiei poporului român, Inteligența negativa.

Ce este inteligența negativă ? În anul 1976, aplecându-ne noi într-un studiu aprofundat asupra Inteligenței umane, în urma căruia am adus o nouă Viziune, o nou Teorie despre Inteligența umană, am descoperit Al Doilea Tip de Inteligență umană, Tipologie pe care am denumit-o **Inteligența pozitivă şi inteligența negativă**. Aceasta descoperire fiind una dintre cele mai mari descoperiri din Psihologie, cu consecințe benefice extraordinare în domeniul educației, al economiei, al vieții sociale, în domeniul culturii, al creativității ştiințifice… În urma unei cercetări de lungă durată, şi complexe, am descoperit că în afară de Inteligența rațională pe care o cunoşteam din manualele şi Tratatele de psihologie, mai există un al doilea tip mare de inteligență…Inteligența pozitivă şi Inteligența negativă, am

denumit-o noi. Rezultatele şi concluzia cercetării noastre erau că există un mare număr de Indivizi umani, care au înclinații către activități de tip negativ, a minți, a manipula , a invidia, a face rău, a înşela, a fura, a ucide, toate acesta în folosul persoanei lor, sau numai de plăcerea de a face rău.

Ei bine indivizii umani din această Tipologie umană sunt atraşi irezistibil către acest tip de activități negative, făcute pentru a se da mari, pentru a domina, pentru a fura, pentru a se îmbogăți, pentru a parveni. Ei bine, chiar dacă din punctul de vedere al Inteliginței raționale, au un QI mic, atunci când încep aceste Activități negative Mintea lor, ca şi cum s-ar trezi la viață, devine foarte Inteligentă, dau dovadă de o Inteligență extraordinară. Le merge mintea brici, şi sunt foarte eficienți, dau dovadă de o imaginație extraordinară în a utiliza metodele şi a folosi mijloacele cele mai eficiente, ca să şi atingă Scopul. Aceasta este Inteligenta negativă. Care este în cea mai mare parte nativă, se transmite pe cale genetică. Poporul a sesizat existența acestui tip de Inteligență, diferit de cealaltă Inteligență, de cea rațională, de Istețime, cum numesc oamenii din popor Inteligența, atunci când au observat că există indivizi proşti, sau slab dotați ca intelect, „dar pe care îi duce mintea la prostii". De câte ori nu am auzit în copilăria mea, sau oamenii din satul meu spunând, „prost, prost, da la rele îl duce capul". Sau despre cineva care nu este bun de nimic, care este un om mediocru, fără o dotare intelectuală deosebită . „zici că nu e bun de nimic, da la prostii îl duce minte „, „îi merge mintea la prostii, la rele". Sau „la prostii îl învață dracu, nu-l întrece nimenea"

Deci încă din cele mai vechi timpuri oamenii au observat că există în psihologia populară, în psihologia oamenilor, această tipologie umană. Deşi oamenii care fac parte din această tipologie au un QI redus, ei bine, mintea le merge la acțiuni de tip negativ, şi când sunt integrați în acest tip de activități, de acțiuni negative dau dovadă de o Inteligență, de o imaginație extraordinare. De un instinct care funcționează ireproşabil, care este foarte eficient.

Oamenii aceşti cu Inteligență negativă ridicată, atunci când sunt puşi să facă lucruri bune în viață, când sunt integrați în activități de tip pozitiv, a ajuta pe cineva, se observă că oamenilor din această Tipologie nu le mai merge mintea aşa de bine, ca atunci când erau

integrați în activități de tip negative. La rău le merge mintea, la bine deloc, sau mai puțin.

Ei bine, o cercetare sociologică făcută pe societatea românească pe parcursul a mai multor ani, ne-a arătat ca peste 70 la sută dintre români au acest tip de inteligență negativă. Ne duce mintea la prostii, la rău…Dintre care peste 30 la sută, au o Inteligență negativă foarte ridicată. Cei care au o Inteligență negativă foarte ridicată, din această categorie făcând parte Conducători ca Hitler, Stalin, Lenin, K Marx, Nicolae Ceauşescu, Mao Tze Dun, Kim Ir Sen etc, cei car fac parte din marile Societăți secrete care Conduc şi manipulează lumea, cum ar fi Societatea Secretă Bildelberg, Iluminatti, C F R, Clubul de la Roma în setea şi în dorința lor de a ajunge mari, de a-şi atinge Țelul negativ reuşesc să-i păcălească pe semenii lor, să-i manipuleze. Să manipuleze şi să prostească societăți umane întregi. Să-i elimine din calea lor către Scop pe cei care sunt mai buni, mai valoroşi decât ei (patologia denumită de noi Axiofagie) şi să ajungă în fruntea popoarelor lor, cărora le-au făcut foarte mult rău…Deci noi vorbim cu certitudine despre genii ale Inteligenței negative, aşa cum au fost Hitler, Stalin, Mao Tze Dun, Alexandru cel Mare, Napoleon etc cei care Conduc societățile secrete, care manipulează şi conduc către dezastru din umbră Civilizația umană, națiunile. Omenirea ar trebui să fie foarte atentă la aceste genii ale Inteligenței negative…

Şi aşa cum există Inteligența negativă, aşa cum există această tipologie umană Individualist egoplasmatică dotată cu Inteligență negativă, există şi cealaltă tipologie umană, opusă, dotată cu Inteligență pozitivă. Cei care fac parte din această tipologie au înclinații către acțiuni şi activități pozitive, către acte de caritate, către a-i ajuta pe oameni, către a face fapte bune, către iubirea şi încurajarea semenilor lor, către a gândi proiecte benefice pentru semenii lor, şi a le realiza în practică…Iar când sunt integrați în astfel de activități şi de acțiuni, oamenii aceştia sunt foarte inteligenți, gândesc cele mai bune strategii, căi de a realiza aceste acțiuni, sunt foarte eficienți.

Din păcate cercetările noastre sociologice au arătat că în România numărul indivizilor umani cu Inteligență negativă este mult mai mare decât al celor cu Inteligență negativă, cam de patru cinci ori. De asemenea trebuie precizat că nu există o graniță precistă,

despărțitoare între categoria oamenilor dotați cu Inteligență pozitivă şi cu Inteligență negativă. Dacă la extremele intervalului avem Oameni dotați cu Inteligență negativă şi cu inteligență pozitivă, foarte dezvoltate, între ele avem o bandă de trecere foarte largă de indivizi umani cu inteligență mixtă, în diferite proporții…Astfel oamenii aceşti au 55 la sută inteligență negativă şi 45 la sută inteligență negativă, 70 la sută inteligență negativă şi 30 la sută inteligență pozitivă, sau 60 la sută Inteligență pozitivă şi 40 la sută inteligență negativă…Dureros este faptul că noi, românii, cei care formăm acest popor, suntem mult mai impregnați, marcați de Inteligența negativă decât de inteligența pozitivă, iar acest lucru îşi pune într-un mod negativ amprenta asupra mentalului românesc, a comportamentului nostru în viață, asupra climatului cultural şi social în care ne naştem şi ne dezvoltăm ca ființe umane. Patologia aceasta a Inteligenței negative este „inspirată” şi hrănită cum spuneam, de patologia denumită de noi Egoplasm. Face parte din tipologia patologiei Egoplasmatice. La rândul ei patologia Inteligenței negative ajută atât patologia Egoplasmului, cât şi pe aceea a Axiofagiei să se dezvolte, aceste patologii comunicând şi cooperând, lucrând împreună, stimulându-se una pe alta.

Noi ca indivizi umani, ne naştem într-o familie, într-un microgrup social, într-o colectivitate, într-un sat, într-un oraş, şi trăim şi muncim într-un colectiv, într-un grup mai mare. În ultima instanță cu toții suntem un fel de celule care trăim şi lucrăm într-un Organism mai mare, care este poporul şi națiunea. În cazul nostru poporul român care fiind bolnav în profunzimea sa de patologia axiofagiei, a egoplasmului, a inteligenței negative acestea sunt absorbite, asimilate de ființa umană pe parcursul creşterii, al dezvoltării ei ca personalitate umană

Articolul 14

EXPLICAREA DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI ROMÂN. ÎNȚELEGEREA MAI PROFUNDĂ A FENOMENULUI ROMÂNESC

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMÂN, CLASEI INTELECTUALE LAMENTABILE ŞI CRIMINALEI CLASE POLITICE

ROMÂNIA ARE NEVOIE DE MARI GÂNDITORI POLITICI, DE MARI OAMENI POLITICI ŞI DE MARI GAZETARI TOCMAI, CA SĂ REVELEZE ŞI SĂ NE EXPLICE LUCRURILE PROFUNDE ALE ISTORIEI, ALE PSIHOLOGIEI POPORULUI DACO-ROMÂN
CA SĂ NE ARATE CAUZELE CARE AU FĂCUT SĂ AJUNGEM AICI !

ŞI SĂ AVEM ISTORIA CÂINEASCĂ PE CARE AM AVUT-O !
ŞI CA SĂ NE VINDECE DE ACESTE PATOLOGII, CA SĂ NE AJUTE SĂ NE SALVĂM ÎN ISTORIE !
SĂ NE FIE ŞI NOUĂ BINE ÎN TIMP !
CA SĂ NE AJUTE SĂ NE CUNOAŞTEM ŞI SĂ NE ÎNȚELEGEM PE NOI CA NEAM, CA POPOR, CA INDIVIZI UMANI !

SISTEMUL DE PATOLOGII ALE PSIHOLOGIEI POPORULUI ROMÂN
DE CE SUNTEM UN POPOR CORUPT
ŞI DE CE NU FUNCȚIONEAZĂ INSTITUȚIILE ROMÂNEŞTI ?

Acum după ce am pătruns mai adânc în profunzimea psihologiei poporului român, după ce am cunoscut patologiile fundamentale care ne-au marcat modul de a gândi şi de a simţi pe parcursul istoriei, parcă înţelegem şi mai bine DE CE AM AVUT ISTORIA TRAGICĂ ŞI DUREROASĂ PE CARE AM AVUT-O.

Pentru că suntem la capitolul Patologii ale Psihologiei poporului român este bine să le cunoaştem pe toate, pe cât posibil. Am văzut ce sunt, cum se definesc şi cum ne îmbolnăvesc, cum acţionează din interiorul nostru Egoplasmul şi Axiofagia, patologii fundamentale. Din acestea se nasc Politicianismul şi Inteligenţa negativă...Toate aceste patologii comunică între ele, sunt intro-deschise una către alta, potenţându-se una pe alta, astfel că aceste patologii sunt foarte eficiente, au o mare putere de acţiune…

O altă patologie care este şi ea rezultatul Egoplasmului şi al Axiofagiei este patologia pe care am denumit-o Atomita…Pentru că erau bolnave în codul lor genetic, în subconştientul colectiv de Egoplasm, triburile trace, Căpeteniile trace, fiecare Conducător de trib dorind să fie el mai mare, nedorind să se unească de aceea cu alt trib sau cu alte triburi, Căpeteniile triburilor creau între triburi o permanentă dezbinare şi lupte fratricide. Şi asta pe parcursul a mii de ani. De aceea în loc să se coaguleze, să se unească între ele TRIBURILE TRACE SE SINGULARIZAU, SE ATOMIZAU.

Pentru că exista deci în subconştientul tracilor tendinţa către dezbinare, RĂZBOINDU-SE PERMANENT ÎNTRE ELE, triburile se atomizau. Populaţiile se atomizau. Tendinţa aceasta existând în subconştientul colectiv şi în codul genetic al neamului tracilor ea se manifesta, exista şi în planul indivizilor umani. De aceea după asasinarea lui Burebista triburile s-au desprins de Întreg, de Marele Organism al Regatului trac. Din lecturile noastre am reţinut că la început Regatul trac condus de Burebista s-a dezmembrat în patru, apoi în cinci, fragmente…Nefastă dezmembrare. Din Marele Regat trac a rămas partea sa centrală, cea mai sudată, unitară, cimentată, stabilă, Regatul dac. Asta şi pentru că geto-dacii erau mai evoluaţi din punct de vedere educaţional, moral, căci ei erau cei mai viteji şi drept şi dintre traci.

Această tendinţă către dezbinare, către atomizare (opusă tendinţei către coagulare, către unitate, cea care mai târziu a dus la formarea

popoarelor), pe care traco-geții o aveau în subconştientul colectiv, a făcut ca după moartea lui Decebal populația dacă atomizată să trăiască în sătuce ridicate pe malul râurilor, în poienele codrilor, în spațiul fostei Dacii, care se întindea din nordul Mării Negre, peste Panonia, până la poalele Munților Tatra.

Acelaşi lucru s-a întâmplat şi cu tracii din sudul Dunării, astfel că în secolul VI e. n., când au venit slavii pe teritoriul nostru, nenorocul despre care vorbeşte Mircea Eliade, aceştia au despicat spațiul trac în două, populația tracă din sudul Dunării a fost despărțită de cea din nordul Dunării. Această tendință de atomizare pe care noi, daco-românii, o avem în codul nostru genetic moştenită de la daci şi de la traci s-a văzut până târziu în secolul al XIX-lea când satele din regiunile de deal din jurul Carpaților erau formate din ciopoare de case…O căsuță pe un deal, alta mai la vale, alta pe alt deal…Românii din Ardeal aveau unul casa pe un munte, altul pe un alt vârf de munte, astfel că se înțelegeau, comunicau prin tulnice, sau strigând cu palmele făcute pâlnie la gură…

Această patologie este atât de profundă în psihologia românilor încât este vizibilă şi astăzi, la începutul secolului XXI, când noi, românii, suntem atât de dezbinați şi de atomizați. Partidele politice ne-au manipulat tot timpul şi pentru că noi suntem atomizați, dezbinați, nu ne unim ca să protestăm toți o dată, să dăm o dată peste cap cu Guvernele ticăloşite. Nu ! Noi ne comportăm exact ca protoromânii din primul mileniu, care în loc să se adune, să se organizeze, să alunge popoarele migratoare, fugeau în mod individual, sau pe grupuri mici în păduri. Nu aveau în subconştientul colectiv tendința către unitate, coagulare.

La fel ne comportăm şi noi acum, în perioada postcomunistă... În loc să ne unim cu toții să punem piciorul în prag şi să le spunem guvernanților, partidelor politice, ia stați aşa, bă, nenorociților, ne mai mințiți mult, ne mai furați mult ?, că răbdarea noastră a ajuns la capăt ! Sunteți în stare să conduceți România, să ne fie şi nouă mai bine, sau cărați-vă dracului la puşcărie sau la balamuc ! Scurt. Şi dacă sunt incapabili să conducă România şi vor să ne mintă în continuare să-i aruncăm peste bord

Or, nu ! Noi îi lăsăm să ne jefuiască, să ne mintă în continuare…Pentru că nu suntem în stare să ne unim, suntem bolnavi

de celulita individualistă. Suntem atomizați în psihologia noastră şi în relațiile cu semenii, cu Poporul din care facem parte. Guvernul dă afară pe capete oamenii din Întreprinderi, acestea se închid una după alta…Noi protestăm aşa, astăzi protestează o mie de muncitori de la calea ferată, mâine 500 de postaşi, poimâine 600 de mineri, poimâine 200 de medici, poimâine 300 de profesori, adică protestăm pe rând. VEDEȚI, NU NE ADUNĂM, NU NE COALIZĂM, NU NE ORGANIZĂM SĂ LUPTĂM CA O ARMATĂ. Nu avem capacitatea de a fi o Forță unită ! De ce ? Pentru că avem în noi tendința atomizării. Această tendință, această patologie a psihologiei poporului român este foarte periculoasă pentru că ne va ajuta foarte mult să ne autodistrugem, să dispărem cât mai repede. Vedeți, în România până şi țiganii sunt mai uniți decât noi.

Noi nu suntem uniți ca evreii, ca țiganii, ca maghiarii, ca aromânii. Cu toții cunoaştem lucru acesta, când bârfim între noi, că nu suntem un popor ci o populație. Ba am luat şi în derâdere acest defect, această patologie gravă şi foarte periculoasă a noastră, a psihologiei poporului român, făcând bancuri pe seama ei.

Iată un asemenea banc : Ce se întâmpla dacă se adună trei nemți, trei ruşi şi trei români ?
Dacă se adună trei nemți se apucă să facă un motor (este scoasă în evidență tendința lor lucrativă, orientarea către tehnică, aptitudinea de a se uni şi de a construi un aparat tehnic), dacă se adună trei ruşi se apucă şi pun de un chef, cântă şi beau votcă până se îmbată. Iar dacă se adună trei români fac trei partide, după care se apucă să se certe şi să se acuze unul pe altul, că celălalt a jefuit economia, celălalt a vândut țara.

Este exact ceea ce s-a întâmplat la noi în perioada lui Eminescu, în perioada interbelică, vai, când partidele se sfâşiau între ele iar politicienii îşi urmăreau numai interesele lor. Aşa cum se petrec lucrurile şi în perioada postcomunistă. Bancul nu este de râs cum cred mulți, este de plâns. El pune în evidență patologia egoplasmului, la noi, la români, fiecare vrea să fie mare, şef de partid, şi tendința către atomizare, către dezbinare. Vrem să fim mari, şi ne certăm şi ne dezbinăm între noi.

O altă patologie înrudită şi asemănătoare cu Egoplasmul şi cu atomita este patologia pe care am denumit-o **Celulita individualistă**.

Ce este această patologie, cum poate fi ea descrisă ? Să ne imaginăm că poporul român, România este un Organism biologic. Sistemul socio-economic național românesc el chiar este un Organism viu, funcțional. Ca orice organism biologic, uman, Organismul național românesc este format din subsisteme, din organe, cum ar fi sistemul nervos, sistemul osteo-muscular, sistemul pulmonar, sistemul circulatoriu etc. Subsistemele unui Organism biologic sunt formate la rândul lor din celule. Organismul nu ar putea exista dacă celulele nu ar fi integrate în subsistemele sale, care la rândul lor le integrează în Organismul biologic.

Altfel spus Organismul, Sistemul, le asigură celulelor cadrul şi condițiile pentru ca ele să existe, să se hrănească şi să funcționeze. Dacă Organismul nu ar lucra pentru celule, asigurându-le cadrul de existență de funcționare, coordonându-le, şi hrănindu-le, celulele nu ar putea exista…Căci celule nu ar putea să existe şi să funcționeze dacă nu e exista organismul. La rândul lor celulele trebuie să lucreze pentru a hrăni şi a face funcțional Organismul. Altfel spus, într-o Națiune, într-un Sistem socio-economic Sistemul lucrează pentru noi, oamenii, care suntem celulele lui, în care suntem integrați şi cu care trăim în simbioză. Ne asigură locurile de muncă, ne organizează, ne formează ca specialişti, ne apără. Dar la rândul nostru şi noi, oamenii, trebuie să lucrăm pentru organism. Numai astfel putem să existăm şi să funcționăm şi noi, celulele şi organismul, adică Poporul, națiunea...

Noi celulele, să spunem, muncim, producem într-o zi 100 de unități de muncă. Din aceste 80 de unități de muncă, deci 80 la sută, se întorc la noi, iar 20, 20 la sută sunt pentru hrănirea şi dezvoltarea organismului.

Numai că se întâmplă că datorită patologiilor, egoplasmului, atomitei şi inteligenței negative celulele bolnave de aceste patologii, consumă foarte mult din substanța organismului, şi nu mai produc nimic pentru Organism, s-au produc puțin. Majoritatea îmbogățiților din perioada postcomunistă nu şi-au produs ei bogăția, nu au muncit ei ca să creeze bogăția pe care o au, ci au supt-o, au furat-o, au dobândit-o prin metode necinstite furând din substanța Organismului.

Aşadar patologia denumită de noi Celulita individualistă (numele patologiei vine de le celulă, nu de la celulita femeilor) este patologia care face ca celula să se îngraşe foarte mult, sugând din ce a produs Organismul, din organism, în detrimentul organismului. În loc ca să se apropie, să tindă către organism, celula se îndepărtează, se individualizează, vrea ca ea *să fie mare*. Viața psihică a românilor este foarte mult axată pe egoul lor, pe ei ca persoană, ca individ uman, care îşi urmăreşte interesele lui, să adune el cât mai mută avere, case, maşini, cât mai multă putere, în detrimentul organismul social ale cărui celule suntem. Este exact ce se întâmplă în societatea românească ! De aceea noi, românii, nu suntem patrioți, pentru că nu suntem *strâns legați de organism*, nu lucrăm" pentru Organismul național, pentru creşterea şi dezvoltarea lui, ci pentru noi, ca indivizi umani. Şi asta pentru că suntem bolnavi de egoplasm, de atomită şi de celulita individualistă.

Suntem oameni mici, egoişti, materialişti, individualişti, nu avem conştiința, viziunea de ansamblu a Întregului, a organismului, ne îndepărtăm de el, ne atomizăm, vrem ca noi să fim mai importanți decât organismul, noi să creştem, să ne umflăm ca o căpuşă, să ne îmbogățim cât mai mult, prin orice mijloace, sugând şi hrănindu-ne din substanța, din carnea organismului, de care nu ne pasă. Patologia aceasta a psihologiei poporului român face ca societatea românească să fie şi mai atomizată, ca sistemul de relații interumane, viața socială să sufere, să fie minimalizată, centrată pe individ, nu pe Grup, nu pe Organismul național. Asta face să fim mai mult o populație şi nu un popor. Să nu avem reacția unui popor, a unei Ființe naționale, lucide, coerente, în fața primejdiilor, a loviturilor pe care ni le dă istoria, a problemelor pe care ni le pune viața. Lucrul acesta s-a întâmplat cu protoromânii în primul mileniu, şi se întâmplă şi acum cu noi.

Datorită acestor patologii Corupția s-a dezvoltat foarte mult în societatea românească. Există corupție în mai toate societățile, dar redusă, la un nivel minim, pentru că altfel Organismul național nu mai funcționează, se prăbuşeşte, ori la noi CORUPȚIA ESTE SPORT NAȚIONAL, ŞI ASTA NU DE AZI SAU DE IERI. Corupția este şi ea o boală socială, morală, psihică, a societății şi a indivizilor umani, şi este generată de indivizi umani, şmecheri

vicleni, care individual sau organizați în grupuri de interese, folosesc metode, mijloace, strategii necinstite, perfide, ilegale, pentru a accede la putere şi pentru a face avere. Aceşti indivizi fac lucrul acesta tocmai pentru că sunt bolnavi de egoplasm, de celulită individualistă, pentru că există în subconştientul lor tendința de a fi mari, de a se îngrăşa ei în detrimentul Societății din care fac parte, şi de care nu le pasă…Ei nu pot să trăiască dacă nu sunt toată ziua pe scena politică, sau la televizor, să-i vadă lumea, şi să spună ce mari sunt ei ! dacă nu se plimbă în maşini luxoase, dacă nu au vile uriaşe, dacă nu merg pe Coasta de Azur.

Fiind bolnavi de egoplasm ei vor întreprinde orice pentru „a fi mari", pentru a avea Putere şi a aduna averi. Şi vor face lucrul acesta ajutați de Inteligența negativă şi de patologia denumită de noi celulita individualistă. Celulele societății sunt bolnave de cancerul egoului şi în tendința lor de a creşte, de a se îmbogăți se folosesc de Inteligenta negativă. Inteligența negativă este cea care îi ajută pe corupți să fie hoți, vicleni, şmecheri, să inventeze şi să descopere mijloace perfide, greu de imaginat prin care se îmbogățesc sau acced la putere.

Cum indivizii umani din această tipologie bolnavă de Egoplasm-Inteligență negativă-politicianism, celulita individualistă vor tinde permanent şi insistent să urce pe scara ierarhiei - pentru că numai aşa *se simt ei mari, cred că sunt mari*, numai aşa îşi satisfac ei nevoie de a fi mari, şi numai aşa se pot îmbogăți, pe indivizii umani care aparțin acestei tipologii îi vom găsi în nivelele superioare ale Sistemului social. Cei mai puternici, cei mai dotați, sau mai bine zis cei mai bolnavi indivizi umani de egoplasm, (cu egoul foarte mare, mărit) de politicianism, de celulită-individualistă, cei mai setoşi de putere, mai dotați cu Inteligență negativă, cu nervii tari, cu tupeu, SE GĂSESC LA VÂRFUL PUTERII.. Ei reuşesc să urce în nivelele de sus ale Societății datorită dotării lor cu un egoplasm crescut, cu un grad mare de politicianism, cu o Inteligență negativă mare, cu un instinct al puterii foarte dezvoltat, rezistenți psihic şi biologic, folosindu-se de minciună, de demagogie, de metode imorale, perverse. În nici un caz nu datorită valorii lor, competențelor, geniului lor reuşesc ei să penetreze nivelele sociale şi că urce cât mai sus pe scara ierarhică. Chiar dacă pornesc de jos de la baza

Sistemului social, aşa cum au fost Gheorghiu Dej, Nicolae Ceauşescu, Elena Ceauşescu, şi atâția indivizi bolnavi de putere, dotați cu instinctul puterii, care au ajuns la Vârful puterii comuniste, datorită înzestrării lor native cu aceste patologii. Ca şi experienței pe care o capătă pe acest drum al parvenirii. Aceasta este explicația pentru care ei reuşesc de cele mai multe ori să ajungă în vârful puterii.

De aceea spuneam că această tipologie bolnavă de putere, de egoplasm, dotată cu un instinct al puterii foarte dezvoltat ESTE FOARTE PERICULOASĂ PENTRU ORICE SOCIETATEA NAȚIONALĂ. Pentru că ei o dată ajunşi la putere, la conducerea Instituțiilor nu vor rezolva problemele societății, aşa cum promit în alegeri, ci văzându-se în funcții vor fi preocupați numai de Interesele personale, de grup de interese şi de gaşcă. Aşa cum i-am văzut pe toți cei care în perioada interbelică s-au aflat la Putere, indiferent din ce partid au făcut parte, şi aşa cum îi vedem pe cei care, acum, în perioada postcomunistă au reuşit să ocupe cele mai înalte funcții în Stat, în Guvern, în parlament, în Administrație. Din această cauză la noi nu funcționează Instituțiile, care devin instrumente, mediu de parvenire pentru cei care le conduc, pentru cei care lucrează în ele. Şi din această cauză noi nu avem partide ci Grupuri de interese mafiote. Din acest punct de vedere am văzut în această perioadă postcomunistă câteva mostre de Indivizi bolnavi de putere, şi dotați cu Inteligență negativă care ne-au uimit şi care trebuie studiate ca nişte cazuri foarte relevante.

Să-i amintim pe criminalul soților Ceauşescu şi al poporului român, pe omul KGB-ului Ion Iliescu, pionul principal în Războiul dus împotriva Statului şi a poporului român de către Marii Asasini Economici Internaționali, şi în lovitura de stat din decembrie 1989, pe Petre Roman, pe cei din gaşca lui, pe Traian Băsescu, pe Adrian Năstase, pe Victor Ciorbea, pe Traian Băsescu, pe Emil Boc, pe Crin Antonescu, pe Victor Ponta, şi pe toți cei din găştile lor. Pe cei din conducerile partidelor care s-au aflat la Putere în această perioadă, pe cei din parlament şi din Administrație. Aceşti criminali şi trădători de țară s-au dovedit a fi foarte perfizi şi pricepuți să ajungă la Putere, şi au ajuns la Putere grație dotării lor genetice şi psihologice. Vă invităm să aveți în fața ochilor acest Model : un sistem socio-

economic național seamănă cu o piramidă şi el chiar este o Piramidă socio-economică.

Ei bine, în această piramidă socială şi economică Indivizii umani bolnavi de egoplasm, de politicianism, setoşi de putere, dotați cu instinctul puterii şi cu Inteligență negativă au comportamentul spermatozoizilor care o dată expulzați în societate, încep să dea din cozi şi din mâini urcând către Vârf, şi nu se lasă până nu ajung în Vârful puterii, ca Gheorghiu Dej, Nicolae Ceauşescu, Ion Iliescu, Emil Constantinescu, Adrian Năstase, Traian Băsescu, Emil Boc, Crin Antonescu, Victor Ponta, şi ca atâția alții care au fost, care sunt şi care vor mai veni. Ei bine, cei mai vitali, cei mai virili, cei mai lipsiți de scrupule, dintre aceştia, spermatozoizii dotați cu Inteligență negativă, lipsiți de ruşine, cărora nu le pasă de țară, de ce se spune despre ei, ci doar să ajungă şi să se mențină la putere VOR AJUNGE SIGUR ÎN VÂRF. În partea de sus a Piramidei sociale.

Ați văzut după 1990 presa, demonstranții, oamenii le-au spus lui Ion Iliescu, da, că e un criminal, că este Kaghebist, că e şandrama kaghebistă, că este asasinul soților Ceauşescu, că este comunist vopsit, nici nu i-a păsat. L-a durut în fund. Lui Petre Roman care a afirmat că industria românească este o grămadă de fiare vechi şi că ea trebuie distrusă (el a îndeplinit o indicație, trebuia să spună lucrul acesta pentru că Industria, Economia românească era stabilit dinainte, era un Proiect gândit, prestabilit în sensul acesta, să fie distruse) şi că Industria şi Economia chiar au fost distruse iar milioane de români au trebuit să moară de foame şi să plece din țară, să caute de lucru în alte părți.

La fel lui Adrian Năstase i s-a spus în toate felurile Năstase patru case, hoț, Bombonel, homosexual, mătuşa Tamara, nici nu i-a păsat. Lui Traian Băsescu i s-a spus chiorul, lichea, trădător de țară, derbedeu, golan de port, „ieşi afară, javră ordinară”. Lui Crin Antonescu i s-a spus „cacărău”, repetentul, lichea politicianistă, puşlamaua obraznică. Nici lui nu i-a păsat. Victor Ponta a fost prins că a plagiat, şi a fost calificat drept un plagiator ordinar, adică un hot. Lor nici nu le-a păsat pentru că aşa este structura şi natura psihologică a acestor indivizi abjecți care fac parte din această Tipologie egoplasmatică, din această Tipologie a puterii, bolnavi de politicianism. Ei nu au afectivitate, ei nu simt nimic, pe ei nu-i doare

că distrug țara, că fac milioane de oameni să sufere, să moară, nu-i doare că sunt făcuți în toate felurile, neruşinarea lor şi lipsa de conştiință fiind totale…

Ei au Inteligența negativă foarte mare, şi sunt bolnavi de afectivitate şi de moralitate zero, cum credem noi. Adică nu simt nimic, nici un regret că fac atât de mult rău. Or aceasta este tocmai clasa politică românească de care vorbim noi în aceste Scrisori politice adresate poporului român. De care a vorbit şi Eminescu în perioada lui. Acum înțelegem, ne explicăm foarte bine de ce :

1. clasa politică este formată din cei mai setoşi oameni de putere, dotați cu inteligență negativă, cu tupeu, lipsiți de conştiință, de ruşine, de patriotism, deci din cei mai odioşi oameni ai societății, produşi de societatea românească în cazul nostru.

2 acum înțelegem foarte bine de ce această clasă politică este formată din indivizii cei mai vitali, cei mai imorali, cu tupeu, lipsiți de ruşine, de conştiință, de milă, de patriotism, şi de ce ei nu vor ceda puterea uşor, decât dați jos cu forța, aşa cum au făcut comuniştii după 1944, când i-au băgat pe politicienii interbelici, aceeaşi clasă politică românească nenorocită, dintotdeauna, în puşcării, aşa cum au făcut neocomuniştii după 1989 când i-au alungat de la putere şi i-au fugărit pe cei din eşaloanele 1 şi 2 ale Puterii din perioada comunistă. Ca să vină apoi la putere ei, neocomuniştii mafioți, comuniştii şi securiştii vopsiți din nivelele 3 şi 4 care au format o Caracatiță a Puterii înspăimântătoare, extrem de cinică şi de distructivă. CARE A DISTRUS PUR ŞI SIMPLU ROMÂNIA.

3. Spuneam că Trădarea a fost o dimensiune permanentă a istoriei poporului daco-român…Că ea ne-a făcut istoria, că ea ne-a nenorocit ca popor, că ea a făcut ca istoria noastră să se prăbuşească de fiecare dată când am crezut şi noi că ne merge mai bine în istorie şi o apucasem pe calea cea bună. Aşa fost trădarea şi asasinarea Regelui Burebista, trădarea lui Decebal, care au nenorocit neamul tracilor şi poporul dac. Aşa a fost trădarea lui Vlad Țepeş, a lui Radu de la Afumați, un Domnitor inteligent şi viteaz, trădarea lui Mihai Viteazul, a lui Constantin Brâncoveanu, a lui Ioan Vodă cel Cumplit, a lui Tudor Vladimirescu, a lui Cuza, a lui Ion Antonescu, a lui Nicolae Ceauşescu. Dar câte trădări nu au fost în Istoria noastră !

Când am reuşit şi noi, ca în povestea zidului din balada „Mănăstirea Argeşului”, să construim ceva, a venit trădarea, care a surpat totul. Trădarea, aşa după cum ştim, s-a făcut la Vârful Puterii, de cei din preajma regelui, a Conducătorului. Ea nu a fost făcută de oameni de la talpa Țării. Ei bine, aşa se explică trădarea la daco-români, ea este produsul acestor patologii. Există desigur trădare în istoria multor popoare, dar ca la noi, la daco-români, nu există la nimeni. Setea de putere, Inteligența negativă, lipsa conştiinței, lipsa de scrupule, de milă, dorința de a ajunge la Putere şi de a-i lua locul celui trădat, au făcut ca indivizii umani din eşalonul 2, din preajma Conducătorului să fie orbiți, să le ia Dumnezeu mințile şi să trădeze.

Egoplasmul, politicianismul (patologia Puterii), celulita individualistă, dar şi Axiofagia, patologia care ne face să nu suportăm valorile, să-i invidiem pe cei care sunt mai buni decât noi, ca în balada Miorița, faptul de a nu asculta de Conducători (aşa cum afirmă Herodot despre traci), pentru că îi invidiem, îi urâm, nu-i suportăm, toate aceste patologii au făcut ca noi, daco-romanii, să avem trădarea în sânge, în subconştientul colectiv. Aşa s-a manifesta deci trădarea în istoria noastră. Aşa i-am trădat pe aliații noştri şi ne-am dat cu cel mai puternic, la 23 august 1944. Aşa ne-am trădat pe noi ca popor şi ne-am gudurat la picioarele Cotropitorului, a celui Puternic, după proverbul „Capul plecat, sabia nu-l taie”, şi „Pupă-l în bot, şi papă-i tot”. Aşa ne-am format deci ca un popor laş, de şmecheri, de hoți, popor de trădători, deşi trădarea a fost făcută la Vârful puterii. Dar noi am fost cei care i-am dat, *i-am produs* pe trădători, şi am acceptat trădarea lor.

4. Pentru că în triunghiul din Vârful Piramidei sociale a României, unde sunt indivizii umani setoşi de putere, dotați cu inteligență negativă şi cu instinctul puterii, acolo concurența dintre „spermatozoizi „Cine ajunge mai sus şi rezistă mai mult, „ este acerbă, şi ajung în Vârf spermatozoizii cu Instinctul puterii, cu inteligența negativă, cei mai cinici, lipsiți de scrupule, de conştiință, şi cum aceştia sunt Axiofagi (înlăturând orice valoare din calea lor, ca să nu aibă concurenți) înseamnă că în Nivelul de sus al Piramidei Sistemului social, VALORILE AUTENTICE NU PREA AJUNG. Valorile, în general, oamenii cinstiți, patrioți, creativi nu pot pătrunde. Nu pot să răzbată.

În primul rând valorile politice, adică oamenii politici autentici, Gânditorii politici, oamenii cinstiți, oamenii pregătiți, valoroşi, care ar merita să ocupe posturile, funcțiile importante din Primul Nivel, dar şi valorile din alte domenii, din cultură, din ştiință, din Administrație etc, nu ajung în acest nivel. Nu ajung în conducerile Instituțiilor naționale, unde ajung şmecherii, propuşi de partid, adică de Grupul de interese din care fac parte. Aşa a fost în timpul regimului comunist, aşa a fost în perioada lui Eminescu, aşa a fost şi în perioada interbelică, aşa este şi în perioada post comunistă.

În partea de sus a Piramidei sociale a României de un veac şi jumătate, de când au apărut Partidele politice, nu valorile au ajuns la Conducerea țării, ci Politicianiştii, cine e fost mai viclean, mai tenace, mai cu tupeu, mai fără conştiință. De aceea Instituțiile naționale româneşti nu funcționează pentru că sunt burduşite la vârf cu aceşti indivizi periculoşi.

5. Ar fi deci o prostie să ne aşteptăm de la aceşti Indivizi setoşi de putere care formează clasa politică, să rezolve Problemele poporului, ale națiunii, odată ce ei :

a. Prin formația şi natura lor psihologică sunt axați pe direcția puterii, a adunării de averi, a satisfacerii doar a intereselor egoiste, personale, şi nu pe împlinirea, satisfacerea aspirațiilor şi a nevoilor societății. Ei nu au conştiința că fac parte dintr-o Societate, dintr-un popor, ei au doar conştiința propriei lor persoane, a interesului lor de şobolani. Ei sunt interesați doar de ei, concentrați doar asupra intereselor lor egoiste, de viermi mărunți. Ei sunt deci interesați să-şi rezolve doar problemele lor, iar nu pe ale țării. Accentul vieții lor, al psihismului lor cade pe persoana lor, iar nu pe a semenilor, a societății din care fac parte. Datorită deci bolii egoplasmatice, a patologiei denumită celulita individualistă, datorită atomitei.

b . Ei chiar dacă ar voi să facă ceva pentru țară, să împlinească, să realizeze obiectivele Programelor partidelor politice din care fac parte, aşa cum au promis la alegeri, EI NU SE PRICEP, EI NU ŞTIU, NU AU COMPETENȚELE NECESARE CA SĂ REZOLVE PROBLEMELE SOCIETĂȚII. Ei se pricep doar la mințit şi la furat, cum să manipuleze şi să se îmbogățească jefuind poporul. Ei ca specialişti sunt nişte mediocrități, nişte nulități, nişte lichele care habar nu au cum să conducă Instituțiile țării, cum să rezolve

problemele cu care se confruntă societatea, pentru că ei se găsesc în Situația de Minus informație. Le lipsesc competențele, aptitudinile, cunoştințele ca ei să poată să facă ceva pentru țară. Ei sunt, cum zicea Eminescu, doar nişte mediocrități, nişte lichele, nişte ticăloşi cărora nu le pasă că îşi distrug țara. Nefericirea acestei țări, nenorocul acestui popor a fost această clasă politică, bolnavă de egoplasm, de politicianism, de inteligență negativă (hoție, şmecherie, demagogie, tupeu, ticăloşie, inconştiență) de celulită-indivuidualistă şi de atomită.

Şmecheria, VICLENIA, HOȚIA, INTELIGENȚA NEGATIVĂ poporul român le-a dobândit, cum spuneam, în secolele care au urmat după dispariția lui Decebal, când Dacia s-a atomizat şi când peste teritoriul de azi al României au început să vină în valuri, popoarele migratoare…Atunci strămoşii noştri, care fugiseră în codri de frica năvălitorilor, au început să iasă din codri şi să tatoneze dacă nu pot conviețuii cu cei care se stabiliseră acum în ograda lor…Ca să-i îmbuneze pe năvălitori, le duceau plocoane, ce aveau ei mai bun, vite, miei, oi…Eram vicleni şi şmecheri, şi şmecheria aceasta ne-a intrată în sânge. Am asimilat-o comportamental, ne-a intrat în memoria colectivă, în codul genetic…De atunci suntem noi şmecheri, îi pupăm în bot pe toți, crezând că le păpăm tot. Dar n-am făcut de fapt decât să ne nenorocim pe noi ca popor şi ca ființe umane, să ne învățăm şi să ne formăm ca un popor slab, de oameni laşi, dezbinați, care în loc să ne organizăm şi să luptăm cu duşmanul, noi suntem şmecheri, ne plecăm capul, să nu ni-l taie Agresorul, Străinul, cel care a venit peste noi. Îi ducem plocoane, ne închinăm lui. Într-un fel îl plătim ca să ne lase în pace, prin aceasta recunoscând în fața lui să suntem slabi, că ne supunem lui şi că îl implorăm să ne lase în viață. Îl plăteam pe Agresor, dar de fapt noi îl corupeam. Ce făceam noi era un act de corupție. Şi corupția asta, cum peste noi au venit mulți Năvălitori, mulți duşmani, noi am tot repetat-o, asimilând-o comportamental, formându-ne ca oameni corupți, ca un popor slab şi corupt. În Epoca fanariotă comportamentul acesta a fost interiorizat şi mai profund, s-a dezvoltat şi mai mult. Acelaşi lucru s-a întâmplat şi în perioada comunistă când noi românii ne-am cultivat dedublarea (una spuneam între noi, şi altceva la şedințe) şmecheria, hoția, Inteligența negativă.

În societatea românească ne-am obişnuit să îi corupem pe şefii noştri, pe Directori, pe Şefii Instituțiilor de la care vrem să obținem ceva. Uitați-vă cât de generalizată este astăzi Corupția în societatea românească.

Aşadar ca popor avem corupția în sânge, în subconştientul colectiv. Aşa ne-am comportat, cum spuneam, şi când au venit fanarioții. Ne-am dat bine pe lângă ei, boierimea română şi-a căsătorit odraslele cu fiii fanarioților, care s-au împământenit repede, ca să căpătăm ranguri.

Aşa se explică deci şmecheria şi corupția românească.

Corupția ca fenomen social, politic, ca mod de a gândi şi de a simți pe care îl avem în mentalul nostru, în genomul nostru s-a dezvoltat din cele mai vechi timpuri.

Peste secole, când a venit turcul, neputând-l birui decât de puține ori (şi anume când la Conducerea țării au venit Marii Gânditori şi Marii oameni politici : Micea cel Bătrân, Ştefan cele Mare şi Mihai Viteazul) iarăşi am plecat capul, şi i-am oferit Turcului plocoane, pungi de aur, ba chiar mii de băieți, care au ajuns ieniceri şi spahii în armata lor, dezvoltându-ne acest comportament de slugă, care-şi pleacă fruntea în fața duşmanului. Şi care s-a întărit şi mai mult. Când peste câteva veacuri turcii, Stăpânii, au hotărî ca la cârma țării să nu mai vină Domni pământeni, ci greci din Fanar, care cumpărau tronul de la Sultan, şi aceştia şi-au adus în țara neamurile pe care i-au pus în dregătorii, i-am corupt şi pe aceştia, înrudindu-ne cu ei.

Aşa după cum am arătat, partea de sus a piramidei Sociale a României este ocupată de indivizii umani bolnavi de egoplasm, de politicianism (setea de putere), dotați cu inteligență negativă, de spermatozoizii cei mai vitali, cu tupeu, fără scrupule, ruşine, conştiință, fără milă. Or cum Instituțiile Țării, Parlamentul, Guvernul, Armata, Ministerele, Băncile etc se află la vârful acestei Piramide, cum aceste instituții sunt conduse şi sunt ocupate de aceşti Indivizi bolnavi de putere, de Politicianişti, este limpede că şi aceste Instituții au fost, cum am spus, şi sunt corupte.

O demonstrează corupția din Instituțiile țării de dinainte de 1821, când Instituțiile erau conduse şi ocupate de Tagma jefuitorilor. A venit Răscoala lui Tudor Vladimirescu, Tagma coruptă a jefuitorilor, adică cei care ocupau Instituțiile Țării, clasa politică aflata la Vârful

Piramidei, în partea de sus a ei, au fugit ca potârnichile la apropierea lui Tudor de Bucureşti. Tudor a domnit câteva luni şi a vrut să aducă „noi îndreptări Soțietăței”. La intrarea turcilor în țară s-a retras către Târgovişte unde a fost trădat de ai lui şi asasinat mişeleşte de către aliatul lui, Ipsilante. Chiar dacă tagma jefuitorilor, de care vorbea Tudor Vladimirescu a fugit, în deceniile următoare ea a fost înlocuită de o altă tagă a jefuitorilor…

Doar zguduită de revoluțiile din Țările Române din anul 1848, s-a speriat puțin ca să se constituie apoi din nou la loc. Pentru că această tagmă a jefuitorilor, clasa politică, se reface de fiecare dată cu o uşurință uimitoare. A venit Alexandru Ioan Cuza la Conducerea Țării, s-au făcut reforme importante, care au scos România din Evul mediu. Pentru că Alexandru Ioan Cuza nu i-a mai convenit, Clasa politică din timpul lui l-a trădat, bineînțeles. Le erau periclitate celor care formai clasa politică, Nivelul de sus al societății, Interesele, poziția socială, averile. Aceeaşi clasă politică s-a adaptat noii situații sub Regele Carol I şi s-a transformat într-o clasă politică modernă, organizată pe cele două Partide Politice, Partidul Național Liberal şi Partidul Conservator. Amândouă partidele erau de fapt Găşti de interese, îşi urmăreau doar interesele lor. Eminescu ne descrie, ne caracterizează foarte bine clasa politică din vremea lui. Te îngrozeşti cât lichelism, câtă neruşinare aveau indivizii aceştia. Oamenii politici nu urmăreau decât „câştigul fără muncă”, posturile grase, puterea, să stoarcă pentru a se îmbogăți cât mai mult, nefericitul popor român”.

La fel a fost şi clasa politică dintre anii 1900 până la primul Război mondial. Să ne gândim numai că în anul 1907 a izbucnit Răscoala țăranilor români, pentru că aceeaşi tagmă a jefuitorilor era interesată să exploateze cât mai bine moşiile, de faptul că țăranii români erau exploatați la sânge de vechilii evrei şi greci nici că i-a păsat. Iar dacă ne gândim la faptul că țăranii români care s-au răsculat în anii 1888 şi 1907 erau țăranii care luptaseră în Războiul pentru Independență din anii 1877-1878, suntem îngroziți de cinismul şi inconştiența politicienilor vremii. Care nu erau cu nimic mai buni decât politicienii din perioada lui Eminescu.

Iar dacă ne referim la clasa politică interbelică, ea este caracterizată de această constatare : Dacă cei 800.000 de soldați, în

marea lor majoritate țărani din satele României, morți în Primul Război mondial au realizat prin jertfa lor România Mare, pe care le-au pus-o în brațele politicienilor ca s-o conducă, ei bine, aceştia şi-au bătut joc de ea. Astfel că în anul 1940 s-a ales praful de România mare.

Trebuie în finalul acestei Scrisori să recunoaştem totuşi un oarecare merit Clasei politice din vremea lui Eminescu, şi anume puțina modernizarea României, de asemenea clasei politice, unei părți a clasei politice, (pentru că o altă parte s-a comportat lamentabil) din perioada Primului Război mondial trebuie să-i recunoaştem şi un merit. Clasa politică interbelică, formată din partidele care se sfâşiau între ele, care se desprindeau apoi în ramuri, ca iar să se adune, care a generat şi a cultivat corupția, îşi are şi ea meritul ei, odată ce atunci România a avut cea mai bună perioadă a ei de dezvoltare. La fel trebuie să-i recunoaştem meritul clasei politice comuniste, care este foarte vinovată pentru intelectualii închişi în puşcăriile comuniste, de climatul de teroare din prima parte a acestei perioade, că ea a realizat industrializarea României, în perioada lui Ceauşescu. Când toți oamenii aveau un loc de muncă, ritmul de dezvoltare al Economiei a fost ridicat, iar românii au avut acces gratuit la învățătură, şi când nivelul cultural şi educațional al societății era destul de ridicat. În comparație cu situația de acum.

Dar dacă afirmația aceasta este adevărată, că un oarecare merit a avut şi clasa politică românească în ultimele două veacuri, tot atât de adevărat este că nici pe departe această clasă nu şi-a făcut datoria față de neamul ei, că nu a făcut pentru țară atât cât ar fi trebuit să facă ! realizând puțin pentru poporul român şi pentru România, ea se face vinovată în primul rând de destinul nostru de popor sărac, victimizat, umilit, jefuit. De situația dramatică în care se găsesc acum poporul român şi România.

Articolul 15

EXPLICAREA DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI ROMÂN. ÎNȚELEGEREA MAI PROFUNDĂ A FENOMENULUI ROMÂNESC

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMÂN, CLASEI INTELECTUALE LAMENTABILE ŞI CRIMINALEI CLASE POLITICE

ACUM AM AFLAT MISTERUL, CAUZA DISPARIȚIEI NEAMULUI TRACILOR, ŞI AL ÎNFRÂNGERII DACILOR !
ŞI CAUZA, ÎN VIITORUL APROPIAT, A DISPARIȚIEI POPORULUI DACO-ROMÂN !

ROMÂNIA ARE NEVOIE DE MARI GÂNDITORI POLITICI, DE MARI OAMENI POLITICI ŞI DE MARI GAZETARI, TOCMAI CA SĂ NE EXPLICE LUCRURILE PROFUNDE ALE ISTORIEI, ALE PSIHOLOGIEI POPORULUI DACO-ROMÂN
CA SĂ NE ARATE CAUZELE CARE AU FĂCUT SĂ AJUNGEM AICI !

ŞI SĂ AVEM ISTORIA CÂINEASCĂ PE CARE AM AVUT-O !
ŞI CA SĂ NE VINDECE DE ACESTE PATOLOGII, CA SĂ NE AJUTE SĂ NE SALVĂM ÎN ISTORIE !
SĂ NE FIE ŞI NOUĂ BINE ÎN TIMP !
CA SĂ NE AJUTE SĂ NE CUNOAŞTEM ŞI SĂ NE ÎNȚELEGEM PE NOI CA NEAM, CA POPOR, CA INDIVIZI UMANI !

SISTEMUL DE PATOLOGII ALE PSIHOLOGIEI POPORULUI ROMÂN

DE CE SUNTEM UN POPOR CORUPT ?

ŞI DE CE NU FUNCȚIONEAZĂ INSTITUȚIILE ROMÂNEŞTI ?

DE CE NU AM AVUT ŞI NU AVEM PARTIDE POLITICE ? DE CE INSTITUȚIILE ȚĂRII NU FUNCȚIONEAZĂ ?

DE CE ORGANISMUL POPORULUI ROMÂN ESTE BOLNAV, IAR ROMÂNIA NU FUNCȚIONEAZĂ ?

Spuneam într-o Scrisoare că din nefericire poporul român şi clasa intelectuală nu au putut să producă mari Gânditori politici, şi mari Oameni politici, iar faptul acesta l-am plătit foarte scump toată istoria noastră. Şi îl plătim şi acum. Pe politicienii care ne-au nenorocit ca popor şi pe care îi avem acum, şi i-am avut în ultimii 150 de ani, îi înjurăm degeaba pentru că ei sunt produsul nostru, sunt creația noastră. Sunt expresia psihologiei şi a spiritualității, a mentalului nostru colectiv. Aşa cum sunt ei, suntem şi noi.

Nemții au altfel de politicieni pentru că politicieni nemți sunt expresia psihologiei, a mentalului poporului german. Japonezii au politicieni mult mai buni, mai morali, mai patrioți decât noi, românii, pentru că politicienii lor sunt produsul societății japoneze.

În scrisorile anterioare noi am arătat de ce politicienii noştri sunt bolnavi de egoplasm, de politicianism, de ce sunt demagogi, vicleni, dedublați, de ce îşi urmăresc doar interesele lor, şi de ce de poporul român şi de România nu le pasă…

Dacă am fi avut un Mare Gânditor român la jumătatea secolului XIX, sau chiar la începutul secolului XX care şi-ar fi dat seama că poporului acesta îi este bine în istorie, poate ieşi din starea de victimă, de sărăcie, de umilință în care s-a aflat toată istorie, printr-o singură Cale : dacă pe parcursul unui secol poporul român va creşte, se va dezvolta şi va evolua atât de mult încât să ajungă un popor care acum, după un secol şi jumătate, sau după un secol, va fi un popor de 70-80 de milioane de locuitori; dacă va avea o Economie dezvoltată încât să poată să le asigure cetățenilor săi locuri de muncă, şi un nivel de trai mediu; dacă va avea un Învățământ foarte bun, eficient, care să creeze oameni bine educați, buni specialişti şi oameni morali, şi dacă va avea un nivel cultural ridicat. Dacă va

îndeplini aceste condiții, va avea şi un Sistem de sănătate bun. Adică să fie cam aşa cum este acum poporul german.

Altfel spus, să presupunem că un mare Gânditor politic, care ar fi trăit acum 100 de ani, şi-ar fi propus să rezolve PROBLEMA ROMÂNEASCĂ, despre care am vorbit în această Carte. Aşadar el şi-ar fi pus problema, domnule dacă de două mii de ani Poporul daco-român este tot un popor victimă, (aflat în subistorie, cum frumos spune Mihai Eminescu) un popor slab, defensiv, un popor furat, jefuit şi umilit, ce ar trebui să facă poporul acesta **ca să nu mai fie un popor victimă, (ca să iasă din subistorie!) să fie şi el un popor demn, normal, stăpân la el acasă pe bogățiile lui, care s-o ducă bine, şi să nu se mai joace Imperiile cu el cum vor ! Aceasta ar fi deci Problema românească.** Şi acum să încercăm să rezolvăm problema românească.

Deci ca poporul român să nu mai fie un popor victimă, chinuit de alții, umilit, el trebuie în primul rând să fie un Popor Mare, adică un popor de vreo 70-80 de milioane. De ce ? Foarte simplu : **noi am fost un popor victimă, jefuit şi împilat de alții pentru că am fost un popor mic**. Şi după ce că am fost un popor, mic am fost şi împărțit în trei. Adică am fost în realitate de trei ori mai mici decât eram. Dacă ar fi avut Mihai Viteazul o oaste nu de 16 mii de oameni, ci de 60-70 mii, i-ar fi aruncat pe turci în fundul Asiei de unde au venit de nu s-ar fi văzut. Dar nu a avut , el era Domnitor peste i Țărişoară mică. La fel şi Ştefan cel Mare

Dar este posibil lucrul acesta ca într-un secol să creştem, numericeşte de 20 de ori ? Este posibil. În 1960 India era o țară care avea 300 de milioane de locuitori. După 60 de ani are 1,5 miliarde. Populația ei în 60 de ani a crescut de 5 ori. Chiar dacă în ultimele două veacuri familiile româneşti năşteau câte 5, 6, 10 copii, datorită sărăciei, lisei condițiilor igienice de a țară, bolilor, faptului că nu se găseau medicamente, mulți copii mureau. După un secol, deci, şi noi am fi avut acum o populație de 60-70 de milioane. Din păcate nu am avut nici un Gânditor politic şi nici un Om politic care să ne fi spus lucrul acesta, să ne fi spus Ideea aceasta, că dacă noi, românii, vrem să fim un popor puternic, demn, respectat ESTE BINE SĂ CREŞTEM NUMERICEŞTE CÂT MAI MULT. Ideea aceasta a

apărut foarte târziu în ultimul deceniu al secolului XX în lucrările noastre social-politice.

Este foarte important să fim un popor numeros, pentru că nu mai dispari din istorie, şi în al doilea rând eşti un popor puternic. Chinezii şi indienii sunt astăzi popoare mari, care nu vor fi ameninţate cu dispariţia, aşa cum este cazul poporului român, pentru că sunt popoare numeroase. Ardealul a putut să se unească în 1918 cu Ţara pentru că populaţia română în Transilvania a fost mai numeroasă decât populaţia maghiară. Dacă ar fi fost invers, Ardealul nu s-ar mai fi unit niciodată cu Ţara, chiar dacă strămoşii ardelenilor, dacii, sunt aici de mii de ani.

În al doilea rând, ca un popor să fie mare şi puternic nu este de ajuns să fie numeros. **Nu numai cantitatea contează, ci mai ales calitatea**. El trebuie să fie nu un popor defensiv, ci unul demn, mândru, ofensiv, civilizat. El trebuie să fie un o popor inteligent şi sănătos. De asemenea un popor ca să fie un popor deştept, el trebuie să aibă Şcoală bună, şi toată populaţia să înveţe carte. Cartea, cultura, învăţământul, educaţia trebuie să fie foarte preţuite, astfel încât tinerii să dorească să înveţe carte, să evolueze. Să se nască într-un mediu cultural şi educaţional ridicat, aşa cum s-a întâmplat în Grecia Antică. În cartea noastră „ NOUA ŞTIINŢĂ ECONOMICĂ A SECOLULUI XXI SAU PSIHO-ECONOMIA" (care poate fi citită şi cumpărată de pe www.amazon,com stefan dumitrescu) noi am demonstrat că principalul, cel mai important, cel mai eficient Factor care determină într-un Sistem socio-economic dezvoltarea Economiei, dezvoltarea acelui Sistem social, a acelei ţări este NIVELUL EDUCAŢIONAL AL ACELEI ŢĂRI. Al acelui popor.

Ca să fim un popor deştept, cu un nivel cultural şi educaţional ridicat noi ar trebui să ne fi cultivat şi să ne cultivăm valorile…Valorile politice, valorile ştiinţifice, valorile artistice, valorile umane în general, să-i cultivăm şi să-i ajutăm să se dezvolte pe oamenii care sunt mai inteligenţi, mai creativi, care pot crea valori pentru societate…Or noi, datorită invidiei, Axiofagiei. Egoplasmului, Inteligenţei negative, tocmai pe aceste valori, pe Românii buni şi valoroşi îi urâm, îi marginalizăm, îi asasinăm, aşa cum am făcut cu Eminescu şi cu atâtea valori.

Ne vine în minte o întâmplare revelatoare din viața noastră, cu certitudine o Mare Lecție pe care ne-a dat-o Dumnezeu. Eram student la Facultatea de Filozofie din Bucureşti, asta era prin anii 1970. Conduceam Cenaclul literar al Facultății, Lucian Blaga pe care tot noi îl înființaserăm, la care venea şi profesorul Teodor Bugnariu, ginerele lui Blaga, iar o dată a asistat la o şedință a cenaclului chiar Dorli Blaga, fiica marelui poet şi filozof. Pentru şedința următoare a cenaclului trebuia să ducem Afişe pe care le puneam la avizierele de la alte facultăți. O colegă, Emi R., s-a oferit să mă ajute, mergeam şi lipeam afişele cu Şedințele cenaclului nostru…După un timp ne-am cunoscut mai bine şi ne-am împrietenit. Într-o revistă literară mi-au apărut o dată câteva poezii dedicate poporului şi patriei. S-a mirat dezamăgită : cum, tu cânți şi slăveşti poporul acesta nenorocit, care e cel mai prost popor ? Un asemenea popor nu merită cântat. Cum poți să faci tâmpenia asta? M-am blocat pur şi simplu, am simțit cum mi se urcă sângele la cap, apoi am izbucnit revoltat: cum poți să spui aşa despre un popor care i-a dat pe Eminescu, pe Brâncuşi, pe George Enescu, pe Mircea Eliade, pe Cioran, pe Eugen Ionescu ?

Da, mi-a răspuns Emi, dar pe Eminescu l-ați asasinat, a murit tânăr, şi nu a apucat să-şi scrie nici măcar jumătate din operă, din cât ar fi putut să dea. Brâncuşi, Enescu, Mircea Eliade, Emil Cioran, Eugen Ionescu au trebuit să fugă din țară, ca să poată să-şi scrie opera, căci dacă ar fi rămas în țară, i-ați fi marginalizat, i-ați fi asasinat. Găseați voi o metodă perfidă să-i asasinați, aşa cum ați făcut cu Eminescu. Asta este, dragul meu, sunteți un popor care vă asasinați valorile. Un popor care îşi invidiază, îşi marginalizează, care îşi asasinează valorile, este un popor care se nenoroceşte singur, de care se va alega praful. Ascultă-mă tu pe mine, de poporul acesta pe care tu îl cânți, se va alege praful. Asta era în 1970, şi iată că profeția colegei mele s-a adeverit după doar două decenii. Într-adevăr un popor care îşi asasinează valorile este un popor suicidal, care îşi distruge singur temelia, condamnându-se la o viață mizeră, de umilință, la moarte. Mai târziu aveam să aflu că Emi, prietena mea este evreică.

Uite, dragul meu, de ce noi evreii suntem un popor deştept, inteligent, şi de ce conducem lumea, pe când voi sunteți un popor prost de care se va alege praful, mi-a spus o dată.

Dacă într-o colectivitate de evrei, cât de mică poate să fie ea, comunitatea de evrei din Adjud, de exemplu, se naşte un copil dotat. În matematică, în muzică, în pictură, numai dotat să fie. Ei bine, noi, toți evreii din comunitatea respectivă ne bucurăm , şi sărim să-l ajută, să-i punem profesori, să-l meditâm, să-l face cunoscut. Iar dacă ajunge la adolescență şi este o valoare certă, sar evrei din străinătate să îl ajute. Îl fac cunoscut, scriu despre el, îi dau burse. Pe când la voi, la români, dacă apare un tânăr mai dotat, sau un om de ştiință foarte valoros, ori un artist de mare valoare, săriți cu toții să-i dați în cap şi nu vă lăsați până nu-l terminați…Da, da, acesta este adevărul, dragul meu.

Dacă la noi la evrei, în orice comunitate, îi naşte capra vecinului, noi, toți vecinii, sărim cu câte un braț de fân,de coceni, cu ce avem să-i dăm vecinului ca să dea la capră, să aibă capra lapte. După două trei zile, când iedul s-a mai întremat vecinul vine şi ne aduce câte o cană de lapte, pentru brațul de fân, ca să dăm la copii. Pe când la voi, la români, dacă îi fată vecinului capra, voi vă rugați cu toții să-i moară capra vecinului. Nu aşa spune un proverb românesc ? Ba mai rău, în ultimul timp vă rugați să moară vecinul ca să-i luați voi capra.

Este un exemplu simbolic, dragul meu, dar aşa sunteți voi, românii. Şi aşa cum ți-am mai spus, de un popor care nu că nu-şi ajută valorile, dar le asasinează, mai devreme sau mai târziu se alege praful…Şi ce este şi mai rău este că nici după două mii de ani n-o să învățați nimic din nenorocirea voastră, din nerozia voastră, şi n-o să vă schimbați. Pentru că voi, românii, nu ați învățat niciodată nimic din istorie…Şi n-o să învățați, pentru că sunteți incapabili să învățați ceva.

Din păcate acesta este adevărul, noi, românii ne invidiem şi ne mâncăm valorile. Este descrisă aici patologia psihologiei poporului român pe care noi am denumit-o Axiofagie.

Şi pentru că suntem la tema Calitatea poporului român, ei bine acum ne este limpede de ce suntem un popor care stăm prost la capitolul calitate. Din cauza Sistemului de patologii al psihologiei poporului român - căci ele formează un sistem şi acționează ca un sindrom – suntem ca un măr stricat pe dinăuntru. Suntem un popor slab, laş, viclean, care ne-am făcut toată istorie singuri rău.

Aşadar, pe lângă Cantitate, adică să fim un popor numeros (toate popoarele mari ale istoriei care nu au putu fi jecmănite de alte popoare, cum sunt acum ruşii, germanii, englezii, francezii, japonezii, chinezii sunt popoare numeroase) şi Calitate, ar trebui să mai fim un Popor ofensiv, un popor cu vână, cu nerv, cu vocația demnității. Or noi, de la Decebal încoace am fost un popor defensiv şi slab.

Am avut destinul acesta trist şi pentru că am fost un Popor prost ? Haideți să nu ne fie teamă de noțiunea de popor prost şi să ne punem cu luciditate această întrebare. Este poporul român un popor prost, aşa cum spunea colega noastră, şi aşa cum ne cred mulți evrei? Să ne gândim numai că în această perioadă postcomunistă au apărut cărțile lui Horia Patapievici, oribile, foarte jicnitoare la adresa poporului român, în care suntem văzuți ca fiind un fel de cârpe, de excremente pe care merită să urinezi. Nu avem acum citatul la îndemână, dar ideea este aceasta, că poporul român este un popor foarte prost, un popor care merită scuipat. Şi Horia Patapievici, care într-un timp a fost Directorul Institutului Cultural Român şi Grupul lui afirmă lucru acesta cu toată nonşalanța.

Aşadar în viziunea Grupului Patapievici noi suntem un popor mai mult decât prost

Dar societatea românească este o Societatea proastă ? Facem precizarea că atunci când folosim noțiunea de societate românească ne referim la toți românii care trăiesc în acest moment, în această perioadă în granițele țării, iar când spunem poporul român ne referim la noi cei de azi şi la strămoşii noştri din toate timpurile, ne referim deci la poporul daco-român. În această perioadă istorică, postcomunistă în Europa Occidentală avem o imagine foarte proastă, suntem socotiți țiganii Europei. Am ajuns deci şi țiganii Europei. Şi dacă suntem socotiți de occidentali ca cerşetori, ca hoți, ca țiganii Europei, înseamnă că suntem socotiți şi proşti. Pentru că numai un popor prost poate ajunge în această condiție umană.

Dacă ne gândim că Dumnezeu ne-a dat nouă, poporului daco-român, cel mai bun pământ din Europa, plin de toate darurile Domnului, cu câmpii mănoase, cu dealuri, cu munți bogați, cu un subsol plin de bogății, dar noi am fost toată istoria săraci, iar acum suntem şi mai săraci, vorba proverbului „Munții noştri aur poartă,

noi cerşim din poartă-n poară", înseamnă că am fost un popor care nu am ştiut să fructificăm darurile mari pe care ni le-a făcut Domnu, altfel spus că am fost şi suntem un popor prost.

Privim aşadar lucrurile prin prisma Parabolei cu talantul din Biblie. Ne-a dat Domnul mulți talanți, vai, dar noi am fost un popor care nu am ştiut să înmulțim talantul Domnului, dimpotrivă l-am risipit.

Dacă ne gândim că am ratat toate şansele pe care ni le-a oferit bunul Dumnezeu şi istoria şi că, mai mult, ne-am făcut singur rău cu mâna noastră tot timpul, înseamnă, la fel, că suntem un popor prost.

Iar dacă ne mai gândim la faptul că, deşi am avut o istorie nefericită, deşi am fost supuşi multor încercări grele în istorie, vai, DAR NU AM ÎNVĂȚAT NIMIC DIN ISTORIE, ŞI NICI ACUM NU ÎNVĂȚĂM NIMIC DIN ISTORIE, înseamnă că suntem într-adevăr un popor prost şi o societate proastă. După 1990 Ceauşescu ne-a lăsat cu o Economie bogată şi diversificată, care nu era nici pe departe un morman de fiare, şi care trebuia doar retehnologizată. Ne-a lăsat fără nici o datorie şi cu trei miliarde de dolari în visteria Țării. După 23 de ani ne-am distrus Economia într-un hal inimaginabil, şi avem şi 100 de miliarde de euro datorie al FMI şi la alte Bănci. Concluzia este că numai o Societatea proastă, criminală, sinucigaşă poate realiza performanța aceasta incredibilă. Ei bine, trebuie să recunoaştem că raționamentul este cât se poate de realist, de bun simț.

Dacă ne mai gândim şi la faptul că am dat o clasă politică de hoți, de bandiți, de trădători de neam, care ne-au tot jefuit de două veacuri încoace, iar noi nu am găsit nici o metodă să nu mai dăm asemenea politicieni, ba mai mult, nu am avut nici o încercare de a corecta lucrul acesta, şi am acceptat totul ca nişte laşi, ca nişte inconştienți, înseamnă că suntem într-adevăr un popor prost. Ba mai mult, suntem sinucigaşi de proşti ce suntem.

Acum să ne punem întrebarea dacă suntem un popor prost pentru că nu avem minte, adică pentru că aven un QI scăzut ? Sau dacă se poate spune că suntem un popor prost dacă am creat Miorița, balada Mânăstirii Argeşului, dacă i-am dat pe Brâncuşi, pe George Enescu, pe Mihai Eminescu, Mircea Eliade, pe Ştefan Odobleja ?

Noi, românii, ca indivizi umani, nu avem un QI mai mic decât indivizii altor popoare. Dar nici mai mare. Ar fi o greşeală să ne înfumurăm, să ne autoamăgim, cum ne place să credem că suntem foarte deştepţi (foarte şmecheri suntem, dar aceasta este o însuşire negativă, ţine de Inteligenţa negativă). Proverbul românesc, „Dă, Doamne, mintea românului a de pe urmă", este grăitor în acest sens : Acest proverb ne mai spun un adevăr îngrijorător, în cazul unei primejdii, a unei încercări la care ne supune viaţa, istoria, a unei probleme, nu ne punem din primul moment mintea la contribuţie, rămânem pasivi, defensivi. Ci abia în ceasul din urmă, când ne ajunge cuţitul la os, reacţionăm şi noi, de data aceasta bine, inteligent. Dacă suntem un popor prost, suntem nu pentru că nu avem un Q I ridicat, ci datorită patologiilor psihologiei poporului român. Datorită egoplasmului, datorită axiofagiei (că ne-am distrus valorile, prin care de fapt gândeşte şi se dezvoltă un popor), datorită politicianismului gregar, datorită Inteligenţei negative nu ne-am pus noi în valoare bogăţiile pe care Domnul ni le-a dat. Datorită axiofagiei, care ne-a făcut să ne invidiem valorile, nu am putut să fructificăm la maximul potenţialul de inteligenţă şi de creativitate cu care ne-a înzestrat Dumnezeu. Datorită atomitei ne-am singularizat, am rămas la stadiul de indivizi şi de grupuri mici, nu ne-am unit ca să realizăm Opere colosale, cum sunt catedralele în occident…

Aşadar prostia noastră ţine de incapacitatea noastră de a ne uni, de a ne mobiliza şi organiza ca să realizăm proiecte de anvergură, ţine de incapacitatea noastră de a ne fructifica inteligenţa şi energiile creatoare. De aceea am şi rămas toată istoria un popor împărţit în trei ţărişoare, care a stat mai mult sub cizma imperiilor. Şi ne-am complăcut să stăm sub cizma Imperiilor. Pentru aceasta am fost labili şi ne-am îndoit după cel puternic, încotro a bătut vântul Aţi văzut, în primul război mondial am luptat cu francezii şi englezii împotriva Germaniei şi a Austro-Ungariei, în cel de-al Doilea Război mondial, deşi în perioada interbelică eram francofili şi anglofili, am acceptat (este adevărat obligaţi, şi pentru că altă soluţie nici nu exista) să luptăm alături de Germania, împotriva Aliaţilor, adică a Franţei, a Angliei şi a Rusiei. La 23 august am schimbat macazul, am trădat Germania şi ne-am dat iar cu cel mai puternic…

Am stat 50 de ani sub cizma Rusiei, ca după căderea lui Ceauşescu, să-i părăsim pe ruşi şi să cerem să trecem de bunăvoie în cealaltă tabără, chipurile Uniunea Europeană. În realitate Germania, Anglia, Franța, Statele Unite, Marii Asasini Economici mondiali. Sau mai precis în Imperiul Marilor bancheri…Aşadar vedem cum în ultimele două veacuri ne-a plăcut mereu să ne băgăm de bunăvoie singuri slugi la cei mari, la Imperii.

Acum, după aproape un sfert de veac de când facem parte din Uniunea Europeană, adică de când am părăsit sfera Rusiei şi am intrat în Sfera Occidentului, şi când vedeam că şmecheria cu Uniunea Europeană a fost o păcăleală, o capcană distructivă, un Experiment-capcană în care intrând, ne-am autodistrus şi am fost distruşi, când din România lui Ceauşescu nu a mai rămas nici jumătate, noi, dacă se mențin la Putere aceste partide, dacă rămânem în NATO şi în UE, dacă vom merge deci pe aceeaşi cale, (şi nu se va întâmpla un Miracol în istoria noastră) NOI VOM DISPĂREA CA POPOR ŞI CA NAȚIUNE.

Concluzia acestor ultime două veacuri este limpede, singurul nostru prieten şi aliat (dar nu întotdeauna) este Marea Neagră. Restul, Imperiile şi națiunile înconjurătoare abia aşteaptă să fim slabi, să ne găsim într-o situație disperată, de criză profundă, abia aşteaptă să ne dezmembrăm ca să sară să apuce fiecare câte o halcă din trupul Țării, al Daciei. Pentru că Hitler le-a dat voie în 1940, nu ne-au luat Ungurii Arealul de Nord şi nu i-au vânat şi căsăpit pe români ca pe iepuri ? Acum în perioada postcomunistă UDMR-ul formațiunea politică a maghiarilor din România, care a fost aproape toți anii aceştia la guvernare, nu au cerut Autonomie, şi ca Statul român să nu mai fie Stata Național, unitar şi indivizibil ? Nu ne-au luat Bulgarii în 1940 cele două județe din sudul Dobrogei, adică nu au ciopârțit Țara, şi nu ni le-au mai dat înapoi ?

Aşadar de la o altă Țară din afara noastră noi trebuie să avem inteligența să nu ne aşteptăm la ajutor. Şi chiar să nu ne aşteptăm la nimic bun. Ungaria atâta aşteaptă, să ne ia fără nici o ruşine Arealul. Salvarea şi Tăria noastră nu stă într-o Putere străină, într-o altă Țară CI ÎN NOI ÎNŞINE. „Prin noi înşine" este deviza lansată de Mihai Eminescu pe care Liberalii şi-au însuşit-o fără nici o jenă. Ungaria ne aşteaptă la cotitură, să ne meargă rău, să se ivească un prilej doar,

doar or pune mâna pe Ardeal. Am spus că în decembrie 1989 a avut loc un Război militar mascat împotriva statului român, a poporului român şi a Românei. Ei bine, pe teritoriul Ungarie încă din primăvara anului 1989 s-au pregătit trupe de intervenţie în România. Putem să socotim acest lucru ca pe o Agresiune directă în decembrie 1989 a Ungariei la suveranitatea şi existenţa statului şi a poporului român. Ucraina nici ea nu ne vede bine, mai ales că avem teritorii la ea, pe care nici vorbă să ni le restituie. Serbia în decembrie 1989 a complotat şi ea împreună cu Ungaria, Uniunea Sovietică şi SUA la răsturnarea lui Nicolae Ceauşescu. O ţară sau o Putere străină te ajută dacă are interes, dacă are de câştigat. Uniunea Europeană este un Experiment negativ capcană în care deocamdată singura care a avut de câştigat a fost Germania.

Înseamnă că dacă vrem să ne meargă bine în istorie , să nu mai fim un Popor victimă al marilor puteri, şi al istoriei, (să ieşim din subistorie) adică dacă vrem să rezolvăm Problema românească, trebuie să ne bazăm numai pe noi înşine. Rugându-L pe bunul Dumnezeu să ne ajute.

Am arătat mai sus că singura cale prin care poate fi rezolvată Problema românească este ca pe parcursul a 40 de ani, a 60 de ani, a unui secol România să crească să se dezvolte şi să evolueze atât de mult încât să fie un Mare Popor şi o Mare naţiune. Prin nici o altă cale poporul român şi România nu pot ieşi din condiţia de Popor şi Ţară victimă, din situaţia care nu se mai termină de popor sărăcit, umilit, nefericit. Aceasta este singura soluţie prin care poate fi rezolvată Problema românească.

Aţi văzut, dacă am fost un popor mic, trupele germane ne-au învins şi ne-au înghesuit în primul Război mondial în triunghiul de la Iaşi. Mai aveau puţin şi ne scoteau din ţară. Guvernanţii se gândiseră şi la soluţia aceasta: de aceea au dat tezaurul Guvernului ţarist, tezaur pe care nu l-am mai văzut nici până astăzi. Pentru că am fost o ţară mică în 1939- 1940 Germania şi-a permis să dea Nordul Ardealului Ungariei, Ungaria şi-a permis să –i asasineze pe români la ei acasă, Uniunea Sovietică şi-a permis să ne dea ultimatumul din 28 iunie 1940, şi să ne someze să evacuăm Basarabia şi Bucovina în trei zile. Şi tot pentru că eram o ţară mică, Bulgaria şi-a permis să-şi revendice cele două judeţe din sudul Dobrogei.

Dacă în exterior nu ne putem baza pe nimeni, ci doar dacă s-o ivi o conjunctură favorabilă, să vedem acum pe ce forțe din interior, pe ce condiții, factori, premize ne putem baza ca să rezolvăm Problema românească. Nu putem să mergem mai departe fără a subliniem acest lucru foarte important : locul în care ne-a pus Dumnezeu, aici în jurul Carpaților, este unul foarte bun. Nu cum zice Cronicarul că ne-a aşezat Domnul în „calea răotăților". În aceraşi timp Dumnezeu ne-a dăruit cu multe bogății, aflate deasupra pământului şi cu bogății subpământene. Adică Domnu ne-a dăruit mulți talanți.

Asta a fost şi bine dar a fost şi rău. Una din cauzele pentru care Traian a pornit cele două războaie împotriva lui Decebal, din 101-102 şi din 105-106 a fost aurul Daciei. Acestea au fost principale cauze pentru care Traian a pornit Campaniile militare împotriva lui Decebal : 1. romanii mai plăteau tribut de pe vremea Domițian lui Decebal, 2. Decebal era un rege incomod, o amenințare pentru Imperiul, 3. şi nu în ultimul rând aurul Daciei, care putea să refacă visteria goală a Romei. Aurul Dacie, bogățiile ei au fost momeala care i-a adus pe romani în Dacia...Aducem acum în discuție conceptul de Mărime al poporului daco-roman dincolo de limita de la care poporul daco-român este de neînvins şi poate fructifica bogățiile şi potențialul strategic al locului în care ne-a pus Dumnezeu.

Aşadar, există o limită, un nivel de la care : dacă ne situăm mai jos de acest nivel ca Mărime a poporului, a țării, ca Putere economică şi Forță militară, este rău de noi. Orice Imperiu, orice Țară, orice Agresor ne poate face rău. Ei bine, nouă în istorie ne-a mers rău:

1. pentru că am fost marcați de patologiile psihologiei poporului daco-român, despre care am discutat mai sus, şi

2. ne-am situat ca Mărime a țării, ca Forță pe care o puteam opune unui Agresor, sub acest nivel, sub această limită. Fiind noi mereu sub acest nivel, Imperiul roman a putut să-l învingă pe Decebal…Dacă Dacia putea dezvolta o Forță militară de două ori mai mare decât a reuşit să adune în acest caz, Decebal l-ar fi învins pe Traian. Şi ar fi fost foarte bine de Dacia, de poporul dac. De regii daci, şi de noi, poporul daco-român.

Aşa cum am demonstrat, în acest joc al Războaielor daco-romane au intervenit mai mulți factori, ne referim la trădarea lui Decebal, la lipsa de genialitate a regelui dac, care au înclinat balanța în favoarea lui Traian. După ce Dacia s-a atomizat, nemaiavând o Conducere unică, un rege (aveau în codul genetic gena dezbinării, a neunirii, şi a neascultării de un Conductor, moştenită de la traci, aşa cum ne spune Herodot) fiind acum formată din mii de sătuce care se întindeau din nordul Mării Negre peste Carpați şi Panonia, la venirea popoarelor migratoare nu a mai existat aici, în spațiul carpatic, o Forță militară, Mărime social-economică situată peste acest Nivel de care vorbim noi, care să spulbere pur şi simplu cetele barbare ce veneau de la răsărit şi să le arunce din nou în Asia. Fiind doar o masă amorfă de oameni, protoromânii din mileniu întâi neunindu-se şi neputând forma şi dezvolta o Forță militară care să respingă popoarele migratoare, au preferat să fugă în codri ca să scape cu viață. Aşa ni s-a format, cum am arătat mai sus, şi ni s-a dezvoltat instinctul defensiv, starea de frică, de angoasă în fața străinului, mai târziu atitudinea de ploconeală în fața Agresorilor, care nu ne-a părăsit toată istoria. Aşa ne-am format deci ca un popor slab, ros pe dinăuntru de slăbiciunile datorate patologiilor psihologiei poporului daco-român.

Peste 1200 de ani, când regele Carol de Anjou, în 1330, a intrat în Țara Românească s-o cucerească şi să-l alunge pe Basarab I, chiar dacă Mărimea Poporului, Mărimea Forței pe care Basarab I putea s-o opună lui Carol Robert de Anjou a fost mai mică, ea a fost suplinită 1. de unirea întregului popor şi 2 de geniul lui strategic şi de conductor, de geniul politic al lui Basarab I. Sub această limită ca Mărime social economică şi ca Forță militară s-a aflat Țara Românească şi în timpul lui Mircea cel Bătrân. Aşa cum ştim însă şi de data aceasta Marele om politic şi marele strateg care a fost Mircea cel Bătrân a suplinit prin geniul său, micimea armatei sale. Aşa s-au petrecut lucrurile şi în timpul lui Ştefan cel Mare.

Să precizăm 1. că Poporul român, Valoarea lui, Forța lui militară a crescut enorm datorită geniului Conductorului. Conductori ca Ştefan cel Mare să fi avut mai mulți în istorie. Şi Mihai Viteazul dacă ar fi avut o țară şi o Armată peste limita de care vorbim, alta ar fi fost istoria poporului român.

În concluzie, atâta timp cât Mărimea Țării Româneşti, a României, a poporului daco-român va fi sub acest Nivel de care am vorbit, noi vom fi tot timpul în primejdie. În situația de a fi amenințați, de a fi jefuiți, de a fi umiliți, exploatați, aşa cum s-a întâmplat după cel de al doilea Război mondial, când ruşii ne-au jefuit până nu au mai putut Şi aşa cum se întâmplă acum în perioada postcomunistă când Occidentul ne-a jefuit aducându-ne la sapă de lemn, transformând o Românie supraindustrializată (nu superindustrializată) într-o Piață de desfacere, şi o Țară Independentă cum eram pe vremea lui Ceauşescu într-o colonie jefuită la sânge.

De aceea nu este bine să ne aflăm ca valoare generală de țară sub Limita benefică, sub nivelul de care vorbeam. Ci trebuie să facem tot ce este posibil pentru a ne dezvolta, pentru a creşte ca țară, ca Organism socio-economic, astfel încât să ne situăm pe un nivel superior față de Limita, de nivelul despre care am vorbit. A ne situa peste acest Nivel, când România va fi o țară puternică, bogată, dezvoltată, şi când alte țări, sau Imperii nu ne mai pot face rău, ÎNSEAMNĂ A REZOLVA PROBLEMA ROMÂNEASCĂ, tema centrală a acestei cărți.

Problema românească nu poate fi rezolvată nici declarând război Ungariei, nici condamnând la moarte Clasa politică românească foarte periculoasă pentru poporul român, vinovată pentru distrugerea României, deci în nici un caz pe cale militară, nici integrându-ne în Uniunea Europeană, Experiment mondial negativ în care am fost atraşi ca într-o capcană, ci într-un singur mod. ORGANIZÂNDU-SE ACEST POPOR, ADUNÂNDU-ŞI TOATE FORȚELE ŞI ÎNCORDÂNDU-NE DIN TOATE PUTERILE NOASTRE PE O PERIOADĂ DE CÂTEVA GENERAȚII, DE 30, DE 40, DE 50 DE ANI ASTFEL ÎNCÂT SĂ CREŞTEM ÎN ACEASTĂ PERIOADĂ CÂT NU AM CRESCUT TOATĂ ISTORIA. DACĂ REUŞIM NOI SĂ AVEM O PERIOADĂ BUNĂ DE CREŞTERE DE 20 DE ANI, după aceasta, căci ne-am învățat acum, putem să avem o perioadă şi de 30 de ani, şi dacă vom avea o perioadă de 30 de ani de creştere şi dezvoltare susținută, atunci vom putea avea o perioadă de creştere, de dezvoltare şi de evoluție de 50, de 60, de 80 de ani. După 80 de ani vom fi un popor mai mare decât Franța, decât Spania. Şi atunci,

dacă vom creşte ca Valoare generală de Țară peste acea limită benefică, s-o numim aşa, da, VA FI BINE DE POPORUL ROMÂN. Atunci vom putea să fructificăm toate bogățiile pe care ni le-a dăruit Dumnezeu, şi întregul potențial uman, inteligența şi creativitatea tuturor românilor. Atunci nu vom mai fi amenințați cu dispariția ca popor, aşa cum suntem acum.

Revenim acum la ideea noastră de mai sus : dacă am fi avut acum 150 de ani un Gânditor politic care să fi construit în Plan mental acest Proiect al salvării poporului român şi a României prin ieşirea din starea de Victimă, (scoaterea din subistorie) când suntem jefuiți de Alții, şi amenințați cu dispariția, şi trecerea într-un Nivel superior de dezvoltare şi evoluție ? Spuneam că noi am avut în ultimele după veacuri numai trei Mari Gânditori politici : Tudor Vladimirescu, al cărui Proiect Mental, pe care el a putut să-l pună în practică, era de a scăpa țara de tagma jefuitorilor, Nicolae Bălcescu, sufletul Revoluției de la 1848, şi marele poet şi gazetar Mihai Eminescu. Ei bine, Mihai Eminescu a intuit această necesitate de a ieşi din starea de victimă, şi de a urca peste Limita benefică, peste Nivelul de la care suntem un Mare popor, o Mare Națiune, şi nici o altă Țară, nici un alt Imperiu nu ne mai poate face rău. Iată ce zicea marele Gânditor şi gazetar politic Mihai Eminescu : „aprofundarea studiului filozofilor germani m-a făcut să mă orientez către ***elaborarea unei filosofii practice, vizând scoaterea României din subistorie*.”**

Ideea lui Eminescu este vizionară, genială, profundă şi esențială. El a pus de fapt degetul pe rana, pe esența istorie noastră**: elaborarea unei filozofii practice care să vizeze, să urmărească „SCOATEREA ROMÂNIEI DIN SUBISTORIE”**. Este vorba despre o Intuiție genială, exprimată uimitor de limpede, România şi poporul român trebuie scoase din nivelul subistoriei.

Desigur că termenul subistorie este aici metaforic, simbolic, pentru că în vremea lui Eminescu, România ajutase Rusia să câştige Războiul cu Poarta, la 1877-1978, când chipurile am devenit țară independentă, economia şi societatea românească intrau în epoca modernă. Se construiau căi ferate, apărea industrii, Concernele germane şi austro-maghiare se instalează bine pe piața românească,

cultura şi învăţământul se dezvoltau şi ele… Nu putem să spunem că la 1880, când Eminescu scria articolele lui Politice, România se găsea în subistorie. La 1859 fusese realizată Unirea Moldovei cu Țara Românească.

Scoaterea Țării din subistorie, cum spune Eminescu, trebuie înțeleasă în sensul în care vorbim noi astăzi în temeni mai exacți, mai precişi; scoaterea României din nivelul în care ea este o țară mică, exploatată şi folosită geopolitic de Marile Puteri, şi urcarea ei mai sus de limita benefică, urcarea ei dincolo de nivelul de la care în sus suntem o țară Puternică, bogată, dezvoltată. Or România nici până acum, anul 2012, când scriem aceste Scrisori politice, nu a reuşit să treacă, să urce dincolo de Limita fericită, de Nivelul salvator, să-l numi şi aşa. Şi tocmai pentru că nu a reuşit să iasă din starea aceasta când suntem un popor şi o țară victimă, în primul Război mondial era cât pe-aici să fim învinşi definitiv, în 1940 Germania lui Hitler şi Uniunea Sovietică a lui Stalin ne-au ciopârțit, în 1945 Anglia şi Statele Unite ne-au vândut ca pe o buleandră lui Stalin, iar după Lovitura de stat din decembrie 1989, Rusia ne-a lăsat din brațe, de fapt ne-a aruncat în brațele Occidentului, unde am căzut în Experimentul capcană numit Uniunea Europeană, care ne-a distrus aproape total.

Aşadar, tocmai pentru că ne-am aflat ca Mărime, ca Valoare generală de țară, sub Limita benefică, noi am fost mingea, sau zdreanța cu care Marile Puteri s-au jucat, aruncându-ne când în brațele Rusiei, când în brațele Occidentului.

Şi zice Eminescu în continuarea ideii lui geniale despre „ scoaterea României din subistorie" : „*Interesul practic pentru patria noastră ar consta, cred, în înlăturarea oricărei îndreptățiri pentru importul necritic de instituții străine"*

Aşadar Eminescu este vehement împotriva „importului necritic de instituții străine". Se referea la importul de instituții din Occident. Să subliniem şi faptul că Eminescu utilizând termenul de necritic, „importul necritic", el nu înlătură total ideea de a prelua de la Occident anumite instituții, sau legi, sau modele culturale etc, ci accentuează ca această preluare să fie una critică. Să fie una trecută prin filtrul gândirii şi al sufletului nostru. Să fie una care „se

potriveşte” cu psihologia, filozofia spiritului românesc, cu firea românilor.

Din păcate ideea scoaterii României din subistorie, nu a fost fructificată de gândirea social politică de după el. După Eminescu nu au mai apărut Gânditori politici. Toate curentele politice şi partidele politice care au apărut, începând cu anul 1875, când a fost înfiinţat Partidul Liberal, liberalismul, social-democraţia, socialismul, comunismul, au fost toate curente de gândire francmasonice, străine de psihologia şi de firea poporului român, apărute în Europa şi importate, aduse în ţară. Pe baza acestor curente politice s-au înfiinţat la noi partidul Liberal, în 1875, Partidul social-democrat, 1893, apoi în 1921 partidul Comuniştilor din România, care a fost de la început o oficină bolşevică, înfiinţat în cadrul Internaţionalei a II-a. Tristul adevăr este că **noi nu am fost capabili să gândim un curent politic care să fie expresia nevoilor, a psihologiei ,a culturii şi a aspiraţiilor poporului român.** Am acceptat curente şi Partide politice străine de noi, de fiinţa neamului românesc, în care s-au înscris, şi la conducerea cărora au ajuns spermatozoizii - hiene ale Puterii despre care am vorbit. Şi care au format clasa politică românească ! Un asemenea curent de Gândire politică românească, nedefinitivat însă, neelaborat complet, ci doar schiţat, începuse Mihai Eminescu. Din păcate, aşa după cum ştim, a fost asasinat şi împiedicat să elaboreze acest Curent politic, care era unul constructiv, patriotic, naţional.

N-am avut, ce lucru trist, gânditori care să-l înţeleagă şi să ducă mai departe gândirea social-politică a marelui gazetar Mihai Eminescu. Dimpotrivă, datorită faptului că partea de sus a Piramidei sociale româneşti, clasa politică era bolnavă de Egoplasm, de politicianism, de celulită-individualistă, de Inteligentă negativă, de Axiofagie, politicienii în loc să recepteze ideile politice ale lui Eminescu l-au urât şi l-au asasinat într-un mod cinic. Dacă este adevărat că au existat interese străine care au cerut înlăturarea lui Eminescu din gazetărie, din viaţa publică mai precis, clasa politică a vremii lui, lumea culturală din epoca, nu au putut suporta şi accepta o Minte clarvăzătoare, mintea unui Mare Gânditor politic, şi a unui mare patriot, care milita pentru viitorul poporului lui şi atunci i-au înscenat nebunia asasinându-l mişeleşte. (A se vedea romanul nostru

cinematografic „Asasinarea Marilor Martiri ai Poporului Român, roman publicat de o editură on-line internațională, care poate fi citit şi cumpărat pe librăriile on-line Amazon com www.amazon.com stefan dumitrescu sau Barnes et Nobles stefan dumitrescu)

Clasa politică din vremea lui, subliniem acest lucru, nu putea suporta o Minte superioară, un Mare gânditor politic ca Eminescu, da, care punându-i oglinda în față i-a arătat micimea, goliciune şi ticăloşia. Eminescu ştia cât de urât este. În acelaşi timp însă el ştia că avea să lupte până la capăt cu această clasă politică : „*Sunt un om urat si temut, fără nici un folos…, unul din oamenii cei mai urâți din România…Naturi ca ale noastre sunt menite sau să înfrângă relele sau sa piară, nu să li se plece lor*", scria Eminescu. Din păcate Eminescu nu a învins, bine ar fi fost să fie aşa, ci a pierit, aşa cum chiar el a prevăzut.

Privită prin prisma patologiile psihologiei poporului român (care izbucnesc, se manifestă cu mai multă intensitate şi profunzime cu cât urcăm spre Vârful piramidei sociale) faptul că Eminescu era urât şi că el a fost asasinat în modul cel mai viclean, cinic şi oribil ni se pare din păcate un lucru „normal", pe cale de consecință. Din păcate. spunem lucrul acesta cu mare durere. Şi iată de ce : cu cât urcăm spre Vârful Piramidei sociale româneşti, setea spermatozoizilor, a acestor indivizi bolnavi de egoplasm şi de politicianism (de patologia puterii) de a ajunge în vârful Puterii este din ce în ce mai mare. Concurența, lupta dintre ei, dusă în modul cel mai perfid, dar acerb, ajunge la cote maxime. Beția puterii le ia mințile, astfel că asasinatul, înlăturarea prin orice mijloace a adversarilor devine un lucru normal, un lucru necesar.

Păi Eminescu le spusese în față acestor spermatozoizi-hiene ale puterii care se aflau în triunghiul din Vârful piramidei sociale că ei sunt nişte lichele, nişte nonvalori, că îi interesează numai câştigul fără muncă şi puterea, banii, averea. Că ei sunt un pericol pentru țară. Ceea ce şi erau, şi aşa avea să fie clasa politică românească de la început până acum. Şi aşa va fi şi în viitor dacă nu va fi înlăturată, distrusă. Şi înlocuită cu o clasă conductoare formată din oameni cinstiți, inteligenți, valoroşi, buni specialişti, patrioți. Puterea, acest triunghi al Puterii din Vârful Piramidei sociale româneşti acționează, funcționează ca o fată morgană care îi cheamă pe aceşti

spermatozoizi-hiene ale puterii, ca un aspirator - capcană în care cad toți aceşti oameni bolnavi, setoşi de putere. Vârful piramidei Sociale româneşti este cu adevărat un aspirator - capcană.

Aici în acest triunghi ajung cei mai dotați spermatozoizi, cei mai rezistenți, cei mai puternici, cei mai vicleni, dotați cu Inteligență negativă, cu o motivație psihică extraordinară, cu un tupeu, cu o neruşinare şi cu un cinism teribile, pentru că ei de fapt sunt bolnavi. Altfel spus, sunt nebuni, bolnavi grav de nebunia Puterii. Majoritatea acestor bolnavi de egoplasm sunt paranoici, ca Ceauşescu, în grade diferite. Ei sunt atât de bolnavi de putere, de beția puterii, încât în setea lor de a ajunge în Vârf îşi pierd controlul, îşi pierd rațiunea, le ia Diavolul mințile, şi atunci comit crime cu uşurință, numai ca să-şi înlătura adversarul, pe cel care le stă în cale şi să-şi atingă ținta.

Titu Maiorescu era orbit în interiorul lui de ura, de invidia, de dorința de a-l elimina pe Eminescu. Faptul că Eminescu era o valoare incomparabil mai mare decât el, faptul că îi demasca pe politicieni, deci şi pe el, a făcut ca în sinea lui să-l urască enorm pe Eminescu şi să dorească, să gândească eliminarea lui. Cum Eminescu era o mare personalitate, o personalitate publică, nu puteau să-l omoare, să-l execute fizic. Asasinarea fizică, brutală a lui Eminescu ar fi trezit bănuieli, şi în urma anchetei firul, firele ar fi dus la asasini. De aceea s-au gândit la o asasinare mascată, lentă, chinuitoare, în stilul judecăților francmasonice, asemănătoare execuțiilor masonice. Titu Maiorescu, unul din Creierele care au gândit şi au premeditata acest asasinat, nu a fost singurul…

De acest asasinat trebuie să fi ştiut şi primul Ministru Ion Brătianu, şi chiar regele Carol I, care se fac vinovați de faptul că au acceptat acest asasinat şi nu au făcut nimic ca să-l împiedice…La fel de vinovați sunt şi Mihai Kogălniceanu, pe care Eminescu l-a prețuit, şi Vasile Alecsandri, care era mason şi ştia foarte bine că Eminescu nu este nebun, dar a tăcut. Dar mai ales Ioan Slavici, „prietenul” lui Eminescu, informator al Serviciului secret Austro-maghiar, infiltrat în Societatea secretă „Carpații”, care milita pentru unirea Țării cu Ardealul, de unde trimitea note informative lui Maiorescu. Note informative care ajungeau la Viena prin Titu Maiorescu, de unde Petre Carp, şi el unul din asasinii lui Eminescu, îi cerea lui Titu Maiorescu, „da, mai potoliți-l pe Eminescu.

Acest triunghi al Puterii din vârful Piramidei sociale româneşti a fost de la început infiltrat de spionii puterilor străine care cunoşteau, controlau tot ce se întâmplă în Ţara Românească. Sau din oameni cumpăraţi, plătiţi de Puterile străine, de Imperiul Austro-ungar, de Germania, de Rusia, mai târziu în secolul XX de Puterile care au făcut jocurile politice pe scena europeană şi în ţara aceasta. De exemplu Carol I a suspecta-o pe soţia sa, regina Elisabeta, că era informatoare a Ohranei, serviciul secret al ţarului Rusie, iar în perioada interbelică Elena Lupescu, amanta lui Carol I, fusese şi ea racolată de NKVD, teribilul serviciu secret al Uniunii Sovietice.

Aşa avea să fie tot timpul infiltrat cu informatori, cu agenţi de influenţă acest Triunghi al morţii din vârful Piramidei sociale româneşti. După al doilea Război Mondial Stalin nu a mai apelat la informatori şi la agenţi de influenţă, ci şi-a trimis Consilierii să conducă România. De la 23 august 1944 până în 1964 România a fost condusă nu de Gheorghiu Dej şi de comuniştii români, ci de Consilierii sovietici. Gheorghiu Dej, Biroul Permanent sau Biroul Politic al C. C al PMR, cum se numea, partidul care chipurile conducea România, erau de fapt executanţii consilierilor ruşi.

România până în 1964, când Gheorghiu Dej a reuşit o mică distanţare de Moscova, a fost de fapt colonie Sovietică. Aşa cum acum este Colonia Occidentului, care ne-a jefuit şi ne-a stors de tot ce aveam. În 1948, Ana Pauker, cominternistă, pionul lui Stalin în Conducerea Partidului Muncitoresc Român, alături de Gheorghiu Dej, deşi insula Şerpilor nu fusese luată de Stalin, era a noastră, i-a oferit-o satrapului sovietic Cadou . Aşa am pierdut Insula Şerpilor. Tot ea, informaţia este neoficială, i-ar fi propus lui Stalin ca România să devină republică unională a Uniunii Sovietice. Noroc că Stalin a refuzat, pentru că poate şi astăzi eram republică Unională.

Referindu-ne la acest triunghi al Morţii din Vârful Piramidei sociale româneşti, pentru că el este infestat, ocupat de spermatozoizii-hiene ale Puterii, el este cu adevărat un spaţiu al trădării şi al morţii, semănător unui Creier cancerizat. În acest triunghi al morţii nu rezistă oamenii cinstiţi, corecţi, patrioţi, valorile autentice. Aşa se explică de ce noi l-am trădat pe Alexandru Ioan Cuza, de ce regele Carol I, sătul de violenţa luptelor politice de la noi, a lipsei de caracter a politicienilor, a vrut să abdice. Aşa se

explică aducerea în 1930 pe tronul României a unui cartofor afemeiat şi a unui aventurier politic, ne referim la regele Carol al II-lea, care a făcut mult rău României. Aşa se explică cele 6 asasinate de Prim miniştri ai Româneai de la Cuza încoace.

Aşa se explică asasinarea Căpitanului, a lui Zelea Codreanu, Conducătorul Mişcării legionare, şi a Căpeteniilor legionare, din ordinul lui Carol al II-lea, fapt care a atras după sine un lanț de asasinate oribile. Aşa se explică trădarea mareşalului Ion Antonescu, da, când România a fost dată degeaba, ca o buleandră, lui Stalin, cu Armată cu tot, pentru că aşa le dictau interesele Complotiştilor, care erau mai importante decât interesele țării. Aşa se explică asasinarea lui Lucrețiu Pătrăşcanu, şi el conductor al Partidului Comunist Român, participant alături de Emil Bodnăraş, dezertor din Armata română, şi el membru al Conducerii Partidului Comunist, la organizarea complotului împotriva lui Ion Antonescu. Cel care l-a predat ruşilor pe Mareşal. Peste câțiva ani Lucrețiu Pătrăşcanu avea să fie asasinat de Gheorghiu Dej, în lupta pentru Putere. Gheorghiu Dej îl invidia pe intelectualul Lucrețiu Pătrăşcanu, profesor universitar, om de cultură, autorul unor cărți interesante, şi se temea ca Pătrăşcanu să nu-i ia locul.

Şi atunci l-a eliminat, el, care era un analfabet pe lângă Pătrăşcanu, care era mult mai viclean decât profesorul Lucrețiu Pătrăşcanu, dar care avea instinctul de linx al puterii. De aceea Gheorghiu Dej era poreclit încă din timpul vieții lui Vulpea. Şi tot pentru Putere, ca să-i ia locul, omul Moscovei, al KGB-ului, Ion Iliescu i-a trădat şi i-a asasinat pe Nicolae Ceauşescu şi pe Elena Ceauşescu, părinții lui adoptivi, cei care l-au propulsat în funcții. Aşadar nu este de glumă şi nu trebuie tratată superficial această patologie psihică a Puterii.

Având de două secole acest Triunghi al puterii din Vârful Piramidei sociale româneşti bolnav de cancerul puterii, este limpede de ce poporul Român şi România mai mult s-au târât prin timp, supraviețuind cum a dat Domnul. Singurul nostru Moment fericit, benefic pentru istoria noastră, a fost realizarea Marii Uniri din 1918. Când, trebuie să recunoaştem, am fost ajutați de Dumnezeu, şi când poporul acesta a jertfit peste 800 de mii de soldați morți în Primul Război mondial.

De aceea credem noi trebuie să privim acest Vârf al Piramidei Sociale a România cu toată luciditatea şi cu tot spiritul critic. Pentru că de aici ni s-a atras nefericirea şi nenorocul. Acum este limpede că având în fruntea lui această tipologie umană bolnavă, poporul român nu putea realiza mai mult în istorie.

Ca să ne salvăm în istorie, noi trebuie acum, când ne cunoaştem mai bine ca popor, când ne cunoaştem mai bine istoria, când ştim care au fost şi sunt cauzele, factorii care au făcut să avem o istorie de popor victimă, să încercăm să ieşim ca popor şi ca naţiune din subistorie, cum zicea Eminescu, din condiţia de popor victimă, de popor aflat sub vremi, aflat la cheremul Marilor Puteri, a clasei politice româneşti, trădătoare şi criminale.

Pentru aceasta va trebui să gândim, să realizăm în Plan mental, pus pe hârtie, un Proiect de salvare a noastră ca naţiune şi ca popor, un Proiect, o Strategie de scurtă şi de lungă durată, prin care poporul român să urce deasupra acelei Limite benefice despre care am vorbit, când ne va fi bine, când vom putea să ne dezvoltăm plenar, să nu mai depindem de alţii. Acest Proiect, aşa după cum se ştie, există. El a fost realizat în cadrul Birului de Viitorologie, încă din anii 1990, şi a fost publicat. Există înregistrat la ORDA. El a fost folosit ca bază, ca Platformă ideologică a Programului Partidului Dezvoltării şi Evoluţiei maximale a României (P D E R, Mişcarea Românească), ca bază doctrinară a Mişcării Româneşti.

Acest Proiect de salvare a poporului român şi renaştere a României, pus în practică, ne va ajuta să trecem într-o perioadă istoriceşte relativ scurtă de la starea de Popor victimă, folosit de Imperii şi de Marii Asasini Economici pentru a fi jefuit şi manipulat, la starea de popor normal, demn, care se autoconduce singur, la condiţia de naţiune suverană, dezvoltată, care este subiect istoric (nu obiect al intereselor marilor puteri), care nu mai poate fi manipulată şi exploatată de Marile Puteri. Care nu mai poate fi jefuită, şi care nu mai poate dispărea.

Articolul 16

EXPLICAREA DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI ROMÂN. ÎNȚELEGEREA MAI PROFUNDĂ A FENOMENULUI ROMÂNESC

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMÂN, CLASEI INTELECTUALE LAMENTABILE ŞI CRIMINALEI CLASE POLITICE

ROMÂNIA ARE NEVOIE DE MARI GÂNDITORI POLITICI, DE MARI OAMENI POLITICI ŞI DE MARI GAZETARI, TOCMAI CA SĂ NE EXPLICE LUCRURILE PROFUNDE ALE ISTORIEI, ALE PSIHOLOGIEI POPORULUI DACO-ROMÂN CA SĂ NE ARATE CAUZELE CARE AU FĂCUT SĂ AJUNGEM AICI !

ŞI SĂ AVEM ISTORIA CÂINEASCĂ PE CARE AM AVUT-O ! ŞI CA SĂ NE VINDECE DE ACESTE PATOLOGII, CA SĂ NE AJUTE SĂ NE SALVĂM ÎN ISTORIE ! SĂ NE FIE ŞI NOUĂ BINE ÎN TIMP ! CA SĂ NE AJUTE SĂ NE CUNOAŞTEM ŞI SĂ NE ÎNȚELEGEM PE NOI CA NEAM, CA POPOR, CA INDIVIZI UMANI !

SISTEMUL DE PATOLOGII AL PSIHOLOGIEI POPORULUI ROMÂN

DE CE SUNTEM UN POPOR CORUPT ŞI DE CE NU FUNCȚIONEAZĂ INSTITUȚIILE ROMÂNEŞTI ?

DE CE NU AM AVUT ŞI NU AVEM PARTIDE POLITICE ? DE CE INSTITUȚIILE ȚĂRII NU FUNCȚIONEAZĂ ?

DE CE ORGANISMUL POPORULUI ROMÂN ESTE BOLNAV, IAR ROMÂNIA NU FUNCȚIONEAZĂ ?

SE MAI POT SALVA ÎN ISTORIE POPORUL ROMÂN ŞI ROMÂNIA ?

Iată o întrebare pe care ar trebui să ne-o punem, plângând, gemând de durere, toți românii. Aşa cum am mai spus în lucrările noastre, LA ORA ACTUALĂ PROBLEMA NUMĂRUL 1 A POPORULUI ROMÂN ŞI A ROMÂNIEI ESTE SALVAREA NOASTĂ ÎN ISTORIE. După 23 de ani, timp în care am fost Obiectul şi Victima Celui mai Mare Război mascat din istoria noastră, Organismul românesc a fost atât de distrus încât mai suntem abia jumătate din cât eram în 1989.

De douăzeci de ani, din anii 90 de când am văzut că se întâmplă ceva foarte grav cu noi ca popor, că suntem Obiectul şi Victima unui Mare Război mascat, ne-am pus această întrebare : va rezista oare România şi poporul român acestui Mare Război mascat invizibil, mai ales dacă suntem un popor grav bolnav de sistemul de patologii ale Psihologiei poporului român descrise mai sus ? Adevărul este că nu ne aşteptam ca Poporul român *să cedeze* atât de uşor, să se autodistrugă lamentabil, să se lase jecmănit, mințit, umilit, fără să opună nici o rezistență, jefuit într-un hal inimaginabil, singura lui reacției fiind nu aceea de a lupta cu cei care îl jefuiesc, îl umilesc şi îl distrug, CI DE A-ŞI LUA LUMEA ÎN CAP ŞI DE A FUGI**. Deci de a fugi, subliniem. O reacție mai facilă, mai sinucigaşă, mai proastă, nici că se putea imagina**.

După ani de cercetări şi studii de când stăm aplecați asupra acestei teme, asupra Poporului daco-român, şi cu siguranță că lectorul va fi de acord cu noi, CONCLUZIA ESTE CĂ SUNT PUȚINE ŞANSE SĂ NE SALVĂM ÎN ISTORIE. Sunt şi mai puține şanse să reuşim să demarăm un proces de creştere şi dezvoltare a Organismului românesc, a Ființei naționale care să ne propulseze, să ne ducă mai sus de Limita benefică, de Nivelul salvator despre care

am vorbit mai sus. **Adică sunt foarte puţine şanse să rezolvăm Problema românească, tema centrală a acestei Cărţi**, alcătuită din Articole scrise pentru presă. Din păcate, aşa cum am mai spus, sunt şanse mari să dispărem ca popor în viitorul apropiat. După 22 de ani de la Războiul mascat din decembrie 1989 dus împotriva Statului şi a Poporului român, din 23 de milioane de locuitori mai suntem în viaţă 18 milioane de români, aceşti 5 milioane de români fiind asasinaţi, să ne fie clar, prim mijloace indirecte, dar foarte eficiente. De aceea Biroul de Viitorologie de la Bucureşti vorbeşte de CEL MAI MARE HOLOCAUST, GENOCID DIN ISTORIA NOASTRĂ PRODUS ÎN ACEASTĂ PERIOADĂ.

Dintre aceşti 18 milioane câţi am mai rămas, peste 5 milioane de români sunt plecaţi peste graniţă. În ţară mai sunt deci 13 milioane de români, dintre care peste 3 milioane, după unele surse, 4 milioane sunt ţigani. Fără naţionalităţile conlocuitoare mai suntem 8-9 milioane de români. Cum rata de naştere a ţiganilor este foarte mare în comparaţie cu indicele de natalitate al românilor, calculele prognostice arată că după 2020-2025 numărul ţiganilor va depăşi în România numărul românilor. Acest fapt înseamnă că noi, românii, vom deveni a doua etnie în stat (care stat ?, pentru că după căderea lui Ceauşescu statul român autentic a dispărut, pentru cât timp oare ?, el fiind înlocuit de un Pseudo-stat sau Anti-stat, care este un Instrument în mâinile Celor care au distrus şi distrug România), după ţigani, fapt care echivalează cu dispariţia noastră ca popor.

Cercetările şi studiile Biroul de Viitorologie arată că în decembrie 1989 în România nu a avut loc nici o revoluţie, **a avut loc o Lovitură de stat, şi mai mult decât o Lovitură de stat, un Război mascat-invizibil dus împotriva poporului român, a statului român şi a lui Ceauşescu**. Ceauşescu, Statul român şi Partidul comunist au dispărut o dată cu Ceauşescu. Subliniem, în decembrie 1989 a fost deci o lovitură de stat, mascată şi ambalată într-o revoltă populară, bine stimulată şi întreţinută, acestea făcând parte dintr-un Întreg mai mare pe care noi îl numim Război Militar combinat cu un Război Mascat invizibil dus împotriva statului, a poporului român, a naţiunii române, şi în ultima instanţă împotriva Ceauşeştilor, care au fost alungaţi de la putere şi asasinaţi mişeleşte. Ca în evul mediu. Ce barbarie !

După căderea lui Nicolae Ceauşescu poporul român, întregul Sistem socio-economic românesc a devenit Victima Celui mai Mare Război mascat invizibil din istoria poporului dac, Război invizibil format dintr-o sinteză de războaie informaționale, psihologice, financiare, economice, culturale, ecologice, sistemice, educaționale, etc.

Acest tip de Război Mascat-Invizibil (strategii americani îl numesc Război din generația a 4-a sau a 5-a) în 20 de ani a distrus mai mult de jumătate din Sistemul socio-economic românesc, din Ființa națională românească. În afară de Biroul de Viitorologie de la Bucureşti, BVB, care a publicat Comunicate pe tema acesta în presă, care a transmis Preşedinției, celor trei Preşedinți care s-au perindat la Conducerea României, tuturor Guvernelor care au fost, Parlamentului, Armatei, Serviciilor secrete, CSAT, Comunicate şi Scrisori de consiliere ÎN CARE LE-AM SPUS NEGRU PE ALB CĂ ROMÂNIA SE AFLĂ ÎN RĂZBOI, nici o altă Instituție, nici o publicație, nici un gazetar, nici o Persoană, nici o televiziune nu a reacționat la Anunțul nostru, că România se află în cel mai periculos, pervers şi distructiv război care s-a purtat din neolitic până azi pe acest pământ din jurul Carpaților.

Nici o altă Instituție, nici o persoană, nici o Conştiință în afară de Biroul de Viitorologie (ne-am fi aşteptat de la un scriitor, un filozof, un politolog, om de ştiință) nu a mai afirmat că România se află în Război. Din păcate nimeni nu a mai a îmbrățişat teza noastră. Or faptul că Sistemul socio-economic românesc a fost distrus mai mult de jumătate este dovada limpede că România chiar **a fost şi este Victima unui Mare Război mascat invizibil, pe care Instituțiile țării, care au această sarcină a apărării țării, nici măcar nu l-au perceput, dar să îl mai descifreze.** Nici nu-i duce mintea, vai, dar nici nu le pasă de poporul român şi de România…

Nu vom insista pe analiza acestui Război Mascat invizibil pentru că o facem pe larg într-o carte dedicată special acestui Mare şi Tragic Subiect, carte intitulată ROMÂNIA SE AFLĂ ÎN RĂZBOI.. Dar faptul că nici presa, nici oamenii de ştiință, nici Academia Română, nici Academia Oamenilor de ştiință, nici scriitorii, nici presa, intelectualitatea în general nu au realizat că România se află în Război, că este Victimă, nu a unui Război militar, ci a unui Mare

Război mascat, (în care Agresorul îţi apare ca prieten, iar tu habar nu ai cine este, de metodele şi mijloacele prin care te distruge, deşi vezi că ţi-a distrus Ţara mai multe de jumătate), ne îngrijorează profund. Parcă am fi un popor de orbi şi de surzi, de autişti, de oligofreni. Să fie toţi acei care se află la Conducerea Ţării, a Principalelor Instituţii naţionale oligofreni, sau autişti ?

Este limpede că marea majoritate a oamenilor care se află în jumătatea de sus a Piramidei sociale româneşti nu sunt interesaţi de Poporul Român, de România, de viitorul nostru, sunt fiinţe umane egoplasmatice. Aceeaşi afirmaţie o facem şi despre românii aflaţi în cea de-a doua jumătate, de jos, a Piramidei sociale româneşti. Pe români în general nu-i interesează Ţara lor, destinul ei, îşi vede fiecare de interesul lui de biet şobolan care reuşeşte să supravieţuiască.

Suntem ca pe vremea lui Eminescu : el scria, sărmanul din tot sufletul, Articolele lui care apăreau în Timpul şi în care arăta situaţia catastrofală a Ţării, a corupţiei, starea jalnică a învăţământului, a economiei, în care le arăta românilor cât de imorală şi cât de periculoasă este clasa politică, DAR NU-I PĂSA NIMĂNUI. La fel şi acum. Le pasă partidelor politice că România a fost distrusă mai mult de jumătate, şi că ne îndreptăm către dispariţie ? Nici în fund nu le doare ! Le pasă artiştilor şi oamenilor de ştiinţă români, celor care lucrează în presă, intelectualilor, clasei intelectuale, că românii suferă, că suntem săraci, umiliţi, fără viitor, că nu avem ce mânca ? De ce nu le pasă ? Din cauza patologiilor psihologiei poporului român despre care am vorbit în această carte. Din cauza Egoplasmului, a Politicianismului, a Axiofagiei, a Atomitei, a Inteligenţei negative, a Celulite individualiste etc

Ei bine, în acest caz ce trebuie făcut? Suntem convinşi că Biroul de viitorologie de la Bucureşti nu este singura Conştiinţă lucidă care şi-a dat seama de tragedia prin care trece România. Că Occidentul, U E, ne-a atras într-un Experiment-capcană distructiv şi autodistructiv, pentru a ne transforma într-o primă etapă în Piaţă de desfacere şi în Colonie, urmând ca în etapa a doua să distrugă poporul român şi să-l înlocuiască, vai, cu un viitor popor al ţiganilor.

Cei care au atras România în acest Mare Experiment negativ care este Uniunea Europeană, Occidentul, Marii Asasini Economici,

Stăpânii lumii, Marii Bancheri Internaţionali, putem să le spunem oricum, au introdus de fapt Sistemul socio-economic românesc pe o Cale distructivă şi autodistructivă, care funcţionează ca un Factor distructiv, şi care distruge Organismul românesc zi de zi. Şi totodată au introdus Sistemul socio-economic românesc într-o Macro-situaţie geopolitică distructivă şi autodistructivă. Pentru presă şi pentru oamenii de rând aceste afirmaţii ale noastre sunt lucruri greu de înţeles, dar pentru economişti, pentru sociologi, politologi, pentru Academiile româneşti, pentru mulţi oameni din presă sunt lucruri care se pot înţelege. Care ar fi trebuit să fi fost înţelese !

Ei bine, dacă Organismul românesc nu va fi scos din această Macro-situaţie autodistructivă şi de pe această Cale distructivă şi autodistructivă, el se va distruge de la sine. Este situaţia în care ne aflăm acum, când U. S. L era cât pe aici să-l dea jos pe Preşedintele Traian Băsescu, şi când societatea românească este dată peste cap şi sfâşiată între băsişti şi antibăsişti, între susţinătorii partidelor. Pur şi simplu societatea românească a fost făcută varză în această vară. Şi în aceşti 22 de ani, de postcomunism şi de libertate şi democraţie, false şi bolnave. Asta face parte din Războiul informaţional, psihologic şi politic proiectat minuţios, subtil şi dus împotriva poporului român. Prin metode din acestea mascate dezechilibrezi, înnebuneşti, anihilezi, distrugi o societate, efectele negative ale acestor războaie mascate fiind mult mai profunde şi mai mari decât ne putem imagina : distrugerea Sistemului social, a psihicului lui, a unităţii, coeziunii şi funcţionalităţii lui, distrugerea sistemului economic, cultural, educaţional, ca ţara să devină şi mai mult o piaţă de desfacere pentru Occident, un angrenaj nefuncţional. Ca România să devină şi mai mult sluga occidentului, a Stăpânilor, la mâna lor.

Ce lucru dureros şi terifiant ! Cine să scoată România din acest Război mascat Invizibil, din Macro-situaţia geopolitică distructivă şi autodistructivă, de pe Calea distructivă şi autodistructivă, din situaţia de Obiect al Celui mai Mare Război dus împotriva poporului român ? În această situaţie în care se află Poporul român, ce s-ar putea face ca să ne regăsim şi să ne salvăm ? **Biroul de Viitorologie încearcă încă din anii 1993 să le conştientizeze românilor, Instituţiilor Statului, intelectualilor, scriitorilor, televiziunilor şi publicaţiilor, agenţiilor de presă, situaţia tragică, periculoasă, în care se**

găseşte România, cerându-le imperios să întreprindem măcar ceva pentru salvarea țării.

Pentru aceasta au fost elaborate în cadrul Biroului de Viitorologie de la Bucureşti mai multe Lucrări care au urmărit tocmai lucru acesta : studierea în profunzime a psihologiei poporului român, (aşa cum este cartea de față), descoperirea cauzelor, a factorilor care au determinat situația tragică, de victimă a poporului român în istorie, elaborarea unei Pedagogii a poporului român, elaborarea unei Doctrine, a unei Teorii care să-i lumineze poporului român Calea, să-l ajute să se cunoască pe sine, să se înțeleagă mai bine (acesta fiind scopul acestei Cărți de Scrisori Politice), descoperirea filozofiei pragmatice, a Strategiei, a Căii prin care poporul român se poate salva în istorie, prin care poate deveni un popor unit, bogat, demn, fericit. Prin care poate opune rezistență Agresiunilor perfide, mascate, de tot felul şi foarte numeroase, extrem de distructive, la care este supus.

În primul rând lucrarea „ SALVAREA POPORULUI ROMÂN ŞI RENAŞTEREA ROMÂNIEI SAU DOCTRINA BUREBISTA”, (publicată de mai multe reviste şi edituri on-line, ea poate fi citită în revista on-line, „Noi dacii”, www.noidacii.ro), ÎN CARE ESTE ANALIZATĂ SITUAȚIA POPORULUI DACO-ROMÂN ŞI A României, sunt studiate cauzele care au făcut ca poporul român să se afle în această situație dramatică şi este prezentată CALEA PRIN CARE POPORUL ROMÂN ŞI ROMÂNIA SE POT SALVA ÎN ISTORIE ŞI PRIN CARE PUTEM DEVENI UN MARE POPOR.

Deci presa şi publicul, românii, chiar dacă nu sunt mulți, au luat cunoştință de această Carte, ca şi de Calea prin care România poate ieşi din subistorie, poate să se ridice deasupra acelei Limite benefice, a nivelului salvator. Altfel spus, aceasta este Soluția prin care poate fi rezolvată Problema românească.

Dar dacă intelectualității româneşti nu-i pasă de țară, de nimic, intelectualilor păsându-le numai de persoana lor, ce putem face ? Ce să mai vorbim atunci de clasa țărăneasca, vai, care nu mai există, de clasa muncitoare, de muncitorii care au fugit din țară ca potârnichiile, care nu poate fi numită, potrivit definiției, clasă socială, sau de Clasa politică, această Mafie de hoți şi borfaşi ordinari?!

Care ar fi deci acele Forțe, acele Premize, acei Factori pe care ne-am putea baza în încercarea de a salva România, din acest Mare Război Mascat, din subistorie, unde zace muribundă, de a o salva în general, şi de a o propulsa pe un nivel superior de evoluție ?

Pe Uniunea Europeană şi pe Forțe din exterior nu ne putem baza. Ați văzut ce i-a făcut Uniunea Europeană Greciei. Ce ne-a făcut nouă, Bulgariei, etc. Vedeți cum Ungaria stă la pândă ca un tigru, gata să ne sfâşie. **Aşa cum am mai spus, Uniunea Europeană este un Experiment-capcană negativ pentru Țările care fac parte din ea, îndeosebi pentru Țările mici, cu economii ineficiente**, care sunt victime sigure ale acestui Experiment. Acest Experiment, ca şi Experimentul mondial comunist, anterior lui, ca şi Marile Crize economice fiind o Metodă a Războiului mascat invizibil, gândită şi aplicată în practică de Marii Bancheri Internaționali. Cei care au inițiat şi aplicat Experimentul comunist mondial în istorie şi tot ei l-au întrerupt, ca să-l înlocuiască, vai, cu acest Mare Experiment neocomunist al Globalizării, care, o să vedeți, este mult mai periculos, mai distructiv decât Experimentul mondial comunist, pe care îl continuă.

Ne mutăm acum atenția în spațiul României. **Pe Clasa politică românească nu ne putem baza.** Ar fi cea mai mare prostie şi nebunie. Sistemul pluripartidist bazat pe alegeri libere, care chipurile asigură cadrul democratic în care se desfăşoară viața politică şi socială a cetățenilor acum, în perioada postcomunistă, viața, istoria, ne arată limpede că nu este benefic. Ba, mai mut, că este foarte periculos, pervers. Produce prea multe efecte negative şi foarte puține pozitive. Ne dăm seama pe pielea noastră, am văzut şi vedem cu ochii noştri că este o nenorocire. Acest sistem pluriparidist, cel care a produs clasa politică actuală, o tagmă a jefuitorilor, aşa cum s-a întâmplat şi în perioada interbelică, şi în cea de-a doua jumătate a secolul al XIX-lea, în perioada lui Eminescu, este de fapt un cancer.

Cum Vârful Piramidei sociale, în care sunt Instituțiile principale ale Țării funcționează ca un Aspirator-capcană care atrage indivizii umani din Tipologia indivizilor bolnavi de egoplasm şi de politicianism, acest Sistem pluripartidist atrage în nivelul de sus al societății indivizii cei mai setoşi de putere, cei mai vicleni, demagogi, imorali, corupți. Această clasă politică este cea care a

generat corupție, demagogie, imoralitate, în triunghiul din vârful Piramidei sociale, dar şi în stratul de jos al societății româneşti. Despre această realitate ne vorbeşte proverbul: „ Peştele de la cap se impute, dar se curăță de la coadă”. Din păcate şi această „metodă” de a îndrepta greşelile, ticăloşiile făcute de cei de sus, (de a curăța peştele de la coadă) din clasa politică, de „cei care erau mai mari”, prin pedepsirea celor de jos, a fost o practică permanentă în istoria noastră. Întotdeauna a „plătit” acarul Păun, omul de jos.

Politicienii români au furat, au jefuit țara aceasta cu miliardele de lei şi de euro, fără să răspundă sau să plătească pentru ticăloşiile lor, iar cel care plăteşte este Poporul, bieții români cinstiți şi jefuiți. Dacă un om sărman fură o pâine, au fost multe cazuri, va fi închis doi ani, dar dacă politicienii jefuiesc țara şi fură cu miliardele, nu pățesc nimic. Pentru tot ce s-a furat, jefuit, stricat în țara aceasta plătesc tot amărâții de jos. Această *metodă, acest obicei permanentizat* este unul negativ şi are efecte catastrofale, căci în loc să-i responsabilizeze pe cei mari, pe cei de sus, în loc să-i sperie, să nu mai greşească, mai mult îi stimulează, odată ce nu răspund şi nu plătesc pentru răul produs de ei. De aceea clasa de sus a fost urâtă de clasa de jos, politicienii şi Conductorii societății româneşti au fost urâți, detestați de oamenii din popor...Aceasta este explicația pentru care clasa politică superpusă din cea de-a doua jumătate a secolului XIX a fost de o ticăloşie imensă, exact aşa cum a descris-o Eminescu. Şi la fel a fost şi clasa politică interbelică, clasa politică românească, şi postcomunistă. Pentru că acesta este „procesul tehnologic” prin care se formează şi se reînnoieşte ea, aşa cum l-am descris noi mai sus. Prin participarea şi prin selecția celor mai ticăloşi şi mai rezistenți, perverşi demagogi care vor să ajungă la Putere.

Aşadar nu ne putem baza pe clasa de sus, pe clasa politică în acțiunea şi în procesul de ridicare a poporului român dincolo de Limita benefică, de nivelul necesar, ca să ieşim din subistorie, ca să ieşim din starea de popor victimă, pentru a deveni un popor dezvoltat, demn, capabil să se formeze şi să se construiască pe sine în istorie. Eminescu îi spunea clasei politice, clasei îmbogățiților, *clasa superpusă*. Şi într-adevăr ea această clasă era, şi este, ca un capac pus deasupra societății româneşti, care i-a absorbit, i-a blocat,

i-a furat, i-a canalizat prost energia şi munca societăţii, şi i-a înăbuşit aspiraţiile.

Nici pe clasa intelectuală nu ne putem baza în acţiunea de declanşare a procesului de Renaştere a poporului român. Este o clasă fără reacţie, fără atitudine la problemele istoriei, atomizată, formată din indivizi umani egoişti, laşi, mediocri, interesaţi numai de binele lor. Bolnavi de toate patologiile psihologiei poporului român. Pe toată durata ei şi-a distrus valorile, le-a marginalizat, împiedicându-le să se exprime şi să creeze. Ea este cea care a absorbit aceste patologii din subconştientul colectiv al poporului român ca să le transmită augumentate clasei politice, care este creaţia ei, moţul ei, dacă putem să spunem aşa.

De la clasa muncitorească, cea care în perioada comunistă a fost baza de cadre a partidului comunist, clasa pe care s-a sprijinit Puterea comunistă, care chipurile era expresia alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănime, **nu ne putem aştepta la ceva bun**. Clasa muncitoare românească, odată alungată din fabricile şi uzinele falimentate de mafia politică naţională şi internaţională, în loc să se unească pentru a forma un partid, sau pentru a alunga Mafia politică de la putere, sau măcar pentru a protesta împotriva dezmembrării, a vinderii pe nimic a industriei româneşti, laşă şi slabă fiind, individualistă, atomizată, incapabilă de unire, a preferat să fugă din ţară (gest absolut de trădare a ţării) individual sau în grupuri mici, la muncă în străinătate. O mare parte din muncitori, până când a început criza în anul 2008, au câştigat chiar bine. Au trimis zeci de miliarde de euro în ţară, când veneau în concedii de sărbători veneau în maşini scumpe, îşi etalau banii şi noua condiţie.

Clasa ţărănească nu a fost niciodată o clasă revoluţionară. După 1950 când a fost deposedată de pământ pentru a fi obligată să intre în colectiv, a opus într-adevăr rezistenţă. N-a fost însă unită, nici nu a avut conştiinţa de clasă. **Acum** nu ne putem baza pe ea pentru simplu motiv că **nu mai există. A dispărut din istorie**.

De asemenea, aşa după cum vedem, **nu ne putem baza nici pe poporul român, luat în ansamblul lui.** Suntem un popor atomizat, bolnav de individualism, de celulita individualistă, suntem un popor de laşi, de oameni incapabilă să ne unim şi să ne organizăm, căpuşat de prea mulţi hoţi. Este posibil să fim un popor lipsit de energie,

obosit, tocmai pentru că suntem un popor bătrân. Căci suntem într-adevăr leagănul, temelia Europei, creuzetul din care au plecat populațiile care mai târziu vor forma popoarele europene. Poporul daco-român fiind cel mai bătrân popor din Europa, unul dintre cele mai bătrâne popoare ale lumii. Suntem la fel ca în mileniul I, când veneau popoarele migratoare peste noi, iar noi ne ascundem în păduri, în loc să ne unim, să ne organizăm şi să ripostăm, să alungăm cetele barbare. Numai că acum nu mai vin peste noi popoarele migratoare, ne cotropesc nişte Forțe invizibile, mult mai cinice, mai distructive, foarte bolnave. Mai bolnave decât noi.

ŞI ATUNCI, NE MAI ÎNTREBĂM ÎNCĂ O DATĂ, MAI ESTE POSIBILĂ SALVAREA POPORULUI ROMÂN ŞI A ROMÂNIEI ?

Chiar dacă o țară ar fi vândută de tot, chiar dacă ar fi îngenuncheată la picioarele duşmanilor, chiar dacă ar fi căzută la pământ şi muribundă, aşa cum este acum România, dacă mai există în acea țară un suflet de patriot, dacă mai există în țara aceea patrioți, câți ori fi, ei trebuie să se adune, să-şi unească forțele, să lupte până la ultima energie şi suflare, şi să se jertfească pentru salvarea patriei lor !

În anul 1964, când au ieşit din puşcăriile comuniste, doi mari Intelectuali români, doi mari patrioți, au început să-şi pună în aplicare Proiectul pe care-l gândiseră în anii cât stătuseră în puşcării. Iată care era acest Proiect. La ieşirea din închisoare ei se gândiseră să descopere tineri, oameni creatori, (în toate domeniile : artă, ştiințe filozofie, invenții în tehnică etc) pe care să-i ajute să se dezvolte, să se formeze ca minți creatoare, pe care să-i ajute să creeze opere artistice, în toate domeniile Artei, să realizeze descoperiri în ştiințe, să aducă noi Teorii în ştiințe, în filozofie, ca aceste opere la rândul lor să creeze un climat cultural favorabil creației. Climat cultural care să fie premisa apariției unor noi descoperiri, a unor noi Teorii care la rândul lor să declanşeze un fel de Renaştere culturală, spirituală în societatea românească. Renaştere culturală care să creeze condițiile unei Dezvoltări generale a țării, a unei Renaşteri totale a poporului român. A unei Renaşteri naționale.

După ieşirea lor din puşcărie, asta era în 1964, când Gheorghiu Dej a deschis porțile închisorilor comuniste, şi când a început o mică liberalizare în istoria noastră, care din păcate nu a durat mult, (bine era să fi durat la nesfârşit) ei au început să-şi pună Planul în aplicare.

Câțiva ani, 1965-1971, lucrurile au mers foarte bine, domnii Alexandru şi Radu, ei au fost cei doi Intelectuali care au gândit Proiectul Renaşterii României prin Renaşterea culturală şi spirituală a țării, şi-au putut aplica Proiectul în realitatea socială românească. Ei şi-au format un cerc intim de prieteni, un Grup de oameni de încredere care să se ocupe de descoperirea oamenilor creatori, de ajutarea lor, de fructificarea creației lor. Acest Grup coordonator al acestei Mişcări culturale şi educaționale, formative s-a numit de la început Grupul Renaşterea. Acest proces al Renaşterii culturii trebuia să ducă la Renaşterea totală a Ființei naționale româneşti.

Din păcate după 1971, o dată cu Tezele din iulie ale Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Ceauşescu a întrerupt scurta perioada de liberalizare, atât de benefică pentru dezvoltarea culturii, a artei şi a ştiinței în România. Securitatea a început să se intereseze de activitatea Grupului Renaşterea. Şi atunci cei doi Conducători ai Grupului Renaşterea, domnul Radu şi domnul Alexandru, au hotărât ca Grupul Renaşterea să treacă în ilegalitate, să îşi desfăşoare activitatea în ilegalitate, fără ca membrii lui să fie cunoscuți. Multe opere artistice, în primul rând literare, multe descoperiri ştiințifice au fost realizate şi au fost publicate pentru că tineri creatori foarte dotați au fost ajutați de Grupul Renaşterea. Tineri creatori, sau oameni maturi, dacă aveau ceva de spus, erau ajutați să creeze, iar dacă erau oameni de încredere, erau cooptați în acest Grup, care lucra pe ascuns, din subterana istoriei la dezvoltarea culturii române.

Pentru că prin anii 1970, în perioada studenției, când am publicat foarte mult în mai toate revistele de cultură ale epocii, eram socotit una din speranțele literaturii române, (tocmai de aceea Adrian Păunescu m-a invitat să fiu Primul poet care să citesc la prima Şedință a Cenaclului Flacăra, care s-a ținut la Casa de Cultură „Mihai Eminescu” din Bucureşti, în seara zilei de 17 septembrie 1973. Cu acest prilej Adrian Păunescu a afirmat despre tânărul scriitor Ştefan Dumitrescu : „Ştefan Dumitrescu este o şansă a

literaturii române. Ştefan Dumitrescu este o mare şansă a literaturii române”. Cred că aprecierile deosebit de elogiase la adresa poetului Ştefan Dumitrescu, făcute de cei care au luat cuvântul şi au vorbit despre poezia citită în cenaclu, i-au determinat într-o oarecare măsură să mă coopteze în Grupul Renaşterea !) în anul 1976 am fost cooptat în Grupul Renaşterea de către domnul Alexandru. Asta după o perioadă „de verificare” când am fost „studiat” cu atenție, dacă sunt un om serios, dacă sunt de încredere, dacă se pot baza pe mine, dacă nu sunt egoist şi invidios, dacă la rândul meu îi voi ajuta pe alți creatori, dacă îmi voi pune viața în slujba culturii şi a țării. Căci una din legile după care se conduc Membri Grupului Renaşterea este acela de a lucra pentru țara ta, pentru semenii tăi, pentru ajutarea şi impunerea valorilor poporului român. Şi nu pentru sine.

Această strategie a dezvoltării Societății româneşti, a unei țări, prin ajutarea valorile ei să creeze, prin valori, a dat roade. Nu însă atât de mult cât am fi dorit noi…

Pentru că în timpul studenției, la Facultatea de Filozofie din Bucureşti (anii 1970-1973) înființasem, cu aprobare de la Decanat, un Cerc de studii viitoriste, şi cum viitorologia era pasiunea mea, am înființat în cadrul Grupului Renaşterea, împreună cu câțiva prieteni, Biroul de Viitorologie de la Bucureşti. Ei bine, în cadrul Biroului de Viitorologie unul dintre Obiectivele importante ale noastre a fost tocmai studierea Sistemelor socio-economice, studierea Sistemului socio-economic românesc în vederea descoperirii unei Strategii, a unei Căi de dezvoltare a României astfel încât Organismul românesc, Ființa națională românească să iasă din starea de Victimă a istoriei, din subistorie, cum spune Eminescu, şi să urce dincolo de Limita benefică, de Nivelul salvator, de la care în sus devenim un Popor şi o Țară care să nu mai fi exploatată, jefuită, umilită. Ceea ce echivalează, potrivit definiției şi tezei noastre, cu REZOLVAREA, DUPĂ 2000 DE ANI, A PROBLEMEI ROMÂNEŞTI.

După căderea comunismului, în decembrie 1989, începând cu anul 1990, în cadrul Biroul de Viitorologie s-a desfăşurat o activitate bogată vizând mai multe obiective. În primul rând studierea Celui mai mare Război mascat-invizibil care s-a abătut, după căderea lui Ceauşescu, asupra României, a Ființei naționale româneşti, în vederea descoperirii Strategiei prin care România se poate apăra de

efectele acestui Mare Război invizibil, foarte pervers şi foarte distructiv, odată ce după 20 de ani a distrus mai mult de jumătate din România, prin care pot fi limitate efectele perverse, distructive ale acestui Război, şi prin care România ar putea ieşi victorioasă, tot prin mijloace şi metode diplomatice, mascate, invizibile din acest Război teribil.

Trebuie să spunem că încă din anii 1993-95 am descoperit această Strategie, am pus la punct mai multe Strategii, Căi prin care România s-ar fi putut sustrage acestui război, prin care am fi putut „să fentăm Agresorul”, să limităm efectele teribile ale acestui Război mascat, astfel încât țara noastră să iasă cu bine, să iasă victorioasă din acest Război mascat-invizibil. Am trimis aceste Studii, Strategii, Preşedinției, Primilor Miniştri, Ministerului Apărării, celor două Servicii de informații secrete, Parlamentului, Comisiilor de apărare ale Parlamentului, Presei, CSAT-ului…Ne-au mulțumit pentru interesul pe care îl arătăm față de situația grea a țării, ne-au promis că or să studieze cu atenție Documentele noastre, şi atât. Nu-i interesează pe oamenii aceştia problemele cu care se confruntă poporul român şi țara. Pe ei îi interesează scaunul, banii, avantajele lor, interesele, afacerile lor. Sărmană România !

Biroul de Viitorologie de la Bucureşti, BVB, care adună cele mai mari minți în domeniul cercetării în ştiințele sociale, în domeniul economiei, sociologiei, viitorologiei şi-a propus ca prim Obiectiv elaborarea unei Teorii, a unei Doctrine, „Doctrina Burebista a salvării poporului român şi a renaşterii României”, a scoaterii Ființei naționale româneşti din zona de sub Limita benefică, de sub Nivelul salvator…şi urcarea, evoluția Sistemului social românesc în zona de deasupra Limitei benefice, pentru a-i fi şi sărmanului popor român bine în istorie.

Din păcate a trebuit să treacă un secol de la momentul în care Eminescu intenționa, aşa cum îi spunea într-o scrisoare lui Titu Maiorescu, viitorului său asasin, „***elaborarea unei filosofii practice, vizând scoaterea României din subistorie”***, până când, iată, în cadrul BVB am elaborat, la sfârşitul secolului XX, această Doctrină a scoaterii României din starea de subistorie.

Partidele politice româneşti, începând cu Partidul Liberal înființat în anul 1875, au fost incapabile să gândească o „filozofie practică”, o

Cale care ar fi urmărit scoaterea României din această stare de victimă a istoriei, de popor slab, neputincios, călcat, jefuit şi umilit mai de toți…De altfel, cum spuneam, mai toate partidele care s-au perindat la Conducerea țării nu au fost Partide politice în adevăratul sens al cuvântului pentru că ele nu exprimau năzuințele, interesele, aspirațiile poporului român, sau ale unor mari segmente ale lui, ci îşi urmăreau doar interesele lor. Adică au fost de fapt Grupuri de interese…Şi apoi curentele politice de la care s-au inspirat ele, ideologia care stătea la baza lor, liberalismul, socialismul, social-democrația, comunismul, *nu au fot curente de gândire politică de extracție românească, ele nu s-au născut la noi, nu au crescut din sol românesc, şi nu au fost expresia gândirii şi a simțirii poporului român*. Ele au fost curente de gândire elaborate de cercuri francmasonice, străine de firea poporului român, şi importate necritic, aşa cum spune Eminescu, în viața politică a României. Singurul Gânditor care începuse să gândească un Curent de gândire politică românească, de extracție românească, a fost Eminescu (***elaborarea unei filosofii practice, vizând scoaterea României din subistorie.)***

Şi iată că după o sută de ani şi mai bine, abia acum, în cadrul Biroului de Viitorologie de la Bucureşti, cu ajutorul Bunului Dumnezeu, subliniem lucrul acesta, şi-i mulțumim Domnului pentru acest mare dar făcut poporului român, a fost finalizată această „filozofie practică”, ce vizează scoaterea României din starea de popor victimă a istoriei, adică din subistorie. Această Filozofie practică este descrisă pe larg în cartea noastră „Doctrina salvării poporului român şi a Renaşterii României sau Doctrina Burebista” şi se numeşte chiar aşa „Teoria salvării poporului român şi renaşterea Românie sau Doctrina Burebista”.

Această Doctrină Burebista, ne spune următoarele lucruri: suntem poporul daco-român, cel mai vechi popor european, care am rămas milenii în vatra în care ne-am născut ca popor, de la Început. Suntem un mare popor şi noi suntem aici de la Început, spre deosebire de alte popoare europene formate mai târziu, care au venit din altă parte, aşa cum sunt ungurii şi bulgarii, polonezii, sârbii (popoarele de origine slavă). Suntem vatra, temelia, rădăcina şi trunchiul, creuzetul din care s-a născut Europa…Populația pelasgo-tracă din spațiul carpato-

istro-pontic a fost creuzetul în care s-au format şi din care au migrat populațiile care mai târziu aveau să formeze popoarele europene de azi. Poporul traco-daco-român format în aria carpato-istro-pontică este asemenea unui stejar care este aici de la începutul lumii.

Civilizația pelasgo-tracă a fost una din Marile civilizații ale antichității, aşa cum ne spune Herodot când vorbeşte despre neamul tracilor. Este trunchiul vertical, Coloana infinitului care străbate istoria Europei. Pe pământul nostru au apărut şi s-au dezvoltat civilizații înfloritoare, care prin creațiile lor artistice, tehnice, ştiințifice au contribuit enorm de mult la progresul Civilizației umane. Să ne gândim numai că aici, nu departe de râul Mureş, la Tărtăria, a fost inventat şi folosit scrisul, cu două milenii înaintea tăblițelor de la Sumer, despre care s-a crezut că ar fi cele mai vechi artefacte purtând semnele unui limbaj scris. Să ne gândim că populația care forma cultura şi Civilizația Hamangia (Localitățile Cernavodă şi Baia din Dobrogea) ai căror meşteri au dat una dintre cele mai mari capodopere ale artei plastice universale, trebuie să fi fost o civilizată dezvoltată din punct de vedere cultural, cu un simț artistic extraordinar…Este vorba despre Gânditorul de la Hamangia.

Să ne gândim că în secolul I marele rege Burebista şi marele Preot Deceneu au reuşit să unească triburile trace, ridicând pe acest pământ cea mai mare Construcție statală, social, politică şi militară. Este vorba despre Regatul dac centralizat condus de Burebista.

La curtea regelui Burebista şi la curtea regilor daci de la Sarmisegetuza a ființat o adevărată Academiei, unde preoți învățați făceau cercetări ştiințifice, rezultatele lor fiind printre cele mai avansate ale timpului.

Vrem să spunem că poporul daco-român este continuatorul Marii civilizații pelasgo trace, el însuşi fiind, până la dispariția regelui Decebal, unul din marile Popoare ale lumii. De ce de la Decebal până azi a avut un destin nefericit, de umilințe, când a fost călcat şi jefuit de alte neamuri, ce s-a întâmplat cu poporul dac ?, un popor ofensiv, războinic, viteaz, demn, bogat, de a devenit unul dintre popoarele defensive, slabe, laşe, am explicat în primele Scrisori politice ale cărții.

În aceste Scrisori politice, am insistat mai mult pe defectele şi patologiile psihologiei poporului daco-roman, tocmai pentru a pune

în evidență factorii, cauzele care au făcut să avem destinul şi traseul istoric nefericit pe care l-am avut. Cauze şi factori pe care trebuie să-i înlăturăm, căci altfel ne duc la pieire. De aceea nu am insistat aproape deloc şi pe calitățile poporului daco-român, care există cu certitudine. Adevărul este că suntem un popor dotat, un popor cu mari resurse creative, talentat, care a dat multe capodopere spirituale de-a lungul istoriei.

Ca dovadă, creațiile culturii populare în toate domeniile, lirică şi epică populară, artă plastică, pictură şi sculptură. Doinele româneşti, baladele, Miorița, Balada Mănăstirii Argeşului, vorbesc tocmai despre sensibilitatea noastră abisală, despre capacitatea spiritului românesc de a crea sinteze spirituale uimitoare, nemuritoare, despre deschiderea lui către absolut. Creațiile artistice ale poporului daco-român, cizelate pe parcursul istoriei, ajunse la stadiul de perfecțiune, miturile care stau la baza culturii daco-române vorbesc despre setea de nemurire, de absolut a subconştientului colectiv al românilor, despre sensibilitatea, despre bogăția sufletului românesc…Motivul zborului, motivul zburătorului, al dragostei, motivul jertfei, al setei de eternitate, sunt nuclee semantico-filozofice care infuzează întreaga spiritualitate daco-românească.

Porțile şi bisericile din lemn maramureşene, doinele, țipuriturile hăulitele sunt capodopere de spiritualitate, din care răzbate sensibilitatea, setea şi capacitatea de a iubi a poporului acesta, deschiderea către absolut şi proiecția lui pe zarea eternității. Costumul popular românesc este un monument de frumusețe şi bogăție spirituală, reflexie a sufletului românesc. Pentru că nu ne-am folosit energiile în războaie de cotropire, le-am pus împreună cu sensibilitatea şi dorul nostru de absolut în creațiile artistice populare. Lipsa noastră de ofensivitate în planul cuceririlor, în planul spațiului, al problemelor pe care ni le-a pus Istoria spre rezolvare, s-a răsfrânt în creativitatea interioară.

Am fost dintotdeauna un popor paşnic, ospitalier, sensibil. Am fost mai darnici cu străinul decât cu al nostru. Am fost şi suntem un popor inteligent, inventiv, creator de frumos. Vai, dar ce păcat că am fost marcați toată istoria noastră de patologiile psihologiei poporului daco-român, care s-au răsfrânt în întregul nostru comportament, în atitudinile noastre de fiecare zi. Dacă nu am fi avut aceste Patologii

ale psihologiei poporului român de care am vorbit, şi care am văzut cât de mult rău ne-au făcut, am fi putut să spunem şi noi ca Herodot, (dacă tracii ar fi fost uniți şi ar fi ascultat de un singur conductor ar fi de neînvins n. n) că am fi putut să fim unul dintre marile popoare ale lumii. Dar n-a fost să fie. Aşa, am fost toată istoria un popor amărât, necăjit, sărac, jefuit, călcat mereu de alții, în fața cărora am îngenunchiat, ca să nu ne taie capul. Şi ne-am nenorocit !

Eminescu observa şi el că există un rău mare care ne face să nu ne meargă bine în istorie : „“Răul esențial care amenință vitalitatea poporului nostru – zice Eminescu - este demagogia”, 1130, căci “demagogii neştiind nimic, neavând nimic, vor să se ridice deasupra tuturor şi să trăiască din obolul nemeritat al săracului. Ei se întemeiază pe nevoile – din nefericire veşnice – şi pe lesnea crezare a mulțimii; şi, fiindcă, în genere, sunt înzestrați în loc de minte cu vicleşug numai, stăpânirea lor înseamnă domnia brutalității, a viciilor şi a uşurinței”

Interpretându-l pe Eminescu, deşi ce afirmă el este foarte clar, şi nu mai are nevoie de nici o interpretare, vedem că el ne spune limpede **că răul cel mai mare care amenință vitalitatea poporului român** (în perioada postcomunistă poporul român este total lipsit de vitalitate. Suntem un popor total devitalizat n. n) **este demagogia**. Or noi în această carte am arătat că în spatele demagogiei stau patologia politicianismului, patologia egoplasmului, şi Inteligența negativă. Aceste patologii îi împing pe indivizii umani bolnavi de egoplasm, de setea de putere, să ajungă sus pe scena politică, unde ei „devin mari”, cred că sunt mari, şi unde se pot îmbogății furându-i, jefuindu-i pe semenii lor.

Iată ce ne mai spune Eminescu despre demagogi : „demagogii neştiind nimic, neavând nimic, vor să se ridice deasupra tuturor şi să trăiască din obolul nemeritat al săracului”. Aşadar demagogii sunt de fapt mediocrități, nişte nulități, (să ne gândim numai la personajele din „O scrisoare pierdută”, la Cațavencu, la Dandanache, la Farfuridi, la Brânzovenescu etc, dar şi la parlamentarii noştri, la politicienii din toate timpurile, de fapt) care nu ştiu nimic, la capitolul cultură, valoare, pricepere de a face ceva, de a fi specialişti în ceva, creativi, ioc. Dar ei vor să se ridice deasupra tuturora. De ce vor ei lucrul acesta ? Am explicat mai sus. Pentru că sunt bolnavi de

egoplasm, de setea de putere, şi pentru că (tocmai de aceea) triunghiul din Vârful piramidei sociale funcționează pentru ei ca un aspirator-capcană, care-i atrage, îi absoarbe în sus. Se ridică deasupra tuturora, şi ca să fie mari şi să dețină puterea, dar şi ca să se îmbogățească.

Se îmbogățesc bineînțeles nu din munca lor, ci din „obolul nemeritat al săracului". Aceasta este politicianul, şi aceasta este clasa politică. Ea este deci o jefuitoare a muncii poporului, şi un factor care pauperizează poporul şi măreşte discrepanța, prăpastia dintre bogați şi săraci. **Altfel spus, clasa politică românească, sistemul pluripartidist şi tipul acesta de democrație care există prin alegeri democratice, chipurile, formează un Aparat nociv, distructiv care lucrează împotriva Organismului național, jefuindu-l, sărăcindu-l. Împiedicându-l astfel să se dezvolte, şi determinându-l să involueze**. Aşa a fost în perioada lui Eminescu, în perioada de la 1900 la Primul Război mondial, în perioada interbelică, şi în perioada postcomunistă când sistemul pluripartidist fost re-instaurat de Partidele politice, şi la cerința Stăpânilor care conduc Europa şi lumea.

Iată ce ne mai spune Eminescu despre politicieni : „Ei se întemeiază pe nevoile – din nefericire veşnice – şi pe lesnea crezare a mulțimii; şi, fiindcă, în genere, sunt înzestrați în loc de minte cu vicleşug numai". Ei, politicienii, ca să existe şi să funcționeze ca demagogi şi jefuitori, se folosesc, ca să spunem aşa, de nevoile oamenilor, de faptul că oamenii au nevoi, au nevoie de a fi ajutați, şi ei la alegeri asta promit, că vor ajuta cetățeanul. Se mai folosesc de „lesnea crezare a oamenilor", adică de credulitatea şi de naivitatea alegătorilor, a sărmanilor români. Şi acum atenție, Eminescu ne spune un lucru extraordinar: Politicienii au ceea ce noi am numit Inteligență negativă, care este şi ea o patologie fundamentală a psihologiei poporului român : „„ fiindcă, în genere, sunt înzestrați în loc de minte cu vicleşug numai", zice foarte clar Eminescu. Aceasta este Inteligența negativă, descoperită şi teoretizată, studiată de noi peste un veac, în cartea noastră „ Inteligența pozitivă şi inteligenta negativă", publicată şi ea de o Editură americană internațională, şi care poate fi citită şi cumpărată din mai multe Librării On-line, cum ar fi www.amazon.com stefan dumitrescu sau …Barnes & Nobles

Iată ce ne spune Eminescu mai departe : „stăpânirea lor (a politicienilor, a clasei politice româneşti n.n.) înseamnă domnia brutalității, a viciilor şi a uşurinței”. „Tagma jefuitorilor” de care vorbea Tudor Vladimirescu. Altfel spus, aşa cum Țara aceasta a fost stăpânită secole, de turci, acum am scăpat de turci, în locul lor stăpânitorii, conductorii, jefuitorii fiind clasa politică. Să ne înțelegem, poporul român este stăpânit şi jefuit de o categorie de români care se numesc politicieni şi clasa politică, şi care formează o rețea de mafioți. O rețea foarte viabilă, puternică, tenace, care se reface după fiecare epocă istorică. Ea nu este una şi aceeaşi având o continuitate neîntreruptă. Ci se reînnoieşte permanent, pentru că înlăuntrul ei se dau lupte grele, sunt interese în joc care-i fac să se elimine unii pe alții pentru a obține o poziție cât mai în față.

Lupta pentru putere a acestor indivizi se foloseşte de instrumentele numite Partide politice (am arătat mai sus de ce nu sunt partide politice în adevăratul sens al cuvântului !) în care ei intră, se înscriu în aceste partide”, nu pentru a lupta pentru realizarea intereselor alegătorilor, pentru interesele țării, CI PENTRU PROPRIILE LOR INTERESE. Pentru aceasta partidele politice şi Programele electorale, promisiunile pe care le-au făcut şi le fac înainte alegerilor, liberalii sau țărăniştii, sau social-democrații sunt de fapt nişte minciuni şi nişte instrumente folosite de ei, care au rolul de a-i păcăli pe alegători, de a-i manipula, astfel încât să-i facă să-i voteze pe ei, pe oamenii politici. Care, după ce se văd aleşi în parlament, sau în funcții grase, uită total de alegători şi de țară. De aceea poporul, țara aceasta, organismul național românesc nu au funcționat şi nu funcționează. De aceea ne-a mers nouă, românilor, rău, în ultimele două veacuri, pentru că într-un fel am fost o Țară ocupată de aceşti hoți, demagogi, ciumeți inconştienți, înzestrați în loc de minte cu vicleşug, cu Inteligență negativă, adică.

Aşa cum spuneam, Eminescu nu a fost deloc excesiv în critica pe care a făcut-o clasei politice din vremea lui, acestei clase superpuse. Pe noi ne apucă disperarea când vedem că a trecut aproape un veac şi jumătate, de gândire social-politică românească şi nici o minte din această țară nu a observat că această Structură, acest Constituent format din combinația Sistem pluripardidist, Partidele politice, Alegeri libere, chipurile, prin reprezentanți, şi nu direct, (adică prin

alegerea unor deputați, Senatori, a unor Parlamentari, care ne reprezintă pe noi în parlament. Şi care bineînțeles că ajunşi în parlament se reprezintă numai pe ei. Îşi văd numai de alegerile lor) şi Democrația indirectă de tip reprezentativ, NU A OBSERVAT CĂ ACEASTĂ STRUCTURĂ ESTE UN PERICOL, O BOALĂ CARE DISTRUGE ORGANISMUL NAȚIONAL ROMÂNESC !

Ei bine, acest Constituent, această Structură-aparat care ne păcăleşte făcându-ne să credem că aceasta este Democrația adevărată ,A FOST, CUM SPUNEAM, O NENOROCIRE, UN CANCER PENTRU ORGANISMUL ROMÂNESC, DE CÂND AU EXISTAT PRIMELE Alegeri în România. O tumoare, care se autoperpetuează şi care în istorie a îmbolnăvit întregul Organism social românesc.

De ce ? 1. Pentru că acest Constituent-Aparat, care în mod fals ne face să credem că duce la crearea democrației, el creează de fapt o clasă şi o stare de lucruri pe care am numit-o cleptocrație. (cleptoman înseamnă hoț). Nici pe departe aceasta nu este o Democrație adevărată. Ne face să ne mințim că trăim în democrație. Ceea ce este fals. 2. El creează în universul social demagogie, minciună, imoralitate, antieducație. 3 El nu lucrează pentru societatea românească, odată ce oamenii aceştia îşi văd de interesele lor, 4. Ba, aşa cum zice Eminescu „se ridică deasupra tuturor ca să trăiască din obolul omului muncitor". Altfel spus, ei nu creează nimic, nu creează valoare, substanță pentru Organismul național, ci furând, consumând din substanța Organismului național „ei vor să se ridice deasupra tuturor şi să trăiască din obolul nemeritat al săracului" 5. Eminescu are de asemenea dreptate când spune că politicienii-demagogi nu au minte, („sunt înzestrați în loc de minte cu vicleşug numai, stăpânirea lor înseamnă domnia brutalității, a viciilor şi a uşurinței „) mai pe româneşte că sunt proşti. Oamenii aceştia fiind din tipologia aceasta umană de mediocrități, lichele, slab dotați din punct de vedere intelectual, fără cultură, dar care sunt în schimb dotați cu Inteligență negativă, ştiu să mintă, să înşele, să fure pentru a se îmbogățiii, neavând pic de conştiință, de milă şi de ruşine.

Ca dovadă este faptul că de un secol şi jumătate nu au fost în stare să Gândească un Proiect social care să ajute poporul român şi țara să iasă din starea de subistorie, sau cum spunem noi, din situația

de popor victimă. În 1865 Împăratul Franței, Napoleon al III-lea, care îl aprecia pe Domnitorul Alexandru Ioan Cuza, era cât pe aici să determine Poarta să ne acorde Independența, situație favorabilă nouă, care ar fi făcut inutil războiul din 1877-78, pentru independență. Ei bine, în timp ce tratativele se derulau în secret, au exista oameni politici din anturajul lui Cuza (iarăşi Trădarea, dimensiunea permanentă a istoriei noastre) care au torpilat, au compromis aceste tratative. Au avut de pierdut ei, clasa politică ? Nu, tot poporul român a avut de pierdut. Pentru că în acest caz Războiul pentru Independență din 1877-78 ar fi fost inutil, şi n-ar mai fi murit atâția tineri, în majoritatea lor țărani români, pe câmpiile de luptă din Bulgaria.

În momentul 1877 – 1878 dacă am fi avut oameni politici geniali, nu Mari gânditori politici, ci doar buni oameni politici, şi-ar fi dat seama că pentru poporul român şi pentru România ar fi fost mult mai bine, şi în viitorul imediat şi în perspectiva secolului XX, dacă ne-am fi alăturat turcilor şi am fi luptata împotriva ruşilor. (sau mai bine NEUTRALITATE, ne vedeam de treburile noastre.)

1. Pentru că Imperiul Turc era în involuție, îşi trăise traiul, avea să se prăbuşească de la sine, ca fiind perimat, (nu mai trebuia să luptăm ca să-l distrugem) pe când Imperiul Rusesc era în plină ascensiune, ruşii se ambiționau să ajungă la strâmtori, la Dardanele. Iar pe noi cu siguranță că doreau să ne incorporeze în imperiu. Şi

2. Noi aveam teritorii de luat înapoi, Basarabia, de la Rusia, nu de la Turcia. Dar vorba lui Eminescu, dacă această tipologie umană, politicienii demagogi, ar fi avut minte şi ar fi gândit mai profund, ar fi fost bine. Dar dacă nu au avut, a suferit poporul român. Erau grav bolnavi de patologiile psihologiei poporului român, de egoplasm, de politicianism, de Inteligență negativă, de celulită-individualistă. Aşadar Primul Ministru Ion Brătianu, (mai ales că fratele său Dumitru Brătianu milita pentru intrarea României în război de partea turcilor. Genială gândire şi intuiție politică!) care era la guvernare în anul 1877, Ministrul de externe, liberalul moderat, care intrat în politică se şulfise şi el, devenise şi el bolnav de egoplasm, Mihail Kogălniceanu, revoluționarul de la 1848," bulbucații ochi de broască", C. A. Rosetti, ceilalți miniştri, oamenii politici din parlament, şi din epocă, nici unul nu s-au gândit că pentru țară este

mai bine să se alieze cu turcii împotriva ruşilor. Au făcut, în frunte cu regele Carol I, aceeaşi greşeală pe care a făcut marele Om de cultură, dar mediocrul om politic, Domnitorul Dimitrie Cantemir, la 1711, când s-a aliat cu Petru cel Mare, împotriva turcilor, deşi miopul ştia că Imperiul Otoman este în involuție, în decădere, istoriceşte se prăbuşeşte. (Căci doar el scrisese cartea „Mărirea şi decăderea Imperiului Otoman)

La fel nu i-a dus mintea nici pe politicienii Interbelici, pe conducătorii principalelor partide ale perioadei interbelice, pe Liberali şi pe Țărănişti, că dacă soldații morți în primul Război mondial prin jertfa lor au făcut România Mare pe care le-au pus-o lor în brațe, datoria lor era să facă în aşa fel încât România interbelică să se dezvolte, să crească peste acea limită benefică, peste acel Nivel necesar despre care am vorbit în cartea aceasta, PENTRU CA ROMÂNIA SĂ NU MAI FIE LA CHEREMUL PUTERILOR STRĂINE. Datoria lor era să facă în aşa fel încât România Mare să fie o permanență.

Foarte mult au greşit Politicienii interbelici, (care se mâncau între ei cum se mănâncă astăzi, între ei nu e nici o deosebire) partidele politice, guvernanții şi parlamentarii în 1940 când au votat şi-au luat decizia nefastă de a nu opune rezistență militară, aşa cum a făcut micul şi eroicul popor finlandez, când Stalin ne-a dat ultimatumul să cedăm Basarabia şi Bucovina. Este una dintre marile greşeli făcute de politicienii care răspundeau de destinele poporului român şi aveau datoria să apere România. Pentru orice român patriot trebuia să fie sfântă idea că nu are voie să cedeze nici o palmă de pământ din trupul Țării. Dacă armata română ar fi opus rezistență, şi ar fi luptat până la ultima suflare, aşa cum am făcut în Primul Război mondial, sunt convins că i-am fi respins şi i-am fi umilit pe ruşi. Şi că n-am fi pierdut Basarabia şi Bucovina.

Şi apoi, potrivit a doua articole din Pactul Ribbentrop Molotov, sovieticii nu aveau voie să treacă de Prut. Aşa stipulau două articole anexe ale Pactului. Politicienii care au luat decizia (spre cinstea lor ,printre cei care s-au opus cedării fără luptă Basarabiei şi Bucovinei se numără Regele Carol al II-lea şi Nicolae Iorga) de a ceda provinciile româneşti fără luptă i-au făcut poporului român un Mare rău. Un Rău imens ! Dacă am fi opus rezistență ruşilor, era posibil ca

astăzi Basarabia şi Bucovina să facă parte din trupul Țării. Politicienii însă şi-au pus mai presus interesele lor personale, ale lor şi ale familiilor lor. S-au gândit că, în cazul în care sovieticii trec Prutul, le sunt puse în primejdie averile şi familiile, îşi pierdeau posturile de guvernanți, de parlamentari, afacerile. S-au pus pe ei mai presus de Țară, de destinul poporului român.

Nu am avut nici Mari gazetari, nici mari Gânditori politici, care să le fi explicat românilor lucrul acesta, nici Oameni politici mari care să fi hotărât soarta României în acel moment. Din păcate încă o dată ne-am comportat ca în primul mileniu când veneau peste noi hoardele din Stepa Rusiei: capul plecat, sabia nu-l taie. Şi din păcate sabia n-a tăiat capul țării, (a căzut doar capul regelui Carol al II-lea, obligat să plece în exil, clasa politică nerodă şi vicleană a rămas) ci hălci mari din trupul României Mari. : „Capul plecat sabia nu-l taie”. Capetele aplecate al oamenilor politici interbelici aveau să cadă după 1945 şi 1948 când aveau să moară în închisorile comuniste.

La fel au procedat politicienii (Principalii politicieni din Conducerile partidelor au fost de acord cu lovitura de stat de la 23 august 1944), când l-au arestat şi l-au predat Sovieticilor pe Conductorul Armatei Române şi al Țării, pe Mareşalul Ion Antonescu. Nu s-au gândit că nu este permisă arestarea Conductorului unei Armate când aceasta se află în retragere, aşa cum stipulează toate Tratatele de strategie militară, pentru că asta înseamnă a preda Armata duşmanului, înseamnă trădarea țării. Asta mai ales când Mareşalul Ion Antonescu încerca demult să iasă din Război, şi era într-un moment favorabil realizării acestui obiectiv, deoarece în dimineața zilei de 23 august 1944 sosise de la Stockholm Telegrama doamnei Kolontay, Ambasadoarea lui Stalin la Stockholm, prin care mareşalul era anunțat că Stalin este de acord cu semnarea acestui Pact secret, foarte favorabil nouă.

În realitate Ion Antonescu a fost arestat tocmai ca să nu semneze acest Tratat secret cu Stalin. Şi a fost arestat şi pentru că regele, şi şefii partidelor politice, în prostia lor (Eminescu ne-a spus foarte clas că oamenii aceştia nu au minte, ci numai vicleşug) şi-au imaginat că dacă îl arestează pe Antonescu şi-l predau lui Stalin, dacă România iese din Război şi luptă alături de Armata sovietică,

EI, POLITICIENII, VOR SCĂPA, ŞI VOR PUTEA FACE PARTE DIN GUVERNELE VIITOARE, CA ÎN PERIOADA INTERBELICĂ. Iarăşi a acționat într-un moment când istoria acestui neam daco-românesc se afla în impas şi la o mare cotitură, aceeaşi trădare, permanență a istoriei noastre !

Din păcate s-a întâmplat însă o mare nenorocire. Prin această lovitură de stat Armata română şi România au fost predate Duşmanului nostru Istoric, cel mai periculos şi crud, aşa pe degeaba, prosteşte, fără să avem încheiat nici măcar un Armistițiu cu sovieticii. Armistițiu s-a semnat abia în 12 septembrie 1944, când România era deja o țară ocupată. Şi avea să rămână ocupată până în anul 1964, adică două decenii, când Gheorghiu Dej s-a distanțat uşor de sovietici, şi când i-a trimis pe consilierii sovietici acasă. Politica lui a fost continuată cu succes pentru un deceniu de urmaşul lui Dej, de Nicolae Ceauşescu. În a doua jumătate a domniei lui, Ceauşescu a făcut din păcate mari greşeli economice.

Este adevărat că a fost manipulat de oameni infiltrați în preajma lui, a făcut greşeala să se bazeze pe lingăii care îl adulau şi îl proslăveau, însă Ceauşescu a căzut în Capcana întinsă de Marii Asasinii Economici mondiali când i s-a dat un Împrumut prea mare pentru țara noastră, pe care România nu l-a putut plăti decât cu mari sacrificii, cu scăderea drastică a nivelului de trai, cu cozile imense la mâncare şi cu frigul din casele românilor. Asta i-a făcut pe români să se revolte împotriva lui Ceauşescu în decembrie. Ceauşescu a căzut pentru că România era de mai mult timp obiectul unui Război economic şi financiar din partea FMI, care ne cerea datoria, şi din partea ruşilor care ne cereau şi ne obligau să le dăm alimente. În acelaşi timp Ceauşescu a fost diabolizat şi marginalizat pe plan extern. Dar mai ales Ceauşescu a căzut ca urmare a Trădării. Şi ca urmare a patologiei de care suferea de mic, egoplasmul, setea de putere şi de mărire, care odată satisfăcute, l-au îmbolnăvit de paranoia.

Articolul 17

EXPLICAREA DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI ROMÂN. ÎNȚELEGEREA MAI PROFUNDĂ A FENOMENULUI ROMÂNESC

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMÂN, CLASEI INTELECTUALE LAMENTABILE ŞI CRIMINALEI CLASE POLITICE ROMÂNEŞTI

ROMÂNIA ARE NEVOIE DE MARI GÂNDITORI POLITICI, DE MARI OAMENI POLITICI ŞI DE MARI GAZETARI, TOCMAI CA SĂ NE EXPLICE LUCRURILE PROFUNDE ALE ISTORIEI, ALE PSIHOLOGIEI POPORULUI DACO-ROMÂN
CA SĂ NE ARATE CAUZELE CARE AU FĂCUT SĂ AJUNGEM AICI !

ŞI SĂ AVEM ISTORIA CÂINEASCĂ PE CARE AM AVUT-O !
ŞI CA SĂ NE VINDECE DE ACESTE PATOLOGII, CA SĂ NE AJUTE SĂ NE SALVĂM ÎN ISTORIE !
SĂ NE FIE ŞI NOUĂ BINE ÎN TIMP !
CA SĂ NE AJUTE SĂ NE CUNOAŞTEM ŞI SĂ NE ÎNȚELEGEM PE NOI CA NEAM, CA POPOR, CA INDIVIZI UMANI !

SISTEMUL DE PATOLOGII AL PSIHOLOGIEI POPORULUI ROMÂN

DE CE SUNTEM UN POPOR CORUPT
ŞI DE CE NU FUNCȚIONEAZĂ INSTITUȚIILE

ROMÂNEŞTI ?

DE CE NU AM AVUT ŞI NU AVEM PARTIDE POLITICE ?
DE CE INSTITUȚIILE ȚĂRII NU FUNCȚIONEAZĂ ?

DE CE ORGANISMUL POPORULUI ROMÂN ESTE BOLNAV, IAR NAȚIUNEA ROMÂNĂ NU FUNCȚIONEAZĂ ?

SE MAI POT SALVA ÎN ISTORIA POPORUL ROMÂN ŞI ROMÂNIA ? POATE APĂREA ÎN ROMÂNIA UN PARTID POLITIC FORMAT DIN OAMENI CINSTIȚI, SERIOŞI ?

Se mai poate salva în istorie poporul român, mai poate fi salvată de la dezmembrare şi de la dispariție națiunea română ? Nu ştim ! Odată ce poporul român este un popor total dezinteresat de viața şi de destinul lui, odată ce clasa intelectuală este formată din indivizi umani egoişti, invidioşi, CORUPȚI, interesați fiecare de persoana, de familia şi de grupul lui de interese, cărora nu le pasă nici de semenii , nici de viitorul copiilor lor.

Calculele, studiile, raționamentele viitoriste arată că sunt mult mai multe şanse să dispărem ca popor şi ca națiune… Europa, Uniunea Europeană se află şi ea de mulți ani în criză, gata să se prăbuşească…Trebuie spus că Uniune Europeană se află ca şi România în situația de Fundătură istorică, şi prăbuşirea Uniunii Europe (care va fi şi ea prăbuşită de cei care au înființat-o, ca şi în cazul Experimentului mondial comunist), ar agrava şi mai mult situația României, grăbindu-i sfârşitul.

Aşadar, dacă poporul român nu se trezeşte şi nu se întâmplă un miracol, o Minune dumnezeiască în istoria noastră, în viitorul apropiat (nu mediu, căci până atunci dispărem), noi ca popor vom părăsi scena istoriei.

Dar aşa cum am spus mai înainte, de am şti mie în sută, de am fi şi siguri că dispărem ca popor, Biroul de Viitorologie va lupta atât timp cât vom exista pentru salvarea şi ajutarea poporului român de a ieşi din această situația de popor victimă. Chiar dacă vom pierde şi vom pieri şi noi o dată cu poporul acesta, VOM LUPTA PÂNĂ LA

ULTIMA SUFLARE CA SĂ AJUTĂM ŞI SĂ SALVĂM POPORUL DACO-ROMÂN!

La aceasta mai adăugăm faptul că în istoria poporului român, ca de altfel în istoria multor popoarelor, există clipe astrale benefice… (Cum există şi clipe astrale nefaste, aşa cum au fost în cazul poporului traco-daco-român asasinarea regelui Burebista şi înfrângerea şi dispariția lui Decebal, Lovitura de stat de la 23 august 1944 şi Lovitura de stat împotriva lui Ceauşescu din decembrie 1989) aşa cum au fost Victoria Domnitorului Basarab I asupra regelui Carol Robert de Anjou în noiembrie 1330 la Posada. Aceasta a fost Prima clipă astrală benefică din istoria noastră, fără de care astăzi era posibil să nu existăm ca popor.

Existența în istoria poporului român a acestor trei mari Voievozi, Mircea cel Bătrân, Ştefan cel Mare, Mihai Viteazul, şi Victoriile repurtate de ei asupra invadatorilor, la Rovine, la Podul Înalt (toate Războaiele lui Ştefan cel Mare) şi la Călugăreni, apoi Prima Unire a celor trei Țări Românești sub sceptrul lui Mihai Viteazul, sunt de asemenea momente şi clipe astrale benefice în istoria noastră. Nu putem uita desigur anul 1918, victoriile de la Mărăşti, Mărăşeşti, Oituz, Victoria noastră în Primul Război mondial şi realizarea celei de a doua Uniri, a Marii Uniri de la 1918, când Provinciile Țării au revenit la trupul Daciei.

Noi credem că oricâtă energie negativă s-a adunat în Ființa națională românească, datorită trădărilor din istoria noastră, datorită faptului că suntem un popor pizmaş, un popor bolnav de Axiofagie, de Inteligență negativă, de egoplasm, dezbinat, Dumnezeu nu ne va lăsa din mână, nu ne va lăsa să pierim şi ne va mai dărui încă o dată un Moment astral…Rugându-L pe Dumnezeu ca aceste cărți ale noastre şi descoperirile făcute în cadrul Biroului de Viitorologie să pregătească acest Moment astral care va salva Poporul român şi România.

De asemenea ne gândim că fiind un popor foarte dotat cu multe calități (din păcate sistemul, sindromul de patologii ale psihologiei poporului român a fost mai puternic decât suma calităților noastre), fiind un popor inteligent, creativ (din păcate aceste calități le-am folosit mai mult ca să omorâm capra vecinului), fiind cel mai bătrân popor al Europei, rădăcina, temelia din care au crescut tulpinile

europene, adică popoarele din spațiul Europei (afirmația este susținută de cercetările genetice), mai avem în străfundul ființei naționale rezerve şi resurse, energii nebănuite care ne vor ajuta să trecem peste hopul acesta ! Să ieşim din criza şi din Fundătura istorică în care am fost băgați şi în care ne-am băgat singuri pentru a ieşi la Liman. Adică să ne dezvoltăm, să evoluăm şi urcăm peste acel Nivel salvator, peste acea Limită benefică despre care am vorbit, CÂND VOM DEVENI ŞI NOI UN POPOR NORMAL, SĂNĂTOS, BOGAT, CIVILIZAT.

Ne gândim în acelaşi timp că poporul daco-român a suferit foarte mult în istorie (izbăvirea, purificarea, evoluția prin suferință) şi cu toate păcatele noastre, Domnul se va mili de noi şi ne va ajuta.

Acum la finalul acestei cărți să vedem în mod concret, care ar fi strategia, calea prin care noi ne putem salva ca popor şi ca națiune în istorie.

Mai recapitulăm o dată Factorii negativi, acele Forțe din Istoria noastră şi din Ființa națională care produc efecte negative şi ne împiedică să ne dezvoltăm, să evoluăm, să ne realizăm plenar ca popor şi ca națiune în istorie. În perioada istorică pe care o traversăm aceste forțe sunt :

1. Partidele politice aflate acum pe scena istoriei. Ele sunt Centre generatoare de efecte negative. Ele de fapt sunt Găşti formate în urma corupției, generatoare de corupție, Grupuri de interese capabile să-şi urmărească doar interesele lor. Ele trebuie neapărat să fie desființate, în locul lor urmând să fie înființat un Partid politic autentic, format din oameni cinstiți, serioşi, patrioți. Sau două partide politice autentice, (unul fiind de opoziție) formate din oameni cinstiți, care pun interesele țării mai presus de interesele lor. Obiectivul acestor partide fiind acela de a organiza şi de a reconstrui Economia, prin transformarea actualei Economii în Sistem socio-economic de evoluție, pentru ca Organsinul național să ajungă în cel mai scurt timp istoriceşte o Națiune dezvoltată, aflată mai sus de Limita benefică şi de Nivelul salvator.

Partidele politice împreună cu sistemul pluripartidist, bazat pe alegerile, chipurile, democratice, reprezentative alcătuiesc un Corpus cancerigen care distruge zi de zi societatea, ființa națională românească

2. Sistemul de patologii ale psihologiei poporului român, cel care stă la baza mentalului românesc şi generează toate relele care s-au întâmplat şi se întâmplă în istoria noastră.

3. Starea de Macro-situaţie-capcană autodistructivă a Uniunii Europene…Odată cu intrarea în Uniunea Europeană (şi în NATO), România a intrat într-o Capcană malaxor distructivă, care a făcut ca şi Sistemul socio-economic românesc să fie un Sistem capcană autodistructiv şi distructiv. De aceea România se găseşte într-o Situaţie distructivă şi autodistructivă şi este o Macro-situaţie distructivă şi autodistructivă, introdusă pe o Cale distructivă şi autodistructivă. Situaţia din care va trebui să iasă cât mai repede, dacă nu vrem să fim distruşi de tot.

Aceştia sunt deci Factorii negativi, cei mai importanţi, cei mai mari care îmbolnăvesc, distrug direct şi indirect Organismul naţional românesc, împingându-l pe o traiectorie involutivă, pe care trebuie să-i anihilăm, şi să-i înlocuim cu Factori pozitivi, cu Instituţii benefice care produc efecte pozitive. Efecte care să ajute Sistemul socio-economic românesc să se dezvolte şi să evolueze.

Şi acum să descriem Strategia , calea prin care acest popor poate să treacă de Limita benefica şi să devină un popor normal, un popor sănătos, civilizat, fericit, în care oamenii se pot realiza plenar. Acesta trebuie să fie Obiectivul minimal al nostru. Obiectivul acesta poate fi atins într-o perioadă de numai 10 ani, dacă trecem la construirea Sistemului socio-economic de evoluţie. Care fiind prin esenţa sa un Sistem educaţional, ne va schimba în bine ca popor, ajutându-ne să evoluăm

Dar dacă vrem să ne fie bine în istorie, dacă vrem ca fiii şi nepoţii noştri să trăiască, în sfârşit, după două milenii de sărăcie şi umilinţe, bine, să fie oameni realizaţi, împliniţi, fericiţi, şi ca poporul acesta să dăinuie, este bine să mergem mai departe pe Linia dezvoltării şi evoluţiei, pentru a deveni într-o perioadă de 20-30-40 de ani un Mare Popor. Cu o Economie foarte eficientă, aşa cum este Sistemul economic evolutiv, cu o cultură superioară, cu un Nivel educaţional înalt. **Acesta trebuie să fie Idealul naţional al poporului român, să devenim un Mare popor şi o Mare naţiune.** Şi să rămânem în continuare pentru sute de ani un Mare Popor, un Popor superior, care nu mai poate să fie victima nici unui alt popor,

sau Imperiu. O națiune cu o populație de 40-50 de milioane de locuitori. Pământul nostru cultivat şi exploatat rațional poate hrăni o populație de cel puțin 80 de milioane de locuitori. Avem cel mai bun pământ arabil de Europa, cu suprafața cultivabilă cea mai mare. Avem cele mai mari resurse care ne-ar putea ajuta să ființăm 80 de milioane de locuitori pe acest teritoriu daco-românesc.

Aşadar putem să devenim într-o perioadă de o jumătate de secol, un popor de peste 80 de milioane de locuitori. Ca să fim un Popor Mare nu este de ajun să fim un popor de 50 sau de 80 de milioane de locuitori. Trebuie neapărat să avem un Nivel educațional ridicat, adică să fim un popor moral, disciplinat, unit, ai cărui oameni sunt cinstiți, muncitori, inteligenți, buni profesionişti, care au capacitatea, atitudinea şi aptitudinea de a se organiza, de a coopera inteligent şi eficient între ei, de a fi uniți, de a avea Conştiința faptului că sunt un Mare Popor. Spuneam în lucrările noastre că trebuie să încetăm să mai fim poporul acesta balcanic, slab, laş, dezbinat, format din indivizi umani şmecheri, vicleni, dedublați, egoişti, individualişti, în care fiecare îşi urmăreşte numai interesele lui, dornic de a fi bogat, de a fi mare, de a o duce bine, această situație fiind obținută pe căi necinstite, şi **să devenim un popor cinstit, disciplinat ca nemții şi muncitor şi inventiv ca japonezii**. De la aceste popoare avem noi foarte mult de învățat. Or a ajunge la acest stadiu înseamnă a fi un popor şi o națiune cu un Nivel educațional ridicat.

Eminescu ne spunea de acum 130 de ani că dacă vrem să dăinuim trebuie să devenim **o națiune formată din oameni morali şi uniți.** *„O națiune – scrie Eminescu - dăinuie în măsura în care membrii săi formează o comuniune morală”.* A fi o națiune formată din oameni morali cu conştiința şi simțul, instinctul Unității, al statalității înseamnă a fi o națiune formată din indivizi umani care au un înalt Nivel educațional. Or din păcate Şcoala românească, (este adevărat foarte mult perturbată, sabotată de politică, de fenomenul politicianist românesc, dar şi de patologiile psihologiei poporului român), nu a fost capabilă să ne spună Adevărul acesta şi nici să ne arate prin ce modalitate, prin ce cale putem să devenim aşa cum ne spune Eminescu, să fim o „comuniune morală”.

Or noi până acum nu am fost o comuniune ca popor, am fost mai degrabă o populație dezbinată, dezorganizată, formată din indivizi

umani egoişti, individualişti, bolnavi de egoplasm, de axiofagie, de inteligență negativă. Şi nu am fost şi nu suntem nici oameni morali, adică cinstiți. Ne referim desigur la marea majoritate a românilor, pentru că poporul român are şi oameni cinstiți, morali, şi chiar oameni extraordinari. Uitați-vă dumneavoastră la România de azi, este formată din indivizi umani dezbinați între ei, dezinteresați de destinul țării, de destinul copiilor lor, care nu au conştiința unității lor, nu au conştiința, nu simt şi nu gândesc în mentalul lor ca şi cum ar fi celulele unui Organism național, de care se simt ataşați şi pe care-l iubesc. Ați văzut , care cum ajunge într-un post din care poate să fure ca să se îmbogățească, în orice domeniu, justiție, administrație, politică, Armată, Servicii secrete, primul lucru la care se gândește şi pe care îl face este să se îmbogățească pe căi necinstite. Pe orice cale, numai să se îmbogățească, să fie el mai *mare*... Furând statul, jefuind economia, păcălindu-i pe semenii lor. Pentru aceasta, ca să fie mai eficienți se adună în „haite", adică în Grupuri mafiote, formând structuri care jefuiesc economia, statul, comunitățile din care fac parte. Aşa se explică această realitate periculoasă la noi, de ce se formează atât de uşor mafiile la noi şi de ce sunt atât de eficiente, virulente. De ce este în România corupția atât de mare.

De aceea in ultimii 150 de ani România a progresat foarte puțin, în comparație cu cât ar fi putut să se dezvolte şi să evolueze poporul român dacă la conducerea țării ar fi fost Partide politice autentice, şi nu Găşti politicianiste, Politicieni autentici, cinstiți şi patrioți. Adică dacă am fi avut o altă clasă politică, cinstită, formată din patrioți adevărați, opusă clasei politice pe care o avem de 150 de ani.

Aşa ne explicăm faptul de ce această clasă politicianistă formată din indivizi umani bolnavi de egoplasm şi de inteligență negativă, cu instincte politicianiste puternice a fost şi este atât de vitală în istoria noastră, deşi a fost aspru criticată în cultura română, (să ne gândim la Vasile Alecsandri, la Mihai Eminescu şi la Caragiale care i-au făcut în toate felurile pe jigodiile de politicieni români) ,ea nu numai că nu şi-a făcut mea culpa, şi nu s-a schimbat deloc în bine, dar a devenit mai devoratoare, mai neruşinată. Tocmai datorită patologiilor psihice de care este bolnavă, datorită instinctelor ei puternice de acaparare şi de putere.

Când vorbim de posibilitatea salvării poporului român prin trecerea la construirea unui nou Sistem socio-economic – **Sistemul socio-economic de evoluție,** cel care va realiza în istoria noastră ceea ce numim noi **revoluția morală paşnică şi revoluția educațională** – trebuie să ținem cont că această clasă politicianistă are instincte de putere foarte vitale, că are o capacitate de adaptare extraordinară, fiind lipită totală de ruşine şi foarte cinică, asemenea unei hiene însetată de putere şi de bogăție.

2 Aşadar a doua condiție ca Sistemul socio-economic românesc actual să iasă din starea de subistorie, din starea de victimă a istoriei, a Forțelor criminale care urmăresc exploatarea, jefuirea şi distrugerea noastră ca națiune (în care actualele Partide politice criminale, adevărate focare cancerigene ne mențin, afundându-ne în prăpastie şi mai mult) este acesta : **ca pe parcursul unui interval istoric cât mai scurt poporul român să aibă un Nivel educațional şi de conştiință cât mai ridicat.** Adică de la nivelul educațional scăzut la care ne găsim acum, când suntem dezbinați între noi, egoişti, inculți , mediocrități, lichele, hoți, invidioşi, să urcăm pe un Nivel educațional şi de conştiință mult mai înalt, când vom deveni oameni cinstiți, generoşi, inteligenți, corecți, patrioți, buni profesionişti, specialişti în domeniul în care lucrăm, oameni care ne realizăm plenar în viață.

Noi am arătat în lucrările noastre de economie că Nivelul educațional al unei Societăți, al unui Sistem socio-economic național este Factorul nr 1, economic (educațional, cultural) cel mai eficient, cel mai puternic care asigură, produce eficiența acelui Sistem, dezvoltarea, evoluția lui pe Linia de evoluție a vieții. Popoarele care au un Nivel educațional ridicat cum sunt germanii, japonezii, englezii, sunt mari Puteri economice, sunt Țări dezvoltate tocmai pentru că au un Nivel educațional ridicat. Noi, românii, am fost şi suntem un popor slab în istorie, umilit, jefuit, cu o Economie de subzistență, la cheremul tuturor, tocmai pentru că în viața şi în caracterul nostru a predominat şmecheria, hoția, demagogia, egoplasmul, axiofagia, dorința de a ne îmbogăți fără muncă, neseriozitatea, băşcălia, balcanismul. Adică am avut şi avem un Nivel educațional scăzut. Din păcate acesta este adevărul.

De aceea în viitorul apropiat şi mediu, dacă vrem să fie ceva de capul nostru în istorie, poporul român va trebui să trăiască o revoluție morală şi educațională autentică. Fără această schimbare în bine a caracterului şi a mentalului românilor, fără această evoluție morală şi de conştiință pozitive, NOI NU VOM PUTEA REALIZA NIMIC în istorie. Ba mai mult, va fi vai de mama noastră!

Dar este posibilă această fie şi mică revoluție morală în viitorul apropiat, văzând şi ştiind cine suntem şi ce ne poate capul, cât de ticăloşi suntem cu noi în această perioadă istorică postcomunistă ?

Da, este posibilă, dacă la Conducerea țării va veni un Partid politic autentic, format din oameni cinstiți, disciplinați, patrioți, serioşi, muncitori, care pun interesele țării mai presus de interesele lor de viermi şi de hiene care aleargă după îmbogățire şi după putere. Dar este oare posibil ca in viitorul imediat să poată apărea în România un asemenea Partid ?

Da, este posibil, dacă România va trece la construirea Sistemului socio-economic de evoluție, a Sistemului Economic al viitorului, superior din toate punctele de vedere (economic, eficiență, educațional, cultural, ca dezvoltare şi evoluție) celor mai performante Sisteme economice de azi, cum ar fi Economia americană sau japoneză, Sistem economic care nu cunoaşte fenomenul Crizelor şi al şomajului. Este Sistemul economic care este Casă pentru toți oamenii care locuiesc în el, asigurându-le case şi locuri de muncă la toți oamenii, asigurându-le condiții de viață optime de locuit şi de muncă. Este o Mare uzină pentru că le dă tuturor oamenilor de lucru, este o mare Şcoală, pentru că are un Nivel educațional ridicat, el însuşi fiind un Sistem care produce educație, şi este o Mare navă, o Corabie imensă care evoluează prin timp, pentru că Sistemul socio-economic este prin esența sa un Sistem Educațional care produce dezvoltare şi Evoluție.

Sistemul economic capitalist este învechit şi perimat, el este în linii generale acelaşi ca acum două veacuri, esența lui, care a devenit o patologie, fiind aceea de a produce cât mai mulți bani, Capital. Lucrul acesta se face prim mărirea forțată şi accelerată a consumului, de aceea s-a ajuns la formarea Societății de consum, societate inumană, antieducațională, în care omul este o marfă, un obiect, un

aparat care produce mărfuri, pe care tot el le consumă în cantități din ce în ce mai mari, industriale, pentru a se îmbogăți Stăpânii lui.

S-a întâmplat o minune în istorie noastră. Cu mai mulți ani în urmă am descoperit Sistemul economic al viitorului, diferit de cel capitalist (care este axat numai pe producerea de capital) care îşi produce propria sa evoluție pe Linia de evoluție a vieții... Descrierea şi analiza Sistemului socio-economic să găseşte În cartea noastră „NOUA ŞTIINȚĂ ECONOMICĂ A SECOLULUI XXI SAU PSIHO-ECONOMIA", care poate fi cititå pe internet, pe www.amazon.com stefan dumitrescu. Această mare descoperire a Sistemului socio-economic este şansa pe care ne-a dat-o Dumnezeu ca să ne salvăm, în primul rând noi, ca popor. În această carte noi demonstrăm că Sistemul socio-economic capitalist este în agonie.

Aşadar, trecerea la construirea Sistemului socio-economic de evoluție, care este cel mai eficient vehicul ce poate asigura dezvoltarea şi evoluția Sistemului socio-economic românesc pe Linia de evoluția, şi care ne permite ca în 30-40 de ani să devenim un Mare popor, aşa cum este poporul german, ar fi singura şansă de salvare a României. Cunoaștem direcția de dezvoltare, traiectoria pe care trebuie să mergem - o traiectorie, o cale susținută a dezvoltării şi a evoluției maximale – şi punctul în care trebuie să ajungem, Idealul şi Obiectivul general al poporului român, când vom fi un popor de 50-60 de milioane de locuitori, cu o economie foarte dezvoltată, cu o super economie, şi cu un Nivel educațional foarte ridicat. Sistemul socio-economic de evoluție este acel Mega-instrument care ne asigură un ritm general de dezvoltare şi de evoluție ridicat (subliniem de evoluție, căci evoluția noastră ca Organism socio-economic este foarte importantă) şi un nivel de educație foarte ridicat.

Dacă nu am fi descoperit acest Sistem economic al viitorului, (cel care credem că în viitor va scoate din criză toate Sistemele socio-economice naționale, şi în final Sistemului socio-economic al civilizației umane plasându-le pe următorul Nivel de evoluție al societății omeneşti), noi nu am fi putut să gândim acest Proiect mental, teoretic al salvării poporului român, prin trecerea la un ritm de dezvoltare şi evoluție susținut, care să-l ajute ca după o jumătate de secol să devină un mare popor.

Aşa cum am mai spus, noi am arătat în lucrările noastre că actualul Sistem socio-economic capitalist, fiind un Sistem economic perimat, învechit, ineficient, care produce mai multe efecte negative decât pozitive, trebuie părăsit în favoarea Sistemului socio-economic de evoluție, vehicul socio-economic al viitorului care va duce Sistemul socio-economic al civilizației umane pe următorul nivel de evoluție al omenirii. Şi care va fi capabil să satisfacă nevoile, cerințele şi aspirațiile societății umane, ale ființelor umane în viitor.

Cu cât urcăm pe treptele istoriei, Sistemele socio-economice naționale devin din ce în ce mai complexe, mai precise, mai economicoase, mai anti-entropice, mai inteligente. Ele funcționează cu Inteligență şi cu RESURSE şi cu valori superioare, care au în ele încorporate Inteligență pozitivă şi energie pozitivă, superioare, şi care, la rândul lor, sunt creatoare de valori din ce în ce mai evoluate, superioare. Când spunem valori ne gândim că oamenii care lucrează în Sistemul socio-economic de evoluție trebuie să fie oameni educați, inteligenți, creatori, merituoşi, evoluați, cu un nivel superior de conştiință care pot la rândul lor să creeze valori din ce în ce mai înalte, mai evoluate.

Altfel Sistemele economice al viitorului nu vor funcționa. Cu minciuni, aşa cum mint Politicienii azi şi cum au făcut dintotdeauna, cu hoție, cu şmecherii, cu ființe umane de consum needucate, inculte aşa cum îi creează Societatea capitalistă de consum, Sistemele socio-economice ale viitorului nu pot funcționa. Se prăbuşesc, aşa cum s-a prăbuşit în această perioadă istoric postcomunistă România, Grecia, Italia. De aceea spuneam noi că Nivelul Educațional al unei Societăți naționale, al unui Sistem socio-economic național ESTE FACTORUL NR 1 CARE CREEAZĂ DEZVOLTARE ŞI EVOLUȚIE, CARE ÎMPINGE SOCIETATEA ÎNAINTE PE SCARA EVOLUȚIEI. Precizăm, Sistemele socio-economice ale viitorului, aşa cum este Sistemul socio-economic de evoluție, funcționează cu inteligență pozitivă şi energie pozitivă, cu Adevăruri, cu Informații care sunt adevărate şi care sunt din ce în ce mai evoluate.

Aşadar, avem după un secol şi jumătate acel Proiect național despre care ne vorbea Eminescu „***elaborarea unei filosofii practice, vizând scoaterea României din subistorie***”, adică **Proiectul gândit**

în cadrul Biroului de Viitorologie în plan mental care ne arată Calea pe care să mergem ca să ne salvăm în istorie ! Şi ca să devenim un popor puternic, bogat, care să nu mai fie poporul victimă al marilor Puteri şi Grupuri de interese, poporul jefuit, umilit şi nefericit care am fost toată istoria.

Este bine, desigur, că avem acum acest Proiect, care chiar dacă nu este perfect, el este o premisă, o etapă care invită la dezvoltarea lui, la perfecţionarea lui, astfel încât să avem un Proiect teoretic realist şi eficient privind salvarea poporului român în istorie şi deci, rezolvarea Problemei româneşti.

Acum trebuie să găsim Strategia cea mai bună prin care acest Proiect teoretic, gândit pentru prima dată în istorie, în plan mental, în cadrul Biroului de Viitorologie, trebuie să fie pus în practică. Pentru că, dacă rămânem numai la stadiul de proiect naţional care vizează scoaterea României din starea de popor victimă, din starea de subistorie în care ne găsim acum, şi urcarea lui mai sus de Limita benefică şi de Nivelul salvator, nu realizăm mare lucru. Poporul român şi România pot să dispară foarte bine chiar având acest Proiect de salvarea naţională, dacă nu întreprindem nimic, dacă nu trecem la punerea lui în practică. Până acum a fost treaba Gânditorului politic, care în urma unui proces de cunoaştere amplu, a gândit acest Proiect naţional de salvare a României şi a poporului român. De acum încolo este treaba Oamenilor politici adevăraţi, a unui sau a unor Oameni politici mari. Dacă nu-i vom avea, dacă ei nu vor apărea şi nu se vor implica, şi dacă se vor băga în faţă tot aceste hiene politicianiste care au condus şi conduc România, va fi vai şi amar de noi! Va fi vai de mama noastră !

Acest Proiect teoretic sau această Filozofie practică ce vizează scoaterea României din starea de subistorie şi plasarea ei deasupra Limitei benefice şi a Nivelului salvator, nu ar fi putut să fie gândit niciodată de vreunul din Partidele politice care au fost sau care sunt la Guvernare în România. Nu au fost ele capabile să gândească măcar o idee care să-i fie folositoare ţării, sărmanului popor român, darmite cum să mai gândească un Proiect naţional de anvergura Proiectului social-politic realizat de noi! Singurul lucru pe care l-au făcut aceste Grupuri de interese, impropriu numite Partide politice, a fost acela de a minţi electoratul, şi de a se îmbogăţi pe căi necinstite.

De aceea ne-am gândit că numai un Nou partid politic, un partid politic autentic, autentic de la început până la sfârşit, care să exprime nevoile şi aspiraţiile întregului popor daco-român, care să rezolve toate problemele pe care istoria le pune României, care să rezolve o dată pentru întotdeauna Problema românească, ar putea să aplice acest Proiect în viaţa şi în istoria poporului român.

Acest partid, care are rolul de a construi în istorie, în istoria poporului român Sistemul socio-economic de evoluţie, care va înlocui actualul Sistem socio-economic capitalist, şi care are ca obiectiv DEZVOLTAREA ŞI EVOLUŢIA SOCIETĂŢII pe Linia de evoluţie a vieţii în Univers şi timp, a fost numit Partidul Dezvoltării şi Evoluţiei maximale a Românie, P D E R…Iniţial, pentru că acest partid are ca obiectiv crearea tuturor condiţiilor pentru ca Organismul naţional Românesc, Întregul fenomen românesc să intre în starea de evoluţie, a fost numit mai simplu PER, adică Partidul Evoluţiei României. După care, gândindu-ne că titulatura, iniţialele P E R se confundă cu iniţialele Partidului Ecologist Român, am introdus in titulatura partidului nostru iniţiala D de la Dezvoltare. Iniţiala M de la maximale nu am mai pus-o pentru că deja Titulatura partidului devenea prea greoaie. Şi pentru că acest Partid al Dezvoltării şi Evoluţiei maximale a societăţii umane a fost gândit şi aplicat în practică pentru prima dată în România, (primele organizaţii de bază ale PDER au apărut în anii 1996) am denumit partidul, PARTIDUL DEZVOLTĂRII ŞI EVOLUŢIEI MAXIMALE A ROMÂNIEI SAU MIŞCAREA ROMÂNEASCĂ.

PDER-ul a fost gândit, realizat ca Proiect Teoretic, mental prin anii 1994-95 când am fost convinşi definitiv că partidele politice care se găseau pe scena României, sunt în realitate Grupuri de interese, găşti politicianiste, şi ele nu numai că nu vor salva România de la dezastru, dar o vor duce pe fundul prăpastiei, ceea ce vedem acum în anul 2012 că s-a şi întâmplat. În aceşti 22 de ani Organismul românesc a fost distrus mai mult de jumătate, ceea ce nu s-a mai întâmplat niciodată în istorie. De aceea în locul acestor Găşti politicianiste prădătoare care sunt PSD-ul, PNL-ul, Partidul Conservator, PNTCD, UNPR, sau cum Dumnezeului se vor numai ele (căci se vor face alianţe şi din ele vor apăra noi partide pentru a păcăli electoratul), trebuie neapărat să vină un Partid politic adevărat,

format din oameni cinstiți, muncitori, disciplinați, care pun interesele țării deasupra Intereselor lor de bieți indivizi umani.

Programul Partidului Dezvoltării şi al Evoluției maximale a României sau Mişcarea Românească a fost înregistrat la ORDA (Oficiul Român pentru drepturile de autor) şi a fost publicat pe internet şi tipărit. Este adevărat că a fost tipărit într-un tiraj mic, de 400 de exemplare, dar pe internet el a putut fi citit de mii de oameni…A fost citit cu siguranță de zeci de mii de intelectuali, dar cum intelectualitatea este o clasă nenorocită în România, formată din oameni bolnavi de egoplasm, de axiofagie, de atomită, de inteligență negativă, şi cum intelectualilor români nu le pasă de țară, bineînțeles că nu au răspândit vestea mai departe, şi foarte puțini dintre ei au trecut la înființarea de Organizații de bază ale PDER, care să se formeze şi să se organizeze de jos în sus…

Unul din punctele Programului Partidului PDER sau Mişcarea românească stipula că Partidul se va naşte de la sine, că este bine ca el să fie lăsat să se formeze de la sine prin inițiativa românilor, după ce românii vor citi Proiectul şi Programul PDER…Biroul de Viitorologie de la Bucureşti chiar a crezut lucrul acesta : că odată ce românii vor citi Programul partidului, PDER, care oferă singura Soluție de ieşire din criză şi de salvare a României, (cel puțin până acum) unde li se cere să înființeze ei cu de la sine putere Organizații ale partidului pornind de jos în sus, ei chiar vor face lucrul acesta, dacă vor ca să trăiască într-un Sistem socio-economic în care nu există şomaj şi crize economice, morale, educaționale. În care societatea are un Nivel educațional ridicat, ea nemaifiind o societate de consum, care a fost o nenorocire în istoria civilizației umane, CI O SOCIETATE EDUCAȚIONALĂ, în care fiecărui om i se asigură un loc de muncă. Loc de muncă din care el poate da cel mai mult, în care ființa umană este ființă creatoare, rostul ei pe lume fiind acela de a se realiza maximal prin creație, prin muncă, prin familie, prin copii…

Ei bine, în urma publicării pe internet şi a lecturării PROGRAMULUI PDER, dar şi ca urmare a Grupului din cadrul Biroului de viitorologie care s-a ocupat de naşterea şi de dezvoltarea partidului, abia dacă s-au format la nivelul Țării 60 de organizații şi asta pe parcursul a peste trei ani…Altfel spus

nedispunând de fonduri financiare, de un post de televiziune, luând cunoştinţă despre existenţa acestui partid puţini oameni, populaţia nu a reacţionat la apariţia în istorie a celui mai bun Partid politic pe care am fi putut să-l aveam şi care ar putea salva România. Asta dovedește nivelul scăzut de educaţie, de cultură politică, de simţ politic şi istoric al populaţiei româneşti. Ne arată limpede dezinteresul românilor pentru soarta ţării şi pentru viitorul copiilor lor, lacunele din mentalul românesc.

Văzând că **Partidul dezvoltării şi Educaţiei maximale sau Mişcarea românească** nu se formează de la sine, am gândit atunci şi am formulat **Teoria salvării Poporului român prin CEI MAI BUNI FII AI SĂI, atunci când acesta se află la ananghie, într-o criză profundă, într-o situaţie foarte grea, în situaţia de a dispărea** Aceasta era şi este situaţia în care se află Poporul român şi România din 1990 încoace, după ce am devenit VICTIMA ŞI OBIECTUL CELUI MAI MARE, A CELUI MAI PERFID ŞI DISTRUGĂTOR RĂZBOI DIN ISTORIA NOASTRĂ. Aşa am gândit noi prin anii 1996-1998 că, dacă Poporul român vede că se află în situaţia grea în care a fost adus de Mafia politico-administrativă, naţională şi internaţională care se află la Conducerea Ţării, şi care l-a jefuit de toate bogăţiile sale, de fabrici, de uzine, de pământ, instinctul lui de conservare, Mintea românului a de pe urmă, cum spune proverbul, se vor trezi la realitate şi poporul român va încerca măcar în ultimul ceas să se salveze. Şi cine să se trezească primii dintre români care să salveze această ţară ? Bineînţeles, cei mai buni fii ai poporului român. Aşa ar fi logic, aşa ar fi normal !

Vai, dar după ce am publicat **Teoria salvării poporului român prin cei mai buni Fii ai din situaţia foarte grea în care se află,** , şi după ce am generalizat această Teorie la toate popoarele, am rămas profund dezamăgiţi văzând că poporul român, intelectualitatea românească nu reacţionează câtuşi de puţin. Din păcate poporul român, şi acesta este adevărul, ARE PREA PUŢINI FII BUNI (şi prea multe mediocrităţi individualiste, egoiste, setoase de putere) care să se unească pentru a lupta să-şi salveze ţara. Când spunem lucrul acesta, ne gândim la faptul că de 20 de ani, deşi vedem că an de ani României îi merge din ce în ce mai rău, şi ştim, suntem

convinşi că partidele politice mint când spun că vor să facă ceva pentru țară, NOI NU FACEM NIMIC CA SĂ SALVĂM ȚARA.

Vedem cum ne scufundăm an de an, şi în loc să urlăm de durere că pierdem totul, că nu mai avem economie, că nu mai avem țară, noi ne simțim bine, şi nu facem absolut nimic ca să salvăm țara. Mergem la vot ca oile şi îi votăm pe aceiaşi demagogi care ne mint şi ne jefuiesc de 22 de ani ! (Ce poți să mai zici, rămâi mut!) Cu mai mulți ani în urmă un ticălos, (nu are nici o scuză că este evreu), l-am numit pe Horia Patapievici, afirma în cărțile sale că poporul român este un popor de nimic, un excrement, iar el urinează pe poporul român. I-a zis cineva ceva, i-a făcut cineva ceva ? Nu ! (s-au auzit numai câteva voci răzlețe, pe care nimeni nu le-a luat în seamă) Să ne imaginăm că un român care ar trăi în Israel sau oriunde, ar fi afirmat despre poporul evreu cuvintele acestea. Nici nu putem să ne gândim ce s-ar fi întâmplat! Aceasta este nenorocirea, că ne interesează numai persoana noastră, familia noastră, grupul nostru de interese. Nouă să ne fie bine, noi s-o ducem bine, semenii noştri şi țara nu ne interesează. I-a interesat pe muncitorii, pe românii care au plecat din țară pentru a o duce mai bine în alte părți, ce se va întâmpla cu țara dacă ei pleacă, vai, cu milioanele ? Îi interesează pe românii care mai sunt în țară că ne îndreptăm către dezastru? NU !

În loc să punem piciorul în prag şi să le spunem în față politicienilor : voi cei care vă aflați la conducerea Țării, voi cei care formați Conducerile partidelor aflate la putere sau în opoziție sunteți total incapabil să faceți ceva pentru țara aceasta ! Acum ne-am convins definitiv ! De aceea este bine să părăsiți puterea, nu înainte de a preda Puterea unui Guvern de tehnocrați, care va trebui nu să organizeze alegeri la care să participe aceleaşi partide politice, formate din aceiaşi escroci, CI CARE SĂ LANSEZE UN Concurs de Soluții, de Idei, de Proiecte, o dezbatere pe tema salvării țării, a ieşirii României din starea de subistorie. La acest Concurs de proiecte privind salvarea Țării, Biroul de Viitorologie prezintă PROIECTUL PE CARE L-AM DESCRIS ÎN ACEASTĂ CARTE. Proiectul şi programul PDER sau Mişcarea Românească, Program care poate fi cunoscut mai bine citind Broşura în care este prezentat pe larg. Si dacă poporul român alege tot calea distructivă pe care ne găsim acum,şi îi votează pe aceiaşi politicieni, votează aceleaşi

Partide politice, aceleaşi Găşti de mafioţi şi de jefuitori, să ne fie de bine.

Aceste Articole au fost scrise tocmai ca să ajute poporul român să se cunoască mai bine pe sine, să ne ajute să ne cunoaştem istoria, să ne regăsim pe noi, pentru a descoperi şi a putea gândi împreună Calea pe care va trebui să mergem de acum înainte. Credem sincer că mulți din cei care vor lectura această carte vor fi alți oameni. Că vom înțelege mai bine poporul român, istoria noastră tragică, şi cunoscându-ne patologiile, defectele, cunoscând cauzele şi factorii care au făcut să avem această istorie ingrată, vom şti şi vom putea să ne îndreptăm, să ne corijăm, să alegem şi să mergem pentru totdeauna pe calea cea dreaptă în istorie. Poate că Domnul ne mai dă încă o şansă ca să existăm în istorie!

De altfel în acest moment în fața poporului român şi a României se deschid două căi şi numai două căi. 1. Prima cale ar fi aceea de a merge pe drumul pe care ne găsim acum şi pe drumul pe care am mers toată istorie. În cazul acesta vom dispărea ca popor şi ca națiune poate chiar în deceniul următor, adică mult mai repede decât ne imaginăm. 2. A doua cale este aceea de a renunța la calea pe care mergem acum, cu aceste partide politice, cu această clasă politică de lichele şi jefuitori de neam, de a forma Partidul Dezvoltării şi al Evoluției maximale, a cărui sarcină este trecea la construirea sistemului socio-economic de evoluție, la crearea Statului educațional-evolutiv, şi pe o perioadă de câteva decenii să tragem tare cu toții, să ne încordăm din toate puterile, lucrând şi creând cu toții în aceeaşi direcție, în acelaşi sens, pentru a deveni o națiune dezvoltată, cu un nivel educațional, cultural, de civilizație şi de conştiință foarte ridicat. Pentru a deveni o mare națiune şi un mare popor. Aceasta este singura cale pe care trebuie să mergem, şi singura noastră şansă de a exista în istorie.

Articolul 18

EXPLICAREA DESTINULUI TRAGIC AL POPORULUI ROMÂN. ÎNȚELEGEREA MAI PROFUNDĂ A FENOMENULUI ROMÂNESC

SCRISORI POLITICE ADRESATE POPORULUI ROMÂN, CLASEI INTELECTUALE LAMENTABILE ŞI CRIMINALEI CLASE POLITICE ROMÂNEŞTI

ROMÂNIA ARE NEVOIE DE MARI GÂNDITORI POLITICI, DE MARI OAMENI POLITICI ŞI DE MARI GAZETARI, TOCMAI CA SĂ NE EXPLICE LUCRURILE PROFUNDE ALE ISTORIEI, ALE PSIHOLOGIEI POPORULUI DACO-ROMÂN,
CA SĂ NE ARATE CAUZELE CARE AU FĂCUT SĂ AJUNGEM AICI !
ŞI SĂ AVEM ISTORIA CÂINEASCĂ PE CARE AM AVUT-O !
(…)
ŞI CA SĂ NE VINDECE DE ACESTE PATOLOGII,
CA SĂ NE AJUTE SĂ NE SALVĂM ÎN ISTORIE !
SĂ NE FIE ŞI NOUĂ BINE ÎN TIMP !
CA SĂ NE AJUTE SĂ NE CUNOAŞTEM ŞI SĂ NE ÎNȚELEGEM PE NOI CA NEAM, CA POPOR, CA INDIVIZI UMANI !

SISTEMUL DE PATOLOGII AL PSIHOLOGIEI POPORULUI ROMÂN

DE CE SUNTEM UN POPOR CORUPT
ŞI DE CE NU FUNCȚIONEAZĂ INSTITUȚIILE ROMÂNEŞTI ?

DE CE NU AM AVUT ŞI NU AVEM PARTIDE POLITICE, CI GRUPURI DE INTERESE, GĂŞTI POLITICE ?
DE CE INSTITUȚIILE ȚĂRII NU FUNCȚIONEAZĂ ?

DE CE ORGANISMUL POPORULUI ROMÂN ESTE BOLNAV, IAR ROMÂNIA NU FUNCȚIONEAZĂ ?

SE MAI POT SALVA ÎN ISTORIE POPORUL ROMÂN ŞI ROMÂNIA ?
POATE APĂREA ÎN ROMÂNIA UN PARTID POLITIC FORMAT DIN OAMENI CINSTIȚI, SERIOŞI?

A APĂRUT CURENTUL DENUMIT MERITOCRATISM PROMOVAT DE DOMNUL LAURENȚIU PRIMO, CARE ESTE ÎNTR-ADEVĂR O SOLUȚIE ŞI O ŞANSĂ PENTRU ROMÂNIA

Cele 17 Articole, cele 7 Scrisori politice adresate Poporului Român, criminalei clase politice româneşti, Intelectualității româneşti, laşă şi inconştientă, au fost scrise pe parcursul anului 2012 în vederea publicării lor în serial într-un ziar sau într-o revistă. Presa românească din păcate a decăzut enorm, şi de fapt ea nici nu mai este presă, sunt televiziuni şi ziare ale unor moguli, iar ziariştii sunt sclavii mogulilor care execută tot ce li se cere, astfel că nu am putut să publicăm aceste Articole în presă. Gândindu-ne la presa românească, în special la televiziuni, nu putem să spunem decât, ruşine, domnilor, care lucrați în acest domeniu, pentru că ați compromis ideea de presă, pentru că îmbolnăviți poporul cu ştirile voastre despre asasinate, despre violuri, sinucideri, accidente de maşini, de tren, de orice, orientând atenția oamenilor către lucruri neînsemnate şi care-i îmbolnăvesc psihic, deturnând astfel atenția lor de la problemele cu adevărat grave, dureroase ale țării.

Ceea ce faceți voi se cheamă război informațional, psihologic, educațional, moral, dus împotriva poporului român, şi pentru această crimă la adresa poporului român ar trebui să fiți judecați. Ruşine, ați fost şi sunteți unealta cea mai periculoasă în mâinile Agresorilor şi a jefuitorilor României, purtând un război

informațional, psihologic, educațional, cultural necruțător împotriva propriului vostru popor. Ruşine ! Este o imensă crimă (informațională, psihologică, morală, educațională) ce faceți voi la adresa acestei Țări nefericite şi trădate.

Şi atunci ne-a rămas alternativa de a le aduna într-o carte, ceea ce am şi făcut…Suntem la sfârșitul verii anului 2013. În vara aceasta, la țară în Vâlcea, am avut posibilitatea să revedem Articolele scrise, în vederea adunării lor într-o carte…Am intervenit foarte puțin pe text, dezvoltând o idee, pe ici pe acolo, sau argumentând, explicitând conținutul unei frază.

În timpul anului care a trecut s-au întâmplat următoarele lucruri : în primăvara anului 2012 datorită trădării, (iarăşi trădarea) a fugi, parlamentarilor din PDL, partidul lui Băsescu şi al criminalului Prim ministru Emil Boc, opoziția adică USL, Uniunea Social Liberală, Alianță formată (de circumstanță) din partidele PNL, PSD şi Partidul conservator, al mogulului Dan Voiculescu, a dobândit majoritatea în parlament. Având majoritatea, Băsescu a fost obligat, (deşi spusese că nu va accepta ca Victor Ponta să fie premier) să accepte ca USL să formeze Guvernul, iar Victor Ponta să fie premier. Totodată USL, pentru că au avut majoritatea în parlament au dat o „lovitură de stat democratică", (o lovitură de stat dată cu ajutorul Parlamentului. Iată că este posibil şi aşa ceva) prin care Băsescu a fost suspendat. A doua suspendare a lui Băsescu.

A urmat un referendum de pomină, la care marea majoritate a populației a votat suspendarea lui Băsescu, dar pentru că era stipulată condiția ca referendumul să nu fie valid dacă la urne nu se prezintă jumătate din electorat (o manevră vicleană a lui Băsescu, sprijinit de Germania, de Angela Merkel), cel care a câștigat a fost Băsescu.

Această sete nebună de putere, această mâncătorie, luptă pentru putere, datorată patologiilor de care am vorbit, politicienilor români le ia mințile. Aşa s-a întâmplat şi în perioada interbelică, vai, când s-a ajuns la asasinate, şi când partidul şi Mişcarea legionară, care începuseră ca o Mişcare de renaştere națională, s-au compromis totalmente în istorie. Întrebăm, pentru că acest referendum a fost făcut degeaba şi a costat enorm de mult, cei care au inițiat acest referendum, Capii USL, care-l au pe Voiculescu în spate, nu ar

trebui să plătească ? Băsescu a rămas la Preşedinţie, Victor Ponta şi Guvernul USL sunt la Conducerea de un an şi mai bine.

Şi ce vedem? Că politicienii USL şi Guvernul Ponta sunt la fel de răi, dacă nu mai răi, decât Guvernul lui Boc. Că Ponta şi guvernul lui, sunt de fapt la fel ca Boc şi guvernanţii lui, sunt aceeaşi cloacă, cărora nu le pasă deloc de ţară, ci doar de a rămâne la Putere.. .Habar nu au pe ce lume trăiesc, nu le pasă de ţară câtuşi de puţin că o distrug, dar nici nu le este frică. Singurul lucru pe care ştiu să-l facă este să fure şi să se îmbogăţească.

Acum ne dăm şi mai bine seama că doar aparent politicienii români sunt liberali, social democraţi, conservatori, ei au intrat într-un partid ca să acceadă la putere, nu pentru că ar crede în Programul acelui partid. Sau pentru că ar crede în ceva, sau că le-ar păsa de ţară. De aceea şi trec uşor, de la un partid la altul, ca să rămână la putere. Promit marea cu sarea, aşa cum au făcut Convenţia Democratică, CDR, sau cum a făcut Alianţa DA, şi acum USL, ca să vină la Guvernare, spun că ştiu ce trebuie să facă, şi că sub ei salariile şi pensiile vor creşte, că vor fi create locuri de muncă, etc şi când vin la Putere habar nu au să guverneze, habar nu au ce să facă, se ţin doar de furat. Demagogi ordinari.

Iată însă că în primăvara acestui an, 2013, a apărut un Om politic serios, patriot, cinstit, care a propus o soluţie de ieşire a României din criză. Este autorul cărţii „MERITOCRAŢIA ŞI MERITOCRATISM”, pe care noi am comentat-o elogios, foarte favorabil, în presă, cel care vrea să impună pe scena culturii şi a politicii României curentul Meritocratism. Este vorba de un tânăr om de afaceri, domnul Laurenţiu Primo, un om inteligent cu o gândire social-politică matură, clară, profundă, cuprinzătoare, care a înţeles şi înţelege foarte bine, logic, psihologic realitatea lumii bolnave în care trăim.

Ideea centrală a acestui curent de gândire, care este mai vechi, (aşa cum recunoaşte şi dl Primo, Ideea nu-i aparţine, este veche, meritul lui fiind acela de a o aplică la realitatea românească şi de a o transforma în Proiect social politic) şi care încet, încet a început, cu mult înainte, să îşi facă loc în cultura societăţilor occidentale, este pe cât de logică şi realistă, pe atât de simplă şi de clară. În societăţile capitaliste contemporane, în care politicienii sunt de fapt

marionetele Stăpânilor lumii (Marii bancheri Internaționali, Marii asasini Economici), aşa cum bine spune dl Laurenbțiu Primo, aşa zisa democrație pe care o cunoaştem noi este de fapt o falsă democrației, căci societățile sunt manipulate şi mințite de politicienii care sunt adevărații profitori ai acestui tip de democrație.

Când dl Primo vorbea într-o carte anterioară despre moartea democrației, el se referea la această pseudo-democrație, care se obține în urma alegerilor parlamentare, când îi alegem, îi desemnăm pe parlamentarii care trebuie să ne reprezinte în parlament. Or ei, escrocii, este cazul parlamentarilor români din toate parlamentele României, o dată ajunşi în parlament,nu ne mai reprezintă pe noi, SE REPREZINTĂ PE EI. Ei nu mai luptă pentru interesele noastre, pentru interesele țării, ale claselor sociale, ei luptă pentru interesele lor. Se duc în parlament să doarmă şi să chiulească, însă interesele lor şi le urmăresc prin toate mijloacele cu o voință de fier.

Această democrație care se face prin reprezentanți (reprezentativă) aleşi şi trimişi în parlament este de fapt o **antidemocrație**, care-i ajută pe politicienii trădători să îşi urmărească interesele lor şi o **demonocrație** care coboară vertiginos nivelul de conştiință al ființelor umane. Şi de fapt să le facă jocul Stăpânilor lor, pentru că ei sunt doar nişte biete instrumente ale Stăpânilor internaționali sau naționali. Şi atunci, în locul acestei false democrații, Laurențiu Primo propune democrația autentică, democrația prin vot direct. Nu ne mai reprezintă nimeni care să voteze în parlament, chipurile pentru noi, ci noi suntem cei care votăm atunci când guvernul propune o lege. Această democrație directă prin care, crede dl Primo, va apărea o clasă nouă, de oameni valoroşi, meritocrați, va duce la apariția Meritocrației, adică a unei clase politice, a unei clase conductoare formată din oameni valoroşi, cinstiți, buni specialişti în domeniile lor, care lucrează pentru țară, pentru dezvoltarea economiei, nu pentru ei.

Deşi noi suntem mai sceptici, şi nu credem că actuala clasă politică, ce dispune de bani, de forțe, de toate mijloacele pentru a se menține la putere, va ceda uşor puterea, şi nu credem că apariția noii clase meritocratice se va face uşor, Ideea meritocrației este foarte bună, şi ea vine la timp. Nu credem lucrul acesta, deci, că actuala clasă politică formată din demagogi unşi cu toate alifiile va renunța

uşor la putere, că Meritocrația se va instala relativ repede în locul clasei politice aşa zis democratice. Suntem convinşi că o clasă de meritocrați (deşi termenul este prea pretenţios şi în general sperie) va apărea mult mai greu, în România şi oriunde în lume.

Însă ideea domnului Laurenţiu Primo, aceea că la Conducerea României, a oricărei ţări, în locul politicienilor demagogi, care au adus societățile europene în situația această de criză cumplită, trebuie să vină oamenii de valoare, meritocrații, este o idee foarte bună. Este o ideea valoroasă, care merită toată atenția ! Pentru că or politicienii de azi, aşa cum îi cunoaştem noi, rezultați în urma acestei democrații reprezentative, vor dispărea de pe scena istoriei, în locul lor venind oamenii de valoare, morali, buni specialişti ŞI ATUNCI SOCIETĂȚILE UMANE SE VOR SALVA, VOR IEŞI DIN CRIZĂ, VOR PUTEA SĂ SE DEZVOLTE, OR LA CONDUCEREA Instituțiilor României, la Conducerea României vor rămâne aceiaşi politicieni, şi în cazul acesta ne vom duce de râpă.

Cu politicienii şi cu democrația actuală, care este o **clepto-crație,** (o democrație hoață, mincinoasă, vicleană, care le fură oamenilor dreptul de a decide, ca să decidă în locul lor politicienii escroci) şi o **demonocrație** (făcând lucrarea diavolului, aducând iadul pe Pământ), ne vom duce pe fundul prăpastiei sigur.

Ne bucură faptul că a apărut un om ca domnul Primo care este un adevărat Gânditor politic. Gânditorul politic fiind acel Om, acea minte, care, când Țara lui se află în situație foarte gera, într-o Situație-problemă, gândește în plan mental, teoretic, un PROIECT BUN, VALID, REALIST PENTRU SALVAREA ȚĂRII LUI.

Domnul Primo este al doilea Gânditor politic autentic după Biroul de viitorologie de la Bucureşti CARE PROPUNE O ASTFEL DE SOLUȚIE, şi cum ideile lui Laurenţiu Primo sunt foarte apropiate de ideile Biroului de Viitorologie, noi îl vom sprijini pe dl Primo în demersul lui de a aduce la Conducerea țării meritocrația. Precizăm că aceste două Minți, BVB (care este o Minte colectivă) şi dl Primo, sunt Singurele care au adus după 1989 în gândirea social-politică românească o Soluție pentru ieşirea țării din situația grea în care ne află. Şi care a văzut foarte realist cât de gravă este situația României. Restul, toate partidele politice care au fost şi sunt

la Guvernare nu au fost capabile decât să mintă, să înşele şi să jefuiască Ţara.

În cartea sa „Meritocraţie şi Meritocratism" domnul Primo propune o Constituţie meritocrată, care cu toate slăbiciunile, să spunem aşa, este incomparabil mai bună decât actuala Constituţie care le permite politicienilor hoţi să fure, să mintă, să se încaiere între ei de ochii lumii, pentru ca în spate să colaboreze foarte bine la jefuirea ţării.

Când am elaborat Programul PEDR sau Mişcarea Românească noi am specificat că acest partid va fi format din oameni cinstiţi, care pun interesele ţării mai presus de ale lor, că PDER va fi un partid disciplinat, aşa Cum a fost partidul Comunist, care va milita pentru dezvoltarea maximală şi pentru evoluţia ţării. Că PDER este duşmanul societăţii de consum, al acestei „lumi a banului, imorală şi bolnavă", că mai presus de orice pune oamenii ca valori creatoare, şi evoluţia lor în viaţă, ca personalităţi care se realizează plenar, şi sunt fericite. Sistemul care permite scoaterea poporului român din criză şi din situaţia de Fundătură istorică în care ne aflăm, şi care orientează Organismul naţional către un nivel superior este Sistemului socio-economic de evoluţie (care prin nivelul educaţional ridicat pe care îl va avea, va crea o clasă pe care am putea-o denumi meritocraţia) Aceasta este singura soluţie care ar mai putea salva poporul acesta de la dezastru.

În final Îl rugăm pe bunul Dumnezeu ca El să ne fi inspirat în scrierea acestei cărţi, şi ca această carte să reuşească să-i ajute pe români să se cunoască mai bine, să ajute poporul român să se cunoască pe sine şi să se trezească la realitate. De un secol şi jumătate Imnul naţional ne spune de fiecare dată când îl cântăm să ne trezim din moarte, dar , vai, noi n-am făcut-i şi nu o facem. A venit vremea ca poporul român să-şi deschidă ochii larg. I s-a deschis în faţa ochilor şi a Minţii calea pe care urmează să meargă. Dacă o va face, va fi bine. Dacă nu ne vom trezi din moarte, vom dispărea cât noi curând. Noi credem, aşa cum am mai spus-o, că Domnul nu ne va lăsa să pierim. Pentru că în poporul român, în români, ne-am pierdut încrederea, (din păcate acesta este adevărul, şi credem că suntem realişti când spunem lucrul acesta !) ne încredem cu toată tăria în Domnul că ne va salva ! Aşa cum a apărut domnul

Laurenţiu Primo, cu ideea Meritocratismului, suntem convinşi că mai mulți români vor înțelege că pe această cale pe care ne aflăm acum, conduşi de aceleaşi partide politice, rezultate în urma unei false democrații, nu mai putem merge. Şi că trebuie să apucăm pe o altă Cale. Pe calea dezvoltării şi a evoluției maximale, care suntem convinşi, în câteva decenii va face din poporul român slab, inactiv, defensiv, laş, un POPOR MARE, BOGAT, PUTERNIC, ECHILIBRAT, STĂPÂN PE DESTINUL LUI ! Pe care nici o Putere a lumii nu îl va mai putea transforma în victimă, aşa cum este acum. Se va împlini atunci visul lui Eminescu, speranța lui, că vom ieşi din subistorie, şi vom urca pe scena mare a istoriei.
Domnul să fie cu noi şi să ne călăuzească!

ŞTEFAN DUMITRESCU. ITINERAR BIOGRAFIC

Scriitorul şi dramaturgul Ştefan Dumitrescu este născut la jumătatea secolului XX, la 24 aprilie 1950 (în aceeaşi zi cu Schiller, cu Theodor Palady, cu scriitorul rus Nabocov, în imediata apropiere a zilei de naştere a lui Shachespeare, 23 aprilie, (semn că intervalul acesta zodiacal este foarte bun pentru literatură, pentru cultură) în comuna Valea Mare, în sudul județului Vâlcea. Încă din primii ani este fascinat de basm. Uimită doamna educatoare îi spune că „o să ajungă povestitor ca Ion Creangă”, şi îl pune să spună basme copiilor la grădiniță, ceea ce îl face foarte fericit şi îi dă aripi. Îi place să citească, lectura fiind marele dar al lui Dumnezeu şi marea sa bucurie, citeşte enorm. La şcoală, în liceu, la facultate va citi pe sub bancă în tipul orelor. Va fi toată viața însetat de cunoaştere, de creație, de răspunsurile la marile probleme ale existenței umane. Urmează ca toți copiii de seama lui Şcoala generală, apoi

Liceul. Din clasa a III-a scrie poezii, la început în stilul lui George Coşbuc, poet pe care îl iubeşte enorm, şi de sub tirania căruia va ieşi cu greu.

Urmează Facultatea de Filozofie din Bucureşti, între anii 1969-1973. Visul lui a fost ca după absolvirea Facultății să devină gazetar, un mare gazetar ca Eminescu, Goga, Pamfil Şeicaru (care apare ca personaj în romanul său „Delirul”, vol II, publicat în anul 2004, la Editura Fortuna, continuare la romanul lui Marin Preda, „Delirul”, vol I). Visul acesta va rămâne un vis împlinit doar parțial, pentru că în perioada comunistă va colabora la mai toate revistele de cultură ale vremii. Iar în actuala conjunctură, când presa a devenit una comercială şi de scandal, când nimeni nu se mai interesează de țară, de destinul nostru istoric, este aproape imposibil să găsească o publicație la care să lucreze pentru a fi un mare gazetar.

- Debutează ca **poet** sub pseudonim în revista Ramuri, la 17 ani, în anul 1967, pe când era elev de liceu, încurajat de poetul Miron Radu Paraschivescu, care-i spunea într-o scrisoare caldă, de încurajare: **„Dacă vei merge pe drumul acesta, dragul meu, vei ajunge departe.”**
- În octombrie 1969, debut consecutiv, cu poezie la radio Grozăveşti, este vorba de stația de radio din Complexul de cămine studențeşti de la Grozăveşti, unde locuia şi la Radio Bucureşti.

 La 1 ianuarie 1970 Ana Blandiana îl publică (un alt debut) în revista Contemporanul prezentându-l elogios la rubrica „Lira de aur."

 1970, 1973 publică în revistele Amfiteatrul, Luceafărul, România literară, Contemporanul, revista Argeş, are momente poetice la Radio Bucureşti. În revista Contemporanul debutează ca istoric şi **critic literar** cu cronici, recenzii şi pastile literare, făcute cărților pe care i le dădea pentru a le recenza criticul literar George Ivaşcu, directorul revistei Contemporanul, care ar fi dorit ca la terminarea facultății să-l ia redactor la Contemporanul.

 În numărul 12 al revistei Amfiteatrul, din anul 1971, Ana Blandiana îl prezintă pe Ştefan Dumitrescu, într-un mod fulminant, anunțând venirea în literatura română a unui mare scriitor.

„O țară în văile cosmice ale căreia înfloresc păsări, al cărui cer este susținut de corul fecioarelor, ale cărei steaguri sunt sufletele strămoşilor plecați la luptă, o țară halucinantă, un pământ cântător şi orbit de lumină proslăveşte în versurile sale recente Ştefan Dumitrescu, poet straniu, cu sufletul lansat riscant, punte peste prăpastia lirică, căreia nu i se cunoaşte țărmul de dincolo. Spun că această lansare este curajoasă şi riscantă pentru că ea se produce în afara drumurilor bătătorite ale poeziei, pentru că Ştefan Dumitrescu nu versifică frumos şi cu talent în cadrele unui lirism ştiut sau bănuit numai, ci îşi creează propriile sale cadre, propriile sale sisteme de referință. Fiecare dintre poeziile sale este o deschidere către o lume creată de el, o lume în care păsările umblă înarmate şi se cântă din ruine ca din fluiere. Talent în afara oricărei îndoieli, spirit neliniştit şi în continuă ardere, autor de eseuri reinterpretând miturile şi de poeme reclădind universul, Ştefan Dumitrescu este un poet mai dur, mai abrupt, mai supus suferinței şi neliniştii, decât limpedele Dan Verona, dar la fel de cert, la fel de Adevărat". **(Ana Blandiana, revista Amfiteatrul, nr I2, 1971).**

În primăvara anului 1973, poetul Adrian Păunescu, venit nu demult la conducerea revistei Flacăra, îi spune că intenționează să deschidă în toamnă cenaclul Flacăra şi îl invită să citească poezie la prima Şedință a Cenaclului Flacăra: „ Pentru că, țin foarte mult să deschid cenaclul cu un mare viitor scriitor, dragă Ştefane". La prima şedință a Cenaclului Flacăra poetul Ştefan Dumitrescu citeşte un volum întreg de poezie intitulat „ Nicolae Labiş – portret cosmogonic". Volumul impresionează profund asistența din sală. Şerban Cioculescu, afirmă că îl va urmări cu interes pe poet. Cu acest prilej Adrian Păunescu afirmă despre Ştefan Dumitrescu : **„Ştefan Dumitrescu este o şansă a literaturii. Ştefan Dumitrescu este o mare şansă a literaturii române**." Peste ani toate aceste trei profeții, a lui M R Paraschivescu, a Anei Blandiana, a lui Adrian Păunescu, despre tânărul scriitor Ştefan Dumitrescu, de atunci, se vor adeveri. A publicat în multe ziare şi reviste. Pe unele nici nu le mai ştie. A debutat, cum am spus,

ca poet în revista „Ramuri”, condusă pe atunci de Miron Radu Paracshivescu, apoi a
publicat în revista Mugur Mugurel, a Liceului, apoi în revista Amfiteatrul, laborator în care s-au format majoritatea scriitorilor generației 70 şi 80. În toamna lui 1969 şi-a auzit câteva poezii la Radio Bucureşti. În vara anul 1970 şi-a făcut practica la ziarul Orizontul din Vâlcea, unde a avut posibilitatea să scrie mult, reportaje de pe şantierul marii Hidrocentrale de la Lotru, cronici literare, articole sociale, poezie, proză. A publicat poezie şi a colaborat apoi cu diverse articole în timpul studenției la Contemporanul, la Luceafărul, la România literară (cu Cronici şi recenzii literare), la revista Argeş, la Scânteia tineretului, la România Liberă, la radio, la televiziune. A avut peste 30 de momente poetice la radio, unde îl avea pe prietenul lui, poetul Dan Verona, şi cinci momente poetice la televiziune.

După ce a ajuns Profesor de Psihologie şi Pedagogie la Liceu pedagogic din Tulcea a continuat să colaboreze la revistele de cultură ale timpului, România Literară, Luceafărul, Contemporanul, Argeş, la Revista literară radio, la ziarele Scânteia Tineretului, România Liberă, la Agerpres, etc. A înființat şi a condus cenacluri literare, asemănătoare cenaclului Flacăra, şi a editat reviste şi ziare în care i-a publicat pe elevi, pe tineri, fiind un descoperitor de talente. Doi dintre poeții talentați de azi, membri ai Uniunii Scriitorilor, sunt descoperiți de el. Pentru că în timpul studenției, când a colaborat la mai toate revistele de cultură din capitală, era considerat o speranță a literaturii române, ca şi faptul că volumul de poezie citit de el în prima şedință a cenaclului Flacăra a impresionat puternic auditoriu (Adrian Păunescu afirmând despre el că este „O şansă a literarii române. O mare şansă a literaturii române”) în anul 1976 a fost cooptat în gruparea Renaşterea, condusă de doi mari Intelectuali patrioți, grupare care îşi propunea să descopere şi să ajute să se formeze ca mari creatori tineri dotați (în toate domeniile), care peste ani, prin descoperirile şi creațiile lor literare, ştiințifice să declanşeze o adevărată Renaştere culturală în România. Din păcate datorită înăspririi cenzurii şi securității gruparea de creatori Renaşterea a trebuit să treacă în ilegalitate, continuând să funcționeze de la înființare (în 1965) până azi. În cadrul acestei Grupări îşi desfăşoară activitatea Biroul de Viitorologie de la Bucureşti, care adună cele mai bune minți pe care le are la ora actuală România în domeniul Ştiințelor sociale.

Este unul dintre puținii scriitori români propuşi la Premiul Nobel.

LUCRĂRI: PUBLICATE SAU MEDIATIZATE :

1973. Volumul de poezie “Nicolae Labiş, portret cosmogonic”, 57 de poeme. Volum citit integral la prima şedință a Cenaclului Flacăra, Bucureşti, 15 septembrie 1973.
1980. “Biografia unei revoluții”, volum de reportaje.
1981. Piesa de teatru “Râsul” îi este jucată la Sala Majestic într-un spectacol-lectură memorabil de către un colectiv al Teatrului Giuleşti, în cadrul Cenaclului de Dramaturgie al Secției de dramaturgie a Uniunii Scriitorilor. Premiul Secției de dramaturgie a Uniunii Scriitorilor pe anul 1981.
1982. “Cerul şi cârtița”. Piesă de teatru, Premiul Național pentru dramaturgie originală.
1983. “Poeme din Valea Dunării”. Volum de poezie, editura Litera.
1988. “Cât de frumoasă treci prin lume, femeie !”. Piesă de teatru, revista Teatrul, nr 8, 1988..
1990. Piesa de teatru “Râsul”, publicată în Revista “Dacia politică şi literară”,.
1992.”Dragostea ca o pasăre”, nuvelă publicată în “Antologia prozatorilor români”.
1992. „Totul despre evaluare „ Editura Şcoala românească, tiraj restrâns, Tulcea.
1993. “Matca ancestrală”, volum de proză, editura Inedit.
1993. “Fericirea care vine târziu”, volum de proză, editura Inedit.
1993, Romanul „Delirul, vol II”, obține premiul I la Concursul organizat de revista Expres Magazin, „Cine scrie romanul „Delirul, vol II”, continuare la romanul „Delirul, vol I”, aşa cum l-ar fi scris Marin Preda.”
1996” Mihai Eminescu-un Iisus al poporului român”. Eseu, editura Inedit.
1998. “Dicționarul complet al dramaturgiei lui I L Caragiale”, editura Conphis, Râmnicul Vâlcea
1999. „Înțelepciunea lui Oedip”, piesă de teatru, Steaua Dobrogei.
1999. „ Inteligența pozitivă şi inteligența negativă”, tiraj restrâns, Casa Corpului Didactic Tulcea.
2000“ Înaltele poeme”, editura Conphis, Râmnicul Vâlcea.
2000 “ Imnele Marii iubiri”, volum de poezie, editura Harvia
2000 “Caragiale se pupă cu Stalin”,volum de teatru, editura Harvia.
2000“Două piese cutremurătoare”, volum de teatru, editura Harvia.

2000 “Adevărul despre revoluție, Eseu”, Almanahul Origini, SUA.
2001 “Meşterul Manole, Urcuşul,volum de teatru”, editura Harvia.
2001 “Gloria şi Măreția martirului Ilie Ilaşcu sau Vino Basarabie acasă, volum de poezie, editura Harvia.
2002 . „Cartea orientării şi a Autoorientării şcolare şi profesionale şi în viață”, Editura Harvia.
2002 “Ție ne rugăm, Doamne“, volum de poezie religioasă şi psihoterapeutică, Editura Harvia.
2002 Piesele de teatru „”Râsul” şi „ Pygmalion sau Aripa frântă a țipătului”, traducerea în engleză au apărut în Revista Institutului de Limbi străine, din Agra, India
2002 „ Mihail Gorbaciov, cel mai mare om al secolului XX, unul dintre cei mai mari criminali ai omenirii.” Editura L.I.R., Iaşi.
2003. „Luceafărul, psihanaliza şi filozofia poemului”., Editura Criterion Publisching, SUA
2003. Piesa de teatru „Râsul”, traducerea în engleză, apărută la Paris în revista Asimetria, Paris
2004. „Delirul, vol II”, continuare la „Delirul, vol I”, de Marin Preda. Editura Fortuna, Râmnicul Vâlcea.
2005. Piesa de teatru „CARAGIALE SE PUPĂ CU STALIN”, PREMIUL SPECIAL AL Juriului, la Festivalul de teatru Bogdan Amaru, Râmnicul Vâlcea.
2006. Romanul „Şi tu vei fi văzduh”, apărut la Editura „Criterion Publishing”, SUA.
2006 SISTEMUL LOVITURILOR DE STAT ALE ANULUI 1989, în revista ORIGINI, SUA, şi în revista Renaşterea – Euro Observatorul, nr 4, Germania, decembrie, 2006.
2006 „Ție ne rugăm , Doamne !”, volum de poezie religioasă, în revista format electronic Renaşterea- Euro-Observatorul, nr 4, dec 2006, Germania
2006 „Şi tu vei fi văzduh”, roman, revista format electronic Renaşterea- Euro-Observatorul, nr 4, dec
2006 O NOUA INTERPRETARE A POEMULUI LUCEAFĂRUL, de Mihai Eminescu, revista, format electronic Renaşterea-Euro-Observatorul, nr 4, Germania, dec 2006
2007 Romanul „ Şi tu vei fi văzduh, Editura Anamarol, Bucureşti,
2007 „Salvarea Civilizației Umane”, Editura Anamarol, Bucureşti,

2007 „ Drumurile Vieții”, Antologie de poezie, Editura Anamarol
2007 Piesa de teatru BRÂNCUŞI, apărută în revista Portal-Măiastra, Târgul Jiu
2007 Piesa de teatru BRÂNCUŞI, apărută în revista, format electronic, OBSERVATORUL, din Toronto, Canada
2007 Piesa de teatru BRÂNCUŞI, apărută în revista AGERO, Germania, în revista Observatorul, din Toronto, şi în revista Iosif Vulcan, a Scriitorilor români din Australia
2007 Piesa de teatru BRÂNCUŞI, apărută ÎN REVISTA EURO-OBSERVATORUL din Germania
2007 Piesa de teatru BRANCUSI, apărută în revista EPOCA
2007 Piesa de teatru „PYGMALION SAU ARIPA FRANTA A ȚIPATULUIȚ, Marele Premiu al Festivalului Național de teatru Bogdan Amaru, Râmnicul Vâlcea, 2007, Piesa de teatru PYGMALION SAU ARIPA FRANȚĂ A ȚIPATULUI, volum bilingv publicat în revista, format electronic OBSERVATORUL, Toronto, Canada.
2007. Poeme în Antologia „ROMÂNIA DIN SUFLET”, editată de Asociația ProBasarabia şi Bucovina.
2008 . Premiul II (premiul I nu s-a dat) pentru comedia „ VACA, REVOLUȚIA ŞI OZN-EUL”, la Festivalul național de teatru, Bogdan Amaru, Râmnicul Vâlcea, ediția a IV-a 2009.
2008 Volumul de poezie, „IMNELE MARII IUBIRI”, APĂRUT ÎN SPANIOLĂ,la Buenos Aires
2010, Piesa de teatru „COPIII ASASINAȚI ÎN DECEMBRIE 1989 NE SCUIPĂ-NTRE OCHI SAU MĂ SINUCID CA REVOLTĂ ÎMPOTRIVA DUMITALE, POPOR ROMÂN!”, apărută în revista „Zodii în cumpănă”, din Oradea. Premiul pentru dramaturgie al revistei „Zodii în cumpănă”
2010 Premiera piese de teatru, „Două femei deştepte şi nebune, nebune de legat”, la teatrul Victor Ion Popa, din Bârlad
- Pe parcursul anilor 1990-2010 în revistele culturale ale Comunităților româneşti din lume, cum ar fi Observatorul, din Toronto, Europa Creştină, din Germania, revista Agero, din Germania, revista Iosif Vulcan din Australia, revista „Destine”, a Societății scriitorilor români din Canada, scriitorului i-au apărut mai multe romane, piese de teatru,

cărți de eseuri - 2010 În revista Observatorul, care apare în Toronto, Canada apar în traducere engleză piesele „Meşterul Manole”, „Rasul”, Pygmalion sau Aripa Franta a Țipatului” şi „Mesterul Manole”

- 2011 În revista Phoenisx din Arizona apar piesele de teatru „Rasul”, şi „Afacerea”

- 2011 În revista „DESTINE” a Scriitorilor romani din Canada apare lucrarea „ Metoda ieşirii Țărilor şi a Economiilor naționale din criză fără a fi reduse salariile şi pensiile, fără a fi mărite impozitele şi taxele, fără a fi dați oamenii afară din slujbe - o Descoperire epocală.”

- 2011 În revista catolica „Mission Bruxelles”, care apare la Bruxelles, îi este publicată piesa de teatru „Rasul”, traducere în franceză şi italiană.

- 2011, În revista catolica „Mission Bruxelles”, Bruxelles, apare piesa de teatru bilingv romană-franceză, „BRÂNCUŞI”.

2012 Comedia „ BĂ,NENOROCIȚILOR, VIN EXTRATEREŞTRI !” primeşte Premiul II , la Fest Com 2012

2012, Festivalul național de Comedie organizat de Teatrul de Comedie din Bucureşti. Este al 8-lea Premiu național de dramaturgie pe care îi ia scriitorul.

2012 volumul de poezie „101 POEME”, Editura Biodova, Bucureşti.

2012, Romanul „Şi tu vei fi văzduh !”, publicat la Editura Cos Enterprises Inc. Silverside Rd, Ste.105-3214 Wilmington, DE 19809 USA

2012, Romanul F. M. DOSTOIEVSKI S-A SINUCIS LA Bucureşti, publicat la Editura Cos Enterprises Inc. Silverside Rd.,Ste.105-3214 Wilmington, DE 19809 USA